

శ్రీంగారకావ్య గ్రంథమండలి ప్రబంధపరంపర - ౬

యా మి నీ పూర్ణ తిలకా విలాసము.

చెళ్లపిళ్ల సరసకవి.

For RARE COPY ONLY

Sri Krishna Dvaraya Andhra Bhusha Nilayam,
Sultan Bazar, Hyderabad.

PUBLISHED BY
K. G. MURTY
FOR SRUNGARA KAVYA GRANDHA MANDALI
MASULIPATAM.

శ్రీ శ్యామ్యమౌలుగు
మచిలీపట్టణము
శ్రీంగారకావ్య గ్రంథమండలివారివి.

తోలికూర్పు
జ్యేష్ఠము, ౧౯౪౧
వేయి ప్రతులు

ముద్రణము
మినర్వా ప్రెస్,
మచిలీపట్టణము.

స్వ సరసకవి విరచితమగు “ యామినీపూర్ణ తిలకావిలాస ”
గారరసవత్ప్రబంధమును 1893 వ సంవత్సరమున తునిగ్రామ
బి. గురులింగదేవరగారు ముద్రించి అందలి పీఠికలో-

ప్రబంధములలో నెన్నదగిన యీ యామినీ పూర్ణతిలకా
దావరిజిల్లాలోని కడియమను గ్రామములో నివసించియుండిన
కవిగారిచే నించుమించు రెండువందల సంవత్సరములక్రిందట
ఇది అతి మృదుమధురగోష్ఠలతో గూర్పబడి శయ్యాపాక
ముగానుండి కవిపండితతిలకముల డెండములనానందింప జేయు
న్న కఠిన మిక్కిలి తప్పలతో నిండియున్నను స్వల్ప వైదు
ర్య నా శక్తిగలది కొంత సవరణచేసి ముద్రించితిని. అయి
చ్చట కొన్ని తప్పులుండుటకు సందియములేదు. వ్రాత ప్రతి
యబ్బగుండుటనుబట్టి యిట్టి లోపములుండుటకు గారణము.
సూక్ష్మప్రతి సంపాదించిగాని మరల జాగరూకతతో కవి యభి
గమింపట్టి సవరణచేసి మరల కొంచెము కాలములోనే
ది యీసారి కొంచెము ప్రతులనుమాత్ర మచ్చొత్తించితిని.”

ప్రకటించిరి. ఆంధ్రుల యనాదరణవల్లనో, ప్రకటించినది
యగుటవల్లనో! పూర్వము ముద్రించిన ప్రతులే అమ్ముడు
టవలననో! సమగ్రముగా గ్రంథమంతయు మరల ముద్రణమందు
నవలయు గలుగకుండుటనుగాంచి యీ ముద్రితప్రతియు, బ్రహ్మాశ్రీ
గొమాళ్ళప్పశాస్త్రిగారు మాకుఁబంపిన వ్రాతప్రతియు, మేమిది
దొందిన వ్రాతప్రతియు, నీ మూఁడు ప్రతులను సంప్రతించి
యిటనో నొక సంపూర్ణ ప్రతినివారిని దానిని మ. రా. శ్రీ
రువులు వేరేకటరంగాచార్యులువారికిఁబంపి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక
ముద్రణ ప్రతితో సరిచూపించి దొరికిన పాఠాంతరములను
చదివి.

ఇదివఱకు ముద్రితప్రతికంటె అదనముగా దొరికిన పద్యములః
ముందు † నీ గుర్తు ఉంచితిమి, మరియు నచ్చటచ్చటః బద్ధపాదముల
లోపించుటవలన అట్టి భాగములు బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులైన నాదేశిక
మేధాదక్షిణామూర్తి శాస్త్రిగారిచే బూరింపజేసి ఆభాగములకుః గుండ
కరణమొనర్చితిమి.

అడిగినంతనే పీఠికను వ్రాసి పంపిన బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులై
చెల్లపిల్ల వేంకటశాస్త్రిగారికిని ఈ గ్రంథప్రకటనకుఁదగిన సాధన సంప
నొసంగినవారలకును మావందనములు.

సారస్వతాభిమానులయొద్ద నింకఁ బాఠభేదములుగల ప్రతు లున్న
యెడల మాకుఁబంపిన ద్వితీయముద్రణమున వానిఁ జేర్చెదము. మరియు
నిల్లు ఉత్తమశ్రేణికిఁజెందిన యముద్రితశృంగారప్రబంధములను దమయ్య
నున్న వానిని మాకుదయతో నొసంగిన వానిని బ్రకటించుట కెల్లప్పుడ
సంసిద్ధులము.

పాఠకమహాశయులు, మాకృషికిఁ దగినంత దోహదము నొసం
పూచే నాంధ్రవాణి నర్చింపజేయుదురని తలంతుము.

ఇట్లు

వ్యవస్థాపకుఁడు

ప్రతిక.

యా మి నీ పూర్ణ తిలకా విలాసము

అనడి యీ ఆశీర్వాదములు ప్రబంధమును మాపిన్నముత్తాత గారు రచించినట్లు దేవీభాగవతప్రథమస్కంధములో నుద్ఘాటించియున్నాడను,

(1) సీ. పెట్టికపింనుండై ♦ పేరు చెంజనవాఁడు సిన్నముత్తాత నంగనగున

(2) మ. అనఘుండై మదనాశీరామస్వపకన్యాచిత్రచారిత్రముగా జననత్యమ్మగు సేంకటేశ్వరవిలాసముగా దగం తెప్పిరా మన కల్పించి పగమ్మ గన్నమహేశుగా ♦ మమ్మాటికిం గొల్తు నా పినముత్తాత సగయ్యపుణ్యపథవాంబి న్నారసింహాఖ్యునిగా.

అయీ తుదిపద్యమువలన మాముత్తాతగారు మణియొక ప్రబంధముగూడ రచించి రని తెల్పినట్లయినదిగదా? ఇవి రెండుమాత్రమేకావు,

(1) అహల్యాసంక్రందనవిలాసము. (2) ఏకాంతసేవాకలాపము.
(3) ఏకప్రాసకందగోపాలశతకము.

అను మణిమూఁడు పోత్తములుగూడ మా ముత్తాతగారు రచించినవి వారి స్వహస్తలిఖితములు నేను దిలకించుట మాత్రమేకాదు మణిచామర్లకోటలోఁ జదివికొను దినములలోఁ గాగితములమీఁద వ్రాసికూడ నుంటిని, కానియుజీవల సవిమూఁడునునెట్లీ అంతరించినవి. అంతరించిన శ్రితయములో యొకటి రెండును యుగ్గేశములు. సేవాకలాపము మామూరి జనార్ధనస్వామికి సంబంధించినది. భవశు ఏకవిగాని యొకటి ప్రబంధము ప్రాసీ పరమింపఁడం. ఏకోమణికోన్ని వ్రాయుట అనుభూతము కాని నీవివేరు నిల్పవచ్చుదిమాత్ర మారచనలో నేటి యొకటిమాత్రమే

యగును; కవితాసంతానమునకే కాదీస్థితి, కేవలసంతానమునకుఁగూడ సమన్వయించుకోఁ దగ్గదే. ఈయామినీపూర్ణతలకావలసమువల్లనే మా ముత్తాతగారికిఁ బేరువచ్చినదని జనశ్రుతివల్ల నేను నాబాల్యమునందే తెలిసికొంటిని. నావిద్యార్థిదశనాటి కీపాత్రము మాయంట లేదు. నాపుట్టు కకుఁ బూర్వమే మాతాత వెంకన్నగారు దీని నొకరాజకీయోద్యోగికి వ్రాసి కొని యిచ్చెదనని యడిగినమీఁద—

‘పరపాస్తగతం గతమ్’

అని యనుమానించుచునే యిచ్చిరనియుఁ దుదకాయన యనుకొన్నట్లే జరిగినదనియు మాతండ్రిగారు చెప్పఁగా వింటిని. నాచిన్ననాడు రెండొళ్వాసములవఱకు మాత్రము మాముత్తాతగారి చేతివ్రాతకల పుస్తకము మాయంటనుండెడిది. ఎందుకేని మంచిదని అవసానదశలో వేటొక ప్రతి వ్రాయుటకు మొదలిడి ఆపని నెఱవేఱకమున్నె యాయన స్వర్గతుఁడై సట్లూహింపనయ్యెడిని, వేంకటేశ్వరవిలాసమింకను సాపు వ్రాయవలసి యుండఁగనే జీవయాత్ర సమాప్తమైన పాత్రములో నాశ్వాసాంతపద్యములు గాని గద్యములుగాని లేకపోవుటచేఁ దెలిసికోఁగల్గితిని. ఇటీవల నేనది ప్రచురించునప్పు డాశ్వాసాంతపద్యములు క్రొత్తగా రచించి చేర్చినట్లు జ్ఞాపకము. ప్రకృతగ్రంథమును నేటికి నేఁబదియెండ్లకుఁ బూర్వము గోదావరి డి॥ తునిలో నొక జంగమదేవర ముద్రించుచు నాఱవయాశ్వాసము తన మొద్ద లేదనియు నది పంపవలసినదనియు నాపేర వ్రాసెను, అప్పటికి నేను ముగ్రముగా గ్రంథము సంపాదించియున్న కతన నాయన కది పంపఁగల్గితిని, యనకు దొరకిన ప్రతియందలిలోపములవల్లనేమి ముద్రాప్రమాదములవల్లనీమి మొత్తము పాత్రమంతయుఁ దప్పులకుప్పగానే యపుడు తయారై నది. పు డీబందఱువారి కేప్రతిదొరకినదో కాని యిదిగూడ నంత శుద్ధముగ నున్నట్లు తోచెను. ముద్రణారంభమునకు మున్న నాకుఁ దెల్పినచో గొంతేని లాభముండెడిది. స్వహస్తలిఖితమేని చిక్కిన రెండొళ్వాసాల తాళపత్ర గ్రంథముకూడ నిపుడు నావద్ద లేదు. ఆ యీకారణములచే గ్రంథకర్త ప్రమాదము లెయ్యవియో? ఇటీవలిపారివలనఁ జేరిన ప్రమాదము లెయ్యవియో “ఇదమిద్ధ”మని నిర్ణయింప శక్యము కాకున్నయది. దీనింగూర్చి

యెంతచర్చించినను లాభము లేదు. ఈయన బాల్యమునందు మాకడియము గ్రామమున కొకకోసుదూరమున నున్న వేమగిరిగ్రామమున నుండెడి మేడ వరపు కోనయ్యగారియొద్ద శుశ్రూష చేసి యాంధ్రము నభ్యసించినట్లు.

“కోనయాఖ్యాంధ్రగురుక్షిర్తి ♦ గూర్తు మదిని ”

అనెడి గీతచరణము వలనఁ దెలియనయ్యెడిని, తావన్మాత్రపుఁ బాండిత్యము తోడనే యీ యన యీ యామినీపూర్ణాతిక రచించినట్లు నా బాల్యమునాటికి నిల్చియున్న చిత్తుపాత్రమువలన నవగతమయినది. సంస్కృతమునఁ దగినంత పాండిత్యములేనిచో నప్పటి యాంధ్రకవులకు బొత్తిగా గౌరవ ముండమింజేసి యీయన యీ గ్రంథరచనానంతరము కాచరపర్తి గ్రామమున శ్రీవేదుల వేంకటశాస్త్రిలవారియొద్దఁ బాఠశాలయ మభ్యసించినట్లు ప్రకృతగ్రంథపీఠికలోని.

“వేదుల వేంకటార్యజనభృత్యామంతులక్ శాంతులక్ ”

అనెడి పద్యచరణమువలన స్పష్టమయ్యెడిని. మొట్టమొదటఁ దెలుఁగు మర్యాదల కలపడి పదపడి సంస్కృత మభ్యసించిన హేతువుచేతనే కాబోలు నీ మాతాతగారి సంస్కృతసమాసగ్రంథనము సంప్రదాయసిద్ధముగాఁ గనుపట్టదు. దీని రచననాటి కీయనకు సుభయభావలయందును గూడఁ బాండితి పరిమితముగనే యున్నట్లు పీఠికలోని.

తే. గీ. సంస్కృతాంధ్రమ్ము లొక్కింత ♦ సంగ్రహించి.

అనెడి వాక్యమువలనఁగూడ నవగత మయ్యెడిని గాని ఆవాక్య మహంకారనిరసార్థముగా సమర్పించుకొన్న నుసమర్పించుకోవచ్చును. నే నీగ్రంథకర్తకు మునిమనుమడనై యుండి యీయనకుఁ దప్పలు నిరూపించుటకుఁ బ్రాజ్ఞలోకము సమ్మతింపదని యెఱిగియును తాతగా రను నభిమానముచే వ్రాయవలసిన విషయము గొంత దాచిపెట్టినట్లు లోకము భావించుటకూడఁ గలంకు గలిగించెడిదే కనుక నాకుఁ దోచిన యధార్థమును దెల్పుచున్నాఁడను. ఈయన సహజకవి. ఆశుగా రచించు సలవాటు కలవాడని వినికి (గ్రోజు 1 కి ఏడెమిదితాళపత్రములు రచనతో నింపెడివాడంటు !) సహజముగా రచించినపద్యము లెంతో రమ్యముగా నుండును.

కం. తళతళనై బెళబెళనై
మిళమిళనై మేనికాంతి ♦ మిలుమిట్లు గొనక
గళ లలుముకొనియె దినమొక
శెలవున లేజవ్వనంపునిగ్గులు దేతెక.

ఇట్టి సహజమాధుర్యపాకముతో నున్న పద్యము లీకబ్బముఁ నెన్నియో యున్నయవి. గ్రంథకర్త కిట్టి రచనతోఁ దృప్తి తీరకో యేమే తనకుఁ బూర్వము పోయిన యమకాదుల ననుసరించి గ్రంథము చాలవఱ బెంచియున్నాఁడు. తికమకగా నన్వయించుకొన్నంగాని యన్వయించు పద్యము లెన్నియో గలవు. వాని నిందెత్తి చూపవలసివచ్చుచో గ్రంథకర్త చాల విస్తరించెడిని—

“సీ. శరదంబు వేడికి”

వగయిరాపద్యములు చూచుకోఁ దగు ఈపద్యమే కాదు.

చ. “మృగధరబింబసంపదల మీటు వధూటిముఖంబు”

లోనైన పద్యములన్నియుఁ దెనాలి రామలింగకవిప్రణీతములని క పరంపర అనాదిగా విశ్వసించుచున్న ‘అలఘునచంద్రబింబనిభమై తనరారె వక్త్రము’ అనెడి కొన్ని పద్యముల ననుసరించి రచించినవి. ఆపద్యముఁ నన్వయించుకోఁ గలవారికిఁగాని యీపద్యము లన్వయింపవని చెప్పవచ్చున నాచిన్ననాటికి మాముత్తాతగారికవిత్వము నమన్వయించు ప్రజ్ఞ నాకాఁ గురువులతో నొకరైన శ్రీమధునాపంతుల సూరయ్యశాస్త్రిగారికిమాత్రమ యుండెడిది. వారుకూడఁ గొన్నిచోట్ల శ్రీ ఆకొండి వ్యాసమూ శాస్త్రిలవారి సాయమువల్ల నన్వయించుకోఁ గల్గినట్లును కొన్నిటిసమస్య యము కుదరక (ఇప్పటివారు నమ్మినను నమ్మకున్నను నే విన్నది వ్రాయుచున్నాఁడను) తదేకధ్యానముతోనుండి నిదురింపఁగా మాముత్తాతగారి న్యోన్నములోఁ బొడకట్టి తత్తత్సమన్వయము బోధించినట్లును జెప్పఁగ వింటిని. క్రియాపర్యవసానము మాముత్తాగారిరచన యినుపగుగ్గిళ్లుగాని మిను గుగ్గిళ్లు కాదని తేలినది. నాచిన్నతనమునాటికిఁ బండితలోకము మెచ్చె కవిత్వము శిలాపాకకవిత్వమే, ఇప్పుడుగూడ దానికే ప్రాధాన్యము నిచ్చు వారు కొందఱు లేకపోలేదు గాని ఉన్నను ఆయభిప్రాయము చాలవఱ

‘మార్పు’ చెందినది. ఈయన ప్రకృతచరిత్రకు బిల్వణీయము, పూర్ణ చంద్రోదయము, అను రెండు పాత్రములు తననాటికే యున్నవని యెఱిగికూడ నందలియితివృత్తమునే కథావస్తువుగా గ్రహించి దీనిని రచించుటచే గాబోలు నాగ్రంథద్వితయమునందు లేనికవిత్వాపై చిత్ర్యములు (యమ కాదులు) ప్రకృతగ్రంథములోఁ జేర్చి ఆపుస్తకములకన్న ద్విగుణముగా దీనిని బెంచియున్నాడు. విశేషించి కాదుగాని అపాత్రములలోనిమాటలు ప్రకృతగ్రంథమునందుఁగొంచెము దొరలినవి.

సీ. కనుద్రిష్టుమను గిటుఁక్కున మల్లి క్రీఁగంటఁగినుఁగొన యతి లాటుఁక్కునఁగరంగు

ఈసీసపద్యము సర్వమును గాదుగాని మొదటిచరణము చాలవఱకుఁ బూర్ణ చంద్రోదయములోనిదే నేను చిన్ననాడు మాముత్తాతగారి తాళ పత్రగ్రంథములలోఁ జదివినదే కనుక దీని నాయన చూడలేదనుటకు వలన పడదు. భవతు (ఇప్పు డారెంటిలో మొదటిది యుపలబ్ధ మగుట లేదు. బిల్వణీయము ముద్రితమై కనవచ్చెడిని) ఇట్టివి బుద్ధిపూర్వకముగనో యాదృచ్ఛికముగనో ప్రతికవికిని దొరలుచునే యుండును కనుక నుదారహృదయు లింతమాత్రమున గ్రంథచౌర్యము నాపాదినపొల్లరనియే నావిశ్వాసము. బిల్వణీయమునందును పూర్ణ చంద్రోదయమునందును అసలు బిల్వణుఁడు రచించిన శ్లోకములు— శ్లో. అద్యాపి, అనునవియు, శ్లో. కిమిందుః కిం పద్మం, అనునవియు ననువదించఁబడియున్నవి, ఈయనయు ననువదించెను, తక్కినభాగము చాలవఱకు స్వకపోలకల్పితము, ప్రథమాశ్వాసము కృత్యాద్యవస్థవగైరా వర్ణనలతో; కథానాయికాజననము వఱకుండును. ద్వితీయాశ్వాసమంతయుఁ జాలవఱకుఁ గథానాయికావయవవర్ణనతో నింపఁబడినది. తుట్టతుదను గాబోలును బిల్వణునిశుశ్రూషకుఁ గథానాయిక నప్పజెప్పుట వర్ణింపఁబడినది. ఆప్రసక్తిలోఁ దనకుఁ గవితావిద్యయందెంతటి పక్షపాతమున్నదో! అంతయును వెలువరించినాడు.

ప. అనవుడు వారలిట్లు రహా! జనవల్లభ ! యేమనందుమి

పునికి రసజ్ఞతాన్యులముఁభవ్యరసజ్ఞత సత్కీర్తిద్రుజీ

షణ్ము కవిత్వముల్ దెలియుఁవారము గాము కవిత్వబోధరె

ల్లనువుగ బుద్ధిజాడ్యహృదయాంధులు ఛాందసులందుఁ జేరెడిన్.

అచ్చులో తుట్టతుదిక్రియాపదము - చేరునే” అని యున్నది. అపుడుచక్కగా సమన్వయించుదు- కనుక- చేరెడిక అని సవరించవలసి వచ్చినది- ఇట్టి విచకను- చాలగలవు. విజ్ఞులు సవరించుకొందురుగాక, ఆయాపద్యములోని మాటలు వేదవేదాంగవేత్తలైన విద్యచ్ఛిరోమణులు రాజుగారితో జెప్పెడివి. ఈఘట్టమునందే తనజీవయాత్రావైఖరినిగూడఁ దెల్పినాఁడు మాముత్తాత—

కే. గీ. అఖిలవిద్యార్థులకు రహస్యాస్థానభోగఁ
జేయు సుచితంబుగా; నయాచితపదార్థ
మనుభవించుదు నెవ్వని ♦ నాశ్రయింపఁ
డతఁడు సర్వస్వతంత్రుఁ డుద్యద్ధతాఢ్య.

ఆయాపద్యములో బిల్లుణుని జీవయాత్ర వర్ణింపబడినను ఇయ్యవై మాముత్తాతగారి జీవయాత్రాస్వరూపమును జక్కగా వ్యాఖ్యానించుచున్నది. శ్రీపితాపుర (తాత్కాలిక) ప్రభువు నీలాద్రినృపతి తనకు శిష్యులైన శ్రీచింతపట్ల వేంకటరాయ మాధవరాయసోదరులకు సాక్షాత్తుగా మేనల్లుడగుటచే నాయనచేతఁ దమగురువున కేదో శాశ్వతసత్కారమును జేయింపఁ దలంచి యెంత యత్నించినను నీయన యారాజశేఖరుదర్శనమున కేగకయే (రాజనన్నిధికి నేగకె కాలముపుచ్చె, గీరతము. చూ.) కాలయాపనము చేయుచుండఁగా మాయుంటియెట్టయెటుటనే చింతపట్లవారి దివాణము గనుకఁ దమభాగినేయు నేదోమిషమీఁదఁ దమ యింటికి రప్పించి అతః పూర్వమే తమగురువుగారిచే నొకగదిలో నాయొకబ్బముచదువుటకుఁ దగిన సందర్భము సంఘటించిరనియు నాప్రభువువరేణ్యుఁ డీయన చదివెడి స్వకవిత్వము విని యానందించి మేనమామల కీయనయెడలఁ గల యనితరసాధారణమగు ప్రవత్తికి దగిన సత్కృతి చేయుటకు సంకల్పించుకొని ప్రత్యక్షమై అభినందించి—

అయ్యా! మీదర్శనమువలన నేను ధన్యుడను. మీకేమి కావలయునో? (మ॥ పసుభాఖండమువేడితో” భాగవతము. చూ) కోరుకోవలసినదనిన మాముత్తాతగారు సవినయముగా—

అంతో యింతయొ పండు భూమిగల దాఁపంఠేనియుంజింత లే దెంతే జింత యొకండు గడ్గనను నాయాఁచింతయే మాకు న స్వంతమ్మున్ ఫలదాత్రి

చెప్పి యేమియుఁ గోరక నిరాకరించినట్లు గీరతప్రథమభాగములో వ్విములో నాచే వ్రాయఁజేసినది మాముత్తాతగారి సప్రతిగ్రహణ . తాను లేశమును సంపాదించలేదు సరిగదా? అంతకుమున్నున్న వ్యమునుగూడఁ బరిత్యజింపక తప్పదని తనయున్నలతోఁ బోరాడి మును ఆవృత్తికి సంబంధించిన వృత్తితోఁగూడ నన్యాయకాంత మాముత్తాతగారిని నేను మహాపూర్వకముగనే (ఆయనకాల ని జరుగనిచో నారోజులలో జరుగవలసివచ్చి ఆపత్రిష్టాప్రతిష్ఠలు కోవలసివచ్చునుగదా!) అభినందింతునుగాని నాపేరిటివాఁడును ధకర్తకుఁ బెద్దన్నకొమరుఁడును శిష్యుఁడును అయీ మహనీయుని గ్రంథసామగ్రిని నాజననకాలమువఱకే కాక నేను—

పందశరద్యయస్కుఁడ

సపర్యంతము కాపాడిన నాపితామహుఁడు వెంకన్నగారికి మాపిన్నముత్తాతగారియెడలఁ గొంత కోపముండెడిదని వింటిని. కుఁ గారణము పోరోహిత్య (అధ్యక్షరాణి సంగృహ్య చకో రోహితమ్) పరిత్యాగము కాదు. ప్రభువు తనయున్నచోటికే సకొమ్మన్నప్పు డేమగ్రహారమునో గోరక నిరాకరించుటయును తేమనిన వినుఁడు సీలాద్రిరాయణంగారు మాముత్తాతగారిని—

“మీరేదియో గోరక తీరదు”

పట్టు పట్టినప్పుడు ప్రతిచెప్పలేక కోరినకోర్కె మాతాతగారికిఁ మైనదని చెప్పికోఁగా వింటిని. మాముత్తాతగారు కోరినకోరి చుచున్నాఁడను.

జా! యెప్పుడో మీపూర్వులు మాకుఁ గొంత భూమి నిచ్చి ? ఆభూమికిఁ గొంత కట్టుబడి (పన్ను) యున్నది. అందులో

నావంతు కట్టుబడి తొలగింప (మాపుచేయ) వలసినదని కోరిరట! ఆకట్టు బడి పరిమితి యావత్తును అట్టవై యకరములకును మూడురూపాయాలకు మించదు. అందులో మూడువం తొకరూపికమాత్రమే. దీనివలన సంవత్సరమున కొకరూపిక వార్షిక మేర్పడువలసినదని కోరినట్లు ఫలితార్థమేర్పడినను యథార్థమది కాదు. ఎట్లో ప్రభువును సంతోషపెట్టవలయునని తలచి కంగారు (తస్మా ద్రాజముఖం భీష్మం భావుకమ్) గాఁ గోరినది. యీ కోరిక (ఈయనకు సభాకంపమున్నదని చెప్పఁగావంటిని. ఆయీకంగారున కదికూడఁ గారణము కావచ్చును.) అప్పటికప్పుడే మాసాక్షాత్ప్రపితామహుడు కామయ్యగారును తదనంతరసోదరుడు (జ్యోతిషపండితుఁడు నాచిన్ననాటి కీయన జ్యోతిషగ్రంథములుకూడఁ గొన్ని పెట్టెలలో నున్నవి) అన్నయ్యగారును, ఆయీ పిన్నముత్తాతగారును విభక్తులై యుందురని—

“నావంతు”

అను వాక్యమువలన గోచరించుచున్నది. అట్లే అగుచో మాపిన్నముత్తాతగారు. సర్వకాలనర్వావస్థలయందును నేదో విద్యాగోష్ఠితోఁ గాలక్షేపము సేయుచు గృహకృత్యములందుఁ బాలుగొనకుండుటకు వదినెగారు సరమ్మ సహింపక యేవో తేలికమాట లన్నట్లును నయ్యవి విసిరినంతోడనే మాపిన్నముత్తాత—(ఈయనబహుకోపి)

“ఇక నీయింట భుజించువాడఁగా”

నని యొట్టు వెట్టికొని యూరు విడిచిపోవుచుండఁగా నవ్వలివీధి వెలమవారు (శిష్యులు) బతిమాలి యెట్టకేలకు నిలవరించి వారివీధి నొకనివేశనస్థలమిచ్చి ఆదినముననే పర్ణకుటీరమొకటి యేర్పఱచి గృహోపకరణాదు లొసఁగి నిల్పినట్లును విన్నవికి. రాజసందర్శనమునకుఁ గొంతపూర్వపుడే కావలయును. దానికే దధ్యముగా నిప్పటికిని నొకనివేశన మవ్వలివీధిని మాకున్నయది. నాచిన్నతనము నాటికి మాపిన్నముత్తాతగారి భార్య గవరమ్మగారు తన మనుమరాలి (దాహిత్రీ) తోడను, మనుమరాలిభర్త మాపినతండ్రిగారి తోడను ఆయింటనే నివసించెడిది. సరసకవిగారు పితృపితామహార్జితమగు నిల్లువదలిన పిమ్మటనే రాజుగారి దర్శనవిషయము వగైరా సమన్వయించు

లయినను. విభక్తుండైన పిమ్మటనే యీయన స్వర్గతుండైనను దనకు సంతానము తప్పఁ బురుషసంతతి లేనందునఁ దనవంతుభూమివగై రాలు మన్నకొడుకు మాతాతగారికే చెందఁజేసెను. దాని కీయన చేసిన పాయము వివరింతును. ఈయనకు సంస్కృతాంధ్రసాహిత్యకవిత్వముతోపాటు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందును మంచిప్రవేశముండుటచే (పాతకముం) దనయవసానసమయము నెఱిగి అందులకు వింధ్యభూమియగు తన యారు కడియముకన్న వసిష్ఠానదీతీర మగుతనయ త్తవారి యూరు కాశర గ్రామమే తగినదనియు నూహించి యాయూరి కేదో మిషం బెట్టుకొని గురు మాతాతను బిలిచి తనగ్రంథములన్నియు నెండఁ బెట్టవలసినదని ప్రధీనపఱచెననియుఁ బదపఁ గొలఁదిదినములకే కలరా వ్యాధివలన స్వర్గతుం డయిననియు గ్రంథసామగ్రితోపాటుగా నన్నలును దానును బంచికొన్న యమును దెల్పెడి పారీఖిత్తు గల తాళపత్రముగూడ మాతాతకుఁ జేర్చుటచే భార్యకు యావజ్జీవపుహక్కుగాని ఆపెస్త్రీసంతానమునకుఁ దదవరపుహక్కుగాని లేకుండఁ గోర్తు తీర్పు చెప్పినదనియు మాతండ్రిగారి న వినియుంటిని. ఏమైనను మాపితామహుఁ డీవిషయమున గోర్తులోఁ న్ని యసత్యము లాడి కొంత పాతక మార్జించె ననక తప్పదు. మాపిన ప్రి నరసయ్యగా రీవిషయము తఱచుగా వ్యాఖ్యానించుట నేనెఱిగినదే ని మాముత్తాత (ప్రకృతగ్రంథకర్త) స్వయముగా- చెయి గొట్టి చేతి చ్చినప్పటి యూహ సత్యమే యగు నెడల మాతాత దానినే బలపఱచు నేనేమి మాపితండ్రి వెంకయ్యగారికి నరసకవిగారి దాహిత్రినే పెండ్లి ముటచేతనేమి ఆయన సొత్తు కొంటేని స్త్రీసంతాన మనుభవించినట్లు నమించుటచేఁ గొంత దొనఁ గంతరించెనని సంతసింపవచ్చును. ఆయి య మిందెత్తుటకు ఫలితార్థము నరసకవిగారి కితరపాండిత్యములతోపాటు తకశాస్త్రపాండిత్యముకూడ నిశితమైనది కలదని తెల్పినట్టయినది. స్వర్గతి డి కీయన వయస్సు నలభైయైదుకుమించదని వింటిని. నాపుట్టువు 70 వ సంవత్సరము (ప్రమోదూత) నాటి కీయన లేదు, మాతండ్రిగారికి జననమునాటికి వయస్సు ముప్పదియాఱువత్సరములు, ఆయన నరసకవి కి చరమదశనాటికిఁ బుట్టియుండు నేమో కాని నరసకవిని జూచినట్లు నా

కెప్పుడును జెప్పలేదు. దీనింబట్టి చూడనరసకవి 1840 ప్రాంతమున స్వర్గతః
 చెందెననియు 1795 ప్రాంతమున జన్మించి యుండుననియు మనమూహించు
 కొనవచ్చును. “ఈషద్వైషమ్య మవివక్షితమ్” కూచిమంచి జగ్గకవిగారి
 చంద్రరేఖావిలాపము మాముత్తాతగారి స్వహస్తలిపితో మాగృహమున
 నేను జూచితిని కనుక కూచిమంచి సోదరకవులకే కొంతకాలమో యీవలికి
 మాముత్తాతగారి కాలమును జరుపవలసి వచ్చును. (చిత్రభాను స్వభాను
 వత్సరములకు వ్యత్రా పూర్తిచేసినట్లు కొన్ని పోత్తముల తుట్టతుడ నుటంకిం
 చిన మాముత్తాతగారి చేవ్రాలువలనఁగూడ నిప్పటికి 120 దేండ్లనాటి
 వాడని తేలుచున్నది) ఈయనకుఁ దిమ్మకవిగారి కవిత్వమం దెక్కుడు
 గౌరవము కలదనుటకుఁ గొన్ని పోలికలు కనుపడును. విస్తరభయముచే
 జూపలేదు- శిష్టు కృష్ణమూర్తిగారికే సమకాలీనులు పిండిప్రోలి లక్ష్మణకవి
 గారికిని మాముత్తాతగారికిని నొకప్పు డెక్కడనో? అనఁగా నేయూరనో?
 లేక మాయూరనో?

శ్లో. కచభారా త్కచభారః

కచభారా ద్భీతి మేతి కుచభారః

కచకుచభారా జ్ఞానం

కోఽయం చంద్రాననే? చమత్కారః.

దీనిలో వాదము జరిగిన టైనదివల్లనో కొంతకాలము క్రిందట విని
 నట్లు జ్ఞాపికలదు గాని విషయస్వరూపము జ్ఞాప్తియందు లేదు. మా
 ముత్తాత యేనభలకుఁ గాని వెళ్ళక యే స్వల్పమును సంపాదించక పితృపితా
 మహర్జితమగు భూమివలన ననఁగా నన్నగారు సేద్యము చేసి పుష్కలముగా
 పండించెడి జొన్నలవలననే జీవితమును గడపినట్లే తేలెడిని—నిన్న మొన్న
 నాజీవితచరిత్రలో వ్రాసిన—

చ. కవియనఁగా? స్వతంత్రుఁ డొరుఁకంట! బడండని పుట్టయే మహా

భవనముగాఁగ నెంచికొనినాన మొనర్చుచు రామునత్కథా

వివరములెల్ల లోకులకు ♦ విన్చినయమ్మనిసాక్ష్య మిచ్చె నే

కవికి నతండు దేశికుఁడు, ♦ కాదనఁ డేకవిగూడ నాతనికొ.

కా. ఘోషాస్త్రీబలె నుండఁగాఁ దగుకవున్♦గోరైక్కి. యేవేవియో
భాషల్ వీలునుబట్టి యాడునెడలన్♦వాగ్దేవి దుఃఖించు సం
తోషం బందను లోకమేనియును నే♦దోషజ్ఞాఁడుంగూడఁ దా
నీపన్మాత్రము నమ్మతింపఁడు గురుం♦డేమంచు లోనెంచెనో.

అనెడి పద్యద్వితయమునకు నేవిషయమందోతప్ప నాజీవిత ముదా
హరణము కాకున్నను మాముత్తాతగారిజీవితమేని యుదాహరణమైనందులకు
సంతసించుచున్నాడను రెండవపద్యములోని కోర్టు కోర్టుగాక పండితసభ
యని యర్థము చెప్పికోన్నను మాముత్తాతగా రట్టిపండితసభలకుఁగూడ
వెళ్లిన స్త్రీయాధారమును లేదు. ఒక్క ఆదొండకాయపద్యముతప్ప మా
ముత్తాతగారిచాటువులుగూడఁ గానరావు, అపద్య ముదాహరింతును.

మ. తపశింతు న్నుతి దైవతప్రమనదా♦ధ్యనోపిసీరభృ
చ్చ్యవమా నామృతశీక రాభ నవబీ♦జ్జపాంతకౌషమ్యస
ద్భవనాజాండకు షడ్రనపుతనము♦ద్యత్వాన్విదుమక్లండకున్
అవితుంగోద్భవకాండకున్ సరసమా♦హాఖండ కాదొండకున్.

ఆదొండకాయ లెవరికో కాని రుచింపవు. మాముత్తాతగారు
పద్యము చెప్పి గౌరవించినపదార్థముగదా యని నే నిప్పటికి నుమారు నలభై
యేండ్లకుఁ బూర్వము కిర్రంపూడిలో సీకూరను దెప్పించి యథాన్యాయ
ముగా వండించి తిసిచూచితిని, కొంచెము గబ్బువాసన కలిగి యుండును.
కాకరకాయలచేదు గుడమువలనఁ బోఁగొట్టినట్టి యీకాయలగబ్బువాసన
కూడఁ బోఁగొట్టవలసి యుండును. శిష్యులు వెలమవారు తటచుగా వేటకు
వెళ్ళినపు డీకాయలుకూడ సంపాదించి తెచ్చియిచ్చి సంతృప్తిపఱచి
యెప్పుడో కోరుటవలన దీనిని మాముత్తాతగారు వెంటనే ఆశువుగానే చెప్పి
నట్లు వినికి. అయీ పద్యమేకాదు.

శ్లో. కమలాగృహతోరణార రాణాం

ఘటనాపాటనయోస్సమర్థితైః

అనురారిదృగంచలప్రసారై

ర్షనన మజ్ఞానతమో నిహన్యతాంమే.

అనుశ్లోకముగూడ నాశువులోఁ జెప్పినట్లే వినికి. అయీ తిలకావిలాస
రచన ముగిసినపిమ్మటఁగదా? ఈయన విద్వత్కవినినించుకొనుటకు వ్యాక

జాధ్యయనార్థము కాఁకరపర్తికి వెళ్లి నట్లు లోగడ నుడివియున్నాడను. అపు డాయూరిపండితులలో నప్పటికే గురువులైనవారో! లేకనాఁడో మఱు నాఁడో గురువులు కాఁదగ్గవారో! కేవలకవిగదా? వీనిధోరణి యెట్లుండునో? చూతమని యీవర్ణన అనఁగా? శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్క నేత్రములను వర్ణించవలసినదని హేలగాఁ బ్రశ్నింపఁగా మాముతాతగారుకూడ హేల గానే పై నుదాహరించిన శ్లోకమును రచించి గురువులమెప్పునకుఁ బాత్రులై నట్లు పండితపరంపర చెప్పికోఁగా వినియుంటిని. ఇక నొకటిగూడవింటిని ఈవృత్తము వారు దేనిని గోరిరో అదిగాక మఱియొకటిగా నుండుటచే.

“నరసన్నా ? వర్ణన బాగుగనే యున్నది గాని వృత్తముఃసూత్రము మే మడిగినది యొకటియు నీవు చెప్పినది వేటొకటియు నైనవి, అయిన నేమి ? నీయాశుధారకే సంతసించితిమి ”

అని వారనిరనియు దానిమీఁద మాముత్తాత వృత్తముకూడ మీరు కోరినదే చెప్పితిని బుకాయించె (బూకరిగాని—బోలరయా) ననియు గురువులు లక్షణశ్లోకము చదువుమని మరల పశ్నించిననియు వెంటనే ఆశువులో లక్షణశ్లోకమునుగూడ నిర్మించి చదివె ననియు నయ్యది ప్రక్షిప్త కల్పనమగుటచే నయధార్థమైనను దేనిమీదనో ఆశువులో శ్లోకమో ? వద్యమో ? రచించుటకును లక్షణవిషయమాశువులో రచించుటకును విశేష తారతమ్యముండుటచే గురువులు పరమానందభరితులై పాణిసీయము నుపదేశించి—

‘విద్యత్కవి’

శబ్దమునకు లక్ష్యభూతునిగాఁ జేసిరనియుఁ బెద్దలవలన వినినాడను. వినుటమాత్రమే కాదు నేను శ్రీ చర్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిలవారియొద్ద

గురుభోగ్యముః

అని ప్రార్థనము చేసినపు సకము మాపిన్నముత్తాతగారి స్వహస్త లిఖిత తాళపత్రసంపుటమే జాతకచర్యలో—

శ్రీ. గీ. అనుమఁ దనపిన్నముత్తాతయగు నృసింహ

కవివరుఁడు లిఖించినఁగ్రంథమలను

వెదకి సిద్ధాంతకాముదిఁపెకిలిఁ దీసి

విద్యకై యెంటుకేనియుఁపెడల నెంచి.

శ్రీ. కాశీపండితుడై కృపాశుడయి పృథ్విభ్రాతృభావార్థుడై
అశీర్వాదముమాత్ర శిష్యులను విద్యావంతులకా జేయుమేల
వైశద్యమృతం బొల్పు చర్ల కులజాకాబ్రహ్మయ్యకాస్త్రిక గళా
రాశిక శ్రీకడియెద్దవాను గురుక జేరకబోదు విద్యాధిపై.

అనుపద్యద్వయములో మొదటిపద్యమందలి సిద్ధాంతకాముది మా
ముత్తాత చదివికొన్నదే. ఆయనస్వహ స్థలిఖితమే. నాశిష్యవర్గములో నిన్ను
మొన్న కీ॥ శే॥ ఓలేటి వేంకటరామయ్యకాస్త్రికి నేను సిద్ధాంత కాముది
మొదలిడినదికూడ మాముత్తాతగారి స్వహ స్థలిఖితగ్రంథమే. ఆదొండకాయ
పద్యప్రస్తావనలో మఱికొంత చరిత్రనుడిచినది. ఆయీ పద్యముగోనున్న-

“అవితుంగోద్భవకాండకుక”

అనెడిదానికి సర్గము వ్రాయకున్నచో నెవరికోగాని గోచరింపదు.
అవి=సూర్యునకు (అవి రహదీవాకగే, అని కోశము) తుంగ=ఉచ్చస్థానమైన
మేషరాశియందు అసంగ సూర్యుడు మేషరాశియందుండగా (చైత్ర)
మాసమందని యాసదర్శము) ఉద్భవ=పుట్టుకయొక్క- కాండకుక= సమ
యముకలదానికి, (కాంకోఽస్త్రీ...అవసరవారిష్టు, అని కోశము) చైత్ర
మాసమున నాదొండకోగ లుదయించునని తెలివిడి. విస్తరభయముచే
దక్కినది వ్యాఖ్యానించ లేదు, ఆయీపద్యమునకు-

“కారవర్ణిగమర్జ్వలన్లీ నీరుల్లికిన్”

అన్న యుల్లిపాయపద్యము (దీనికవియెవ్వరో తెలియదు) మార్గ
దర్శకమని నినికి. ఫలితార్థము, మాముత్తాతగా నేరాజులను జూడక పోత
రాబగారు చెప్పినట్లు-

“శ. వ్యా పిక జెండక వగనక, ప్రిస్తంబకు లేశమేరి పదివేలు”

గా (అదియేని స్వకీయ భూమిలోనే) భావించుచు

శ్లో. మనసి చ పరిశ్రుప్తి కోఽర్థవాన్ కో దరిద్రః.

అన్న శ్లోకార్థమునకుఁ బ్రథమలక్ష్యమై, “నాన్యమితి కురుతే
కావ్యమ్” అనే 2 శ్లోకార్థము బ్రహ్మిక దెచ్చుచు “శ్రీరామనామ
మంత్రారాధనపదులయి” కాలక్షేపము చేసినవారగుటచే నేరాజులనుగాని

దూషించి, లేదా? భూషించి చెప్పినపద్యములు లేవని వ్రాయుటలో నన్యతముండరాదు. ఈయనమాత్రమేకాదు పూర్వులుగూడ వ్యవసాయవలననే జీవనమును, 'క్లో. పంచమేహాని వృషేవా శాకం పచతి నే గృహే' గాఁ గడవికొన్నట్లు కనుపట్టెడిని. ఏదో ప్రసక్తి తగిలి గోదే గ్రంథములో మావంశస్థులనుగూర్చి యిట్లుటంకించి యుంటిని.

కం. మంతిరులై యేలిన సా

మంతులు జన్మములు నేయుఁమహితులు నున్న

త్వేంత వెదకినను నాకిను

మంతయు మాకొలమునందు ♦ నగుపడదయ్యెన్.

ఆ. వె. అన్యతమాడునుట్లు ♦ నతిభీతి గలవార

శోభ్యతేగఁ గొంతు ♦ గొనెడివారు

కవిత చెప్పవారుఁ ♦ గడ నమాయికులును

గలరు మాకొలనఁ ♦ బలువు రెందు.

ఏదో యీవిధముగా నున్నదున్నట్లులు వ్రాసికొనిన వ్రాతలోక మభినందించునుగాని లేనిపోని అత్యుక్తులు వ్రాసుకొన్నచో నభినందించదని వ్రాయ నక్కట లేదు. మాపితామహుఁడు మాయూరితనాకాలమునఁ బెద్ద భూస్వాములుగా నున్న కరిమెల్లవారి వ్యవహారములఁ జక్కఁబెట్టెడివారని వింటిని, నేను శ్రీ వేంకటగిరిరాజుగారి అల్లుఁడ శ్రీ చెలికాని గోపాలరాయనిగారితో శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరస్వామివారి కొండ కేసప్పడు వారియద్యోగులు తోడరానికారణమునఁ గొంత జమఖర్చులు నాచేతివీఁదుగనే నడిచినవి. అంతమాత్రముచేత నేనుగా మాతాతగాని మంత్రిత్వముచేసిన వార మగుదుమా? అదియునుం గకవిత్యమునందలి సత్త యెట్టిదో? తెలిసిన యే నిజమైనకవిగాని మంత్రిపదకవిపదవికంటె (నుకవి తా యద్యస్తి రాజ్యేన కిమ్) నున్న తమైనదని దాని ప్రాచుల్యముదెడినా?

(1) సీ. ఎదురైనచోఁ దనఁమదకరేంద్రము డిగ్గి కేటూత యొనఁగి యొక్కించి కొని
మనుచరిత్రం బందుకొనువేళఁ బురమేగఁ బల్లకి తనకేలఁబట్టి యెత్తె.

(2) క్లో. తాంబూలద్వయ మాననంచ లభతే యః కాన్యమజ్జేశ్వరాత్.

ఇట్టిది కవి కున్నస్థానము మంత్రిదో “చిత్తము వొంగడము” అను తరగతికిఁ జేందినది, ముప్పదిలక్షల రాబడిగల విజయనగర సంస్థానమును దనచేతిమీఁదుగాఁ బరిపాలించెడి—

శ్రీపెన్నెచ్చ జగన్నాథరాజుగారిని

మహారా జేమని పిల్చువాఁడో యెఱుంగనివారెవరు ?

జగప్పా ?

అనియే సంబోధించుట, ఆమహారాజు కాదుగదా ? మఱి యేమహారాజేని కవిఁజ్ఞు సంబోధించి నెగ్గఁగలఁడా ?

మ. ఇతఁడా రంగదభంగసంగరచమూ హేతిచ్చటాపాపకో

ద్యుతకీలాశలభాయమాన రిపురాడ్డారాశుధారానవీ

నతరంగిణ్యబలా.....వత్సవయి తిమ్మత్తావిభుం డీతఁడా.

ఆయీధారతో నఱవై పద్యములు రచించి పెద్దాపురపువ్రభువుచే క్షమాపణ చెప్పించుకొన్న మాగాపు శరభకవిక మంత్రిత్వమే యెక్కువదో కవిత్వమే యెక్కువదో ? తెలియునుగాని అస్మదాదుల కెట్లు తెలియును ? కర్మము చాలక పెద్దాపురపు రాజుగారు (తిమ్మజగత్పతి) శరభకవిగారిని; జూచి—(ప్రేమతోఁగాని దురుద్దేశముతోఁగాదు)

“ఇతఁడా ? శరభకవి”

అన్నారట, ఎప్పు డిట్లున్నది ? శరభకవి, శరభకవి, అని వినుటయే కాని యెన్నఁడును రాజుగా రాయనను జూడలేదు. రాజదర్శనమున కమ్మహాకవి వెళ్లనులేదు, (నిస్పృహస్య తృణంజగత్) అట్టి సందర్భమున మహారాజే మహాకవి సందర్శనమునకు వెళ్ళెను. మహారాజు హృదయములో శరభకవి యాకార మొక మేరువుగాఁ జిత్రింపఁబడి యుంటుచే నేదోమాదిరి రూపముతో నున్న (నిద్యారూపం విరూపాణామ్) నిరాడంబరవేషము మది కాశ్చర్యము కలిగించి చూపెను.

“ఇతఁడా ? శరభకవి”

అనెనట ? శరభకవి రాజు తన్నేకవచనముతో నుచ్చరించెగదా ? యని కనలి సగౌరవముగనే యేకాశుధారతో నఱువదిపద్యములు చెప్పి ప్రతిపద్యాంతమందును—

“తిమ్మత్కూవిభుం డీతఁడా?”

అని యేకవచనము చూపి మృదువుగనే గర్వభంగ మొనర్చినట్లు చెప్పిందొరు. నా బాల్యమునాటికే ఆయావద్యములు గొన్ని లోపించినవి. కొన్ని మాత్రము ముమ్మిడివరప్రాంతమున వింటిని, అందులో నొకటి మాత్రమే ధారణకు వచ్చినది. ఇప్పు డందులోఁగూడఁ గొంత మఱపు తగిలినది. వక్తవ్యాంశము కవిపదవికంఠ మంత్రీపదవి యెక్కువది కాన నియు దాని గౌరవమెఱిగిన యేకవియు మంత్రీపదవి కాసింపఁడనియే నే ననుకొందును, భిక్షులను చేసికొని జీవించినను గవికి నది గౌరవాపాదకమే యను సంశయము సామాన్యులకు గోచరింపక తద్వార్థమున నీనడించి నచోఁ దమకగ్రస్థానము లభించునని కొందఱు ప్రయత్నింతురు గాని ఆ ప్రయత్నము పరిహాసాస్పదమనియే నే ననుకొందును. నిజమున శ క్తిగల కవికి వస్త్రాద్యాడంబరములతోఁగాని యితరవృత్తకరణములతోఁగాని లేశమును బనియుండదు. శ్లో. నాఽస్మాకం శిబికా...విద్యానవద్యాస్తిసః అన్నాఁడు భవభూతి, మాముత్తాతగారి శీవితమునుగూర్చియు జీవించిన కాలమునుగూర్చియు రచించినగ్రంథసంఖ్యను గూర్చియు సంగ్రహముగాఁ దెల్పినట్లయినది. కవిత్వ మెట్టిది? దుష్టమా! నిర్దుష్టమా! రసవంతమా? నీరసమా? అను సంశయము చర్చింపవలసి యున్నది. వీరేశలింగంపంతులువారియన మంచికవియనియే నిర్ణయించి యున్నారు. (కవులచరిత్ర. చూ.) లాక్షణికత్వమునం దీయన చదివికొన్న లక్షణగ్రంథము లేవో ముందు తెలిసికొని గాని మంచిచెడ్డలను జర్చింప రాదు. అనంగుని ఛందము మాముత్తాతగారి గ్రంథసామగ్రిలో నున్నది. అప్పకవీయములేదు. కాని చిన్నసై జులోనివి యేడుతాలూకులు—

“అప్పకవీయములోని కొన్ని యతిప్రకరణములు” అను శీర్షికతో నున్నది నాకుఁగనుపడినది. అందుచేత ఛందోవిషయమునం దీయన అప్పకవి మతానుయాయగుటకు వీలు లేదు. ఏకొన్నిటికిమాత్రమే! అప్పకవి అఖండయతి నొప్పికొనెను. మాముత్తాతగారు సర్వసాధారణముగా నఖండయతి నంగీకరించిరి, తటలకు విశ్రమముచెల్లవలసి వచ్చుచో సుభయత్ర బిందుపూర్వకత్వ మావశ్యకమని చెప్పి అప్పకవి—

“పెక్కునం దాలం బండు నొక స్వడుం దఱుగ దింటం బాడియుక్ బంటయుక్”

అని యుదాహరించెను. మాముత్రాతగారిరచనలో—

సీ. శరదంబువేడిక ♦ శాంతభావమునందె దరహాస మడరి వెంటటనెమరల్పె

ఇందు స్థిరదశమునం దుభయత్ర బిందువు లేదు కాని నేను నాచిన్న తనములో జంగముదేవరగారికి బంపిన భాగములో నీపద్యమున్నయెడల—

“జరహాస మడరి యంతనె మరల్పె”

అని దిద్దియుండుట నిక్కము. ఆపద్యమున్న భాగ మింకను నా యొద్దకుఁ బ్రచురణకర్తలు పంపలేదు. మూఁడాశ్వాసములుమాత్రమే పంపిరి. ఇటీవల నాయాయతులు దిద్దుట కుపక్రమించుట అనాలోచితముగా నాకుఁ దోచినది కవి ప్రమాదపడి గాని పాండిత్యము లేకగాని ప్రయోగించిన దగుచో నది దిద్దుట యుచితము. బుద్ధిపూర్వకముగ నేదో గ్రంథాధారముంబట్టి ప్రయోగించినదాని నితరులు దిద్దుట యుక్తము గాదు, దాసు శ్రీరాములుగారు దేవీభాగవతశీకలో నాయీ విషయమును విపులముగాఁ జర్చించి ఫలానా ఫలానా యతులును బ్రాసములును దాము బుద్ధిపూర్వకముగనే వాడియున్నారమని తెల్పిరి, అట్లు తెల్పినను శంకించుట ప్రాజ్ఞులక్షణమని యెవరనుకొందురు? రేఫశకటరేఫభేదము కొంతకాలము పాటించిరి, కొన్నిపు స్థకములే దానికొరకుఁ బుట్టినవి. తుద కవి యన్నియు మూలఁబడినవి. అద్వయమునకు మైత్రియే సర్వత్ర కనవచ్చుచున్నది. సీసమాలు మొదలుకొని యెదుబల్లును నేర్చినవానికిస్తైతము తెలిసెడి యీ యతిప్రాసలనుగూర్చి ప్రబంధకర్తలను వెక్కిరించువారియుద్యమముకన్న శోచనీయము మరియొకటి యుండదు. యతి తెలుఁగుభాషకు సహజాలంకారమని చెప్పట కెన్నియో యాధారములున్నవి. కాని యిటీవల యతుల జాబితా పెరిగినకొలఁది సట్టిభావమే మాటినది— “గుళ్ళో దేవున కంగట్లో బెల్లం న నేద్య” మన్న సామెత ప్రత్యక్ష మైనది— ఈస్థితిని సమర్థించుటకు గొన్ని లక్ష్యములు భారతాదులలోనే దొరకెడిని. లోగడ నేదో వ్యాసమున నిది చెప్పించినవిషయమే మఱియొకటి ఏల అనేది యవ్యయమును కళగానే భారతాదిగ్రంథములవలనఁ జరిగినకొందుము, దానికి సంధిచేసినచో గొంత శ్రవణసుఖము చెడును, చెడినను—

“వా కే లింఠ నేగిం బడన్”

వగైరా స్థలములలోఁ దిక్కనాదులు చేసియున్నారు. పదకపులు మాత్రము దుితప్రకృతికముగనే వాడిరి.

“ఏలనే? మరులనే? చలమేలనే?

ఇత్యాదు లుదాహరణములు చాలఁ గలవు, మాముతాతగారు ప్రత్యేకించి యొకపద్యము సర్వమును నియ్యది ద్రుతప్రకృతికముగనే యుండునట్లు రచించిరి.

ఉ. మేలనువొందలేని ఘనఁమేలను నాకిక సాటివారి నో

మేలను కల్పిచక్కదనఁమేలను జొక్కపుజవ్వనంపు సా

మేలను తేనికింతచలఁమేలను బిల్బణుడేమరించు జా

మేలను నిట్టి జన్మఫలఁమేలను బాపపుడైవ మేలనుకా.

ఇది కవి బుద్ధిపూర్వకముగా వాడినదిగాని ప్రమాదప్రయుక్తము గాదు. ఇట్టివి దిద్ది కవియద్దేశముమార్పుట తప్పని నా కిటీవలఁ దోచినది. మొట్టమొదట మాముతాతగారి రచన యావత్తును నా మతానుసారముగ దిద్ద మొదటిడితిని. ఆదిద్దుఁబాటులోఁ గొన్నిటి స్వరూపమే చెడి తుదకు-

“అయ్యవారిని జేయఁబోతే కోతిగా తయారై నది” అను సామెత ప్రత్యక్షమైనది. అంతలో నాయుద్యమమునుండి విరమించితిని. ఇది యంతయుఁ బ్రకృతగ్రంథమునకు సంబంధించినది కాదు. ఏతత్కవికృతమైన వేకటేశ్వరవిలాసమునకు సంబంధించినది. ఈ విధమైన సంస్కరణము దీని తుది యాశ్వాసమునకుఁగూడఁ దగిలినది. ప్రథమముద్రణమునకు జంగముదేవరగారు దానిని నాదగ్గఱనుండియేకదా! సంపాదించిరి. ఆయీ ధీరమృత్యు సంస్కర్తలవలన భారతాదిప్రయోగము లెన్నో యిటీవలఁ జెడి మొదటిప్రయోగముల ననుసరించి పుట్టిన లక్షణములగతి అధోగతిపాలై నది. కొన్ని దిద్దుఁబాట్లు మూలాధానుకూల్యమును జేడఁగొట్టినవి భారతము నందలి “నమ్మినమ్మక”

అనుచోట దిద్దిన దిద్దుఁబాటువలన నీయంశమువిస్పష్టము. ఈప్రయోగము ననుసరించి యెందలో మహాకవులు ప్రవర్తించిరి. ఆయీమర్మ మెఱిగియో! యెఱుంగకో! మొదటిప్రయోగమును సంస్కర్తలు దిద్ది చెడఁ

'గొట్టిరి.' అదిద్దుఁబాటును బట్టుకొని యేకర్మము నెఱుంగని విమర్శకా భాసులు తప్పులు వట్టట కుపక్రమించి యపహాస్యాస్పద్యులై తుదకేమియు గతి గన్పడక-

“మీరా ? మీరా ?”

అని ప్రార్థింప నుపక్రమించిరి, పెద్దపెద్ద పేరులు ప్రయత్నపూర్వకముగా సంపాదించుకొన్న మీరేమిటి ? ఇట్టి విజ్ఞప్తు లంశికొనుట యేమిటి యని కొన్ని పత్రికలు పరిహసించుట కారంభించినవి. దీని కంతకును గారణము సంస్కర్తల పాండిత్యలోపమును గనిపెట్టఁదగిన సామర్థ్యము లేకుంటయే వక్తవ్యాంశము. కవియుద్దేశము గనుఁగొనకుండ నెవరిగ్రంథమును గాని సంస్కరింపరాదనియే. వలసినచో నాకవి కవిత్యము జీవకళగలదేయైనచో దానికే బ్రత్యేకించి వ్యాకరణమొకటి పుట్టితరును. ఈ అభిప్రాయము స్థిరపడినపిమ్మట నిదియే మాముత్తాతగారి గ్రంథముద్రణము నేను జూడఁదటస్థించుట, ముద్రాప్రమాదము లిందు విశేషించి దొరలినవి. వానిని జూపినచో గ్రంథము పెరుగును, శ్లేషవాదినస్థలములలో నీయన రచనలోఁ గొంత వ్యాకరణము నతిక్రమించుట కనువలైడిని, కొంచెము చూపుదును.

|| సీ. ఆలికుచంబు లేనంటి చూడఁగనా నె? కొనఁగోరునూటిపై కొనకు జాణ?

ఇదిపుష్పలావికావర్ణన ప్రశస్తి తరాలుగా సమన్వయించుకోవలయును, ఆలికుచంబులు=అనిమ్మకాయలు అని యొకఅర్థము. ఆలి=ఓచెలీ? కోచంబులు అని శ్లేషార్థము. ఈరెండర్థములకును సరిపడునట్లు పుష్పలావిక జవా బుండవలెను. కొనఁగోరు=కొనుటకు నిచ్చుగింపుము నూటిపై=నూలుకాయలకన్న హెచ్చుగా, కొనకు=కొనకుము, కాయలు చాలమందికి నష్ట చేయుటకు మాటయిచ్చియుంటచే నీకెక్కువగాఁ గావలసియున్నను నూటికన్న నెక్కువ యాయఁజాలనని బైబుసరిగా జవాబిచ్చినది. ఈ యర్థమునందు కొన= గోరుఅనుచో నర్థానుస్వారముండవలెను. నూటిపై= కొనకు అనుచో నర్థానుస్వారమేకాక సరభాదేశముకూడ రావలెను. గనుక నూటిపైఁ గొనకు అనికావలయును. ఇంతమాత్ర మీకవికిఁ దెలియదా? తెలియును. ఇట్టిపట్టుల నిట్టిస్వల్పములు విమర్శకులు పాటించని రాఘవపాండవీయాదులవలన నవగత మగుటచే నిట్లు చిత్రించెనని యెఱుఁగం

దగు- ఇప్పటికి లికుచ (నిమ్మకాయల) పక్షము ప్రత్యుత్తర మిచ్చినట్లయి నది. ఇతమిగిలినది కుచపక్షము, ఓయీ నీవు కుచములను ముట్టుకొని చూడవచ్చునా? అని కొంటెతనముగా నడుగుచున్నావు, అంటి చూచి సంతలోఁ జెడిసదేమిగాని కొనగోరు= గోటికొనను, నూటి= నాటి, పై కొ నకు= ఆలింగనాదుల కుపక్రమింపకము, ఇది నడివీధి కనుక నట్టివనుల కను వైసవోటుగాదు, కామాంధానాం యుక్తాఋ క్షవివేకశూన్యత్వాత్తని యుటచే నిట్లు మందలింపవలసి వచ్చినది. అన్యథా భావింపవలదని యాశ యము- ఈయర్థమందు నూటుధాతు వొకటి నాటుధాతువునకు బదులుగా సంగీకరింపవలయును. ఇది గ్రాంథికముగాదు. వ్యవహారమందుమాత్రము సార్వత్రికముగాఁ గాకున్నను గావచిత్కముగ శ్రుత మయ్యెడిని. ఎచ్చటను శ్రుతమేకానివో నీయనకుమాత్రమెట్లు వచ్చెడిని, భవతు ఇక్కడికి నొక సీసచరణము వ్యాఖ్యానించితిని, ఇట్లే యావత్తుపద్యమును వ్యాఖ్యానిం చుచో గృంథము పెరుగును. నాల్గవచరణములో-

“వెదింపు నీపొందు గలువ నెమ్మది వచ్చు”

అనుచోట- కలువశబ్దము కల్పపువ్వునుసర్థమిచ్చి అదనముగా కలి య౯ (కలియుటకు) అనుసర్థాంతముగూడ నీయవలయును. అప్పుడు నిలుచుధాతువువంటిది కలుచు ధాతువొకటి యుండవలసివచ్చును. వ్యావ హారికములోఁదప్ప గ్రాంథికభాషలో నట్టిదిలేదు. ఈ మాట గ్రుడ్డువచ్చి పిల్లను వెక్కిరించినదన్నట్లు నేను మాముత్తాతగారికి బోధింపవలయునా? అక్కఱలేదు, ఆయన విద్వత్కవిగాని లాకలూకాయకవికాఁడు, ఇట్టిపట్టుల వేసుచరిత్ర (ముసలిమానులు చూ” ముసలి చెట్లనుసర్థమున ముసలిమాకు లని యుండవలయును) లోనైన గృంథములను మన్నించినట్లే తన్నుఁగూడ విమర్శకులు మన్నింతురని రసలోభమున నిట్లువాడియుండును. ఒకకవి యీపుష్పలావికావర్ణనమునే యపక్రమించి-

“జాం పండుకొనియెడఁజానరో? వెలియెంత? జాంపండుకొనియెడి జాణగలఁడే”

అని చిత్రించెను. జాము- పండుకొనియెడ అను సర్థమున క్వచిదు కారస్య లోపః అని లోపము నెట్లో చెప్పికోవచ్చు ననుకొన్నను ఫలార్థ మున జామి-పండు, అనుచో నికారణమునకు లోపము దుర్లభము. ఇయ్యెడ

ధమైన యువపతి కలదు. యుక్తముగా నున్నచో సహృదయులు హింతురుగాక. పలువురు ప్రాచీనకవు లొకరినిజూచి యొకరుగా ప్పలావికావర్ణనము నిట్లే చిత్రించి యున్నారు, కొందఱు స్వల్పముగను కొందఱు విశేషించియు వ్యావహారికమునకుఁ దావిచ్చి యున్నారు. కరికిఁ గాకున్న వేటొకరికేని యిది విమర్శసహము గాదని శంక కుండునా? ఇట్లనుట పొసఁగదు కలిగియు నీవాశ్చర్యపవాక్యములు యికానానాయకులకు సంబంధించినవగుటచే నిందు యధాకథించిత్తుగా తరస్పూర్తి కలుగుచోఁ దావన్మాత్రముతో సహృదయులు సంతృప్తి లయునే కాని అయ్యది వ్యాకరణాది శాస్త్రముల ననుసరించి లేదు గ్రాహ్యము గాదని వివరింపరని యట్లు వాడియుందురని నాతలఁపు- కు సహృదయాః ప్రమాణమే అసలు ప్రకృతకథకు బీజభూతములైన ములేఁబదిమాత్రమే. ఎంత పెంచినను ఆ యేఁబదిశ్లోకములును నాల్గ సవందలకన్న మించఁగూడదు, కవివంశవర్ణనవల్లఁగాని కృతిపతివంశ వల్లఁగాని కొంత పెరుఁగుట కొన్నిపుస్తకములకుఁ గలదు, గాని యిది మిందు వర్ణించవలెదు. ఏకారణముచేతనో తనవంశమునుగూర్చి-

సీ. కుశలభారద్వాజగోత్రవిఖ్యాతుండు వెంకయధీశఁ జేఁజునుతాత.

అని తనముత్తాతగారి నారంభించి తనతండ్రివఱకుఁ దక్కినచరణము నుట్టంకించి తేటగీతిలో—

“అమ్మహాత్ముని నకలజనానుమతిని”

అనిమాత్రము వక్కాణించి తనకన్నఁ బెద్దలగు సోదరులను—

“సరసకామయ యన్నయ ♦ సరసయాభ్యు

లగు సుతత్రయజనకుండై ♦ యలరువాని

మధురుని గామయాశ్వుని ♦ మఱి దలంతు”

అని పితృనమస్కారమునందే వంశవర్ణన నిమిజ్ఞెను. ఈ పద్యములో- మయ- అన్నయ, అనుచోఁ దెలుఁగుసంధి చేసి, మరలఁ దుట్టతుదినీ, సయాభ్యులు, అని బహువచనాంతముగా ముగించుటచే ద్వంద్వసమాస నుకొనక తప్పదు. అగుచోఁ గామయాశ్వుయ, అని సవర్ణదీర్ఘసంధి

యుచితము, స్వప్నప్రతిపత్తికై ఆ ఇడో, సూత్రమునందుకొబలె వినంధి సహ్యము. ఇంతమాత్రమునకు సంస్కృతవ్యాకరణ పాండిత్యముతో నావశ్య కత లేదు, ఉన్నదనుకొన్నను మాముత్తాతగారి కాపాండిత్యము విస్తరిం చియే యున్నదనుటకు స్వహస్తలిపితో నున్న కొముదీసంపుటములే సాక్షు లుగాఁ గన్పడుచున్నవి. అట్లున్నను గావ్చిత్రముగా సంస్కృతవ్యాకరణ విరుద్ధప్రయోగము లుండుటకుఁ గతము నాయనుభూతింబట్టి వివరించు చున్నాఁడను. సుప్రసిద్ధవైయాకరణులు నాకన్న సర్వధా పెద్దలు నగువారు రచించిన గ్రంథములొకటి రెండు నాయొద్దకు గ్రంథకర్తలే సంస్కరణార్థము తెచ్చిచూపఁగాఁ జూచితిని, ఆపొత్తములలోఁ బలుచోట్ల, ధాతువున కాది యందుఁ జేర్చవలసిన అడాగము మువసర్గకుఁ బూర్వమందుఁ జేయఁబడినది. “చణ” అనేడి తద్ధిప్రత్యయము స్వతంత్రశబ్దమువలెవాడఁబడినది. (న కేవలా ప్రకృతిః ప్రయోక్తవ్యా నాఽపి ప్రత్యయః) అపహరత్, అను టకు బదులు అపహరత్, అని అడాగమశూన్యముగా నుపయోగింపఁబడి నది. చాలనేపు వారి నిది యేమి యని ప్రశ్నింపనే లేకపోతిని, ఎందుచేత? పనివడినచో వాటిలో నేను వాదించగలనో? లేనో? అనేడి భయముచేతనే, ఇది వినయార్థము వ్రాసినది కాదు, యథార్థము, చెప్పిడి దేవునఁగా? లక్షణజ్ఞానము లక్ష్యమునందుఁ బ్రతిబింబింపఁ జేయుశాస్త్రజ్ఞులు చాల నరు డుగా నుందురు. ఇది యొక వ్యాకరణశాస్త్రమునకు మాత్రమే కాదు, తుదకు నిత్యకృత్యముగా నెల్లరును ననుభవించు శృంగార (రతిరహస్య) శాస్త్రమునకుఁగూడ సమన్వయించుకోవలసినదే, దానితోవ దానిదే, దీని త్రోవ దీనిదే, అనునట్లే పలువురపాండిత్యము లుండును. అందుచేత నిట్టి వైపరీత్యము కొందఱికిఁ గల్గుట వింతగాదు, అంతమాత్రముచే నాకవులు వైయాకరణులు కారని వ్రాయువిమర్శకులు తత్త్వవిదులు గారని నా యాశయము.

“అలలుమందాకినీ ♦ యార్యాసహాయుడై పాలుపొందు సర్వజ్ఞ ♦ మూర్తి యనగ”

అని మాముత్తాతగారు వేంకటేశ్వరవిలాసములో వగళపర్వ సములో వ్రాసియున్నారు, లేఖకప్రమాద ముచుకోవచ్చుననిన స్వహస్తలిఖితము. మందాకినీ=ఆర్యా, ఇకోయణచి అనుసూత్రముచే యణాదేశము రావలయు

నేనికూడ పొరికిఁజెలియదా? దీనినేప్రమాదమందురు. ప్రమాదో ధీమతా మపి, అనునభియుక్తోక్తి యిట్టిసందర్భమునకే పుట్టినది. ప్రతివిషయము నకును ఆయీయభియుక్తోక్తి నుట్టంకించి సమర్థింపనెంచుట. “విడువకీ- బియ్యానికీ” అనుసామెతవంటి దగును. దానిముద్రించునప్పుడు-

“ఆలరు మందాకిన్యహార్యజాయుక్తుడై”

అని సవరించి ప్రకటించుటచే నిప్పు డిందు స్పృశింపనిచో నాపాఠము చదువరుల కగుపడనే యగుపడదు. తెలుఁగువిషయమునఁగూడ నిట్టి ప్రమాదములు గొన్ని కలవు.

క. ఆ రాజేంద్రుని కగుభా

ర్యా రతిశాస్త్రానురూప-

ఇయ్యెడఁ భార్య, అని హాస్య ముండవలెను. దిద్దుచో గణమే చెడును. ఇట్టి స్వల్పములు సహృదయులు పాటింప రనుటకు గుఱుతు వీరేశలింగముసంతులుగా రీయనను సలక్షణకవియని వ్రాయుటయే వ్యాకరణము తనకు వచ్చుననుటకు గుఱుతు స్వహస్తలిఖితమగు తాళపత్రగ్రంథమే కాక యీ గ్రంథమునందలి కొన్ని పద్యములుగూడ నగును.

క. పదలక్షణసంజ్ఞావ్యు

పదగుణవృద్ధిప్రయత్న ♦ పరరూపనవా

స్పదభావతద్ధితక్రియ

బాదవగజలిశబ్దశాస్త్రమ్ • మో యనడనరెన్ , ౧.

చ. చెలువగు భాతురూపమును ♦ జెందుచుఁ బూర్వగుణానుభావమిం

చలరంగ వృద్ధి భాసిలి ప♦ రార్థనిధానత గాంచి వర్ణనం

కలితసులతజోన్నతి నంగంబులు నాగములయ్యె వాఁగ మేల్

గలకలభంబు లుండఁ బురఁజిల్పి గజాంతలక్ష్మియై తగెన్.

ఆయీ రెండుపద్యములును పాణినీయవ్యాకరణజ్ఞత కుదాహరణము లగును. కందపద్యము స్త్రీవర్ణనము, చంపకమాల యోనుఁగులవర్ణన, నగశబ్దము నాగశబ్ద మగుటకుఁ దగిన ప్రక్రియ యిందు స్లేషతో వివరింపఁ బడినది. ఆ పట్టణమునందలి యోనుఁగులు పర్వతములంత యుండునని ఫలితార్థము, ఇట్టి రచన పాండిత్యస్ఫూరకమే గాని కవితానైపుణీస్ఫూరకము

కాదు గాని శుద్ధచ్ఛాందసులగు కొందఱు పండితులమెప్పున కానీంచి (తమ కిష్టము లేకపోయినను) యిట్టిరచన చేయుట మా కనుభూతము. విజయ నగర సంస్థానమునకేగినప్పుడు కొంత రచన మేమును జేసితిమి.

తే. గీ. అర్థన త్తని యనధీనమని సమస్త
దేశసంగత మనియు నచిహ్నమనియు
సర్వవత్సూత్రమందు నీయశము కొంత
గూఢముగఁ జెప్పెఁ బాణిని ♦ కువలయ్యేశ.

క. మాపనమా ! నీపాగమ
గాపనమా ? మాపధాపఁగాగమనినమా ?
మాపన నీపన గని గా
దా పరిపరి తుష్టిఁ జెందె ♦ నానందనృపా.

అయీ పద్యరచన వలన, కవి వ్యాకరణజ్ఞుఁడును సంగీతజ్ఞుఁడును నని తెల్పినట్లయ్యెడిది. కాని యీరెంటియందును బ్రవేశములేనికవిగూడ నిట్టిరచన చేయవచ్చును. భవతు తగినంతప్రవేశముండి చేసినరచనకును తదితర రచనకును భేదము విజ్ఞులు పరికింపఁగలరు, మాముత్తాతగారిప్పటికి నుమారు నూతేండ్లకుఁ బూర్వమునఁగదా ? దీనిని రచించిరి. అంతకుఁ బూర్వమునందున్న గ్రంథములు దాదాపన్నియు సంపాదించి భద్రపఱచుకొన్నట్లు పుస్తకసామగ్రివలనఁ జెలియుటయే కాక కవితా రచన వల్లఁ గూడఁ జెలియుచున్నది. అయాకవుల పద్యముల పోలికలవలన నీయంశము స్ఫుట మగును.

సీ. ఒకపాలి పికపాలి♦కకు జాలి మనిఁ జిల్కఁ జిల్కలగమికిరాఁ ♦ బల్కుబల్కు
పద్యమంతయు నిట్టియమకములోడనేనిండి యున్నది. ఈరచన వసు చరిత్రమునందలి—

సీ. ఒకవంక నలంక మకరాంక హయశేషులు !

అనుదాని ననుసరించి చిత్రించినది. మఱియు నిందు ఒకపరి, అనునర్థమున, ఒకపాలి, అని వాడఁబడినది. దిద్దినచో యమకము చెడును. ఈ పదము గ్రాంథికముగాదు సరిగదా ? వ్యావహారికముగూడఁ గాదనియే చెప్పవచ్చును. ఏదియునుగాక లోకమున లేకే పోవుచో మాముత్తాతగారి మాత్ర మీది యెక్కడినుండి వచ్చినది, వచ్చుటనుగూర్చి యోజించుటయే

మమును గాదు. కాని మాగ్రామమున నిమ్మజాతులు
నిన్ననాఁ డెఱుఁగుదును. ఆకారణమున మాతాతగారి
ని నే ననుకొందును. ఎచ్చటఁగాని దృగ్గోచరమో?
ని శబ్ద మేకవికవిత్వమందును దొరల దనునది నిర్వి
షపదము గ్రామ్యమని వాదించుటకుఁగూడ నాధార
మజాతులు వాదినంతమాత్రమున గ్రామ్యమగునా?

రకులు, గొడ్లు, ఇల్లు, పొల్లు, వడ్లు, ఇవన్నియు గ్రామ్య
మ. ఉత్తమజాతులు వాడు—

రమ - పుంచుంది - ఏమిషే - చూస్సావేం —

శుద్ధములు కావలసివచ్చును. గ్రామ్యముకూడ
వైదిక్ గ్రామ్యము, నియోగి గ్రామ్యము, క్షత్రియ
గ్రామ్యము, శూద్రగ్రామ్యము, కాపుగ్రామ్యము,
కను నిట్లు పోగాఁ బోగా గ్రామ్యభేదాలు పెరుఁగు
పెరల జల్లాలను బట్టి కొంత విభజించ వలసి వచ్చును.
రిగినవాఁ డగునేని యితరమండలములందు వాడుకొను
లును. మాముతాతగారివలె నొకచోఁ గూపకూర్మము
ర్చువాఁడైనచో గ్రంథస్థమైన యితరమండలభాషతప్పఁ
తనయూరు తప్పదనయ తహరియూరు కాకరపర్తి
రాలముతప్ప నీమహాకవి యెఱుఁగనే యెఱుఁగఁడు,
క్కడనేని గ్రామ్యపదము దొరలినచో నది స్వగ్రామ
జాతులో వాడెడిదే కావలయును తదితరము కాదు.
ప్రతిపదమును గ్రామ్యమందురు, అది తప్పు స్వగ్రామ
అట్టి షితాపురప్రభువు తఱచుగాఁ దనగ్రామమున
అట్టితరుణములో నెండఱోప్రభుదర్శన మెట్లో కలిగినఁ
ల మఁ, ప్రభుదర్శనమే విష్ణుదర్శన మనుకొనురోజు
చేసినపుడు పురస్త్రీలు పేలాలు చల్లుచు మంగళహారతు

లిచ్చునాచార మప్పుడున్నది-నాచిన్ననాఁడుకూడనున్నది- అట్టిధర్మకాలము
లో సరసకవిగారు ప్రభుదర్శన మపేక్షించకుంటుకుఁ గలమేమి.

“నిస్పృహస్య తృణంజగత్”

మ. ధనమంచుం గల దొక్కచి క్కడిగొనన్ దాత్తర్యమే లేనిచో
జననాథుల్ మఱి యెంద యుందురొ? కవీశద్వారముల్ గొల్పుచున్

అని నేను కామేశ్వరీశతకములో వ్రాసినయంశమును సార్థకపఱచిన
విద్యత్కవులలో మాముత్తాతగా రొకరు, వక్తవ్యాంశ మీయనకవిత్వము
సర్వమును గ్రంథావలోకనమువలనగల్గిన సాహితీకి జెందినదే గాని దేశాలు
నమువలనఁ గల్గిన సాహితీకి జెందినది గాదనునదియే. తెలుఁగులో నెన్నివిధ
ముల యమకము లున్నవో అన్నియు నొకటే చోటఁ దిలకింపవలె నన్నచో
మాముత్తాతగారి యామిసీపూర్ణ తిలకయందే యగుట కేవలస్వభావోక్తి,
కథారంభపద్యమే.

సీ. అరుసంపు దొరలింపు, దొరలింపు మెఱయింపుఁ బరవంపు నెఱగెంపుఁ జరులసాంపు

ఇట్లు నాలుగుచరణములును నిదే ధోరణియముకములో నడిచినది
అర్థ మగుచున్నప్పుడుగాని యేపదమేని సవరించుట కవకాశ ముండదు-
అస లర్థమే లేకుండ నేకవిగాని యేపద్యమును రచించఁడుగదా! ఇది మేరు
పర్వతపర్ణనము గీతిలో నీతెలుఁగుధోరణి వదలిసంస్కృతధార నడిపించినారు.

తే. గీ. మెఱయు పరగరుడోర గాంఠిబరచరాది

పరమపురుషాతిశయ నిరంఘోరవిహార

విరచితాశ్చర్యరసధురంఘోరశిరంబు

నిరుపమభరంబు నిరరఘోరివరంబు,

ఈ సంస్కృతసమాస మన్వయించుట సుకరమే గాని అచ్చతెలుఁగు
పదములే యైనను సీసచరణములందలి పదములు సమన్వయించుట సుకర
ముగా లేదు, దానికిఁ దోడు ముద్రాప్రమాణములు కూడఁ గలవు.
ముద్రాప్రమాణము లేవో కొన్ని ప్రతులు సంఘాదించియే దీనిముద్రణ కవకా
మించినట్లు కొన్నిచోట్ల గొన్ని పాఠాంతరప్రదర్శనములవలనఁ దేలుచున్నది
గాని ప్రాపు చూచువారు సంస్కారులు కారని కొన్నిటివలనఁ దేలు
చున్నది.

పూవంటి మేలని సవ్యే నోక తె

ఇది యేమాత్రము సంస్కారమున్నవారు పూవు దిద్దినను “పువ్వింటి” యని యుండవలయునుగదా? భవతు ప్రాజ్ఞులగు చదువరుల కిట్టి స్వల్పములు చూపి దిద్ద నక్కఱలేదు. రకరకాల యమకము లిందుఁ గలవు. వీని కన్నింటికిని మాముత్తాతగారికి మార్గదర్శకము లేపొత్తములో యని నా జీవితములో నేను జాలఁ బ్రయత్నించితిని గాని మాముత్తాతగారి పుస్తకసామగ్రియందే కాక యితరత్రాకూడ నాకు లభించలేదు లేకపోవుగాక, ఈయనకు మార్గదర్శకులుండకపోరని నేను దలంచెదను. ఈయన చూచిన పొత్తము లన్నియు నేను జూచితి నని చెప్పఁ జాలను గాని చూడకున్నను మార్గదర్శకులుండు రనియే నాయనుమితి. ఔచిత్య విషయమును జర్పించుచోఁ దెలుఁగు ప్రబంధములకెల్ల శిరోభూషణముగా గణింపఁదగిన వసుచరిత్రమే నిలువనియపుడు దానిని మాతృకగాఁ బెట్టుకొని పుట్టిన పొత్తములనుగూర్చి చెప్పనేల? తటచుగా వసురాజుగారు విహారార్థ మరిగెడి కోలాహలపర్వతమందుఁ దత్పత్తిక యూరుపేరు నెవరికిఁ గాని తెలియకుండ నిడుజవ్వనము వచ్చువఱకు డాగి అప్పుడు మాత్రమే బయలు వడుట సమర్థనీయమే యగునా? అది యటులుంతము. వసురాజుమిత్రుఁడు తనప్రభువున కచిరకాలములోనే పట్టమహిషి కాఁబోయెడి గిరికను జూచి రాజుగారితో మనవిచేయు నప్పుడు పాదాదిశిరఃపర్యంతమో? శిరఃపాదపర్యంతమో వర్ణించెను గదా? ఆవర్ణనలోఁ గుచముల వర్ణనకూడ నే చిన్నపద్యముతోడనో కాక పెద్దపద్యముతోడనే వ్యాఖ్యానింపవలయునా? అని టచారించినచోఁ దగిన సమాధానము కలదా? తెలుఁగుకవులేకాదు సంస్కృతకవులు కాళిదాసాదులమా టలులుండఁగా నీయకాచిత్యవిచారచర్చ కుపకృమించిన షేమేందుఁడుగూడ. నితరులంత కాకున్నను నేకొంచెమో యీవిషయమున దొరకునని యే నే ననుకొందును. దీనివలనఁ దేలు సారాంశము ప్రతికవియు నిప్పట్లున దొరకుచుండు ననియే, తక్కిన విషయములలో నితర తెలుఁగు కవులకన్న నెక్కుడుగా నౌచిత్య భంగ మీయన కవితలోఁ గనుపడదు గాని నాయికానాయకుల ప్రథమ సమాగమరాత్రియందే యావద్వా త్స్యాయనమునకును నుదాహరణము

లుపపాదించుటవలన నీకవి కేవలము ఛాందసుఁడు కాఁబోలునని సహృదయు లనుకొనుట కవకాశ మిచ్చుచున్నది.

శ్లో. ఆస్వాదిత దయితాధరసుధారసస్యైవ నూక్తయో మధురాః
అదళితరసాలమకుళో నకోకిలః కల మదంచ యతి॥

అని గోవర్ధనాచార్యులు శృంగారమునకుఁ గొంత యనుభవ ముండు టావశ్యకమని వక్కాణించెను. ఈయన కించుమించుగా నలువదిసంవత్సరములు పూర్వఁడు కూచిమంచి తిమ్మకవిగారు. ఆయన బహుగ్రంథములు రచించెను. భాషలో స్వతంత్రుఁడు. లాక్షణికుఁడు, కాని ఆయనపాత్రములలో నొకటియు—

“లోకులరసనలె యాకులు గా”

నుండుభాగ్యము పట్టినది కాదు. రాజశేఖరవిలాసములో నొక సీస పద్యము కాఁబోలును నాకు నచ్చినది.

సీ. నెఱజూణఁ డొకఁడింట ♦ నిద్దుర కున్నాఁడు రాఁదీరద నె నొక్క ♦ రాజవదన
కోడెకాఁడొకఁడు తాఁ ♦ గోరినధనమిచ్చి వదలనీడనె నొక్క ♦ వాలుగంటి
మిగులఁగూరిమి నేయువగకాని నెడఁబాయఁ దగదుపొమ్మ నె నొక్క తలిరుబోఁడి.

వయి భాగము జ్ఞాపకము లేదు, ఏదో కొత్తపోకడ యుండనిచో నెంత లాక్షణికమైనకవిత్వమైనను విశేషవ్యాప్తికి రాదు. కఠినపాకమైనను వసుచరిత్రకీభాగ్యము పట్టినది. మఱికొన్నిటికే బట్టినది. భాషకొఱకు జదువ వలయునే కాని కొన్నిపాత్రములు, అన్యథాచదువ నక్కఱయే యుండదు. వీరేశలింగముపంతులుగారు వ్రాసినట్లు వసుమనుచరిత్ర లుదయించిన సిమ్మట నెండతో కప్ప లదే ధోరణిలో రచన సాగించిరి, అట్టిరచన లేవియుఁ బేరంద లేదు. ఓగిరాల రంగయ్యగారో జగన్నాథముగారో? వసుచరిత్రలోనున్న ప్రతిపద్యమునకును నదేపోలికతో నొక్కొకపద్యమువంతునఁ జిత్రించి వ్యాఖ్యాన సహితముగా.

“సుమనోమనోజ్ఞ”

మనువేరితో నొకసలక్షణప్రబంధమును బ్రచురించిరి కాని దానిప్రచారముగూడ నిపుడు కనుబడదు. వారరువురును బ్రాచీనకవులలోఁ దుట్టతుది వారని చెప్పవచ్చును. మాముత్తాతగారికి సమకాలికులుకూడఁ గావచ్చును. నాకావ్యగురువులలో నొకరికి గురువులు. అచ్చు వేయకున్నను

అంతో యింతో ప్రచారము గలియున్నది. అచ్చువేసినను గొన్నిటి
స్వము పట్టలేదు. మాముత్తాతగారి యామినీపూర్ణతిలక యేదో
ర సచ్చుపడినను అచ్చుపడనికబ్బములతోపాటిదే అయినను దీనిని
90 వ్రాసికొనుటవలన దీనియం దేదో గుణలేశ మున్నదని
అంప నయ్యెడిది. వసుచరిత్రలో వసంతవర్ణనలో నొక్కొక్కచరణము
కప్రాసముతో లగించి సీనము చెప్పిన సంతకన్న నుత్కృష్టకష్టమని
5 కో యన మాముత్తాత పద్యము సర్వమును నొకటే ప్రాసతోఁ
దినాఁడు—

1. కాసారతరవీచి ♦ కాసారభగమల్లి కాసారపరిపుల్ల ♦ కేసరంబు

ఈసకారప్రాసముతోడనే నడిసి శుట్టతుదకు— డాసె వాసిగమధు
రాసరంబు, అని దానితోడనే ముగించినాఁడు. వసుచరిత్రలో నట్లు
సోదరణమున కాచరణము వేలువేలుప్రాసలతో నున్నది. స్త్రీవర్ణన
జాల విస్తరించి చేయఁబడినది. శృంగారరసమునకుఁ బ్రధానపరీక్షా
స సంభోగవర్ణనకు సంబంధించిన సీనము చాలహృదయంగముగ
1. దానిలో నున్న మొదటిచరణము నందలి యుత్పేక్ష మాముత్తాత
కాని యితరులనుండి దొంగిలినది కాదని వ్రాయసాహించుచున్నాఁ
ఎన్నోపాత్తములు చదివితినగాని యీవిషయమున నీయుత్పేక్ష
తవఱకుఁ గనుపడలేదు. అందుచే నిట్లు వ్రాయఁ గలిగితిని.

అతనుసంగరకళా ♦ భ్యాసదేశికకళా సూతమో ? యన బడ ♦ కటి నటించ...

పెనఁగి సిగ్గున నెద వాగ్ధి ♦ చిసరుహాక్షి

వర్ణము పచ్చిశృంగారమే యైనను సంస్కృతసమాసాంతరిత మగు
గాపచ్చి కొంత కప్పువడినది. ఇప్పటివా గీయుపరిసురతవర్ణనము నన
గాఁ దలఁచినను భోజమహాకవి లోనైనవారు దీనిని బరీక్షాస్థాన
సమ్మానించిరి. శిష్యురాలికిని గురునకును సంబంధించిన శృంగారము
మిక్కిలి యుచితమైన యుత్పేక్షగానిది నాకుఁ దోచినది. దీనింబట్టి
5 మత్తాతగారు అనుభవరసికులేమో యని కొందఱనుమానింతురేమో
ప్రతివిషయమున నట్లనుమానించుట యుక్తముగా దనుట కెన్నియో
కోసములు సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి.

“కవి గాననివో రవి గాంచనేర్చునే?”

చాలా దిక్మకగా నున్న పద్యము లున్నవి. సంప్రదాయజ్ఞులకుఁ గాని కొన్ని సమన్వయింపవు మచ్చు చూపెదను.

ఆ. వె. జలజ కనక కటక ♦ సళిన భద్రభముల్
సకియకలకాంతి ♦ జఘనచరణ
గమనములకు సాటి ♦ గానక వనవృత్తి
నెదిరి పూర్వరూప ♦ పదమునొందె.

అయినపద్యము మొదటిచరణములోనున్న జలజ (శంఖ) ములో నైన యుపమానములై దును రెండవచరణములోనున్న కంఠము మొదలైన యైదింటికిఁ గ్రమముగా సమన్వయించికొని వనవృత్తి అన్న పదమునందున్న వనశబ్దమునకు నీరు, అడవి, అను నర్థద్వయమును గ్రహించి ఆయర్థద్వయములో, శంఖ సళినములకు నీటియందుండుటను దక్కిన త్రితయమునగరి యధోచితముగా నడవిలో నుండుటను సమన్వయించుకొని ఆ యుపమాన వాచకములైన సళినానిశబ్దపంచకమును దలక్రిందుగాఁ బఠించి చూచు కొన్నచో దీని తాత్పర్యము గోచరించును. ఇవి యన్నియు శబ్దచిత్రముల కాహ్లాదించువారు సంతోషించు రచనలు. లక్షణగ్రంథములలో నథమ కవిత్యములలోఁ జేర్చినను రచనమాత్రము సులభము గాదు. కవి చాలఁ గష్టించి రచించె ననునది ఆస్వాదించువారిరుచికి సాధనము గాదు. పాచకుండు కష్టపడి పచనము చేయుట ఆస్వాదించువారు గమనింతురా? వారి జిహ్వకు రుచిగా నుండుటయే వారికిఁ గావలసినది. ప్రకృతముగూడ నట్లే. గ్రామమునకుఁ జాతుర్వర్ణ్యముంబలెఁ గల్గియునకుఁ జతుర్విధకవనము నవనరమే కనుక యమకముగూడ గ్రాహ్యమే. ఈమధ్యనే యొకరు నన్ను “యద్దేవ” నేయుచు నీవు చిత్రబంధాదికవిత్వములు చెప్పగలవా? యని ప్రశ్నించినారు- చిన్నతనములోనే “అయిముచ్చటతీరిన సందర్భము నెఱిగియే ప్రశ్నించిన ప్రశ్నకు జవా బక్కఱలేదని జవాబీయక యూరకున్నాను. ఈకవిత్వరూచికూడ లాక్షణికుల వ్రాతలనుబట్టియే యుండుననుటకు వీలులేదు. ఒక్కొక్కకాలముగో నొక్కొక్కమాదిరిగానుండు ననకతప్పదు. మాముత్తాతగారికాలమునాటికి యమకకవిత్వము చెప్పినట్టివాఁడే గొప్పవాఁడనికొనిచెప్పికొనువారనితోఁచెడిని. ఆకారణముచేతనే ఆకాలపుఁగవులకవిత్వ

ములు చాలవఱకు యమకప్రధానములుగా నగుపడెడిని. క్రమక్రమముగా మాకాలమునాటికి దేలికమాటలతో నుండుటయే కవిత్వమునకు శోభావహమని తేలినది. అందుచే నేము బాల్యములోఁ దప్ప నిటీవల యమకము వదలకొంటిమి. క్రమముగా మాకు వార్ధక్యమందుకొనునాటికిఁ బద్య కవిత్వమునందే కాక పదకవిత్వమునందుఁగూడ రుచితగ్గి వ్యాకరణపుఁగట్టు బాట్లులేని లోకవ్యవహారపు మార్గములో నున్నదియే కవిత్వముగాని తదితరముకాదని తేలినది,

- (1) అమ్మా ? మాదాకవళం తల్లి ? నీబిడ్డలమన్నం తల్లి,
- (2) మహారాజులు తల్లి ? లచ్చింతల్లి, మీబిడ్డలపున్నెం అన్నంతల్లి !
- (3) ఓ ! నోచయ్యో ! కాపు మాయంటికేల రావు.

ఈమాదిరి శిలిలో నుండుటయే కవిత్వమునకు శోభావహమనువఱకు వచ్చినది. పలువురు నేడిల్లి రచించుచున్నారు. లోక మాదరించుచున్నది. సమర్థించుచున్నది. ఇక ముండ్జిల్లుమాటునో తెలియదు. (హాసితే కిం భవిష్యసి) లోకోభిన్నరుచిః, అనునభియుక్తికి కాలో భిన్నరుచిః అని మార్పుకోవలసి వచ్చినది. ఎవరికాలములో న్నైతికవిత్వమునకు విలువ యుండునో ! ఆకాలములో న్నైతికవిత్వము ప్రచారములో నుండును. మాతాతగారికిఁ గొంచెము పూర్వకాలపువార్తన, అడిదము సూరకవి, తురగా రామకవిగార్ల నే రెఱిగో పెద్దదిగా నున్నను వారిప్రఖ్యాతి ప్రబంధమూలకముగా నిల్చినట్లు లేదు. చాటువులుమాత్రమే వారివి శుభ్రమగుచున్నవి. మాముతాతగారివి చాటువులులేవు, ప్రబంధములే! అందును బేరుతెచ్చిన దీయామినీపూర్ణతిలకయే! నాకు శుభమున ప్రతి దొరకక దీనిని నేను ముద్రించుటకు సాహసంపన్న టిని. ప్రకృత మిద్దానిని ముద్రించువారు నన్నుఁ బీఠిక వ్రాయుమని కోరుటచే నాకుఁ దోచిన యీనాలుగు మాటలును వ్రాసి మాముతాతగారియందు నాకుఁ గలభక్తిని వెల్లడించు కొనుభాగ్యము గల్గినదని సంతసించుచున్నాడను. మావంశము-

“కవితారంభప్రియం భావుకం”

జనన ఈమహనీయుండు బయలుదేరనిచో నట్టి యశస్సునకుఁ దగిన దోహదము కలిగెడిది కాదు. కనుక మావంశము కవితావంశమని

యర్థము చెప్పికొని, కంఠము శంఖము వలెనున్నదియని సమన్వయించు కోవలయును.

సీ. పనకేతికిని జూడుముని వేడికొనినఁ బన్నగవేణి ? తాడింపఁదలఁప నగునె !

ఈ సీసమంతటను నక్షరముల తగ్గింపుతో నర్థభేదము వచ్చి యేదో బాధ సూచిత మగును. తాడించు = కొట్టు, తా = తకారము, డించు = తగ్గించు, కేతకిలో తా డించినచోఁ గేకెయగును. పన్నగవేణి కది బాధక మని తాత్పర్యము. తటచుగా నిట్టి తికమక లీయన కవిత్వమునం దుండుటచేఁ బండితు లెవరోతప్ప వ్యాఖ్యానించుటకు సాహసింపరైరి. చిన్నతన మందు సంప్రదాయజ్ఞులవలన వినియున్నకతన దీనిని నేను (అభిమన్యుఁడు పద్మవ్యూహమువలె) భేదించఁగలను గాల తుదనెగ్గు విషయమున నాకును సందేహమే, దానికిఁ గారణము సరియైన ప్రతి చూచుట తటస్థింపకపోవుటయే, అసలు మాచేయిదాటి పోయినను నీపొత్తము స్వరూపనాశమును బొందక భాషాప్రపంచమున నిటువఁ గల్గుటకుఁగారణ మీకవిత్వమునందు విద్వల్లోకమునకుఁ గలయాదరాతిశయమే కాని అన్యముగాదు.

చ. మునుపు మహాకవీంద్రులు నఁచుజ్జ్వలరీతి నొనర్చు కబ్బుమల్

మినుతికి నెక్కెఁగాని యవిఁ వేకులకూతలు తాటియాకులం

దునె నశియించె

శతావధానసారము చూడుము.

మాముత్తాతగారికాలమున జనించిన యే పొత్తమునకుఁ గాని దీని కున్నంత ప్రఖ్యాతి లేదు. కవిత్వప్రభేదములు నేర్చికొనువారి కియ్యది పెద్దగురువని చెప్పుటకు సంశయింపను. నాకు మా ముత్తాతగారే యీ పుస్తకరూపమున వచ్చి

“కావ్యజ్ఞశిక్షయాభ్యాసః”

అనుసంప్రదాయము నెఱవేర్చుటచే నే నీయనయందుఁ కులగురు మర్యాదనుమాత్రమే కాక విద్యాగురుమర్యాదనుగూడఁ జూపవలసినవాడ నయ్య నక్కడక్కడ శాస్త్రచర్చ చేసి కొన్నిదోషములు నిరూపించి యుంటిని. అట్లు నేను యధార్థమును వెలువరింపనిచో భావివిమర్శకులకు నవ కాశమిచ్చినట్లుగును, ఇప్పుడో? గురువుగారికే తప్పలు చూప మొదలిడినాఁ డీప్రబుద్ధుఁ డందురు. (నేయ ముభయతఃపాశారజ్ఞః) ప్రిస్తుత మింతకా

కున్న ను నేకొంచెమో గురుత్వమున్న వారివిషయమున నిట్టిదోషమునే చేయవలసి వచ్చినను నందుల కంగీకరింపక వారిచే నాత్మేపింపబడిన యాత్మేషణలకు సదుత్తరములుమాత్రము చూపి అయింపాతకమునుండి చాలవఱకెట్లో తప్పించుకొన్న సంగతి.

“ఈచెల్విళ్లయే కేగుచో నీక దిక్కెక్కడ? కృష్ణభారతగవీనృత్యానకుఁ జూడవే” అను జయంతిలోని పద్యమువలన విస్పష్టమే. ఈకులగురువువిషయమున నట్లు తప్పించుకొనుట కనకాశము కల్గినది కాదు. కర్తవ్యమేమి? భవతు.

శ్లో. శత్రోరపి గుణావాఞ్శ్యా దోషా వాఞ్శ్యా గురోరపి.

అను నభియుక్తోక్తియే నాకు సర్వభాశరణ్యమగుఁగాక-శబ్దార్థ విషయమున గురువుగారివిగాని తదితరులవిగాని అనఁగా? గురుగురువులవిగాని ప్రమాదములు చూపుట గురుదూషణముగా విజ్ఞు తెవరును భావింపరనికూడ నాకు ధైర్యము కలదు. ఇందుల కెందఱో వ్యాఖ్యాతలపోకడ లాభారమని యెఱుంగఁదగు. ఈయనయందు నాకున్న శౌరవాభిమానములసాధారణములు.

ఈయనం బట్టియే నేను జయంతిలో-

“కులావిరూఢితోపాటు గా

నెట్లో పుట్టినయాత్మసత్కవిత నే ♦ కేమాతృముం దూఱునా

చెట్టక పైఁపఁడు పార్థుడన్న పయి లే ♦ చెం జూచినా రేకదా?”

అని గర్జింపఁగాఁ గల్గినది. మా చెల్లెళ్ళ యింటిపేరు గల భారద్వాజగోత్రజులతో నంతో యింతో కవిత్వము రచించువారు పలువురున్నను వంశమునకుఁ బ్రతిష్ఠ తెచ్చినది యీనరసకవిగారే, రచించిన గ్రంథములు మఱికొన్ని యున్నను ప్రకృతగ్రంథమే యీయనరచనకెల్ల శిరోభూషణము. నే నీయన కై కొన్నకథావస్తువును బట్టియే శ్రవణానందములో.

“కవులకతలకు రాజులకతలు లొచ్చు”

అని వ్రాయఁగల్గితిని ఈకథలో నేమాత్రమో స్వకపోల కల్పితముండకపోదు గాని అట్లున్నను నిది జరిగినదిగాని కేవలకల్పితము. గాదని చోరపంచాశత్తువలననే తేలుచున్నది. బిల్లుణుడు విక్రమాంకదేవచరిత్రములోఁదన జీవితచరిత్రను గొంతవఱకు వ్రాసికొన్నాఁడుగాని యెత్తుకొనుట యుక్తముగా నుండదనియో యేమో? ఈశృంగారవిషయము

నెత్తికోలేదు. తుదకు వివాహము జరిగినది కనుక నిది యెత్తికోన్నను నంత యాజ్ఞేపణీయముగా నుండెడిది కాదేమో? ఈవిషయ మెత్తికోలేదు గాని విక్రమాంకదేవచరిత్రములోఁ దాను మిక్కిలి సౌందర్యవంతుడనని మాత్రము కంఠోక్తిగానే చెప్పికొన్నాఁడు, దానింబట్టి—

“విద్యారూపం విరూపాణామ్”

అనుతెగలోఁ జేర్పఁదగినవాఁడు మాత్రము బిల్వణుఁడు కాఁడనియు నక్కతననే మహారాజపుత్రిచే వరింపఁబడెననియు నూహింప వచ్చును. వావికూడ కూతురివావి కూర్పవచ్చుననుటవలన దూష్యముకాదు. ఆదేశపు బ్రాహ్మణు లెల్లరును సౌందర్యవంతులే. మహా విద్వాంసులేయని చెప్పుట కనేకములు గ్రంథాధారము లున్నను విస్తరభీతిచే నుపేక్షింపఁబడియె.

“గాత్రేణ సృరగర్వభర్తృణాపరే”

అని శ్రీహర్షునిగూర్చి అన్న గోవిందపండితుఁడువర్ణించియున్నాఁడు. మన తెలుఁగువాడైనను పండితరాయలుకూడ మంచి యందగాఁడేయని తోచెడిని. ఈయన డిల్లీవల్లభుని కొమిరెకు వల్లభుఁడుకదా? భవతు మా ముత్తాగారు రచించుటచే నేను శ్రవణానందమునకుఁ గథావస్తువుగా నీయితి హాసము కై కొనలేదుగాని అట్లుకానిచో దీనినే కయికొనెడివాఁడను. ఇంకొక మాదిరి పద్యసమన్వయము చూపి దీనిని ముగింతును.

సీ. సతులు మాయాధుర్యచతురల్ గజే ?

యాత ! యమాట పల్కు మేలగునటోయి ?

ఇది గ్రంథము తుదిభాగములోనిది బిల్వణుని శిరశ్చేదమునుండి తప్పించి కొమార్తనిచ్చి వివాహము చేసినవిమ్మట సతీపతుల ప్రథమసమాగమఘట్టమునందలిది. భర్త-స్త్రీలు మాయలాడులు అని వేళాకోళమునకై యనినమీఁద భార్య చెప్పును తరముకూడఁ బ్రతిచరణమునందు నుత్తరదళ మందుండును.

ఆమాట పల్కుట యుక్తముగాదని పైకేఁ దోచునర్థము అంత రార్థము, ఆమాట అని కాక, యామాటఅని యకారాదిగనే చూచికొని యా అనెడి యక్షరమణ్ణోఁ గూడినమాట, యామాట (మధ్యమపద లోపము) అని అర్థము చెప్పికొన్నచో యామాట అనగా? మాయా

ఘర్షపదములలోనున్న యా అనెడి అక్షరముతోలంగింపవలయునని తేలును. అపుడు, మాధుర్యచతురలము గాని మేము మాయాధుర్యచతురలము కామని ఫలితార్థము తేలును. ఇట్లే యావత్తు సీసపద్యమును ప్రశోత్తరములతో సమన్వయించుకో వలయును. సుమా రేబదియేళ్లక్రిందట మాముత్తాతగారి గ్రంథము నేను కాపీ చేసినప్పటిజ్ఞాపకమును బట్టి యీపద్యచరణ ముదాహరించితినని గాని వీతికవ్రాయవలసినదని కోరిన ముద్రిణకర్తలు నా కిప్పటికిఁ బఱచినది. మూఁడాశ్వాసములుమాత్రమే. ఈ సీసములో నింకొకచరణముగూడ జ్ఞప్తికి వచ్చినదిగాని సగముమాత్రమే,

“ఓంబోఘలవసరప్రియమల్గదె? యార?”

ఉత్తరదశము బాగుగ స్ఫురించినది కాదు.

ఈచరణములో, అవసరశబ్దములో నున్న సకారమును దీసివేయు నెడల మీరన్నమాట సరిపోవునని యర్థము రావలయును. నాకు జ్ఞాపకమున్న పాఠములో నట్టి యర్థము స్ఫుటమగుట లేదు, మార్గము చూపితిని గాన దీనిననుసరించి ప్రాజ్ఞులే తిక్కనది సమన్వయించుకొందురుగాక. ఈయన క్షితికవిత్వమందు మిక్కిలి ప్రీతి, “శరదఁబువేణికి” అనుపద్యము యావత్తును నొకశరదశబ్దమునే నానావిధాలుగా మార్చి తుట్టతుడకు.

“అలరు చన్దుత్తు లీకొమ్మ ♦ కలరుఁజుమ్మ”

అని తేల్చిన మహానుభావుఁడు మాముత్తాత. నాజీవితములో నీమాముత్తాతగారు చాల ముదుసలియై జీవించియుండినచో నాకును నీయనకును—

“తాతామనుమలవరుసగా”

నొక్కింత వాదోపవాదాలు పొసఁగి లోకము సంతసించుటకో! విచారించుటకో! కారణముగాఁ బరిణమించునని యీనావీతికను జదివిన విజ్ఞులనుమానింతురేమో యని నాకు శంక కలుగుచున్నది. కలిగి చేసెడిదేమి? నాకుఁ దోచినవిధమున దీనిని విమర్శించి వ్రాసితిని. సర్వవిధముల మాముత్తాతగారు విద్వాంసులు. శ్రీరామమంత్రోపాసకులు. మహాకవులు. చతు

ర్విధకవితాఢురంధరులు. కాని సంస్కృతసమాసములందుఁ గావ్విత్కేముగాఁ బారఁబడినట్లు నాకుఁ దోచినది “ కాదన్నవాఁడు కరణ మన్నట్టుగా నేదో అమర్చినదానిలో నత్తగారు వ్రేలు వెట్టినట్లు తెలిసీతెలియనిమాటలు వ్రాయుటకేమి? నామాత్రము పాండితి లేనివారుగూడ జాబితా తయారు చేయవచ్చును- ప్రబంధనిర్మితి కష్టసాధ్యముగదా? తెలుఁగు కూర్పులో నాయనకు జిక్కిన లక్షణ గ్రంథసామగ్రినిబట్టి ఆయన రచన నిర్దుష్టమే, కాని చిత్రకవిత్వసందర్భములలోఁ గొన్ని లోపములు విద్వాంసులు ఊమింపఁ దగినవి లేకపోలేదని నాయాశయము ఈయనయే యేదో వర్ణనావ్యాజము మీదనే గ్రంథమును పెంచెనుగాని అన్యథాగాఁ గాదు తన్ను స్వయముగా వచ్చి బహూకరించిన రాజు నొకపద్యములో - విమలరేచల్లగోత్ర పవిత్ర మూర్తి” అని స్పృశించి గౌరవించెను అంతే- నిస్పృహస్య తృణం జగత్, ఒక్కపద్యము యమకమున కుడాహరించి విరమింతును—

చ. గతితథ కంచకన్న మెఱుఁగి? మెఱుఁగా? మెఱుఁగానతీరు ప
ర్వతకుచమోవి చూపు తొగఁరా? తొగరా? తొగరా మొగమ్ము స
మృతిమెయి కంఠ మెన్నఁ దరఁమా? దరమా? దరమావలగ్నసీ
మతురుము కేలో తమోవిసరఁమా? సరమా? సరమార! నాభియుక్.

దీని సమన్వయవిధానము వివరించ వలసియున్నను విస్తరభీతిచే జదువరులకే వదలితిని, దీనిలో సరశ్శబ్దమునకుఁ దెల్లులో సరస్సు సరసు అని కావలసియున్నను సరము అనుట యమకమునందలి లోభముచేతఁగాని కవికిఁ దెలియక కాదని విజ్ఞు లొప్పుదురు. నే నింతవఱ కేతెలుఁగుపాత్ర మునఁగాని చూచి యెఱుఁగని పోకడ గల పద్యమొకటి యుదాహరించి లోగడ నావ్రాతవలన మాముత్తాతగారి కేమేని కోపముగల్గినచో నీద్వారమున దాని కవశాంతిని గల్పింతును.

చ. మదభనలాభి పంటికఁచఁమా? మృదురంభలపంటి యూరులా?
మదనదరంబుపంటి గళఁమా? విరిబంతులపంటిగుబ్బలా?
కదలనిమించుపంటి తథఁకా? ముకురమ్ములపంటిచెక్కులా?
మదవతిజవ్వనం బమృతఁమాధురి నేయదె? యెంతవానికిన్.

ఈపద్యమున కిదియే సాటి, ఎందుచేత నని ప్రశ్నించుచో జవాబు చెప్పజాలను కాని-

“తెన్నెల నమ స్వాదుపరాజ్యభూయ”

అని సమస్కరించి యూరకుందును, ఇట్టి మహాకవికి నేను అన్న గారి మునిమన్నుడను.

నారెండనపినతండ్రి కొడుకు చిన్నవేంకటశాస్త్రి తండ్రివంక నావంటి మునిమనమండే కాని తెల్లి యిమ్మహామహానుకు చాహిత్రియగుటచే సాక్షాత్తుగా మునిమనమడుగూడ నగుచున్నాడు, అతడల్పాయుష్కుడై త్రిదశపరిమిత వయస్సునఁ ద్రిదశాలయ మలంకరించినను దేవీభాగవత దశమస్కంధము నాంధ్రీకరించుటచే గవులలో నొకింతస్థానము నార్జించుకొన్నాడు. నేను దీర్ఘాయుష్కుఁడనగుటచే నివృత్తికిని నేదో రచన సాగించుచునే యున్నాడనని లోక ముఁగినదే! మా చెల్లెల్లి పితృవంశమును కేమేని కవితా విషయమునఁ బేరుప్రతిష్ఠ లున్నచో నందుల సరసకవిగారే మూలపురుషులు, మా కడియపుఁ గంటుంబమువారు గాని యితరత్రా నున్న కంటుంబములవారుగాని యీ సరసకవిగారిపేరు చెప్పికొనియే గర్వపడవలసినవారు (చెట్టుపేరు చెప్పికొని పండ్లమ్ముకొనుట నుప్రసిద్ధమే కదా) ఆగర్వ మీసేఁ చరణము తెల్పును.

సీ. పెద్దకపింసుండై • పేగు దెంచివచ్చు పిన్నయితైత సంగర్పన్నగారు

తే. గీ. కులవి

ధన్యులెల్లను చిన్నముత్తైత తనదు

గ్రంథములకు సరించె నాంకన్న నింటి

పేదలొంగెఁ జెప్పెదను చెల్లపిల్లవారు.

తనయనంతరమున బయలుదేలి తనవంశస్థు కవుల కుపకరింపవలయు నను నూహతో నీవూ ముత్తైతగారు తనవాటా పొలములో మంచి వెడల్పుగా నుండు నాకలుగల తాటివి తనములు నాటినట్లు మాతండ్రిగారివల్ల వింటిని. ఆ చెల్లివృత్తికిని గొన్ని కలవుగాని ఆపత్రములమీఁద వ్రాయు! చేత గాని మాకు వానివలన నేమి యుపకార ముండెడిని. నాచిన్ననాటికిఁ గొన్ని వందల పుటలు గల అలేఖములు (వాతకు సంసిద్ధపఱచిన తాటాకు పుస్తకములకు సలేఖములని పూర్వుల వాడుక) నాలుగైదుండెడివి. అవి

యును నా కుపకరింపకపోవుటచే గోతికి గొబ్బరికాయదొరకినట్లే యెనవి. కొంచెము వయస్సు ముదురునప్పటికే నవీననాగరికత ముంచుక వచ్చి పై బడినది. ఇక తాటాకులజోలి యెవరికి గావలయును? వీని మాటలు టుంతము, కలము సిరాబుడ్డియుఁగూడ మూలఁ బడినవి. పొంటెన్నెన్ను కవిత్వములోనికి దిగితిమి, ఇంతతేలికలోనికి దత్తతామగ్రి వచ్చినప్పుడు

“అమ్మ? మాదాకవళం”

దగ్గఱకుఁ గవిత్వముమాత్ర మేల రాకుండెడిని? పూర్వకపులు కప్పించి చదివికొన్నారు. వారి కవిత్వముకూడఁ గట్టించినవారికిఁ గాని సమ న్వయింపదని అయీ మాముత్తాతగారి రచనవల్లఁ దెలిసికొంటిమిగదా? ఇప్పుడు లఘూపాయములో విద్య సంపాదించిన అస్మదాదులకో? లఘు పరిశ్రమకూడ నక్కఱ లేకుండ దెలియఁదగిన.

మాదాకవళపుఁ

గవిత్వమే ఆస్వాద్యమని సమన్వయించుకోవలసి వచ్చినది. ఇట్టి రచనలు పాశ్చాత్యులలో నున్నవనియు నియ్యవి తదనుసరణప్రాయము క్తము లనియుఁ గొందరినిరి. కావచ్చును! ఆభాష బొత్తిగారాని నా కందలి మంచి చెడ్డ లెట్లు బోధించెడిని.

“తెలియ దేమందురా? దేవుడా? యింగ్లీషు”

కదా? మాబ్రదుకు, పై విషయమే కవికి వర్ణ్య మగుచో.

ఉ. కొందఱు సోదరీమణులు*కొప్పులు మలైనకాలవాసనన్

చిందఁగ రోడ్డుప్రక్క నును*చీకటియే తెరచీర గాఁగ నం

దందున నీళ్ల*చెంబు లిడి*యావల దవ్వననుండి యెట్లా మ

మ్ముం దరి కేగఁ గాంచి పెడ*మోమయి నిల్చిరి గ్రుడ్డిపెన్నెలకా.

అనునదికూడ వర్ణ్యమే యగునేమో? యని నే నొకరి నడిగితిని. వారు దానికామోదించిరి గాని దీని కామోదింపలేరి. భాషలు వేఱు వేఱయినను గవులభావములు చాలవఱ కేకీభవించుచునే యుండుననుట సర్వసమ్మతము. దీనింగూర్చి యన్యత్ర చర్చించి యుంటచే నిట స్పృశించి

‘బిడిబిటిని,’ పూర్వకపులలో నేదో కొంత నీయమముతో జీవయాత్ర సాగించిన కపులలో మా ముత్తాతగారుకూడ నొక్కరు. కూచిమంచి తిమ్మకవి గారు పితాపురపు బాదగయకు స్నానమునకు వెళ్లి అట గుక్కుచేశ్వరుని భిక్షేకించి స్వగ్రామము చంద్రమపాలెములో రచన సాగించుచు రాజానుగ్రహము నపేక్షింపక దైవానుగ్రహమునకు దోసిలొగ్గుచు గాలజేపము చేసినట్లే మా ముత్తాతగారును నిత్యమును రెండుమైళ్లదూరమున నున్న గొతమి కేగి స్నానము చేసికొనివచ్చి విద్యాగోష్ఠితో గాలము వెళ్లబుచ్చిరి. వారివలె బ్రవర్తించును అస్మదాదుల కిప్పుడవకాశములేదు. తుద కఱఫర్లాంగులో నున్న కాలువ కేగుచో పైకిలే శరణముగదా! యిప్పుడు సర్వమును మాటినది. ఇంకను మాటనున్నది, కాని వారికున్న యానందముమాత్రము నేటివారికి లేనట్లే బాగుగ యోజించినచో గోచరించును.

మ. చదువులో విస్తరికుట్లు జందెపుబనుల్ చాపల్ మఱిక్ దొడ్లలో
బొదలుంగూలు గాఁగ వర్తిలి తచ్చుమీనుకుల్ నేటిసం
పద మోటారులు మేడ లోడలును గామాటెంగదా ? వీరి కు
న్నదె ? యవ్వారలత్పి వారినుఖ మానందంబు కామేశ్వరీ.

మాముత్తాతగారిని బ్రత్యక్షముగా నేను జూడకున్నను భావనచే జైపద్యములో నాయనజీవితము వర్ణించితిని- అస్మదాదుల కట్టి మంచి జీవితము కావ్యమైనను వాతావరణ మందులకుఁ బూర్తిగా వ్యతిరేకించి యుంటున్నది. “నలుగురితోటిపాటు నారాయణా, కులంతోపాటు గోవిందా” అనులోకోక్తియే నేటికపులకు శరణ్యము, ఏదోపూర్వజన్మము నందలి సుకృత మొక్కంత తోడ్పడఁబట్టి ప్రాచీనమార్గానుయాయులైన పండితుల శిశుశ్రాపించు భాగ్యము కొంతమాత్రమేని కలిగినది యని సంతసించును, శ్రీమదల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవిగారితో బ్రాచీనకపుల వేషము పరిధిమాప్తమైనది. ఇటీవల వేషమే కాదు, భాషయే కాదు సర్వమును మాటినది. సర్వధా ఆకపులు ధన్యులు-

“నానృషిః కరుతే కావ్యమ్”

అను సభియుక్తోక్తి వారికే సమన్వయించును. మాముత్తాతగాడు
వారిలో నొకరు.

“ధన్యో మాఘకవి ర్వయంచ కృతిన స్తత్సాక్షిసంకీలనాత్ ”

శ్లో॥ జయంతి తే సుకృతినో,

రససిద్ధాః కవీశ్వరాః

నాఽస్తి యేషాం యశఃకాయే

జరామరణజం భయమ్

స్వ స్తి

చెళ్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రి

శతావధాని.

త ప్పొ ప్ప లు

—o—

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
4	26	లోకము	లోకనము
5	3	ఘాకము	ఘూకము
15	19	భామ	చామ
17	14	ముంపం	ముంపం
34	3	సఖయ	సకియ
43	11	ధ్యాంఘి	ధ్యాంఘి
44	23	మానితాంగ	మారసమానితాంగ
51	10	గ్రహంబు	గృహంబు
68	18	పౌథాం	ప్రౌథాం
75	4	మధు	మృదు
85	5	నిమ్మల	నిమ్మల
91	4	ప్రదేశం	ప్రదేశం
93	7	బాతుల	బాతువుల
95	15	సాళికి	సాళికిని
103	7	పూవింటి	పువ్వింటి
111	10	లెగయఁగా	లెగయఁగ
116	25	చంద్రుడు	చంద్రుడు
128	27	గురుణ	గరుణ
136	5	గుణదామ	గుణధామ
136	6	ధామా	ధామ
150	9	వాతెఱవాతెర	వాతెర
150	15	చూక	చూకం

156	6	కాంతుని	కంతుని
157	11	నాహి	నాహిత
167	16	యేలమి	యెలమి
168	7	జుట్టు	బుట్టు
168	9	బాహు	బహు
176	8	త్మాంకన	త్మాంకమున
178	14	జాలముల్	జాలకముల్
180	9	యాల	యల
201	7	నగల్మంగ	నగల్మలంగ

శ్రీ ర స.

For REFERENCE ONLY

యామి నీ పూర్ణ తిల కా విలాస ము

ప్రథమా శ్వాస ము

శ్రీమద్దర్పణకల్పితాత్మసురత
క్రీడాగృహభ్యంతర
క్షేమారంభనవప్రదీపకళికా
శ్రీరమ్యచిత్రావళీ
సామర్థ్యోదితదీపికాజనమతిన్
సద్యస్త్రసాలాప యశా
భూమిప్రోద్భవః గౌఁగిలించి నగు త
ద్యుభర్త మ మ్మేలుతన్.

సీ. హరితనూభవసూతుఁ ♦ డద్రుసుతోవేతుఁ

డబ్బారిధారి నా♦గాసురారి

1సవనఘనాకారి ♦ కువలయక్షయకారి

యాభీరహితుఁడు స♦త్యాభిరతుఁడు

పాఠాంతరము. 1. గోవర్ధనోద్ధారి ♦ కువలయక్షయకారి

మధుజిత్రభారి మ♦న్మథవిదారి

సరకప్రభేది కిన్నరపావనవినోది

పరబాణశమితుండు ♦ భవవిజతుండు

భద్రరేఖాస్ఫూర్తి ♦ పదభవ్యమూర్తి పు

ష్కరనేత్రుఁ డండజాభరణపత్నిఁ

తే. గీ. డమలబృందావనవిహారుఁ ♦ డఖిలభూత

చారణుండును సిగమాంతకారణుండు

మాధవుండును నిఖిలక్షమాధవుండు

భూరికృపచేత మము వేడ్క ♦ బ్రోచుఁ గాత.

చ. వినుతమునీంద్రసంఘపరివేష్టితుఁ డై ధవళాజ్ఞకర్ణికా
సనపరిసంస్థితం డగుచు ♦ సర్వచరాచరరూపసంఘముఁ
ఘనతరలీలచేఁ బ్రతిమఁకాండముగా సకలేంద్రియాభిభే
లనగుణపంక్తిగాఁగనినిచి ♦ లాస్యగురుం డగు ధాత గావుతఁ.

చ. పరిణయవాసరోత్సవసంపర్యవితేషవిలాసవై ఖరిన్
వరపుర కిమార్గనిర్గమనవాంఛ జనం భృగుదారసద్దయా
పరవరవీక్షణేచ్ఛగని ♦ భక్తిని భర్తమనోనువర్తియై
నిరతము ముగ్ధవృత్తి మది ♦ నిల్పుధరాత్మజ మమ్ముఁ బ్రోవుతఁ.

మ. కలహంసీనటనానుమోదిని మధుగ్రాసోన్మదాభీలన
5 త్కల సంగీతసమున్నోబ్ధ యగుచుం ♦ గారుణ్యశోభాకృతి
న్విలసత్పుష్కరకర్ణికాత్మభవనోద్వీపీతికాసీనయై
యలరుఁ లేములఁ బాపులేమ మము సర్వైశ్వర్యులం జేయుతఁ.

సీ. పల్కుటాల్దొరగ్రుడ్డు ♦ వసటు లాటలపట్టి

సిరిబాసలిరుదట్టి ♦ చెలిమిజట్టి

పా 2 నిలిచి.

పా. 3 నిర్గమేచ్ఛజన ♦ వైశమే భార్గవకృత్య మేము శే
ర్పురుచి సపత్నిశంక నతిభక్తిని

పా. 4 మోద మధులిట్కల్పాణసంపల్లస

పా. 5 త్కల గీతాదృతమానసాబ్జ యగుచుం

నుడిపడంతుకమామ ♦ యడుగుజాలేరాలు
మినుసికదొరసాము ♦ మేడగీము
6 వేల్పుటోరెపుటిమ్ము ♦ వెలలేనితలసొమ్ము
చలువల వెడజల్లు ♦ మొలచి నిల్లు
పగడపంట నెనంగు ♦ బలువేలుపు నినుంగు
క్రొత్తసింగపుసాని ♦ కత్తలాని

తే. గీ. గాంగ జగములఁ గడలేని ♦ కనికరమున
మనుచు గొనములగని యనఁ ♦ దనరు చున్న
మొయిలు విరిదిప్పదొనజోదు ♦ ముద్దుగుమ్మ
మేలుఁ జేకూర్చి వేడ్క మ ♦ మేల్లుఁ గాత.

6

సీ. సవనభుజ్జూర్ధ్వభాన్వనౌళిమణిఘ్రిణి .
పరివేష్టితాంఘ్రియే ♦ భాసురాంగి
చంద్రచంద్రామృతఁ చందనమందార
కుందబృందాభ యే ♦ యిందువదన
శుకరాజహేమపుఁ స్తకరత్నవీణాబ్జ
రాజత్కరాగ్ర యే ♦ రమ్యమూర్తి
ప్రమదసారససార్వభౌమగంధర్వాభి
ధానవిఖ్యాత యే ♦ ధన్యచరిత

తే. గీ. యమ్మహావాణి జలధరఁ శ్యామవేణి
పరమకల్యాణి సద్మనఁ భవునిరాణి
జితదరశ్రేణి మోక్షనిశ్చేణి మాకు
మృదువచస్పూర్తి యొనఁగూర్చి ♦ మించుఁ గాత.

7

మ. కరమొప్పం జనతాంకయుక్తఁ డగుచుం ♦ గంగాసువర్ణాబ్జము
లైరలింపం గర మూన భర్త కది నంశేతక్రియనోమ్రీయఁ ద

7 త్వరపశ్చాన్ననద్యగ్విశేషనివసః ద్వామాంకుః తత్ప్రిత్య
స్థిరసమ్మోదనకారి యశా గజముఖున్. ♦ సేవించి క్షీణించెదన్.

సీ. ఆజి భూమైత్రి సఖ్యానందసంధాన
కాశలశేముషీ♦దేశికములు

రాఘవజనకజా♦మోఘసందేశాత్

రిరామృతసారక్షుఃక్షాంకురములు

9 నగభిద్భిదాస్త్రురుఃక్షుణ్ణలక్షుణ్

ప్రాణసంరక్షణఃభౌరికములు

రాక్షసాంతవ్రతాఃరంభదీక్షాధీశ

సారదోక్షీలితః♦దోరకములు

తే. గీ. ఘనజగత్ప్రాణనందనాఃగ్రణి కృపాక

టాక్షవీక్షణములు సుధీఃరక్షణార్హ

భాన్వదేతత్ప్రబంధనై ♦భవవినింద్య

మానకుకవిభయభ్రాంతి ♦ మాన్యు గాత.

తే. గీ. దండి భవభూతి భవభూతి ♦ పండితాచి

రప్రసన్న మురారి ముఃరారి భోజ

ఘనమయూరమయూర సత్కాళిదాస

భద్రభారవిభారవి ♦ (ప్రభులఁదలఁతు.)

కం. ఘనవాగనుశాసను తి

క్కునయజ్ఞసు సోము మల్లిఃకార్జును శ్రీనా

థుని ధూర్జటి భాస్కరులను

మనమున వినుతింతు నాంధ్రమర్మజ్ఞులనున్.

తే. గీ. అమితదోషాచరత్వదిఃవాంధకత్వ

పక్షపాతాంచదినరశ్మి ♦ బాహ్యకత్వ

పా. 7. త్వరమా పంచముఖావలోకమునన్ ♦ తద్వామభాగాంకవి

ప్రృక్షఁడై వారల కాత్మమోద మొనఁగన్ ♦ స్కందాగ్రజాం గొల్చెదన్.

పా. 8. రాస్మృతముషిత బీజాంకురములు

పా. 9. నగభిద్భిదాస్త్రురుఃక్షుణ్ణప్రాణసంరక్షణాఘట్టఃభౌరికములు.

ఫలవిఘాతత్వమహిమ లేర్పడుట కతన

కుకవులును ఘాతములు నొక్కఁగూటివారె! 12

తే. గీ. పుత్రవతిరీతి పృథుకసంభూతనమయ

గర్భనిర్భరవేదనావిర్భవంబు

వంధ్యలెఱుఁగుట యెల్లు కావ్యప్రయాస

సుకవులకుఁ గాక తెలియునే ఁ కుకవితతికి. 13

ఉ. చేరికనారి కేళవనఁ సేయురసాలనుతావనీజఁ

ఝూరఫలాదికంబులు విరుద్ధతరాంతరబాహ్యమూలమై

మీరినమాధురీమహిమ ఁ మెచ్చరెలోకులు వారియట్లలం

కారరసార్థభావములె ఁ గైకొనుఁడీ10కవిచంద్రు లాదటన్. 14

సీ. కమనీయశృంగార ఁ గానమాధుర్యంబు

మోహంపుచూపులేఁమొనలవాడి

భామామనోహరఁప్రేమానురాగంబు

లేజవరాలి పాఁలిండ్లబిగువు

మానవంతుని సన్మనోనిశ్చలత్వంబు

ముద్దులగుమ్మ కెఁమొవిటీపి

నైజానుభవచిదానందస్వరూపంబు

కవితాచమత్కార ఁ గౌరవంబు

తే. గీ. మన మన సెఱుంగుఁ గాక యెవ్వనితరంబు

పాటిఁ దెల్పఁగ నాత్మనుభవమరీతిఁ

గాన ధారావ్రకల్పన ఁ కౌశలముల

ఫణితిఁ దెలియుఁడి కవిసార్వభౌములార.

† కం. ప్రాకటముగ మత్కవనము

లూకొని బాగున్న వెంత ఁ యున్న వటంచున్

గేకలువేసెటివారికి

‘లోకోభిన్నరుచి’ యనఁగ ఁ లోకొనఁ దగదే.

16

తే. గీ. సరససుజ్ఞాన వరమంత్రచక్రవర్తి
 సమదపరవాది గజగజాననకరాగి
 జాగ్రదుగ్రప్రతాప సమగ్రమూర్తి
 కోనయాఖ్యాంధ్రగురుకీర్తిఁ గూర్తుమదిని. 17

మ తనరార న్నుతియింతు దాంతులను మేధావంతుల న్నాహితీ
 ధనవిశ్రాంతుల భాష్యకారమతసిద్ధాంతస్వాంతుల న్మానసా
 ర్చనగౌరీమణికాంతుల స్థణవిభాస్వస్మిఖ్యునామాత్మభా
 ధనహృద్యేదుల వేంకటార్యజనభృతానమంతుల న్నాంతులన్. 18

సీ. కుశలభారదాస్విజగోత్రవిఖ్యాతుండు
 వెంకయధీరుఁ డే విభునితాత
 రామనామార్కుఁ డే రామభక్తునితండి
 వినుతభాగాంబ యే ఘనునిజనని
 వెంకయ యన్నయ విఖ్యాతవర్యు లే
 ధన్యమూర్ధన్య సద్భాగ్యవరులు
 అఖిలసంస్తుతవెంకమాంబాఖ్యువిఖ్యాత
 పరమసుసాధ్వీ యే వరునిరాణి

తే. గీ. యమ్మహాత్ముని సకలజనానుమతుని
 సరసకామయ యన్నయ సరస యాఖ్యు
 లగు సుతత్రయజనకఁ డే యలరు సట్టి
 మధురుని 11 కామయార్కుని మదిఁ దలంతు. 19

సీ. త్రిభువనపూతకృత్క్రియ గల్లు గౌతమీ
 తీరవితీర్ణధాత్రీప్రసిద్ధ
 తర మైన కంకణ పురవరస్థానసం
 భూతిఁ జెందినవాఁడ భూసురుండ
 శ్రీరామనామమంత్రారాధనపరుండ
 సకలవిద్వన్మహాజనహితుండ

శ్రుతగ్రామ్యరామ్యసత్ప్రకా

పురవరసామ్రామ్యపరివృథుండ

మలగేచనగోత్రపవిత్రమూర్తి

నాథుడెంతటిసీమాదిరాయస్యపతి

చేసినతత్కృత బొందిన ప్రసిద్ధినొంది

శ్రుతిని పరసయనామవిఖ్యాతయశుండ.

20

తైహాసములు లోకప్రకృతవాక్యవభుల్

కల్పనకథల్ గీచాతురీభానముల్

స్వలక్షణనిబంధగ్రంథముల్ సత్కళల్

అతిసత్క వివరప్రాప్తహృత్పద్మండక.

21

నంస్కృతౌల్యభంబు లొక్కొంత సంగ్రహించి

రామచంద్రప్రసాదపూర్ణ త్వమునను

నోరి నేమితిబంధంబు గూర్చినాడ

చేరిమణిమణిని కనిసార్వభౌములార.

శ్రుతి నేమితి నేమితి నేమితి నేమితి, విద్యజ్ఞనపురస

నిరస్కారంబును, మద్వంశేత్రశంసయుం గావించి

చేరిమణిమణి రచించుచు బూని యున్న సమయంబు

నొసరెన్నిమూలసంస్థానముం

హృదయదవ్యతి యూఘహరుడు

నృత్పరాత్మకర్మరచననావనుం

హృదయగ్రామ్యదాశుగాఢ్యం

చారణ సగంధాద్రీశ్వర ప్రభుం

హృదయగ్రామ్య శంకరవిదారి

కారిశారినాభిరుక్తార్థరయసాత్యం

హృదయగ్రామ్య తృప్తిరుచిరహేళి

శ్రవణ

శ్రవణముండ జనానందకరుండ.

శ్రీకృష్ణ శ్రీకృష్ణ గానాధ్యాయం

తే. గీ. సప్తసప్తాభిజనగోత్రుఁ ♦ డాప్తమాని
సప్తతంతసమాప్త సంప్రాప్తతృప్తుఁ
డనయదశకంఠకంఠలుంఠనవిలుంఠ

శౌర్యవిస్ఫూర్తి రఘురామఁచంద్రమూర్తి.

24

వ. ఏతద్గుణాలంకారభరితుం డగు నప్పరమపురుషుండు.

25

సీ. నీలనీలపుమేలుఁడాలు డీ లెడఁ జాలు

మేనితో సిరిదొరఁసానితోడ

పండువెన్నెలగోము ♦ నిండుక్రొన్నెల మోము

తగవుతో వగగుల్కుఁనగవుతోడ

వెలలేని తమినేలు ♦ వలరాజుఁ గనఁ జాలు

రూపుతో దయఁజెల్కు ♦ చూపుతోడ

తొలుమెఱుంగుల కల్పఁముల మెఱుంగులమే ల్పు

టంబుతో మణికిరీటంబుతోడ

తే. గీ. వలపుకస్తురినామంబు ♦ వలపుఁ గొలువ

వేరెములువారు రతనంపుఁవేరు తోడ

నెలమిఁ గలలోన నొకనాఁడు ♦ గొలువు వెలయఁ

గలిమి చెలువార మ్రోల సాఁతొత్కరించె.

26

తే. గీ. అటుల సాఁతొత్కరించి తా ♦ నాదరమున

నరసకవిచంద్ర యనువేర ♦ నన్నుఁ బిలిచి

యామినీపూరణిలకా శుభాంగిపెండ్లి

కథకు మావేరఁ గృత్యము ♦ బుధులు మెచ్చ.

27

కం. కృతి యొనఁగుము మా వేరను

సతతము ధనధాన్యసకలఁసంపదలును శా

శ్వేతముక్తి భుక్తులును నే

వితతంబుగ నిచ్చి పోతు ♦ వెలయఁగ మిమ్ముక.

28

వ. అని అనివారితకరుణానురాగాంచితంబుగా నాన తిచ్చి యమ్మ
స్థం డంతర్హితుం డైన నేనును మేల్కొంచి మేల్కొందిన తెఱంగున

నమందానందకందళితాంతరంగుండ నై బంధుమిత్రామాత్యబుధజనంబుల
తోడ నేతద్వైతాంతం బంతయు నెఱింగించిన నుదంచితామోదభరితాంత
రంగులై వార లొనర్చిన శౌరవోన్నతుల నస్మదీయజన్మసాఫల్యవిభవ
పరంపరల నలరి చమత్కృతి యగు మత్కృతికి నలంకృతస్వభావుం డగు
నమ్మహాదేవునకు.

29

—♦ పశ్యంతములు ♦—

కం. శ్రీదునకు సర్వమంగళ
వాదునకుం గురుమతాభివాదున కభయా
పాదునకు నిత్యజయనం
పాదునకు భక్తకల్పఃఫలపాదునకు.

80

కం. పుణ్యనకు సర్వలోకశ
రణ్యనకు మానిహృచ్చరణ్యన కగజే
ద్దణ్యనకు దళితచిత్రహి
రణ్యకోలేబరమృగానురవరేణ్యనకు.

81

కం. శాంతునకు క్షీర్తిభరితా
శాంతునకు భక్తహృన్నిశాంతునకుఁ గృపా
సావీతునకుఁ బరమగుణవి
శ్రాంతునకుఁ గబంధరూపశాపాంతునకు.

82

కం. భద్రునకు దళితగర్వన
ముద్రునకుం దుష్టపంజ్ఞి ముఖకుత్కిలని
15 ర్నిద్రాద్వైతాంతాధవిశిఖా
16 యుద్రునకుం గంధవాహసుతఖద్రునకు.

83

కం. భేదమననిరోధమహి
భేదగర్వవిభేదనయమీశ్వరదత్త

పా. 15 ర్నిద్రాధినాథసాధన

పా. 16 చిద్రూపశరౌఘతూణజన్మదునకు.

ద్విజ్ఞంధదళనకారణ

ఖడ్గాక్షయబాణతూణఃఘనధర్మనకన్.

34

‡ కం. కంధరజితవిగ్రహ దశ

కంధరబంధురమదాంధఃకంధరవిలస

త్సింధురనంహరణాసిత

కంధరసతివాహశరజఃగద్భుంధునకన్.

35

కం. రామునకు సకలదురితవి

రామునకుం ద్రిభువనాభిఃరామున కనుజా

రామమధునామునకు భృగు

రామాద్భుతశౌర్యధుర్యఃరఘురామునకన్.

36

వ. సమర్పణంబుగా నా యొనర్పం బూనిన శృంగారరసాభంగరంగ త
రంగాయమాన సుధాసముద్రసంపూర్ణ చంద్రోదయోల్లాసం బగు యామినీ
పూర్ణ తీలకావిలాసం బను మహాప్రబంధంబునకుం గభాకృమం జెట్టి దనిన. 37

సీ. అరునంపుదొరలింపు ♦ దొరలింపు మెఱయింపు

బరువంపు నెఱగెంపు ♦ జరులసాంపు

సరసంపు విరిగుంపు ♦ లరజంపు మురిపెంపు

సురతంపు తరినింపు ♦ తరులసాంపు

పరులింపుదొరులింపు ♦ మరలింపుమరలింపు

మురిపెంపుసిరినుంపు ♦ పరెలసాంపు

విరలంపుతెరలింపు ♦ బరికింపుగరువంపు

గురిపంపుదొరులుంపు ♦ టరులసాంపు

తే. గీ. మెఱయు వరగరుడోరగాంబరచరాది

పరమపురుషాతిశయ నిరంభతరవిహార

విరచితాశ్చర్యరసధురంభధరశిరంబు

నిరుపమభరంబు నిర్జరగిరివరంబు.

38

కం. సకలచరాచరభూత

ప్రకరాకరనిఖిలసుస్థిరాచక్రాధా

రకనాభీకృత మైదన

దు17కనకగిరిదక్షిణోద్విరూఢం బగుచున్.

39

సీ. అంగ వంగ కళింగ ♦ రంగత్పులింద సౌ

వీర సౌరాష్ట్ర గాంధార మగధ

మలయాళ భోజ కేరళ చోళ భూపాల

బంగాళ ద్రవిళ నేపాల శాళ

కరహట మరహట ♦ కాంభోజ పాండ్యపా

నాట విదర్భ కర్ణాట లాట

సింధు బాహ్లిక పారశీక ఘూర్జరనాట

కామరూపాంధ్ర కేకయ వరాహ

తే. గీ. మత్స్య 18 హూర్ణవ శార్ణవ ♦ మద్ర సాల్వ

శూరసేన సుగంధర ♦ చోర శాది

సరస ఛప్పన్న దేశరాజ్యముల లోన

పూజ్యతరగామి పాంచాలరాజ్యభూమి.

40

వ. ఇట్టి సకలదేశాతివై భవాదేశంబు నగు నా దేశంబు నందు. 41

కం. సూక్ష్మాంతరగుణకాండవి

లక్ష్మీకర మగుచు రామలక్ష్మణయుత మై

లక్ష్మీమందిర మన శ్రీ

లక్ష్మీమందిరపురంబు ♦ లక్ష్మీన్ వెలసెన్.

42

వ. మఱియు నప్పురవరంబు.

43

సీ. పద్మాకరమురీతి ♦ బ్రమదాభులఁ జెలంగి

ననరాశి కరణి వాహినులఁ బెనంగి

హారాళిపగిది నాయకరత్నముల మీఱి

పుష్పమంజరిభాతి ♦ భూతివెలసి

పా. 17 కనక్కుర్వీక్షణోద్విరూఢం

పా. 18 హూర్ణవశార్ణవ

విష్ణుచక్రములీల ♦ విశిఖావళుల మించి

19దివిమాడ్కి విబుధసుస్థితుల నలరి
కలభంబురీతి పుష్కరసంపదలఁ గుల్కి
కులగిరిగతి దుర్గములఁ దనర్చి

తే. గీ. తరుణరాజీవమణిగణస్థితహేమ
కుంభసంభరితాగ్ర విశ్వంభరాది
20నాథసాధనిధానగర్భాది వసతిఁ
దనరి చెలు వొందు నా ప్రోలుధరణి యందు. 44

తే. గీ. హరియుగంబున కావరణాతిశయము
కతన శమనోత్తరాశలగతులు గలిగెఁ
గాన సప్తాశ్వఁ డనెడు విఖ్యాతిఁ గాంచె
నినుఁడు ద్విజరాజు నియతిలేకను జరించె. 45

తే. గీ. పరభయంకర విషధరప్రకటశమన
పరిఘగతి మించు విషధరపరిఘపురిని
కలితకమనీయకలశప్రకాండఘటిత
గోపురము లయ్యెఁ దత్పురగోపురములు. 46

కం. పురిసాధము లమృతద్యుతి
కరణాప్తిని సార్థకత్వక్షీర్తినిఁ జెందెన్
హరిణాంకుఁడు 21సాధామృత
కరణాప్తిని సార్థకత్వక్షీర్తినిఁ జెందెన్. 47

సీ. రాజహంసోద్విహారంబు లై నవి గాని
రాజహంసోద్విహారములు గావు
కమనీయపుష్కరాగ్రంబు లై నవి గాని
కమనీయపుష్కరాగ్రములు గావు

పా. 19 దివిమాడ్కి నకలనద్విజుల నలరి

పా. 20 నాథసాధనిధానగర్భాధివసతిఁ

పా. 21 సాధామల

ఘనసువర్ణచ్చదాంశకంబు లై నవి గాని
ఘనసువర్ణచ్చదాంశములు గావు
సరసాలిజనవిలాసంబు లై నవి గాని
సరసాలిజనవిలాసములుగావు

తే. గీ. ధర్మనీయుల కతివించిత్రంబు లగుచుఁ
22బద్మ పద్మాకరంబులై ధి పదవిఁ గాంచె
కాంచనాంబరరత్న సంఘాతభామ
యంబు లై నట్టి మాణినికాయంబు లచట. 48

తే. గీ. వెండినీ రానువగిది రేనిండుపండు
వెన్నెలలచందమామ రావే య టంచు
రిక్కరాయునితోడ డీడిక్కు లిడుదు
రాటబోటులు తిలకాంక ధి మలర నచట. 49

మ. పురసాధాంతరసీమలం గలరు సంభోగాభియోగంపు ద
ల్తురుతుంజారపయింట లొత్తు తఱి కేండు త్జేరు ముత్తైంపుదొం
తర లంచు నృణిబింతర ముల నెత్తం బూని భాస్వన్నభో
త్కరకాంతు ద్దనియింప సంతసిలు ముగ్ధల్ మెల్విదగ్ధ ల్నుగన్. 50

చ. సరసకళానిమగ్నుడగుచల్లనిరా జనురాగమగ్నుడై
పురమున రాజసుందరులఁ ధి బొందుహాయి ల్లనుగొంచు నేఁగ బి
త్తురు లటు నేర్పున నృగినిఁ ధి దార్చి మృగంబునఁ గూర్చి ప్రాథతన్
మఱల నొసంగ సిగ్గిలిన ధి మర్మముగా శశి దెల్లబోవుటల్. 51

సీ. కనుద్రిష్టచును గిరుక్కున మల్లి క్రీగంటఁ
గనుఁగొన యతి లొటుక్కునఁ గఱంగు
వగఁగుల్కుఁ బల్కి నవ్వఁగఁ గుల్కు వగలాడి
మాటకు మాని మోమాట మందు
మురిపెంపుపై టదెఁమొర నవాదుగ సోఁక
వేదాంతి హా యనినెనుకఁజూచు

జిహ్వబంధవృక్షాపుష్పాః పూర్ణిమ నిలకంది

జహ్నుకాది మరుదు శస్త్రము నందు

శే. గీ. నాటనాటలు పోమునఁ మాటసూటి

నేటనీటులు వలపునఁ బూటలాట

కూటచాటులు పదిలి యఁ ద్రేలు నాట

బోటు లందును మరుమాయఁ బోటు లనంగ. 52

శే. కడలేనియంద మెక్కడలేనియంద మీ

పాటలాధితి ముగ్ధుఁ మాటరంగు

యెడమీంద జాటు పఁ మొద్దమీంద జాటు నీ

యెలనాగ వలపుజాఁయలచోరంగు

కతులందు మునిచోరరు లందుచీపువ్వుఁ

బోడి లేనీగు జాఁపులబెడంగు

దీయఁబు నలకుమోవి నయఁబు నలరు నీ

కల్కుమీటారి పల్కులకెఱంగు

శే. గీ. నార యే మందు దాని యొక్కయ్యార మెందుఁ

వలపువగఁ జందు మునిపెచ్చువలపు మందు

కళలు కెలు పొందు జల్లనికల్పవెందు

జాయలనుకొందు కొకపొందుజారు లందు. 53

గా. కంగద్రాగనిధానవద్వినులకల్ • రాజాస్తి నదొగ్గిని

పాంగత్యంబు నిరాశ్చికాయమునకల్ • పాజన్యత స్థూర్పి వా

కృష్ణంగారాగజమంద్రితంద్రవరసం • కేతానుసంధానజా

రాంకృష్ణియ లందు నేర్పరులుగా • నవ్విటిసంచారికల్. 54

శే. “చదికుచంబులే • పంటి చూడంగ నొనె”

“కొనగోరు మాటి పైకొనకు జాణ”

“పెదవెంతమొగ్గఁ జూపినఁ గొందు వగలూడి”

“నునుపంటి నొక్కకు • ననువుకాడ”

“సాబ గొందు నీ దండ ♦ జోడుగావలె బాల”

“పైకమ్మ జూచి చేపట్టు దిట్ట”

“వెలదింపు నీ పొందు ♦ గలువనెమ్మదివచ్చు”

“నీవిమ్ము జేర మన్నించు దాన”

తే. గీ. ననుచు ననిచిన నెరజాణ ♦ తనపు వచన

రచన లలరించి మోహంపు ♦ రుచుల నించి

21మంచివిరు లంచు వలపుల ♦ మంచుగలపి

విలువ గొందురు పుష్పలాఙ్గికలు పురిని.

55

సీ. “అరిది ముద్దులగుమ్మ ♦ సరులమారుపులేమె”

“కేళీమనములంద ♦ గించు జాణ”

“పుష్పమంజరులింపుఁబొదపు నీ యెద మీఁద”

“నమరిన రాజభోగములఁ గనుము”

“నలిమించువంక సఁన్నములు నీకొప్పునే”

“కుసుమసంగతు లందుఁ ♦ గూర్చి చూడు”

“రంభచెక్కిళ్ల పై ♦ రాణించురేఖలు”

“కందర్పభోగుల ♦ గరిమలవియె”

తే. గీ. యానె! బలుకొట్ట లేమి నిండాఁగన్న

25భామ? చనుమధ్యమునఁగంటె ♦ చాల నలరు

ననుచు నెయ్యంబు గల పాంథజనులతోడఁ

బల్కుదురు శాలిపాలికాభామ లచట.

56

చ. గురు తగు వాడిచూపు బెఱుఁకుల్కఁకుకు ల్లఱుకు ల్పెల్లార్చి. బి

త్తరిమొన లాని చాయ లరు ♦ దై బిరు దై గురుదై వమాయమే

ల్పరలఁ దనర్చి రందు మగుఁవ ల్నగవుల్ తగవు లైలంగ బోం

ట్టరి. వలరేనిసాధన కుఁటారిమిటారికటారులో యనన్.

57

పా. 24 మంచివిరు లంచు వలపుల ♦ మచ్చు గొలిపి

పా. 25 చామరమధ్యఁ గంటిని ♦ చాల నలరు

మ. పురిరాజద్విజరాజు లక్షయకళాపూర్ణు ల్ప్రిసన్నాత్ము లం
 26 తరమొంచు ద్విజరాజు బ్రహ్మకుల గాఢప్రేమదోషార్థి స
 ద్గురుకాంతానఖం డుత్పలప్రియుండు సద్గోత్రుండు సౌమ్యారి పాం
 థ రిపుస్సూరి సురానుమోది యనఁ దద్వర్ణాన్యుఁ డై వర్తితెన్. 58

చ. కడువడిమాటవచ్చు నెడ ♦ కాతర మంది స్వధర్మహీనతం
 బడసి యధర్మవృత్తి గని ♦ ప్రాణభయంబున పుణ్యమార్గము
 ల్విడివడ నుండె భార్గవుండు ♦ వీరవరేణ్యుండె యంచు నిత్యముం
 నుడువుదు రన్ని వన్నెలఘంను ల్గద రాజకుమారు లచ్చటన్. 59

కం. అర్థ మొనగూర్చె ననుటకు
 నర్థము గాఁ జేసె సఖుని ♦ యనవరతనిధా
 నార్థు డగు రాజరా జని
 యర్థులఁ బూర్ణులుగఁ జేతు ♦ రచ్చటివై శ్వుత్. 60

కం. భద్రులు భుజబలమున బల
 భద్రులు ధర్మామరర్థభద్రులు జయసౌ
 భద్రులు కీర్త్యాదరహర
 భద్రులు నవ్వురము నందుఁ ♦ బరగినశూద్రుల్. 61

చ. చెలు వగు ధాతురూపమునఁ జెందుచుఁ బూర్వగుణాంతభావమిం
 పలరంగ వృద్ధి భాసిలి పార్థానిధానతఁగాంచి వర్ణనం
 కలితసులక్షణోన్నతి సంగంబులు 27 నాగము లయ్యె నాగమే
 ల్లకలభంబు టుండఁ బురఁలక్ష్మీ గజాంతరలక్ష్మీ యై తగెన్. 62

చ. భువనతురంగపుండరీకబొమ్మను బొమ్మను గొమ్ము లొమ్మినం
 జవనతురంగము ల్సవతుఁ ♦ జాలునె జాలునె వ్రాలు నవ్వురీ
 జవనతురంగసంఘముల ♦ సంగతి సంగతి నింగిఁ బొంగినం
 భువనతురంగము ల్విరగఁ ♦ బూనవె పూనవె శృంగభంగముల్. 63

పా 26 తర మేచ్చుం ద్విజరాజు బ్రహ్మకుల గాఢప్రేమదోషార్థి స
 పా. 27 నాగములై విచిత్రలిలం జెలువారు తత్పురవిలాసవిశేషనుభూములం దంగ

చ. నిరుపమసాహసాతిశయః నిర్భరదుర్భరవై రివీరసం
హరణరణోత్సవోచితవిహారః మహారథికప్రదప్తన
త్పరిణయకార్యధుర్యతరథాణధణంధణనాదఘంటికా
నురమితనిర్జరజనమనోరథముల్ రథము ల్పురంబునన్. 64

ఉ. 29 సాధనపట్ల నెన్నికలు సాహసవృత్తికి మూలకర్త ల
త్యాదరభావ మందు బిరుదాంకులు పౌరుషధాటి మాటమ
ర్యాదల మచ్చుమొల్కలు పరాక్రమశక్తికి విక్రమార్కుని
గాదన జాలు మేలునడ గండ్రలుగాఁ బురి నున్న పోటరుల్. 65

కం. 30 ఆసారగంధ మధుర ర

సా సారవిసారసారసానీకబలా

కాసారస భాసురమిహి

కాసారము లచటి కమలకాసారంబుల్. 66

మ. 31 ప్రకటప్రావృతభోగసంపదలు ముపం భాస్కరాబ్ధి న్నియా
మక మూహించి సమంచితాశయమతిన్మందాకేసీదర్శనో
త్సుకత న్భోగవత్ప్రసవంతిని మనస్సూర్తి బ్రకల్పించు స
న్మృతరాక్షీ విలోకనాళము లనం బొల్పు బురాంధోష్ఠముల్. 67

సీ. మోహనాకారసన్మృఖిలినము లొప్ప

గాంచనద్యుతులు నల్లడలఁ బర్వ

పల్లవాలంకారప్రతరేఖలు దేర

జిల్లుకంచెలరీవి చిందు లాడ

వెలలేని మురిపెంపువలపులు నిండార

మన్మథసహకార మహిమ మెఱయ

జిలిబిలిముద్దుచిల్కలపల్కు లలరింప

కలకంఠ లెలమిని గలసి మెలగ

పా. 28 మహారథిక్రవాసన

పా. 29 సాధులపట్ల

పా. 30 ఆసారగంధ శిశిర ర

పా. 31 ప్రకటాపూర్ణకళాభిసంపదలంపా

తే. గీ. నిగనిగ లలపండ్లు వఁన్నియలు గులుక
తమిని సరసాళు లలమిగీతములు బాడ
నలరు బురలక్ష్యేతోడినెఁచ్చెలు లనంగ
కిబాల్చె నెల్లడ నుద్యానభూము లచట.

68

—♦ అక్షరాహి ♦—

తమ్ములను గ్రమ్మి కుముదమ్ములను గ్రమ్మి విరి
గొమ్ములను దొమ్మి గనుజమ్మి తమ్మిగ్రమ్ముం
జు మ్మనుచుఁ దుమ్మెదలు ♦ నెమ్మిఁ దమసొమ్మని క
రమ్ము గని ద్రిమ్మరితనమ్ము మది నమ్మన్
ముమ్మరపు కమ్మవిలు ♦ పమ్మినదురమ్ము గని
సొమ్మసిలు కొమ్మలకుఁరిమ్మ లటుఁ జిమ్మన్
గు మ్మనుచుఁ బమ్మి వెలిఁదెమ్మరదళమ్ములు బు

రమ్ముపయి గుమ్మరు ముదమ్ము జెలువమ్మన్. 69

వ. మఱియు నప్పురవరంబుపురవరంబునుం బోలె సరసజ్ఞమనోహరం
బై హరపురంబునుం బోలె నిరంతరసర్వమంగళావాసం బై వానవరాజ్యంబు
నుంబోలె సకలఫలప్రదానసంతానవిరాజమానరాజాప్సరోద్భాకరంబై కరంబు
నుంబోలెవివిధకార్యనిర్వాహకశుభలక్షణాలంకృతంబై కృతయుగంబును బోలె
నిష్కలపటధర్మసంగ్రహం బై గ్రహమండలంబునుం బోలె కవిగురుబుధమిత్ర
మందారకవలయప్రియాహీనకేతుచక్రం బై చక్రంబునుంబోలె * చక్రధర్
సాధనం బై ధనవతినివాసంబునుం బోలె చిత్రరథనిశాంతం బై నిశాంతంబు
నుం బోలెఁ గమలామోదకారణం బై రణాంగణంబునుం బోలె సగుణధర్మ
ప్రధానశాస్త్రాభిరామం బై రామావతారంబునుం బోలె విభీషణసంసేవ
మాసం బై మానవతీవతంసంబునుం బోలె పరపురుషావగాహదుస్సహామా
నసం బై మానససరోవరంబునుం బోలె రాజహంసనివాసం బై హారంబును
బోలె కంధరాభిశోభితం బై ధరాభిశోభితం బగుచు నధరాభిశోభితం బై
వారణవిభవాస్పదం బగుచు నవారణవిభవాస్పదం బై నవరతానుకూ

పా. కి. పన్నె లలరారు శృంగారవసము లచట.

పా. * పుడమీత్తమసాధనం బై

బాలికావినోదం బగుచు నవరతానుకూలబాలికావినోదం బై భోజాభి
సన్నతగోప్రసాదప్రధానం బగుచు సంభోజాభిసన్నతగోప్రసాదప్రధానం బై
మర్త్యానందబంధురకళ్యాణధామాభిరామంబగుచునమర్త్యానందబంధురకళ్యాణ
ధామాభిరామం బై నిశాధినాయకావతంసవిరాజితంబగుచు ననిశాధినాయకా
వతంసవిరాజితం బై పర్వరంభాభిషక్చాస్త్రారామసామం బై పూర్ణచంద్రో
దయాభియోగంబున నమరి వియద్వాహినీలోచనాసురపదోపమానం బై
తారకానుగతి నలరి విజయదైవజ్ఞశాస్త్రుకై లాససిద్ధాశ్రమసంకాశంబై సుభ
ద్రానందప్రదం బగుచు ముదం బొసంగు సప్సరంబున కధీశ్వరుండు. 70

కం. ఆనగరిపుఁ డానగరిపుఁ

డానగరిపుఁ డై నవానిశినసురావాప్తిం

గానఁబడఁ జేయు విజయవి

ధానుఁడు మదనాభిరామధరణిపుఁ డలరెన్. 71

తే. గీ. తరమె యెన్నంగ నతనిసాంధర్యమహిమ

రామలకుఁ జూడ మదనాభిరామ మగుట

కతన మదనాభిరామాఖ్యుఁగాంచె నృపతి

రూపురేఖల కింక సాటిఁజూప నేల? 72

సీ. త్రిదశాలయముఁ జొచ్చి ♦ తేరె తృణగ్రాహి

హరికర మంటె గోత్రాంతకారి

కాకోదరముఁ బట్టె ♦ కాత్యాయనీభర్త

క్షౌతలం బంటె కంజాతపకాళి

ఘనతారకంబుల ♦ కరము లానె కళంకి

కింకలనునీటను నిల్చె ♦ గుముదకోటి

హరిశిరస్పర్శ నిర్జరుఁ డయ్యె గరదుండు

ప్రజ నంటె నమితవర్ణ స్వరూపి

తే. గీ. యనుచు వారలఁ దత్సమాఖ్యుల జయించి

రూపసంపదలకు మున్ను ♦ బ్రావుఁ గొన్న

సారసంగ్రహవై భవోదారలీల

వెలసె మదనాభిరామభూవిభునికీర్తి.

73

చ. అతనివరాక్రమస్ఫురణ + మద్భుత మబ్ధిపరీతభూతల
 స్థితకలుషావృతాహితపతివ్రతలకా వ్రత మూసజేసి త
 త్పతుల మతానుసారవిభవములఁ బ్రాణపదమ్ము గాదె ల
 క్షితభవనాంతరమ్ములఁ బ్రసిద్ధిగ వారలఁ బాయ కుండుటకా.

74

మ. అరు దందకా మదనాభిరామనృపవీరాంకప్రసిద్ధోజ్వల
 త్కరఖండై కవిధాతచాతురిని మాద్యచ్ఛతుమిత్రాళి సం
 భరితస్పృహభాగభాగ్యవిభవప్రఖ్యాతి నొందించె నొ
 ధర నే చందము జేయఁ జెల్లదె వ్వతంత్రప్రవస్ఫురచ్ఛక్తికీర్తి.

75

కం. అనిమిషదానప్రదుఁ డని

కొనియాడఁగఁ గర్ణనామకుండు వెలయుట యీ

తని దానవారివార్ధికీ

గొనకొని సత్కర్ణధారకుం డౌటఁ జూమి.

76

తే. గీ. రామనామంబు వెలయ నారాయణుండు

మూండుయుగముల జన్మించి + మోద మలరఁ

గలియుగంబున జన్మించెఁ + గ్రమముతోడ

ననఁగ మదనాభిరామరాష్ట్రనుండు దనరె.

77

సీ. కర మొనంగుట లేని + ఘనసార్వభౌముండు

దరముఁ బూసని చక్రధారణుండు

భవనజాతులకా రిఁ + బూసఁ జేయని రాజు

పౌరుషచ్యుతి వీడుపడు కిరీటి

గోత్రవిద్వేషంబుఁ + సూర్య మానిన యింద్రుఁ

డగతి వీడ్కొనిన ధర్మరాధిభర్త

పుట్టుభోగుల కింపు + బుట్టఁ జేయు విరాట్టు

పరభూభృదాక్షి జౌ + పృథ్వీ యినుండు

తే. గీ. నిఖిలదిగ్గయశాననోల్లిఖిత వితత
జాగ్రన్ముగ్రప్రీతాపబాహుగ్రగణ్యుఁ
డలరు హితవన్మహేళి కళ్యాణరూప
శాలి మదనాభిరామరాజస్యమూళి.

78

సీ. వరకరగ్రహణంబు ♦ నై వాహికములందు
ఖిలవృద్ధి ధాన్యసంగ్రహములందు
నియమప్రమాదంబు ♦ నిద్రాతిశయమందు
పాదబంధాన్ని కావ్యంబులందు
రాజ్యనైరుధ్యంబు ♦ రాజీవములయందు
వన్యమిశ్రితచిత్రవాఙ్ములందు
రహిణిభాగంబు ♦ రతివిలాసములందు
పరిభవం బతనుచాపంబునందు

తే. గీ. గాని తద్వ్యతిరిక్తప్రకారమూల
కారణభావభావసంగతుల సతుల
గతుల పరిపాలనవ్రతనుతుల సలరే
విజయమదనాభిరామవృద్ధిశ్వరుండు.

79

కం. ఆ రాజేంద్రున కగు భా
ర్యారతిశాస్త్రానురూపలానన్యకళా
సారశుభలక్షణాలం
కారిత మందారమాలికారన్న మనన్.

80

సీ. 35 సరసాంతరంగాతిశయసారసుకుమార
సమదాళి విభ్రమాంకముల సమరి
36 భవ్యగుణజ్వలభావనద్రూపసం
పదకేళికాకలాపములఁ దసరి
వరజనాసందసుందరగంధబంధురా
భరణశోభాపరంపరల సలరి

పా. 35 సరసాంతరంగమునోపాద సారసుకుమార సరసాళిజనవిలాసముల సమరి

పా. 36 మదభాగధేయభానుగభవ్యగుణనిరంతరభాసూసనిన్పరతఁ దసరి

హరిమానసానందఃకరమానితక్రీయా

దరమాధురీ సుఖోత్కరము లొదవి

తే. గీ. వరలు మందారమాలికాన్తై ఖరులను
వరలు మందారమాలికాన్తై ఖరులను
దరమె యెన్నఁగ నామసార్థకము నొందు
తరుణులకు విందు సొబగుబిత్తరుల యందు.

81

సీ. అసమానరూపమోహనలీల నలరారు
రతిమన్మథుల విహారంబు పగిది
లావణ్యసత్కళాంకారముల మీఱు
రోహిణీపూర్ణ చంద్రుల విధంబు
సాభాగ్యవై భవాస్పదభోగభాగ్యముల్
వరలు శచీపురందరుల కరణి
మృదులకోమలశుభాభ్యుదయం బలరు పడ్చి
సీనవోదితధామనిధులమాడ్చి

తే. గీ. (నకలసంపదలారాజఃజంపతులకు)
గలుగ నన్యోన్యసంత్రీతి యునత మీఱ
నెపుడు నిష్టావభోగంబు లెలమి గాంచి
రలఘుతరలీల నఖిలభాగ్యములు గలిగి.

82

ఆ యెలనవ్వు లా సొబగు యలా నెఱజాణతనంబు లా గుణా
రా యమకంబు లా గురుతు యలా మురిపెంపుభరంబు లా సుధీ
లా యెడబాటు లా సిరియొయారము లా నెఱిజవ్వనంబు లా
ప్రాయము లొక్కరూప మని ప్రస్తుతి జేతురు వారినన్నిటన్.

83

తే. గీ. ఇటుల నున్నంతవేళఁ బ్రసన్నుటతరాత్మ
పూర్వపుణ్యంబు వలన సంపూర్ణ సకల
కామితార్థకమదనాభిరామనృపతి
జాయ కం తంతఁ జూలు చూచాయ నిలిచె.

84

కం. చెలు లానందము నొందఁగఁ

జేలియకు నెల దప్పి మేను ♦ జెలువము నొందెన్

వెలదిఁచె బలుకు లందము

నెలఁదికి ను తంతఁ జాల ♦ వేవి శ్లోదవెన్.

85

సీ. పూర్ణాబురుచుల సొంపులు గుల్కు నెమ్మొము

పూర్ణాబురుచులసొంపులు దనర్చె

భంగంబు లనఁగ నేర్పాటొందు వఖు లన్ని

భంగంబు లగుచు నేర్పాటుఁ బూనె

వివరం బటంచు భావించిన పొక్కిలి

వివరం బటంచు భావించ నయ్యె

సలిమించి నునుజాడలలరించు నూఁగారు

సలిమించి నునుజాడలలరఁ దాల్చె

తే. గీ. నేనటలు గాంచె నడ లందు విసువు మించె

వన్నెచిన్నెల ప్పఁ బ్రేమనన్నగించె

నెలతరంగుగ రామిన్న నెలత దొలుత

నీరు దోచఁగ నే తొకనీటు దోచె.

86

కం. కలిమిగల చెలియ కటికుచ

ముల నుగ్ధను నడుము వృద్ధి ♦ పొందెను ధరలోఁ

గలిమి గల వారితోడను

జెలిమిని గావించు నేద ♦ సిరి గను టరుదే.

87

కం. కడు గ్ధన బొంగరంబుల

నదికి నీలంపు ముల్కు ♦ లన నొప్పె గడున్

నదమలమేదకరుచులను

నుదలీమణి గుబ్బదోయి ♦ సుధతీరు లొగిన్.

88

చ. కలిపయోధరంబు లతిఁగాఢవయోధరపూర్ణ భావ మై

నిలచెటివేళఁ దన్మణము ♦ నిర్గుణవృత్తిని భేదపూర్వ మై

వెలువడ సాగెనో యనఁగ ♦ వింతమెఱుంగ గలరంగ
లలనకుఁ జన్మొన ల్కడు విలాసముగా నలుపెక్కె

సీ. మమతచే జేర ర ♦ మృని బార జాచి
లంటిన కరము వె ♦ స్నంతు
దిగిచిన నగుచు మే ♦ లగు బాల నీ లీల
లని రేని 37 సిగ్గుసిగ్గునచు వె
మొగ్గినఁ బ్రియభావములకు నెమ్మది న
విన్న నై మనసు నివ్వెరగు
దలఁచిన పనుల పై ♦ తడబాటు లొదవ
చ్చికమాట లందు నిచ్చక

తే. గీ. జూపు లందునె యొడబాటు ♦ సొంప
నించువిల్కానిపనుల కాసింపు విభు
గాంచు నోపక యలసటు ♦ గాంచు
సుద్దులను బొద్దు జిల్కి లేజూలి

సీ. కలకంఠి కొకవిత ♦ గాఁ దోచె గరభం
దొడవు లంతంతకు ♦ బెడిద
బడలిక చెమటజి తడులు రాబడు లరె
నడు గొకయామ డై ♦ 38
నాహారముల మీఁద ♦ నాదరం బెడబా
బహువాంఛ లొదనె మృ
జెలులముచ్చట లెల్ల ♦ జిందరవంద
పలుమారుఁ జిరచిర ♦ బల

తే. గీ. పక్కలను జేతు లాని “యభ్యుచ్చ
నించు కేనియు దాళ” నటంచు

పా. 37 సిగ్గుసిగ్గునచు మొగ్గు

పా. 38 యలసటుమరె

రంచుఁ బలవించు “సీశ్వరా” ♦ యని తలంచు
39 చుండ నెలతకు నెల లన్ని ♦ నిండి యుండె. 91

కం. అప్పుడు వృద్ధాంగన లొగి
ముప్పిరిగొను మోహమునను ♦ ముద్దయ మనకుం
జెప్పదు సిగ్గున మిక్కిలి
నొప్పులు గాఁబోలుఁ జాల ♦ నొగిలిన దనుచున్. 92

చ. తడయక జల్గు మార్చి విశ్ఛదంబుగఁ గల్పిన యన్న మింత య
ప్పడఁతి భుజింపఁ జేసి బహుభంగుల వేల్పుల మ్రొక్కి మంత్రముల్
గడువిన జేసి భామలకు ♦ గండముగా యిది మేలుగూడఁగా
గడిపెడువాఁడు శ్రీధరుఁడు ♦ గావలె నంచుఁ దలంచు నత్తఱిన్. 93

తే. గీ. పురజనంబులు సంతసంబునఁ జెలంగ
నధిపజనమూళి హర్షవాఁర్నిధి మునుంగ
నమితసుముహూర్తసమయము ♦ నందు రాజ
పత్ని గాంచెఁ గుమారికాఁరత్న మెలమి. 94

వ. అ య్యవసరంబున భేరిమృదంగవణవానకగోముఖమహోత్కట
డిండిమానేకశంఖకాహళవేణువీణాదితూర్యనిదాంబులు జెలంగ వందిమాగధ
సందోహంబులు గైవారంబు లొసంగ హోహోహూహూప్రముఖగంధర్వ
సమానపాతకాసీకప్రకల్పితమృదుమధుర సరససంగీత నిక్షణంబులు జెలంగ
సర్వతోముఖసంభవసంభూతముఖోద్భూతప్రముఖవిరిచిత తర్కవ్యాకరణ
మీమాంస భాట్టప్రభాకరవేదవేదాంతాది విద్యాప్రసంగంబు లెసంగ సకల
జనానురూపలావణ్య విలాసవిశేషభాషావిభాషితా శేష వారాంగనాజన
నృత్యంబులు పొంగ నయ్యర్విధవసారస్వభౌముండు సర్వసర్వసంహగీర్వాణ
సమూహంబులకు నపరిమితానురూపంబుగాఁ బుత్రికోత్సవంబున యుచిత
ప్రకారంబున సపరివారబంధుమిత్రమాతృకవిబుధభటుగాయకాదిజనంబు
లకుఁ దాంబూలజూంబూనదాంబరాభరణాగ్రహారాది బహుమానంబు

లోసంగి దేవతారాధనంబును బిత్తదేవతాపూజావిధానంబును స్వకులధర్మా
చారవిధానంబును నిర్వర్తించి కృమక్రమంబున. 95

తే. గీ. స్వస్తిపుణ్యాహవచనంబు ♦ సంస్మరించి
సర్వసాభాగ్యవైభవ ♦ స్వాంతః డగుచు
యామినీపూర్ణ తిలక య ♦ టంచు దుహిత
నామకరణంబు వ్రాసె భూనాయకుండు. 96

వ. మఱియు నబ్బాలికాజనచూళికారత్నంబు యామినీపూర్ణ తిల
కాంకురం బగు నూత్నకురంగాంక రేఖయుం బోలి యామినీపూర్ణ తిలకాభి
రామనామంబున దినదినప్రవర్ధమాన యై. 97

సీ. రవనూనెమెఱుంగుచే ♦ రాణించు పాపట
యల్లికజడల సొం ♦ పామటింపఁ
దొలుదొల్ల బొమలపై ♦ మొలచి న క్లేశరక్ష
నొసటఁ గన్తురిచుక్క ♦ మిసిమిఁ గ్రక్క
చొక్క మై నునుసోగఁముక్కునఁ దఱ్ఱుటం
దపుటాణిముత్తయ ♦ మెప్పుడు మెఱయఁ
జిన్నిపొన్నలపొందు ♦ జెన్నగు సన్నంపు
వన్నె చెంగావిపావడ జెలంగ

తే. గీ. నరుతతరగతిపేరు లం ♦ దండఁ జిల్లు
పనిమెఱుంగులరవికె పై ♦ గునిసి యాడ
గజ్జె లండెలు బడముల ♦ ఘట్ట రసంగ
ముద్దు జిలిబిలిపలుకుల ♦ మురియు బాల. 98

వ. వెండియు. 99

రగడ. చెలువ జెలు వలరగనుమచ్చిక ♦ జిల్కఁ జిల్కలఁ జెంచ నేరిచి
పలుకుపలుకుల తేనె లొలుకఁగ ♦ బన్ని బన్ని దములకు నోరిచి
పొందు పొం దగు ననుచు బంగరుబొమ్మ బొమ్మలపెండ్లజేయుచు
విందువిందుమటంచుమదిఁ జన ♦ వియ్య వియ్యము లనుచుడాయుచుఁ
గోరి కోరినవారి గుజ్జన ♦ గూళ్ల కూళ్లకు దనివి దీర్చుచు

సారెసారెకుఁ జెలుల ముచ్చట ♦ సాగ సాగన మేలుఁ గూర్పుచు
 బంతి బంతులు సాగి పువ్వులఁబంతి బంతుల తరమి టువ్వుచు
 వింతవింతల విరులనరికొ ♦ వ్వెదల వెదలఁగ దురిమి నవ్వుచుఁ
 కేళి కేళివనుల పూఁదీఁగెలకు గెలకుల బోదె లుంపుచుఁ
 దాళి తాళిరుచుల పువ్వులఁదండ దండలుగాఁగ నింపుచు
 గుమ్మగు మ్మన మేలుతావుల ♦ గుప్ప గుప్పఁగ బనటులరయుచుఁ
 గొమ్మ కొమ్మలఁ గూడి పూవుల ♦ గోల గోలతనమ్మమెఱయుచుఁ
 దరిమి తరి మిగులగను మదనుసఁ ♦ దలఁచి తలఁచినపనులఁదెల్పుచు
 గరముకరమునఁ జెనిచి చెలులకుఁ ♦ గల్లకల్లలకథలు విప్పుచు
 40బాల బాలతలంపుజిలిబిలి ♦ పాటపాటల మరునిఁ బాడుచు
 మేలి మేలిమిగలును టుయ్యెల ♦ మేర మీఱఁగ నూఁగ వేడుచుఁ
 జల్లచల్లని చూపు లలమఁగ ♦ సారెసారెకుఁ జెలుల నేలుచుఁ
 గొల్లకొల్లలు గాఁగ సిరు లిడఁ ♦ గోరి కోరిన వొనఁగఁ జాలుచుఁ
 దరతరంబగు సొబగుబిగి నూతనము తన మురిపెములఁ జెలఁగుచు
 మఱియు మఱియును దల్లిదండ్రుల ♦ మనసు మనసునఁ జెనిచి

మెలఁగుచు. 100

సీ. సిరిసింగణావంతి ♦ చిన్నివెన్నెలరాను

లలపోతముడిచాలు ♦ కలిమి బంతి

నచ్చనగండ్లు విన్నాణంపు దోసిల్లు

మవ్వంపు మువ్వన్నె ♦ గవ్వలాట

కనుమూత లెత్తనఁగాయ లందపు మేల్మి

బంగరుపనిరింగు ♦ బొంగరములు

సరిచేసి పండముల్ ♦ సరివిప్పు పొడుపొటి

కథలు జిత్రపుయంత్రకముల కేళి

తే. గీ. గూఢమణికందుకక్రీడ ♦ గొనబు నటన

లాది గాఁ గల్గు బాల్యంపు ♦ టాట లందు

- మిన్న యై జాణతనమున ♦ వన్నెచిన్నె
 తన్న మన్నన మించె రా♦కన్నెమిన్నె. 101
- చౌపది. శ్రీ లలరగ బహుచిత్రగుతుల జవ
 రాలు మెఱయు చతురంగము లందున్
 డీలువెడలి గరిడీల దేరు సొగ
 టాలున దనరు మిటారము లందున్. 102
- సీ. ఒకపాలి పికబాలి♦కకు జాలి మదిఁ జిల్క
 జిల్కలగమికి రా♦బల్కు బల్కు
 నొకమా టనక తేటనకలాట లిడు నెమ్మి
 నెమ్మికోమ్మల కాదరమ్ముఁ గ్రమ్ము
 నొకవేళ నొకపాళముకుమేళముగఁ గోరి
 గోరికలకు పాటఁ ♦ 41గూర్చునేర్చు
 నొకసారి సుకుమారి ♦ బకదారిమూఁగల
 కలరవంబులఁ దీర్చుఁగనుచు మనుచు
- తే. గీ. నెనరుటంచకు గతులపొందికలు గూర్చి
 సరసములు నేర్చి సరసవై ♦ఖరులఁ జేర్చి
 భావములు దార్చి మదిని వై ♦భవముఁ జేర్చి
 యలరుఁగన్నియ కన్నెప్రా♦యంబు నందు. 103
- కం. శృంగారతాళసంగత
 రంగద్వీణాదివాద్యరచనానుమితా
 భంగతరంగితమంగళ
 సంగీతకళారహస్యచాతురి మెఱసెన్. 104
- తే. గీ. యామినీపూర తిలక యొయ్యారములకు
 నాదిగాఁ గల్గు క్రీడావి♦నోదములను
 మోద మలరించు తఱిగి స♦మోద మొదవ
 కొదువ లేజవ్వనపు జాడ ♦ లొదవె నంత. 105

శా. కల్పకల్పవిదాన దానసుమనఃకంజాత కంజాతసం
 కల్పవిర్భవభూతి భూతి⁴²కతదృక్కాండ ప్రకాండాత్మవా
 కల్పాంతజ్వలనప్రద ప్రదరచక్రాచక్రవాళక్షమా
 కల్పాత్మచృభులక్ష్య లక్ష్యణమనోగ్రగ్రంథతత్వాత్మకా. 106

సుగంధివృత్తము. హరిహరతారకావిహరిశారదప్రసాద
 హరితారకాచలప్రహరిసాధనామరా
 4 హరినారదస్వరగ్రహరిహట్కురుణ్మనో
 హరిభూరినద్యశోవిహరివీరకారణా. 107

‡ కం. దశకంఠకంఠలుంఠన
 దశరథపుత్రా శ్శిత్రుతిదశమండలరా
 డ్దశదిగ్భరసంపద్దావ్య
 దశరూపకులేంద్రమోక్షదశరణదత్తా. 108

గ ద్య.

ఇది శ్రీరామచంద్రగురుకరుణాకటాక్షపీక్షణసంలబ్ధ సరస శృంగారరస
 ధారాధారమాధురీధురీణాంధ్రగీర్వాణకవితావిలాస విచిత్రవిలసితాప
 స్తంబసూత్ర భారద్వాజగోత్రపవిత్ర చల్లపిల్లకులసుధార్ణవ
 రాకానిశాకర యశోధరంధర ధరామరప్రవర్య రామయ
 నామార్యపౌత్ర కామకవిసుపుత్ర సకలవిద్యజ్ఞసవిధేయ
 సరసయనామధేయ ప్రణీతం బైన యామినీపూర్ణ
 తిలకావిలాసం బను శృంగారమహావ్రబంధంబు
 నందుఁ బ్రథమా శ్వాసము
 సంపూర్ణము.

పా. 42 కృతదృక్కాండ ప్రకాండాత్మవా.

పా. 43 హరినారదామరాగ్రహరిహట్కురుణ్మనో.

యామి నీ పూర్ణ తిలకా విలాసము

ద్వితీయాశ్వాసము

కం. శ్రీమత్తావకపదయుగ

తామరసరసామృతంబు ♦ ద్రావక భవభా
వామయజనులకు సుఖమే
భూమినుతానందసాంద్ర ♦ భూపకులేంద్రా.

వ. దేవా అవధరింపు మనంతరంబ.

2

కం. తళతళ నై బెళపెళ నై

మిళమిళ నై మేనికాంతి ♦ మిఱుమిఱుఁ గొనన్
గళలముకొనియె దినమొక
నెళపున లేజవ్వనంపు ♦ నిగ్గులుదీరెన్.

3

సీ. కలకంఠీనీలాలకములు వక్రతలజెందె

చపలతఁదాల్చె లోచనయుగంబు
విరిబోడినునుబల్కు ♦ వింతఁజేయఁ దొడంగె
జనుదోయి కాఠిన్యమున నెసంగె
తిలనాసమధ్యం బద్భ్రశ్యభావము నొందె
ఘననితంబంబొత్తు ♦ గొనఁ దలంచె
మదిరాక్షిగమనంబు ♦ మంద్దమైకనుపట్టె
పాణిపాదము లెఱు ♦ బొఱియుండె.

తే. గీ. నకట చెల్లిమైన చనువు బూటకముగాన
మానశీలున కతులసన్నానమిళిత
వివంచనఘటింపఁ నలఁచి నింఁదించుపగిది
నంబుజానన మేనిబొల్పఁబు నడలె.

4

సీ. జిగిఁగప్పు నొకగొప్ప ధిటిమొగు లైఁజగొప్ప
మొయిచాయ లొకచాయ ధిమించులలమె
బొమలు వేలుపుసామి ధిజమలిసింగిణి లొప్పె
శృంగారరసవృష్టి ధిజిలుఁగువాతె
నలిగబ్బిగుబ్బలు ధివల్లొనలములంబెఁ
గోరికలతలు పెఁకొనలుసాఁగ
మది నెమ్మిపురివిచ్చి ధికిముదమునాటలొనర్చె
భావంబు కొలఁకు లేఁర్పాటునొందె

తే. గీ. నూఁగుటారను హలరేఖ ధి నూలుకొనియె
మోహనస్యంపుదినుసులు ధిమొలకలెఁజ్జి
జూపరుల కింపుదులకింప ధి సుదతిమేనఁ
గొమరుప్రాయంపుఁ దొల్కరి ధి గుల్కరింప.

5

కం. పదలక్షణసంజ్ఞాస్వయ
పదగుణవృద్ధిప్రయత్నం పరయావసవా
స్పదభావతృప్తిక్రియ
లోదవఁగ చెలి శబ్దశాస్త్రం మో యనఁ దనరెన్.

6

చ. పొలఁతి నితంబవేదికడఁ ధి బొక్కిలికుండముగారచించి యు
బ్బలరుచిపొంగువారి కుచఁచందనపూర్ణఘటంబులుంచి వే
నలిశిఖిపింఛలాంఛనఘఁనస్థితిగొల్పి మనోజమాంత్రికుం
డలవడఁజేయు మోహనపుంయంత్ర మనం జను జవ్వనంబునన్.

పా. 2 వంచనఘటింపఁ జరిసి నింఁదించుపగిది

పా. 3 మజపుటాట లొనర్చె.

✓ సీ. అలివేణి నవమందఃహాసంబు కొముది
 4కొను వివాదప్రకాశకంబు
 పల్లవాధరి దంతపాళి ముక్తావళి
 తరళాక్షి నెమ్మోము ♦ దర్పణంబు
 కుటలకుంతలిశోణి ♦ కువలయానందంబు
 కోపనపాణి రత్నావళి
 శృంగారమంజరి ♦ చెలియచన్దవతీవి
 భ్రమరసందేశంబు ♦ పడలివేణి

తే. గీ. పుష్పబాణవిలాసంబు ♦ పాలుపు వచన
 రచన సాహిత్యరత్నాకరంబు గాఁగ
 రసికజనవిభ్రమస్ఫూర్తి ♦ యౌసగ్గు టరుదె
 యనఁగఁ జెలువొందు కన్నెప్రాప్తయంబునందు. ✓ 8

చ. మృగధరబింబసంపదల ♦ మీటు వధూటముఖంబు వేణిచే
 ల్వగు నునుజూపు కొను కటియందపుటారును మోవిపల్కు ల
 బ్రగురుబిసాళిచందములఁబై కొను సంఘ్రిదరస్మితాక్షులుం
 బిగిచనులుం భుజంబులును ♦ బేర్చినడల్కురులంగకంబులున్. 9

కం. ఖగరాజకరకుతూహల
 ఖగరాజవిరాజితములు ♦ కామినికన్నుల్
 ఖగరాజకరకుతూహల
 ఖగరాజవిరాజితములు ♦ కామినిచన్నుల్. 10

కం. కనకంబు మేనిచందము
 కనకంబగు గళము పిఱుందు ♦ గనకంబులన
 త్కనకంబు వలపు మిగులన్
 గనకం బగు నడుముగలుగు ♦ కాంతామణికిన్. 11

పా. 4 పైదిలిమోవి రత్నసాదయంబు

పా. 5 కోమలికటిసీమ ♦ కువలయానందంబు

పా. 6 ఖగరాజకుతూహలములు ♦ కామినిచన్నుల్

కం. కుముదవిలాసము కనుగవ

కుముదవిలాసంబు సిఱుందు ♦ గొనబగు నడకల్

కుముదవిలాసము లనఁదగుఁ

గుముదవిలాసంబు నడుము ♦ కోమలి కెన్నన్.

12

సీ. కలకంఠి నెమ్మొము ♦ కంజాతవిభవంబు

కంజాతవిభవంబు ♦ కంధరంబు

కంధరంబు మనోజ ♦ కమనీయశంఖంబు

శంఖభాగము బాలచంద్రమూర్తి

మూర్తిసౌందర్యంబు ♦ కార్తవ్యరావళి

వళివిలాసము వీచి ♦ కలనికరము

కరము కోమలదళాకరవారి జఘనంబు

జఘనంబు పులినసంస్థానజగతి

తే. గీ. గతిమదేభేంద్రనిస్తంద్రంగంధసరణి

గంధసరణినువర్ణసంకల్పపదము

పదము లలివేణికగు శుభాస్పదములనగఁ

(దము లనగఁజాలు నతివ కుంతలపుజాలు.)

13

సీ. కనకరంభాతిరస్కారంబు విరిబోడి

సారసౌందర్యోరుస్తాప్తవంబు

సవచక్రవిభవంబు ♦ నారీశిరోమణి

శ్రుతినితంబు స్తనచతురిమంబు

మృగరాజవిభవంబు ♦ మేచకాంబుదవేణి

నయనవక్త్రావలగ్నప్రభాతి

వజ్రపుష్పకారనైభవంబు లతాంగి

రదమృదుత్వహృణలక్షణంబు

తే. గీ. సారసాళివిలాసంబు ♦ నన్నుకాంగి

గమనకుంతలపంచశాఖద్వయంబు

శంబరారాతివనవాటిశంబరం బ

నంగ వగఁగుల్కు కల్కి నెన్నంగఁదరమె.

14

తమ్ము లెంతేని¹¹ సిరినిశాంఠమ్ములై న

తమ్ము లనుమాట విడువకఁ దగిలి యుండె. 27

తే గీ. వదనకమలమరందాస్తి ♦ వ్రాలి యచటి

గంధవహకాంచనస్త్రియఁబాంధవంపు

నచనరచనలఁ దగు మధుఁవ్రతము లనఁగ

కాంతకర్ణాంతగతకటాక్షములు దనరె. 28

చ. కపురఁపుగంధి నెన్నొసట ♦ కస్తురితిన్ననిముల్కిఁ గూర్చి చొ

క్కపుబొమవింట మారుండు జగజ్జయలీల నమర్చి యున్న ని

12క్కపు నవహేమకోశపరిఁకల్పితమోహనబాణపుంఖరే

ఖపు శీరిఁ దాలె నాన సుముఁఖస్థితి నంబక సేవ్యభవ్య మై. 29

చ. మలయజగంధి వక్త్ర మను ♦ మన్మథపుష్పవనంబు నందు రం

జిలు నయనోత్పలంబులను ♦ జెల్వగు భ్రూలతలం జెనుంపఁగా

నలర ఘటించి నట్టి యధఁరామృతసంగ్రహయంత్రయు కని

13రమ్యలకలశం బన న్విమల ♦ మాత్మిక మొప్పె లతాంగి ముక్కునన్. 30

చ. సరసవిలాసవాగ్విభవఁసారమెఱింగి మెఱుంగుఁబోడి కం

ధరవివరప్రవర్తిత పదప్రచురాత్మహయగ్రహోత్సుకో

త్కరమకరాంకనిర్మితఁరదచ్చదబింబఫలోపరిస్థవా

గురయన మాత్మికాభరణఁగుచ్చ మెనంగె లతాంగి ముక్కునన్. 31

తే. గీ. బోటి నెన్నొము మరువిరిఁదోట నలరు

భూదళంబులు కస్తురిఁబొల్లు దలిరు

మోపు గల నాన పసి డంటి ♦ మొలకనీటి

బోడెగతి గంధవహమూలఁపుటము దనరె. 32

పా. 11. సిరికి నిత్యమ్ము లైన

పా. 12 క్కపు బలు మోహనాంబక విఠకస్వరకాంచనకోశభానుకో

ద్విపులవిచిత్రపుంఖనవఁవిభ్రమ మార విలాసనానయన్.

పా. 13. రమ్యలకలశం బజుండనఁగ ♦ మాత్మిక మొప్పె లతాంగి ముక్కునన్.

సీ. మానినీమణి సుధామధురాధరము బంధు
 శీవంబునకు బంధుఁజీవమయ్యె
 శగవ సుస్మృణుగువాఁడతఁడు పూర్ణపరిపక్వ
 బింబంబునకుఁ బ్రతిబింబమయ్యె
 మదిఁగోల్చి కమ్మొని ఁ మహిమంబు రత్నసం
 తానంబునకును సంఁతాన మయ్యె
 కలవాణి రదనాంశుఁకంబు దాడిమపుష్ప

11 నామంబునకు శుభఁనామమయ్యె

తే. గీ. మేలు పగడాలు నునుపగఁదాలు గెంపుఁ
 గలువచేరువఁ గని పొందుఁ ఁ గలువఁ జేరు
 చిలుక మొగముల గల వన్నెఁజిలుక మొగము
 కళల దిగుబావి చెలిముద్దుఁకావిమోవి.

33

కం. తరుణీమణి వదనవిక

స్వరకాంతస్వరసహస్రఁపత్రతారభా

స్వరతరుణారూపదళసుం

దరమున రసనాంచలంబు ఁ తద్దయు నమరెన్.

34

చ. అశులితమోహవిభ్రమరఁనాతిమనోహరమాధురీధురీ
 గత18పరిశుద్ధవర్ణ సుమఁసఃప్రియలక్ష్మణకామనియ్యసం
 తతమృదుసౌఖ్యసంపద లుఁదారత దాల్చి సుధారసంబు భూ
 పతిసుతముద్దుపల్కులనుఁ ఁ బల్కునగాడె తలంచి చూడఁగన్.

35

తే. గీ. హరినీహరమలయజఁజీరహీర

కుండమందారచంద్రికాఁకుముదచంద్ర

18తారకాతారడిండిరఁపారదప్ర

హసభాసుర మగు మందఁహసగరిమ.

36

పా. 14 సాంబునకుఁ బుష్పఁసార మయ్యె.

పా. 15 పరిశుద్ధవర్ణ గణఁసప్రముదప్రభుదత్ప్రభూతిసం

పా. 16 తారకావారడిండిరఁతారకప్ర

తే. గీ. మగువ జిగిబిగిపలుచాలు ♦ సొగసుఁ జూచి
మొనలు విచ్చెను మల్లెపూ♦మొగ్గ చాలు
నీరసంబువ మరరాలు ♦ నేలఁగ్రాలె
సరసదాడిమబీజముల్ ♦ సవతుఁ గాంచె. 37

తే. గీ. కులుకువిరిఁబోడి ముద్దుచెక్కుల మెఱుంగు
మినమినల దేరి పసిమి ను ♦ న్నస నెసంగు
కతన నెల్లడ నిద్దంపు ♦ గళలు గుల్కు-
తల్కు-టద్దంపుగమి చూడఁ ♦ దగిన దయ్యె. 38

తే. గీ. లలనలావణ్యరసధునీలహరి విహర
మాణయువజనదృఙ్మత్స్య♦మత్స్యబంధ
17నదవ్యయం బాసఁ గూర్చెమీ♦నాంకుఁ డనఁగ
గండమండితచికురే♦ఖలు దనరెచ్చె. 39

తే. గీ విమలకమలాసనస్థితి ♦ వెలసి యున్న
శ్రీసమాకృతు లన మణి♦శ్రీవిచిత్ర
భూషణాలంకృతులు రాజ♦పుత్రికాప్ర
శోభితశృతు లతులవి♦శ్రుతుల నలరె. 40

కం. మధురాధరాధరాధర
పృథుతరచుబుకప్రదేశ♦బింబం బలరెన్
విధువదనవదనగుహ యం
దధిగత మగు 18విధివధూవి♦హారం బనఁగన్. 41

పంకజగర్భుఁ డందు మృదు♦భాసురగీతగుణప్రయార్థరే
ఖాంక మొనర్చి శంఖనివ♦హాన్వయదేశికభావ మిచ్చి ర
తొంకితపట్టబంధఘట♦నామృతపూతకృతాభిషేకధా
రాంకత నిల్చె నాఁగ మణి♦హారములం గళ మొప్పె నింతికిన్. 42

తే. గీ/ సమదగజయాన భుజముల ♦ చంద మరయ
విమలహేమమృణాళనా♦ళములు గావె

పా. 17 నీయుగంబు మనోజుండు ♦ నిల్చె ననఁగ

పా. 18 విధివధూవి♦హారపీఠ మనన్

కాక యెటు గల్లు పాణిపంకజవిలాస
భాసురము లై న ఘననఖ ధ కేనరములు.

43

కం. కరకంకణోర్మికాకర

(కరకమలము లిందుముఖికి) కర మల రా రెన్
బరిపుల్లలతాంతాంతర
పరికల్పితహేమదామభరము లనంగన్.

44

సీ. అలరు చల్లనితావు ధ లలము దట్టపు తేత

పసిమిచే నెసంగు పూబంతు తార
నునుమెఱుంగులచాయ ధ లొనరి యాసలు గొల్పు
కళకు లూరెడు పైఁడికలశ తార
కొమరుప్రాయపు ముద్దు ధ గుల్కు టామున నోల
లాడు జక్కవజోడు ధ నాడె మార
పటుతరోన్నతనిత్యభద్రలీలల మించు
మదగజరాజకుంభంబు తార

ఆ. వె. ప్రేమసామదానభేదదండము లనఁ
గలుగు చతురుపాయములను సవతు
బోల్పుఁ దగిన రాజపుత్రిక వలిగిచ్చి
గుబ్బిదోయిసాబగు ధ నిబ్బరములు.

45

కం. చిలుకలకొలికికుచాంత

సలమిళితము లగుచు చిలుక తాళీరుచు లిం
పలరె రతిమదనమోహన

19కలితాజ్జవిలాసజోలికారచన లనన్.

46

తే. గీ. కుందనపుబొమ్మ గాఁ బోలు ధ కుందరదన

గాన నీలపుజవ రీతి ధ గాన నగుచు
గారుకొని యున్న నునుమెఱుఁ ధ గారు గురికిఁ
జేర బారడె కడు బ్రహ్మాచారి యైన.

48

కం. విచికిలగంధిమనోహర

కుచదుర్గవిహారకేళి ♦ గోరెడి రతిరా

డ్రచితాధ్వయుక్తసౌపా

నచయం బస వభులు నమరె ♦ నారీమణికిన్.

48

కం. హరిమధ్య మధ్యనిర్జిత

హరి పుష్కరనీమ లలిగి ♦ హరిపదవిభవ

స్ఫురణఁ గనె నంత విడువక

హరిపరమాణుస్వరూప ♦ మననెన్న డుమున్.

49

తే. గీ. హారరోమావళిపుష్కరాపగాక

ళిందజానంగమక్షేత్రలీల లమరె

16సకియపొక్కిలి గా దేని ♦ సరసజనదృ

గాభు లటు మున్గి రా నేమి ♦ కారణంబు.

50

కం. 17విలసత్సువర్ణ మణి రే

ఖుల వెలఁదుక జఘననీమ ♦ ఘన ము యుండన్

లలనాలలామ రోమా

వళి నవయశావనలతాల ♦ వాలం బనఁగన్.

51

కం. ఇంపుగ మరుఁడు జగంబుల

చంపకసౌరభనితంబు చకోన్నతిచే

బెం పలర జయించె నవ

శ్యం పితురాచార మనుట ♦ సత్యము గాదే.

52

మ. 18కరికర్ణాంతతిరస్కృతచ్ఛదనవర్ణప్రీతికా క్రోధహృ

త్కరివర్ణంబు గ్రసింప పల్లవలవఁగ్రాసాప్తి సర్వదుఃమాం

కురభేదఁబుఁ దలంచి సిప్పలదళాంకురంబు కాంతామనో

హరలీలాంగక మై మృదురూకరిహస్తాశ్రిత్యవృత్తి దగఁ.

53

పా. 16 సకియపొక్కిలి గాదె సత్సరసజనదృ

పా. 17 విలసత్సువర్ణమణిమేఖుల వెదుకఁగ జఘన

పా. 18 కరికర్ణాంతతిరస్కృతయాభ్యసనరేఖం బొల్చినం గోగధ

† తే. గీ. కరకుటులవృత్తి దెల్పి తద్గంధగంధ
బంధురధురంధరత్వసంబంధ మంది
23 శారదములు మృదూరు లై ♦ మీఱెఁ గదలి
వారణంబుల కిది వైర ♦ కారణంబు.

54

తే. గీ. చిల్కబాబావజీరుచే ♦ జిక్కి హూయలు
గొక్కు తూణీరముల వన్నె ♦ జొక్కమైన
నాతి పిక్కలకును రాజనంపు పొట్ట
లీ తలావుల వే రీతి ♦ నీడు వచ్చు.

55

తే. గీ. కలితలావణ్యసారశృంగారసరసిఁ
దేలి మురిపెంపు గతులచే ♦ నోల లాడు
పైఁడి తాఁబేటిపిల్లల ♦ పగిది మించు
చెలియ మీగాళ్ల పొందిక ♦ జెప్పఁ దరమె!

56

† ఉ. కోకయుగవృహానకుచకుంభవిలాసిని ముద్దుపాదముల్
కోకనదస్వరూపముగఁ ♦ గూర్చియు వాగ్వనితాధినాథుఁ డ
స్తోకతరప్రకాశముఖశోభ లనారతము న్వేలుంగ ని
త్యాకృతు లైన తత్పదనఖాంకురతారక లుంచె నేర్పునఁ.

57

† తే. గీ. శంబరారాతివిజయశాసనపటం బ
టంచు నెంచెద రది మది ♦ నెంచి చూడ
గొనబు దనరెడి తథుకు కుండనపు టనటి
నెలమి నలరు కోటాకు లా ♦ వెన్ను వెన్ను.

58

† తే. గీ. ఆ యలరుఁబోడి నెమ్మేని ♦ చాయ కెదిరి
ఘననిశాఖండములు నల్లె ♦ గడు మెఱుంగు
లడరి గడగడ వడకెఁ బుత్తడి గరంగి
పెక్కువన్నెల రారాపు ♦ జిక్కి యుండె.

59

పా. 23 శారదములు తదూరుల ♦ సాటినున్న
కతన గజరంభుకు వైర ♦ కారణంబు

‡ తే. గీ. ఎందుఁ జూచినఁ గాని పూఁజ్ఞేందువదన
యాసముల పోల్కెఁ గన నిభఁయాన నెపుడు
యా నలినసంభవుని చిత్రఁయాసములకుఁ
దలఁచి చూచిన లేని సంకెలలు గావె.

60

4 నీ. రతిరాజశంఖశీలత నైన లత నైన
మించు కంధరము నెఁమ్మనిచాయ
బలితంపు పండునెఁన్నెల నైన నెల నైన
మురియించు నగుముద్దుఁమోము గోము
సమదకిశోరకేసరి నైన సరి నైన
లాలించు నడుము కెఁగేలు మేలు
మరువంపుచిల్వ లేమల నైన మల నైన
వెల దేర్చు సొబగు గుఁబ్బలబలంబు

తే. గీ. తెన్న దగు రన్న 24 చెలిమిన్ను ఁ పొన్నగున్ను
వన్నె చిన్నె లి కె న్నెన్ని ఁ యున్న వన్న
యన్ని నిజ మెన్న డిటు లున్న ఁ వన్నెలాఁడి
నెన్నికల నైన విన్నవా ఁ రెన్న నరిది.

‡ నీ. గజయాన నెమ్మని ఁ కాంతు లాసలు గొల్పు
దాని దోబూచుల ఁ దాని నెన్ను
కలకంఠకంఠి లే ఁ గాను రూపము లేని
దాని నో రెడబాటు ఁ దాని మించి
వెలఁది తియ్యసిమోవి ఁ 25 వేల్పుటోగిర మెన
దాని క్రొన్నన జీలు ఁ దాని నేలు
కొమ్మ వేనలి గుత్తు ఁ లొమ్ము నానుపు బాటు
దాని పాటలబోటు ఁ దాని మీటు

పా. 24. రాకన్నెఁమిన్న వన్నె చిన్నె రెన్నని కె న్నెన్ని

పా. 25. దెలుపుటోగిర మెన

తే. గీ. మగువ నెమ్మొము సరిసాటి ♦ మాయ లలరు
దాని సింగపుదొర మెచ్చు ♦ దాని కెచ్చు
భావముల ధాత్రి శతపత్రపత్రనేత్ర
రమ్యశుభగాత్రి మదనాభి ♦ రామపుత్రి.

62

† నీ. అబ్జశోభాస్ఫూర్తి ♦ నలరారె విమలాంగి
వదనకంఠద్యుతి ♦ వచన రచన
నాగప్రభాతిబాంధవ మొదె విరిజోడి
నెరిగొప్పు గతి నాభి ♦ మెలుగు టారు
పుష్కరాభిఖ్యాతి ♦ బూనె సారసనేత్ర
యూరుమధ్యాంఘ్రి వయోవిభాతి
గోప్రభంగాకృతి ♦ గొన బారె నలివేణి
దంతనితంబదృగంతవళులు.

తే. గీ. నిండి కనుపండు వై యుండు ♦ రెండు మూడు
నాలు గై దారు పది నూరులోలి గల్లు
నోరులదొర ల్లఱింపఁగా ♦ దీర దనిన
నితరు లెన్నెద రనుచు నూహింపఁ దరమె.

63

ఉ. డాలు మిటారిమేను మరు ♦ డాలు నెదుర్కొను జూపు చంద్రఖం
డాలు నఖంబు లేర్చుపగ ♦ డాలు రదచ్చదకాంతు లేన్లుతుం
డాలు తొడ ల్మదాళి జగ ♦ డాలు కురుల్ నునుదమ్మికెంపు తం
డాలు రదాళి బల్లెబిర ♦ డాలు కుచాగ్రము లవ్వధూటికిన్.

64

† కం. కుందమ్ములకుం దమ్ముల
కుం దమ్ము లనంగ వన్నె ♦ గొను రద పదముల్
కుందమ్ముల కందమ్ముల
కుందమ్ముల నెనఁగుం గుంత ♦ లాక్షులు సఖికిన్.

65

చ. 26 మగువపదంబు కోకనద ♦ మానదమానద మార్ద్రాభి న
మృగ నగు రూపు భాగ్యకర ♦ మాకర మా కరమా మృదూక్తు లె
చంగఁ గటిసీమ మోహదర ♦ సాదరసాదరసాధుకంఠలి
ల గళనినాద మెన్నఁ బికలాపికలాపిక లా కచాళియన్. 66

చ. 27 గతితథ కంచ కన్న మెఱుఁ ♦ గా మెఱుగా మెఱుఁగారురుస
ర్వతకుచమోవి జూపు తోగఁరా తోగఁరాతోగఁరామొగంబు న
మృతిమెయి కంఠ మెన్న దర ♦ మా దరమాదర మా నలగ్నసీ
మ తురుము కేల్లమోవి సర ♦ సూ సరమూ సర మూ నాభియన్. 67

చ. 28 ఘనకబరీస్తనాకృతులు ♦ కందర మై దర మై రమైకృ మై
జను మది కంఠవక్త్రములు ♦ సాదర మా దర మా రమాక మా
దినసుగ వాక్కితాంగములు ♦ తే నెలలో నెలలో లలో క్షీణి
నెన యగు నాభిజంఘగతి ♦ హేమకరి నృకరింగి గరి న్నగున్. 68

చ. కలికి మెఱుంగుఁదీఁగెమొలకా తథుకా 28వలకాకఁ జేయు శీ
లల నగుమోము దమ్మి మిగుల వగ లా వగ లాడి వల్కు-
ల్కల నలరించు గుబ్బు లరుల శిరులా మరు లానజీయు కో
మ్మల తలమిన్న చక్కదనమా ఘనమా జనమాన్యకన్యకన్. 69

శ్లో. కందనిమానుపండు కను ♦ గందని జాబిలినిగ్గుతేటి ము
క్కందని పూలగుత్తి మరు ♦ గందని తథ్కమెఱుంగు జిల్లు వా
గం దని ముద్దుచిల్క తరు ♦ గందని బంగరుమొల్క పూలుడా

పా. 26 చ. మగువపదంబు కోకనద ♦ మానదమానద మార్ద్రాభి న
మృగ నగు రూపు మోహకర ♦ మాకర మా కరమా మృదూకు య
గృగతి ముఖంబుతామరసమారస మా నితాంగ మిం
పగు కటిసీమ వేణి ఘన ♦ మాఘన మా ఘనమార్గమధ్యకన్.

పా. 27 చ. ఘనకబరీస్తనాకృతులు ♦ కందరమై దర మై రమైకృతిన్
జను మది కంఠవక్త్రములు ♦ సాదరమా దర మా రమాక మా
కనుగన మోహదేహములు ♦ గల్వలతో వలతో లతోన్నతిన్
దిన సగు పల్కు బల్వలపు ♦ తియ్యన నై యనన్త నన్తకృతిన్.

పా. 28 బలుకాదరంపు శీ

గం దని మారువాటి వెర ♦ గందని కొన్నెలజింకకూన నూ
గందని తమ్మిమ్మెగ్గుపులు ♦ గందని ముత్తెము సుమ్ము కొమ్మయన్. 70

‡ నీ. కళలు దేరెడు నిండు ♦ జిలుగు వన్నెలగుత్తి
గమగమ వలచు బంగారుమొలక
కొదమతుమ్మెద పాడుకొనని కొన్నెదండ.
నడువనేర్చిన రతనంపు బొమ్మ
కదలక నిల్చు తొల్కరిమించుదీగె దె
మొర చూర గొనని కప్పురపుతావి
తొడరి కోయిల సుంక ♦ మడుగని యెలమావి
నెల లేని జిలుగువన్నెలకొటారు

తే. గీ. కాంత రతికాంత కాంతు బూజింతు ననుచు
సంతసము నెంత సంతనల్ ♦ దొంతరిలగ
సంతరించిన వింత చామంతిబంతి
వంతుకెక్కిన వలరాజుదంతి యింతి.

71

నీ. కపురంపుతావి చిల్కలకొల్కి చిన్నిపూ
దేనె తొల్కరిమించు ♦ తేటకత్తె
వలపులమూట నవ్వులదొంతి జిల్లువ
న్నెలగనివగనిగు ♦ తలిరుమావి
చక్కెరబొమ్మ ముచ్చటదీము మోహంపు
టచ్చు తళ్ళుల ముత్తియంపు క్రోవ
సొగసులగు త్తి సంపెగమొగ్గ సారంపు
మొలక శృంగారంపుకొలను ముద్దు

తే. గీ. పలుకులమిటారి మరునిచాయలకటారి
మొగలి విరిబాకు తమ్మికెంపులనళాకు
నాణెములదీవి చక్కదనంపురీవి
కన్న విరిపొన్నగున్న రాకన్నెమిన్న.

72

చ. చతురతరప్రధాన మతి ♦ సారసయాన మదేభకుంభజృం

29భితకుచకుంభభారరుచి ♦ వేశలబింబఫలాధరోష్ఠి సై
కతజఘనాళి కుంతలి ప్రగల్భగుణోన్నతి భాగ్యమూర్తి వి
స్తృత నయనాబ్జవక్త్రమదఃరేఖ యనం జను జవ్వనంబునన్.

తే. గీ. మవ్వముగ మేన నిండారు ♦ జవ్వనమున

నాతి నూతనపద్మినీజాతి రీతి

నలరె కవిరాజహంసప్రియాభు లలమ

సరసులకు వన్నె లొదవింప ♦ జాల కున్నె.

తే. గీ. ఇటుల నెన్నఁగఁ దగిన మిక్కుటవుఁ గొమరు

ప్రాయమున సరసాళి బింబాధరోష్ఠి

మదనమోహిని శశిరేఖ ♦ మంజువాణి

సరసమంజరి మొదలైన ♦ సఖులఁ గూడి.

కం. ఒకనాఁడు కుతూహలపూ

ర్వకముగ కేళీవిహారఁచనల బహుచి

త్రకళాకాశలవిభవా

త్మక యై సకలై నభర్తృదారిక యంతన్.

సీ. వలి గప్పురపు టంటి ♦ మొలక బోడెలచాలు

దులకింప సంపెగల్ ♦ గులుకరింప

విరిమల్లెబొదల పంధిరుల సౌరులు మీఱ

చామంతు లొకవిత ♦ బాడ నలరఁ

బొగడతావులు మేలు ♦ బొగడఁ జాల నెనంగ

పొన్నగున్నల బాగు ♦ పొందుఁ డెలుప

వీడెంపు టాకుదీ వెలు సంపదల నింప

పోత్రమాఁకుల తీవి ♦ జోక నెఱుప

తే. గీ. నన్నవిరజాజు లలరు గొజ్జగుల చెఱుకు

సరకు దాడిమ ఖహూర ♦ సాల ద్రాక్ష

తెలమి ఫలపుష్పముల కల్పి ♦ యెపుడు గల్గి
తనరు నెర వైన యుద్యానఃపనములోన. 77
సీ. నిల్వటద్దపుగోడ ♦ నీలంపు దూలముల్
బవడంపు గుండ్రకంఠములు జికిలి
తెలిరాల తలుపు రిక్కలపుల్లు రాపచ్చ
రాలఁ గూర్చిన చిత్రజాలకములు
బలుగెంపు వాసము ♦ లలరింపు జిగి పెంపు
పైని బంగరుకప్పు ♦ బ ల్మెఱుగు
వన్నె జిల్కిన చందువానిగు నిగనిగల్
దిల కింపు తెరలు ముత్తెముల జాల.

తే. గీ. రులును మరకతసాపానములును జంద
మామ రానిగు టరుఁగులు ♦ మానికముల
గద్దియలు చిత్తరుల పొందు ♦ గలిగి యెపుడు
నుందరం బైన కేళికామందిరమున. 78

తే. గీ. విరచితా స్తరణాంబరాంతరముఁ జేరి
కోరి తనచుట్టు చెలు లెల్ల ♦ గూరు చుండ
పసిడిపూవుల దంతపు ♦ పని మేఱుగు
లూరు వీణెను బూని యొయ్యార మొదవ. 79

సీ. కడు విల్వ లిడు జల్వ ♦ బడు వల్వ గటి చెల్వ
రంగు జందరు కావిరంగు లీన
నునుదళ్ళులను జిల్క ♦ గనుబెళ్ళు తన గుల్క
దుముకు లై కర్ణపూరముల కెగయ
వగ లెన్న దగు చున్న ♦ జిగి మిన్న లగు జన్న
లెద గప్పు జిల్గు పయ్యెదను గదుమ
30తగుతీవి జిగికావి ♦ నగు మోవి గదుర నా
సామాక్తికము బ్రభాసము జెలింప

తే. గీ. పసిడి గాజులు కేలఁ బెం ♦ పెనఁగ గల్లు
గల్లు రనుచును సరితాళగతుల నెఱవఁ
దనరు మందర మధ్యమ ♦ తారకముల
వీణె మీటుచుఁ బాటఁ గావింపఁ దొడఁగె.

కం. సరిగమపధనిన యను సు
స్వరరచనల సప్తతాళ ♦ సంగతులను ద
త్తరి యను శబ్దాదికముల
మఱిమఱి యందములఁ బాడె ♦ మాధుర్యముగన్.

తా. శారీ నాట ముఖారి మాళవి ధనీ ♦ గాంధారి దేశాక్షరీ
పూరీ ఛైరవి ఘూర్జరీ మలహరీ ♦ పున్నాగ సారాస్వతీ సా
వేరీ కన్నడ గౌళ మోహన య సావేరీ వరాళీ బిళ్ళా
హూరీ మారువ లాది రాగములు మేల్మొందన్ వడిన్ బాడఁగన్.

త. వె. సరసులకును మోహనంపద లొదవించె
పూలు పూచె దరులు ♦ రాలు గరిగె
నేమి చెప్పవచ్చు ♦ నేలోకమున నైన
గానమునకు సాటి ♦ గానఁ గలదె.

తే. గీ. సరసనైఖరి షడ్జమస్వరము రాగ
సరణి బాడిన మది భయ ♦ సంభ్రమములు
గలిగి భ్రమఁ జెందుఁ బున్నాగ ♦ గణము లెల్ల
న్యాయనయ మప్పు డరయ సన్న్యాయ మయ్యె.

వ. ఇట్లు విచిత్రం బగు గానం బనూనంబుగఁ గావింపు చున్న విని
మ క్క-న్నెమిన్న యెన్నఁ దగు మిన్న యగుట మన్నింపుచు న స్మరనాయ
పండు.

కం. కనువేడుకఁ గొని తనయను
దన యనురాగమునఁ జూచి ♦ తగ ముదము మదిం
బెనఁగ మనోరంజనుఁ డచు
జనుఁ డను గగు మంత్రి యగుట ♦ జనవరుఁ డనియెన్.

నీ. సరస

రమణ

గరిమ

మండు

తే. గీ.

తే. గీ.

చ. అని యిటు లెన్ని
గనుఁగొని సంతో
జనితయు గీతనే
ఘనచతురత్వ జ
తే. గీ.

కం. మె

జిగి

న్న

దగ

సీ. సరససారంగతిశయనిరూఢి దనరై
 పున్నాగవై భవఃస్ఫూర్తి నలరై
 రమణీయరూపవఃరాశిసంగతి మించె
 శంకరాభరణసౌష్ఠ్యముఁ జూపె
 గరిమ కల్యాణివై ఖరులు గానఁగ నయ్యె
 ఘనమేఘరంజనీ ధ క్రమత దనరై
 మంజుల శ్రీరాగ ధ మంజరి సిరు లబ్బె
 హితజగన్మోహనాఽకృతి వహించె

తే. గీ. కలికి దృఙ్మణిభిచూర్ణకుంఠల వితాన
 రోమరేఖాపఘనకచఃస్తోమ కుచ వి
 లాసమహిమాతిశయముల ధ లలిత గీత
 కృతకవిద్యాధిదేవతాఽకృతి నటించె.

87

తే. గీ. గానవిద్యాంబునిధి సుధాఽకరకళాస్వ
 రూప మగుఁగాన నిటువంటి ధ రూఢిగతుల
 వెలసెఁ గా కౌర వేలుపువెలఁదులకును
 గలుగు నే యిట్టి యతులశృంఘారమహిమ.

88

చ. అని యిటు లెన్ని మిన్న యగు ధ నాత్మజ నష్పడు కన్నులారఁ గాఁ
 గనుఁగొని సంతసించి నృపఽకాయజుఁ డాత్మవవిత్రవంశసం
 జనితయు గీతనేవధియు ధ సారసుధీ యగుఁ గాని సాహితీ
 ఘనచతురత్వ మించుకయుఁ ధ గాన దటంచుఁ దలంచి వెండియున్.

89

తే. గీ. పూర్ణచంద్రాస్య యామినీపూర్ణతిలక
 గాన విద్యాప్రవీణతఁ ధ గాంచె నెంత
 యకట సాహిత్యహీన యై ధ యలరెఁ గావ్య
 భవ్యనాటకములు జెప్పఁ ధ శ్రౌఢ యగును.

90

కం. మొగ మెల్లఁ గన్నుగవ మేల్
 జిగిగుబ్బు లురమ్ము గమ్మెఁ ధ జిలుగు నడుము మి
 న్నగు వగలాఁడికి విద్యలఁ
 దగు శిక్ష యొనర్చు రసికఽతము లెవ్వరొక్కో.

91

వ. అని యడిగిన రాజునకు నిష్టసఖుం డైన మనోరంజనుం డిట్లు నియె. దేవా సర్వజ్ఞుండైన నీకుఁ దెలియనియది యేమియుం గలదే! ఐనను నాకుం దోచిన విధంబు వివరించెద నాకర్ణింపుము. సకలశాస్త్రపురాణోతి హాసతత్వజ్ఞులైన విద్యస్మహాజనులచేఁ బరిపూర్ణం బైన సగరంబున కధీశ్వరుండవు. తదాశీర్వచసరచనావిశేషసమర్థతావిశేషసాభాగ్యభాగ్యోదయుండవు. పండితజన మనోరథఫల ప్రదానసంతానమహీరుహుండవు. సంతతా సంతదేవబ్రాహ్మణాభక్తి తాత్పర్యుండవు, సకల విద్యా విశారదుండవు, కార్యకార్యవిచక్షణుండవగుటం జేసి తావకానుగ్రహపేక్ష క్షమాదేవతా వర్యులం బిలిపించి యేతద్వృత్తాంతం బంతయు నెఱింగించిన వార లెవ్వ ధంబునం బల్కుదురో తెలియ వలయు ననిన ధరావరపుంగవుండు నిజాంత రంగంబున సంగీకృతహర్షోత్కర్ష తరంగితుండై నిజాంతఃపురంబుజేరం జనిన మనోరంజనుండు ననుజ్ఞాతుం డై నిజనివాసంబునకుం జేరి యుచితప్రకారం బుననుండె ననంతరంబ.

92

కం. మందారమాలికాగృహ

మందాత్మజగోష్ఠి పరత ధ నానందరసా

స్పందాయమానమానస

మందారమరందమధురః మదమధుకరుఁ డై.

93

కం. అనందనిధానం బగు

నా నందని గుణగణంబు ధ లాత్మప్రియస

హృదయంబు మీఱ లనదుప

మానంబున కతిశయించి ధ మహిమల మించెన్.

94

వ. అంత వింత యగు కేళీనిశాంతప్రాంతంబున నిశాంతంబు శాంతం బుగాఁ దెల్పు వేణువీణాదినినాదంబుల మే ల్కాంచి శ్రీరామచంద్రపాదార విందధ్యాసపరాయణుం డై మణిదర్పణాదిదర్శనంబు గావించి కాల్యకరణీ యంబులుతీర్చి నిమి త్తకోవిదప్రోక్త వచసరచన లాకర్ణించి సముచితాంతరాంతరసమజ్జనప్రదర్శిత మజ్జనగృహంతరాళచంద్రోపలపర్యంకావిషణ్ణుం డై గంధ సలిలాభిషేచనంబు నిర్వర్తించి నూత్ననిర్ముక్త గూఢపాతాళ నిర్మోక సమానమానితధవళాంశుకో త్రీయుం డై సూర్యార్ఘ్యప్రదానాది సంధ్యా

ద్యనుష్ఠాన విధివిధానంబునం బ్రవర్తించి బ్రహ్మయజ్ఞాన్ని హోత్రాదిపవిత్ర కర్మంబు లాచరించి రామాయణాది పురాణపారాయణత్వంబు వాటించి హోతుకప్రాకారసుందరం బగు దేవతామందిరంబుఁ బ్రవేశించి తదంతరాళసం స్థాపిత హేమకమల కర్ణికాసనాసీన పట్టాభిషేకసమయ సమాక్రాంతదిగంత రానంత పుణ్యపుణ్యజనాన్వయ విభూషణ విభీషణాంజనే యాంగద జారంబవ ద్భరతభరతానుజన్మ లక్ష్మణ ప్రముఖ సంవాహిత శ్వేతచామరాద్యఖిల శుభలాంఛనాఁచిత శ్రీ సీతారామాభిరామ రామవతార విగ్రహాను గ్రహానుసంధానవిధాన షోడశోపచారపూజాకలాపంబు కలాలాపంబుగా సమర్పించి తత్ప్రసాదానుమోదితహృదయారవిందుం డై పూజాగ్రహంబు నెడలి యెడ నెడం దొడరు జన్మవ గడుసునం బడుగు నడుములు గడగడ వడఁక దడబడ నడుగులిడిన కుడి యెడమల మడము నొడియుచు జడల బెడంగు లడర నంజల కంజరాగపుంజ రంజిత మంజులమంజీర శింజితంబు గ్రొందుకొన నందంబు లగు కేలు దీవల నం దంద నందగించు కుందనపు బాజు బండులకుం బొందికలు జలుకు జీలి కుచ్చుల మెచ్చులచ్చపు బచ్చ విల్తు ముచ్చట మచ్చికలకు మచ్చుఁ గొలువ వలపులకుం జాలు జూపు వాలుజూపు జూపరుల కాప రాని తరితీపు నెఱవ యొటపు మురిపెంపు టిరవు లగు మరుని వాగురులకుం గురువు లగు మెఱుంగు టుంగరపు ముంగురుల సిరులు మిసమిసల నెనగు పసిడి క్రొందమ్మి మిసిమికేం బస గొని ఊసరి గుసగుసల మసలు భసలవిసరంబులం గసరు మసరున నోల పెంపెసలు గూయ డాయం జను పోడి లగు నూడిగవుచేడియల గైదండ గొని మెఱుంగు బంగారు సింగారంబులం బంగారు శృంగారరచనాగారంబుఁ బ్రవేశించి విలాసినిసమర్పి తేందూపలవీరికాసీనుం డై యున్న య స్మరనాథా గ్రణికి నొక్క రమణిశిరోమణి మణిముకురావలోకనంబు గావింప నొక్క వధూతిలకంబు రాజతిలకంబునకుం నిటలతటఘట్టితచలుల కస్తూరికాతిలక రేఖావిలాసంబు వికచకమల మరందరసాస్వాదనాంతర్లీన మదవదిం దింది రార్థకనిర్భరత్వంబు సంపాదించ మఱియు నొక్క శంపాలతాంగి యా రాజ పుంగవున కభంగురమంగళప్రదాదభ్రశుభ్రవిభ్రామైకముక్తాఫలప్రపూర్ణ స్వర్ణ కర్ణాభరణయుగళంబు వదనసుధాసదనదర్శనాగత చిత్రానలతార కాంశమూ

రు లతులకీర్తనంబులం గపోలపాలికానర్తనానువర్తనసూర్తుల నందె ను
 విందుదేర వే ఊక్క నారీరత్నంబు నృపరత్నంబునకు మవ్వంపుకైల్వ నిష్క
 టిల గెంపురవ్వల సంతసల వింతఁ దసరు దంతపుదువ్వైన నెవ్వగల మెఱుగు
 లడరదువ్వి గమించిన సనిచిన తనులతామోదమ్మునకుం గ్రమ్ముకొను
 కొదమతుమ్మెదల మెదల నీక జోకగాఁ గూర్చి తార్చిన వెగటుసాం
 పెగయు సంపెంగమొగ్గ నిగ్గు లుగ్గు లిడుటకు మొగ్గించె నన పసిండితామె
 తుల జతలకుం బట్టగు హొంబట్ట బొందునంబొందుపడం జుట్టిన దట్టపు
 సోకపెన్నెరులసిగ వగలు గులుక మిన్న యగు నొక్కకన్నియ య మ్మన్నె
 తేనికి నన్నంపువన్నె తెన్నఁ బన్నిన చెన్నున చిన్ని నెన్నెల నిగన్నిగల
 మెఱయ శిరంబునం బ్రబలు ధవళోష్ణీషణభూషణంబు రోహణాచలశిఖర
 శృంగారరసాభంగరంగ త్తరంగమాలికానుందరం బగు మందాకినీహృదంబు
 చందంబునం బొందు నెరప యొం ఊక మెఱుంగుఁబోడి యా రాజహా
 మాళికాభాగభోగార్హ లాంఛనాకల్పం బనల్పంబుగా మెఱయ మఱియు నొక్క
 తరుణీలలామం బ భూపాలలలామంబునకు ఘమఘమామయామాన మృ
 మదసారభాసారఘనసార సారతుషారంబుమిళిత పాటీరపూరాభిబంధురగం
 సారం బవిరళమనోంబురుహంతరాళప్రభూత నూతనకృపారసాభివృద్ధివృ
 ప్రసిద్ధసిద్ధాషడక్రియ ననుకరింప భాసురవిలాసంబుగా నొక విలాసిసీరత్నంబు
 రత్నకంకణ రుణరుణత్కారంబు తెనఁగ నలరు నురటి వినరఁ దద్దయ
 నొక్క ముద్దియ ముద్దు నెరప న న్నరవతికిం బ్రశస్తవిస్తీరతరోరస్థలస్థ
 గోస్తనస్తబక నిస్తులస్వర్ణమాలికాపుంజంబు రంజితాత్మగుణమణిగణార్ప
 ప్రకాశభాసురత్వంబు నాదరింప సాదరంబుగా నొక్క తెలోదరి యా ధర
 ధరవరేణ్యునకుం భజార్గళగ్రథితరత్ననూత్నాంగదయగ్మంబ యుగ్మత
 ప్రాజ్యరాజ్యేందిరానుబంధురబంధశృంఖలావిలాసరూపంబు ప్రాసంప లీలాప
 యొకర్తు కా రాజమూర్తికిఁ బ్రబల బిలేశయోషమాంశంబు శేషయాం
 శంబుల మణిఘ్రిణిరాజమానోర్మికానికరంబు మకరంద బిందు నివ్యం
 మాణ సుమనోభినందితమందారశాఖశాఖా శోభాకరత్వంబుఁ దెలుప కలి
 యొకతె యా రాజకొమరునకుం గొమరుమిగుల మిగుల నిగన్నిగల
 మెఱయు బిరు దగు మగరాలజగజంపుటందియ సందియంబులొలియ

లితవల్లవస్తోమవాదం బగు వామపాదంబునం బ్రణమితామితవితతసంగరాం
 గణ ప్రభుతభీతచేతోఽబుజాతాహితక్షమాధర శిరస్థగితమకుటతటఘటిత
 రత్ననిర్మత్నప్రభాభవనసముదయావలంబితాలవాలలీలాకలాపం బననుకరింప
 నలంకరించిన భువనమోహనాకారంబుగా నలంకృతుం డై కురంగట మెలంగు
 కురంగదృక్పమాసాదితాంభోజరాగప్రసాదపాదుకాద్వంద్వంబు విషక్షమా
 వరదంపతీస్వాంతాంతరాళంబుగా నంఘ్రినాభీకంబులం దొడంగి విలాసినిపరి
 వృతుం డై యచటవెడలి సప్తక్షయ్యంతరంబులు త్తరణంబుగావించి నిజ
 విలాసదర్శనానందరసమరందబిందుసందోహసుందరహృదయారవిందవందిమా
 గధయాధంబు సముచ్చార్యమాణఁడై ర్యైర్వైర్యశౌర్యగాంభీర్యచాతుర్యసాం
 దర్యావారై ర్యశ్వర్యదాక్షిణ్య పుణ్యగణ్యవిద్యావిశేష హృద్యానవద్య గద్య
 పద్యంబులం బిన్దుతింప విద్యోతమాననూతనశాతకుంభరంభాస్తంభ సంభార
 పూర్ణకుంభాభిశోభితదావరపార్శ్వవేదికాప్రదేశంబును దేశాంతరాగత వివిధ
 శిల్పికానీకప్రకల్పితానల్పచిత్రపాంచాలికాముకురఫల కోమల స్థగితభిత్తికా
 విలసితంబును సితాంబువాహినీఘనగుళుచ్చస్వచ్ఛుదచిస్థుల ముక్తాఫలస్వర్ణ
 శృంఖలాఘటితఘంటికా క్రాంతప్రాంత హరిణాంబరవితానాయమాన కాయ
 మానంబును మానితేందూపలవిరచ్యమానసాపానపార్శ్వప్రమద రదావళకర
 శ్రీకరాకారరేఖా తిరస్కారితాభిముతురాహణ్యతంగ జోత్తమాంగంబును
 మాంగల్యదేవతానివాస భాసురవిలాసభవనవిశదంబును విశదవిస్ఫుటస్ఫటికో
 పలస్థాపితవితర్దికాంతరవిస్తీర్ణస్వర్ణచిత్రకంబళాస్తరణబహుళసుందరంబును సుం
 దరతరపురందరోపలవలభికాధారదారుకావలగ్నమకరత మాణిక్యపుంజరంజిత
 కనకపంజరచకోరకీర శారికా కపోతపాలికాజాలకంబును జాలకమాలికాలం
 కృతోద్ధ్యానవనసటశ్శురంగశాబకమయూరరాజహంసాభిన ర్రితాంగణ విశాలం
 బును విశాలాదిదేశాంతరావనవిధాననగరాగతార్థిజనంబును జనమనోహరపరి
 మళద్గంధవిలసితాంత రాష్ట్రదిగ్భాగభాసురంబును సురవరాశ్మస్నిగ్ధగంభీరవేదిం
 ద్రీవాస్తస్తంభానుమేయకమలశీకరోన్మీర్ణయంత్ర స్తంభాభిరూపవాపికోత్రం
 తంబును కంఠీరవంబులేవ దుర్గాధివాసభరితంబును భరతశాస్త్రంబు డంబున
 హంసవయూరభాణవతాకాది లక్షణప్రకరంబును కరంబు కరణి మణిపలయ

ప్రకోష్టవైభవంబును భవశరీరంబు పోలిక సర్వమంగళాభిరామంబును రామ
కథా విధానంబున సుమిత్రానిందనై కప్రధానవిశ్రుతంబును శ్రుతివాక్యంబు
పగిది సకలలోకార్హక్రియాకలాపంబును కలాపంబు రూపంబున వివిధ
వర్ణావలీకనాశ్చర్యప్రదంబును ప్రదర్శంబు జనోద్భాసితం బైన సుమనః
ప్రకాశితంబును పుణ్యజనాధిష్ఠితం బైన విబుధనేవితంబును విరాడ్విహార
యోగ్యం బైన భోగినీప్రదేశంబును రాజమండలప్రదర్శితం బైన పద్మినీమనో
హరంబును విస్మృతమార్గం బైన దుష్ప్రవేశప్రసిద్ధంబును చంద్రాంశు
సమాకీర్ణం బైన సమాహ్లాదిసుహృచ్చక్రంబును నగునై భవాక్రాంత
భవనాంతరాళంబగు సభాభవనాంతరాళంబుఁ బ్రవేశించి రత్నసింహాసనా
సీనుం డై రాజమన్మథుండుఁ గావున నొక్కకేల లీలారవిండుంబు గీలించి
విలాసినీసమర్పిత కర్పూరతాంబూలికాచర్వణంబుఁ గావించుచు నితంబినీ
హస్తవిన్యస్తవిస్ఫురద్రత్ననాళావలంబమాన ధవళశాతురస్తోమాభిరామంబు
సకలదిగంతరాక్రాంతనిజకీర్తిలతావితాసమాలికావిలాసంబుఁ జెంపుఁ జేయ
నిజరూపవయోవిలాసగుణగణతృణీకృతరంభాద్యప్సరోగణగణికాజన ప్రవృత్తి
నృత్యవిద్యావిశేషంబు సంతోషంబునెఱవ వేణువీణాదితూర్యనికృతంబులొనం
దంబు పొందుపఱుప నన్నిహితపురోభాగనియమితస్థలస్థిత భృత్యనాస్తస్థిత
రత్నత్నరుఃఖిన్ద్రనిర్మలభర్మనిర్మితచర్మఫలకంబులు జూపదులకుం బులకంబు
లొనరింప సమ్మఖోభయపార్శ్వస్థవేత్త్రధరోచ్ఛార్యమాణజాగ్రద్వచనరచనా
చమత్కారంబు కర్ణోత్పవంబు సంచాదింప సుందరీమదనాభిరామరూపత్వంబు
బ్రాహ్మింప మదనాభిరామభూమిశ్వరుండు నిండోలగం బున్న యవన
రంబున.

9

తే. గీ. ఉజ్వలద్రాజగోత్రోద్భవులు బుధేంద్ర
గురుకవులు మిత్రపుత్రభోగసులు మహర్షా
లాంఛనాశ్రితు లతులకల్యాణమతులు
బలసి నేవితు రా జగద్బంధుఁ డలర.

9

వ. మతియు హితపురోహితమంత్రిసామంతాదిజనంబు లుచితరీతి
గొల్వనగొలువై యుండి దుష్ప్రధానప్రబోధితప్రయోజనాభిప్రభంజను

డగు మనోరంజనం బిలిచి నగరస్థితాశేషవిద్యస్మహాజనుల రావింప నియోగింపు మనిన మే లని యతండు. 97

కం. తమపురమునఁ గల విబుధో

త్తమవరులకుఁ బ్రభువరాజ్ఞ దగఁ దెలిపి వికా
సమయంబుగఁ జను దేరఁగ

సమయం బని తోడ్కురాగఁ చారులఁ బనిచెన్. 98

కం. పనిచిన వా రతిశ్రేష్ఠుం

బునఁ జని రా జాజ్ఞ విప్రపుంగవులకు మ
న్ననవిన్నవింప విని మే

లని సత్వరమంది వారఁ లతిముద మొదవన్. 99

సీ. పాలనిగ్గులఁ దెల్పుఁ జాలగల్గిన భూతి

నొసటి పై తిగరేఖఁలెనఁగఁ బూని

నవరత్నఞ్చిత్తకుండలములు గండభా

గముల పై గదిసికన్దములఁ గదల

తరతరంబుగ జన్మిఁదములతో గరిపూస

వేరులు వే రెదఁ బెనఁ గొనంగ

నేర్చినగతి పింజఁదీర్చి కట్టిన మొల

వలుద నీ ర్కావిధోపతులు మెఱయఁ

తే. గీ. దగిన వన్నియళాలు తొడలలఁ దాల్చి

కరతలంబుల పుస్తకక్రమ మెలర్చ

నమలయజ్ఞోపవీత ఫలాక్షతములు

సంగ్రహింపుచు నందఱుఁ సంతసమున. 100

మ. ఘను లా భూసురు లేగి రాజగృహమాంగదావరపార్శ్వప్రప

ర్తను లా చందమురాక తేనికి హితవ్రాతంబు దెల్పన్ సుహృ

జ్ఞనులం బంచిన వారు బిల్వంగ సభాస్థానం బనూనంబుగాఁ

గని త న్మధ్యము జేరి రందఱు నృపోత్కర్షప్రహరోక్షతై. 101

వ. ఇట్లందఱు నా సభాభవనాంతరంబుఁ జేర నా రాజసింహుండు

సింహాసనంబు డిగ్గి నమస్కారపూర్వకంబుగాఁ గుశలంబు లడిగిన వార

లాశీర్వచనప్రయుక్తంబుగా సంతోషాతిశయంబులు దెలుపుచు నుచితప్రకారంబున నందఱు నాసీనులై యున్న సునాశీరుని బోలియున్న యన్నరనాయకుండు గూర్చుండి వారల కీ ట్లనియె. 102

కం. భూమిసురాగ్రగణ్య

స్వాములు మీ మహిమలెన్న ♦ శక్యమె మీయం

దేమి విశేషమవిద్యా

సామర్థ్యమె తెలియ నాజ్ఞ ♦ సలిపితి మిమ్ముకొ. 103

వ. అనినఁ బ్రత్యేకంబుగా విభుని కీట్లనిరి. 104

సీ. తర్కశాస్త్రోక్తి కసిద్ధాంతమార్గార్థవే

దండుం డననియె నుద్దండశాస్త్రి

ఘనశబ్దశాస్త్రప్రకర్తార్థసూత్రభా

ప్ర్యాధ్యుండ ననియె బ్రహ్మాండశాస్త్రి

యుభయమీమాంసవాక్యోచితార్థనిధాన

సాధ్యుండ ననియె ప్రచండశాస్త్రి

ధర్మవేదాంతతత్వప్రపూర్ణస్వాంత

దాంతుండ ననియె విత్తండశాస్త్రి

తే. గీ. ద్యూత గజ హయ శకున సంఘీతశాస్త్ర

లక్షణజ్ఞుండ ననియె సర్వజ్ఞశాస్త్రి

గణిత మణి మంత్రశాస్త్రలక్షణ మనోవి

హణి నని పల్కె జగదీశ్వరార్థశాస్త్రి. 105

తే. గీ. బహుపురాణ పురాణప్రపంచసరణ

లెఱుంగుదు మటంచు బల్కి రాశ్యేంద్రు లందు

నందరారోహణావరోహణజటార్హ

శిక్షలను వేదసమితి భాషింతు మనిరి. 106

చ. అని సకలంబుఁ దెల్ప విసయాన్నితుండై పతి యిట్లుబల్కె మ

త్తనయకు కావ్యనాటకవిధాన కళాభరణాద్యశేషల

క్షణము లెఱుంగఁ జేయుండి రసజ్ఞులు మీ రొక రిందులోన నా

మనమున సంతసంబాదవ ♦ మచ్చిక లచ్చుపడంగ మెచ్చుచున్. 107

చ. అనవుడు వార లిట్లని రహం జనవల్లభ యేమ నందు మి
 వ్వునికి రసజ్ఞతాన్యులము ♦ భవ్యరసజ్ఞతనత్కవీంద్రజీ
 వనము కవితృముల్ దెలియువారము గాము కవితృబోధ లె
 ట్ల నువుగ బుద్ధిజాడ్యహృదయాంధులు ఛాందసు లందు జేరునే. 108

సీ. సకలార్థతత్వజ్ఞశబ్దశాస్త్రజ్ఞుని
 కన్నతండ్రిగఁ జూచి ♦ గారవించు
 ఘనతరసాహిత్యకల్పకు లై నట్టి
 తార్కికులందు సోదరతఁ దాల్చు
 పరమపుణ్యమైనయవతనశీలురఁ దల్చు
 రాని వారనుచు దూరతఁ జరించు
 మహదనుష్ఠానమీమాంసశాస్త్రజ్ఞుల
 పుంస్తవీహిను లటంచు ♦ బుద్ధినెంచు

తే. గీ. భూరినాటకకావ్యశృంగారభావ
 కనదలంకారశబ్దలక్షణము లరయు
 వాని దగఁ జేరి మదిలోన ♦ వలపులూరి
 తొడరివరియించు కవితావధూలలామ.

109

110

వ. అనిన.

కం. సరసాలంకారుడు భా
 సురనాటకకావ్యసపుణశుద్ధిఁ గలుగు న
 ద్దురు కవి యెవ్వరో? మీ మది
 సరసి ప్రబోధింపవలయు ♦ ననవుడు వారల్.

111

కం. మలహాణుడను నొకకవియును
 బిలహాణు డను నొక్కకవియుఁ ♦ బెంపొందుదు రా
 మలహాణ బిలహాణు లందున
 బిలహాణు కవిరా జటంచుఁ ♦ బిరుదువహించెన్.

112

సీ. వివిధాంబరము లందు ♦ ధవళాంశుకవితాన
 మఖిలర్తువుల వనంతాగమంబు

నెల్ల పుష్పము లందు ♦ మల్లీకాకుసుమంబు
 ధానుష్కచయ మందు ♦ దర్పకుండు
 సౌరభావళు లందు ♦ సారంగనాభంబు
 నస్త్రుంబు లందు శఙ్కరాననంబు
 సుందరోక్తి విలాస ♦ మందు తర్కరసంబు
 ప్రియతమంబుల వలఁపింపశ్యామ
 తే. గీ. మొనయుస్రాయము లందు జఙ్గవనము ముక్తి
 మార్గముల యందు శాంకరమతము మధుర
 గీతముల యందు పంచమగీతి రీతి
 కవుల యందును బిల్వణకవి ఘనండు.

113

వ. అనిన రా జిట్లనియె.

114

ఉ. ఎన్నడు జూడలేదు విభుఁ ధేశ్వరుఁ డెచ్చటనుండుఁ గాపురం
 బున్న పురోత్తమం బెచటనుండు నతం డిటువచ్చునే సదా
 భృన్నతిఁ జెంది యేమనునొ ♦ యుక్తముదెల్పుఁ డటన్న విశ్వవి
 ద్విన్నతమూర్తి బిల్వణునివా ర్త లశేషజనార్దమూలముల్.

115

నీ. చిత్తగింపుము దేవ ♦ సింధుజవిద్యావ
 తీపురం బతనికి ♦ కాపురంబు
 లక్షణనాటకాఁలంకారకావ్యశా
 స్త్రాగమోభయకవిత్వాతి చతుర
 శృంగారవిద్యావిశేషశేషాహి బి
 ల్వాణదోరభక్కుండుఁ ♦ డనెడి పేరు
 లలరెడివాఁడు మే ♦ లలరుబ్రాయమువాఁడు
 తగుగుణంబుల మెచ్చు ♦ దగినవాఁడు
 తే. గీ. పరమపాపనుఁ డఖిలప్రపంచసార
 మరసి తావకపురము విద్యాద్విధైవ
 తావిహారస్థలం బని ♦ తలఁచి తన కు
 టుంబనహితంబుగా నివాసంబుఁ జేసె.

116

తే. గీ. అఖిలవిద్యార్థులకు రహస్యార్థభోధ
జేయు నుచితంబుగా నయాచితపదార్థ
మనుభవింపుచు నెవ్వని ధ నాశ్రయింపఁ
డతఁడు సర్వస్వతంత్రుఁ డుద్వద్గుణాఢ్య. 117

కం. కావున మీ రిప్పుడు వి
ద్యావిభవానందసాంద్రు ధ లగుటఁ దెలియ మే
ధావు లగు వారిఁ బంసిన
దేవ భవద్దర్శనేచ్చ ధ దీరఁగ వచ్చున్. 118

చ. అన విని మంత్రిశేఖరుల ధ నంపిన వా రతివేగనేగి వా
గ్విసయమెలర్చ భూరిగుణవిశ్రుతుఁ డౌ మదనాభిరామ రా
ష్ట్రనుఁడు భవత్ప్రసంగరసకల్పనముల్ వినఁ గోరి యుష్మదా
త్మనిభృతభావ మారసి ముదంబునఁ దోడ్కొనివచ్చువారిగన్. 119

తే. గీ. వేగర మ్మని బనిచె మా ధ విన్నవంబు
చిత్తగింపుచు తమరు విచ్చేయవలయు
ననుచుఁ బల్కిన బిల్వఁగు ధ డధిపహళి
దర్శనార్హ విలక్షణాదరము మెఱయ. 120

తే. గీ. రాజభవనంబుఁ గాంచి నీరాజనముల
రాజులుచు నున్న త త్సభారాజమునను
రాజసాందర్యమదనాభిరామరాజ
రాజ సన్నిధి స త్క విరాజు చేరి. 121

వ. ఉన్న య న్నరనాయకుం డనర్హురత్నోన్నతవీరంబున సధివసంపం
జేసి యుచితాభివందనంబుల నమందానందంబు సంధింపం జేసిన సునాశీరునిం
జేరు వాచస్పతిచందంబున న మృహీసురవరుండు. 122

తే. గీ. సామువెన్నెల గుత్తిపూ ధ సజ్జదాల్పు
వేల్పు టిల్లాలి సైదోడు ధ విడిదిగన్న
మిన్నపావడగల కన్నెమిన్న గన్న
కన్నెదొరసామి సిరి మిమ్ముఁ ధ గాఢుఁ గాత. 123

కం. ఘనసారసారబాంధవ

33 ధనరాజహితాత్మభూజితప్రాధిమ తా

జనవర భవపదఘనమం

డనరూపయశఃప్రతాప ♦ ధర్మ స్ఫురణల్.

124

తే. గీ. బహువిచిత్రంబు రాజేంద్ర ♦ భవ దుదార

చక్రదర్శన విమతరాట్టప్రక మవని

చక్ర మను నామ మిలకు నిర్వక్రముగ నొ

సంగి విక్రమమదవృత్తి ♦ సలిపెనెందు.

125

గీర్వాణభాషాకందము—

మదసాభిరామనిరతా

ద్రిదయా దృగ్భిన్నదాదాదాతైవ్యశ్యర్యా

స్వదపుత్రప్రాతరాజ్యా

భ్యదయాదీం తేరమాహృదోకస్సహరిః.

126

వ. అని యాశీర్వచనయుక్తంబుగాఁ బ్రశంసించిన సంతసించి వినయ
సంపన్నుండు గావున నా నృపాలాగ్రేనరుండు పండితాఖండలున కి
ట్లనియె.

127

మ. కవిరాజోత్తమ మిమ్ముఁ గన్గొనుట యోగ్యం బయ్యె సాభాగ్యదా

యివి పూజ్యంబది మీరె మీ రనఁగ వాగీశావతారంబు మ

ద్భవనోత్పన్న తసార్థమయ్యెను కృపాపారీణ సాఖ్యావహా

త్పవము ల్లలుఁ గదా గదాధరుని సాక్షాత్కారకార్య స్థితిన్.

128

మ. కలదే మీ కిచటన్ సుఖంబు మహిభృద్గంధేభసాఖ్యంబు సం

ధిలు యుష్మత్పరిపాలనక్రమముచేఁధీవర్య మత్పట్టణ

స్థలసంస్థానతనొంది దర్శనవిశేషావాప్తియుక్తం బె ని

34 త్యలసత్తావకధర్మసంభరితవిద్యాగోష్ఠిచే నుండెదన్.

129

కం. ధరణీధరేంద్ర భవదా

చరణీయము లఖిలవర్ణ సద్ధర్మము లెం

పా. 33 ధనరాజహితాత్మభూజితప్రాధిమ ప్రదమా.

పా. 34. త్యలసత్తావకక్రిందదృశ్యవిద్యాగోష్ఠిచే నుండెదన్.

దరయ నటుగాక భూసుర

పరిరక్షణనిలిచె గాదె ♦ భవదసిధాన్.

130

వ. అనిన వినయోచితవ్యాపారపరాయ త్తచిత్తంబుల నుత్తరప్రత్యుత్తరోత్తరంబుగా సంభాషింపుచుఁ జతురానన వంశభూషణుని జూచి రాజ కులభూషణుం డిట్లనియె.

130

తే గీ. భూసురోత్తమ యామినీః పూర్ణతిలక
యనెడు మత్కన్యకామణి ♦ దనరు కావ్య
నాటకాలంకరణముల ♦ సూటి దెల్పి
సత్కళానిధి యగు నట్లు ♦ సలుపుఁ డనిన.

132

కం. బిల్వణకపింద్రుఁ డనె రా

ట్కుల్వారప్రియసుధానికరములు నీ భా

వల్లర్మమొదవఁ జేసెను

బల్లితముగ నీ కభీష్టఫల మొనగూర్తున్.

133

వ. అని ప్రియపూర్వకంబుగాఁ బల్కిన తదనంతరంబున.

134

చ. సకలధనాధ్యుఁ డిచ్చె కవిచంద్రునికున్ మణిసూపురాంశుశో
ర్మికధనమేఖిలాంగదకిరీటపటీరకతారహారచం
ద్రకకటకాంకకుండలరథద్విరదాశ్వభటాగ్రహారమా
క్తికశిబికాతప త్త్రముఖదివ్యల సద్గుహమాన దానమున్.

135

వ. ఇట్టి సన్మానంబున బిల్వణుని నిజనివాసంబునకుం బనిచి యున్న వారల నందరి స్వీడుకొల్పి మనోరంజనండునుం దానును నిజసాధాంతరంబుఁ జేరి చోరవిబుధేంద్రునిగూర్చి ప్రసంగంబునందు నేకాంతంబుగా మహీ కాంతుం డిట్లనియె.

136

చ. గొనఁబగు రూపసంపదలకు న్వలరా జనవచ్చు సాహితీ
ఘనత చమత్కృతు ల్లలఁచఁగా గురుఁ డీతఁ డనంగవచ్చు నీ
తనిగని జవ్వనుల్ నెనరుదాల్చెడినాథుల కూటమొల్లమం
చని పలవింతు రీ తనయ ♦ కాతఁ డెటుల్లను విద్యనేర్చుటల్.

137

కం. సుందరయువజనకల్పక
మందలి తారుణ్యపుష్ప మంజరి మహిళా
నందాంతఃకరణోజ్వల
దిందిందిరతతిని బిలుచు ♦ నిటు ర మృనుచున్.

139

చ. ధర నటుగావునం బహువిధంబుల కన్నియయొద్దఁ జేరి వా
క్యరసమెలర్ప బిల్వణుడు ♦ సత్కళలభ్యసనంబొనర్చు పె
ట్లరయఁగ నన్య లెవ్వరిటు ♦ లన్నిట నెన్నికగన్నవార లీ
వరధరణీసురుండె గురుఁవాటదగు న్మఱి మీఁదనెట్లకో.

139

మ. అని సందేహమునొంది దీనికి నుపాయంబొత్తనూహింపు మం
చనిన న్మఱివరుండు బల్కె సుగుణాధ్యక్షుల్ గదా మీ రెఱుం
గని దే మున్నది యైన నా మదికి యుక్తం బైన కార్యోక్తి దోఁ
చెను వీరిద్దరికిఁ వ్రతద్వితయ మక్షీణస్థితిన్ గల్గుటన్.

140

తే. గీ. దేవ సర్వంబుమదిలోన ♦ దెలసెగాదె
కన్యకారత్న మంధులఁ ♦ గన దటంచు
ప్రతినజేసెను బిల్వణఁప్రవరుఁ డెపుడుఁ
జేరి చూడఁడు కుష్మశఁరీరపరుల.

141

కం. ఇది నే మును వినియుందును
మదిరాక్షికి గుప్త టంచు ♦ మఱి బిల్వణుతో
విదితముగఁ దెల్పి బిల్వణు
డుదయాంధుఁ డ టంచుఁ దెల్పు ♦ నొప్పుగుసతికిన్.

142

కం. ఇటు లేకాంతక్రియలను
మటుమాయలు పన్ని వారి ♦ మధ్యను తెర సం
ఘటనంబుఁ జేయ రక్షిత
పటసన్నిధిఁ జేరి చదువు ♦ బాల నృపాలా.

143

తే. గీ. అనిన యుక్త మటంచును ♦ హర్షమొదన
నట్లు గావింపుమనిన మే ♦ లనియె మంత్రీ

రాజమతమున మదనసాంఘాజ్యలక్ష్మి

గరిమకలకంఠి పిత్రంతిశకమున నిలచె.

144

చ. నిలచినజూచి సంతసిలి ♦ నెమ్మొకవుంగిటఁ జేర్చి తళ్ళుజె

క్కల శిరిముద్దఁగొంచు వగఁగూర్చుచు నుందొడమీఁదనుంచి కుం

తలములుదుప్పుచున్ శిరము ♦ తద్దయుమూర్కొని బుజ్జగింపుచున్

బలికె నృపాలశేఖరుఁడు ♦ బల్కుల చక్కెరపల్కులొల్కగన్. 145

కం. జాత్యంధుండు బుధోత్తముఁ

డత్యంతఘనుండు బిల్వఁగాఖ్యుఁడు మత్స్యా

స్థిత్వం డాతని కృపచే

నిత్యోన్నతిఁ జెందుకళల ♦ నీతికుమారీ.

146

తే. గీ. సకలశృంగారవిద్యావిశారదుండు

గాన సంగీతనాహిత్య ♦ శౌరవంబు

సుమగుళుచ్చంబునకు గంధ ♦ మమరిన్జల్లు

మొనయుగద నీకుఁ దగులీల ♦ ముద్దుబాల.

147

తే. గీ. అనఁగ నంధునిఁజూడ నా ♦ కదివ్రతంబు

గాదె యిటు లానతిచ్చుట ♦ కార్యమగునె

యన్న యన, నీదు వ్రతమేల ♦ బన్నమగును

తెఱవ యిరువురసందున ♦ తెరయొనర్తు.

148

చ. అని తనయన్ మృదూక్తులహితాదరవృత్తిమెలంగఁజేసి వా

గ్విసయమెలర్ప బిల్వణుని ♦ వేమఱుబూజల నొందఁజేసి మ

త్తనయకుఁ గుప్తరుగ్భరము ♦ దార్కొనె నించుక మిమ్ముగొల్పి సా

ధన మగునో భవద్ధిగఁతక్రమమో వివరింపుఁ డొప్పుగన్.

149

వ. అని పల్కిన.

150

† కం. విని బిల్వణుఁ డిట్లనె నేఁ

గనుఁగొన కుష్మలను కన్యఁకామణికిని మా

కును మధ్య తెరయొనర్చిన

ననువగు నన భవవరేణ్యు ♦ డతిముదమొదవన్.

151

తే. గీ. కిరసాధువాక్యప్రసంగంబు ♦ సలుపునపుడు
 ఘనకవీంద్రుడు భూజాని ♦ వినఁగ నిట్లు
 పలికె నిర్బంధవృత్తిమై ♦ బలిమికొనిన
 నీదుహితమున విద్యలు ♦ నీ దుహితకు.

152

వ. సానుపూర్వలక్షణలక్ష్యప్రబోధితంబుగా బోధింపుచు సకలకళా
 వతీరత్నంబుగాఁ జేసెద నని విన్నవించిన కవిరాజశేఖరుని ననిచినప్రియంబున
 ననిచి నిజామాత్యసహితుండై భక్తితాత్పర్యంబున నొక్క నిమిత్తకోప
 దునిం రావించి శుభావర్తంబైన ముహూర్తంబు నొక్కశుభవాసరంబున
 నిశ్చయించి భూవల్లభుండు పురంబును నిజభవనంబును నలంకరింప నియోగి
 చిన పూర్వోదితంబైన కేళీమందిరంబునందు.

153

కం. పన్నీట మెదిచికస్తురి

గ్రన్నన నునుపూఁతఁబూసి ♦ కప్రపుముగ్గుల
 సన్నవిడి దీర్చి చిత్తరు

లన్నియు నున్మోత్తజేసి ♦ రయ్య య్యెడలన్.

154

తే. గీ. పరము పరమైన చలువచప్పరము లర్హ
 కేతనంబులు బహుచిత్రకేతనములు
 తోరణంబులఁ దగు పచ్చతోరణములు
 కటకమునఁ గల్గి శృంగారకటక మయ్యె.

155

పంచచామరము—

పురంబు నాల్గువీధులందు ♦ పొందుగారవించి కా
 పురంబునేయు వార లెల్ల ♦ భూషితాంగులైన య
 బ్బురంబుగా గృహంబు లెల్ల ♦ పూజితంబులై మరు
 త్పురంబు గేలిసేయు చుండు ♦ భూరివైభవంబులన్.

156

వ. ఇట్లు సకలమహోత్సవంబులుగాఁ గల్పించియుండు నంత.

157

నీ. మంత్రిసామంతక్షమానాథబుధకవి

కిరహితపురోహితతతి ♦ హేళితంబు

పా. 35. సాధువాక్యప్రసంగ మీ ♦ సరణియైన

పా. 36 హితపురోహిత మనోభీషితంబు

గంధసింధురతురంగ స్త్యందనస్తోమ
 సుభటవేత్రధరాభి ♦ శోభితంబు
 గీతాభినయశబ్దకృతతాళనైపుణీ
 వారాంగనానృత్య ♦ నైభవంబు
 భేరీమృదంగ గంభీరకాహళవేణు

వీణాదితుర్య నిఃశ్వాణనంబు
 తే. గీ. జనపరంపరసంతోష ♦ శాశ్వతంబు
 బిల్వణకపింద్రసన్మనః ♦ ప్రియకరంబు
 మంగళప్రపదలాంఛన ♦ సంగతంబు
 వాసిగనై సత్కళాభ్యాస ♦ వాసరంబు.

158

వ. అట్టి సమయంబున.

159

చ. సరగున రాజపుత్రికకు ♦ సంపదగిహునెడ లంటి దానిపై
 దొరగెడి గంధపుంబనపుతోడ నలుం గిడి గంధతోయముల్
 వరుసనుజల్కి మై దుడిచి ♦ వాటముగాఁగలవం బలంది బు
 37 గరువనిరంగు జెందొగవంగల్ల కావిపటంబు గట్టి బి
 గ్గరసవరించి మే ల్రవిక ♦ కంగులుదీరదొడింగి పొంగుచున్.

160

చ. కురులటుదువ్వి చిక్కెడలఁ ♦ గూరిచి పాపబుద్ధి వేణికా
 భరమున పుష్పమాలికలు ♦ బన్ని మెఱుంగిడి రత్న భూషణ
 స్ఫురణ మొనర్చి కన్దోసల ♦ సూటిగకాటుకఁ దీర్చి గోవక
 సురతిలకంబు నెన్నొసట ♦ సొంపుదలిర్పంగ నేర్పరించియున్.

161

తే. గీ. గురువరుని జేరి సరసముల్ ♦ గులుకరింప
 సత్కళాకేళికలగోష్ఠి ♦ నలుపు మనుచు
 పరిమళంబులు పైఁ జల్లి ♦ ప్రాణసఖులు
 దోడికొనివచ్చి రబలను ♦ మేడకడకు.

162

వ. ఇట్లు జగన్నోహనాకారంబుగా శృంగారిని తోడ్కొనివచ్చి
 తజ్జననీజనకులకు వందనంబుఁ జేయించిన వారలానందసాగరాంతర్నిమగ్ను

లగుచు మనఃప్రియాభిప్రాయంబుగా దీవింపుచు మఱియు రాజేంద్రుండు
కపింద్రునితో నిట్లనియె. 163

తే. గీ. త్మానుపర్యేంద్ర కవిరాజ ధ సార్వభౌమ

సకలశుభకరసుముహూర్త ధ సమయ మనిన

నిదియె శుభమ స్తటంచు విఘ్నేశ్వరునకు

పూజఁ గావించె నల రాజఁపుత్రిచేత. 164

విషమ సీసం—

సింధురాణ్ణిషంగపుత్ర ధ సిద్ధివిఘ్నరాణ్ణాహ

సింధురాధినాథవక్త్ర ధ చిద్విలాసభక్తహృ

శిష్యబంధుబంధురప్రబంధ ధ బంధుబంధురాత్మనం

బంధతత్త్వధీనముద్ర ధ భద్రముద్రసార్ధిహృ

తే. ద్భంధుజీవాధరోష్ఠబంధపరదేశ

భాసమానాసమానవిలాసమంద

హాసనూత్నాంకురైకదంతాగ్రతంది

భోగవిగ్రహసంతతానుగ్రహాత్మ. 165

కం. కాండాటాధిపకేతన

కాండాత్మజ కంధరాగ్రకరదారక వే

దండానన కాండావన

కాండాహ్వయ శరణ భక్తకాండవిహారా. 166

వ. అని యనేకప్రకారంబుల విద్యాభ్యాససమయనిర్విఘ్నానుకూల
భావంబుగా విఘ్నేశ్వరుని బ్రతుకెంచి వాగ్దేవి బ్రశంసించి. 167

తే. గీ. డంబుమీరిన హాన్నుపటంబువాని

పెద్దకోడల వలరాజు ధ ముద్దువదినె

వేలుపులపెద్ద ముద్దుటిల్లాల నోట

మెలఁగూ పూజోడి నీదయఁ ధ డెలుపఁ గదవె. 168

కం. తల్లి యశేషభువనమ
తల్లి బవరంపుతపసి తల్లి దయచే
తల్లిబిడ్డల కలరెడి
తల్లిలాలోకసములఁ దనియింపఁ గడే.

169 ✓

కం. చూరినీలవేణి సంప
త్కరవరదృగ్వాణి పరమఃకల్యాణి కలా
భరణశ్రేణి నిరంతర
కరుణామృతవాణి బ్రోవఁ గడె విధిరాణీ.

170 ✓

† చ. శరశరజాతజాతజతుఁ మారతుమారశతారతార భూ
ధరధరరాజరాజగజఁ దారకదారకచంద్రచంద్ర భృ
త్కరకరసాబ్జసాబ్జపదఁ కల్పకల్పమృణాళనాళ ని
ర్భరభరితాభిశోభితసఁ భారతిభారతిసాక్షరాకృతీ.

171

వ. అని యిట్లు వాగ్వధూస్తోత్రంబు గావించి పుష్పాంజలి సమర్పించి
తత్ప్రసాదంబునై కొని నిర్మలాంతఃకరణంబున బిష్ణుణగురువరువాదారవిందంబు
లర్పించియున్న యతం డక్కన్యకారత్నంబునకు శృతిప్రియంబై యాది
కావ్యంబై రఘూద్వహమహిమోద్వద్దర్పణం బగు శ్రీమద్రామాయణం బున
దేశంబు గావించె నయ్యవసరంబున.

171

కం. ఇష్టులు భృత్యులు గురుజన
శిష్టులు బ్రియమందరాజఁ శేఖరుఁ డతిసం
తుష్టిగ దయఁ జేసెను పర
మేటికలోద్భవుల కవుడు ఁ మేటిధనంబుల్.

17

చ. అవనిపుఁ డెల్లవారలఁ బ్రియంబుననంపి తనూజబిల్వణ
ప్రవరల కచ్చటన్ విమలఁ భాజనభోజనగంధమాల్యత
ల్పవననభూషణాది సకఁ లానుభవోచిత సత్పదార్థముల్
దవలియొనర్ప నూడిగవుఁ దాదుల నుంచి విభండు వేడుకన్.

174

తే. గీ. అంతిపురమున కేగి నెఁయ్యఁబుడనరి
మఱి యొకానొకవేళ నెఁమృగముమిగుల

సంతసము మీఱు చెలి కళానదనమునకు
రాకపోకల ప్రియమందు ♦ రాజమాళి.

175

తే. గీ. కావ్యనాటకసరసశృంగారమదన
శాస్త్ర లక్షణమర్థముల్ ♦ సాంగముగను
జెప్పి కన్నెను ప్రౌఢగాఁ ♦ జేసె నతఁడు
నృపశిరోమణి మిగులమన్నింపు చుండ.

176

చ. వెలయఁగ నంత బిల్వణకవిప్రభుఁ డర్హకళల్ వచింపఁగా
నెలమిని రాజకన్యక గ్రహించె ధృతాయతబుద్ధి గల్గి ని
ర్మలనలిలప్రపూరములు ♦ మాటిన తప్తకలోహమట్లు వి
ద్యలు దగనేర్చె చిత్రతర ♦ మయ్యె జనావళి కెల్ల నెల్లడఁ.

177

సగృధర.

నానాలంకారసీమా ♦ నవరసభరితా ♦ నాటకానీకధామా
గానాంభోధిప్రపూర్ణోద్గతహిమశుకళా ♦ కామశాస్త్రప్రవీణా
భూనాథానందరూపా ♦ ధృత యువజనదృక్పూర్ణ కా మార్థసద్వి
ద్యానిత్యేపం బనంగఁ ♦ త్యజితజడతయై ♦ ధాత్రి రాట్కన్యయొప్పె.

178

కం. ఇటు లని సకలజనంబులు

వటుగతి నుతియింప మిగుల ♦ పౌఢాంగనయై

కుటిలాలక సుమబాణుని

భటునిగఁ జేకొనఁగఁ జాలి ♦ ప్రబలుచునుండె.

179

శా. లంభోజాత్తతనూజ పూజ్యతరరాజ్యస్థాపనాచార్య స
ప్తాంభోరాశివిభూషితావనివధూహస్తాగ్రసంగ్రస్తదో
స్తంభోద్ధాత విధాతృసూత ఘనకోదండప్రభామండలో
ద్గంభీరాదిగుణప్రధాన జనకఁ డ్మౌఖ్య ర్మజామాతృకా.

180

కం. దిక్షాగ్రశుతిభీభ

త్సజ్జీభృత ధనుర్దణోద్గతారావమా వి

దృక్షానీస్తోత్రకృదస

దృక్షామమహాత్మ లోకద్వగ్వంశనిధి.

181

—♦ వసమయూరవృత్తము ♦—

శ్రీఘనఘనాపఘన ♦ చిన్మయమహాత్మా
మోఘశరదావనత ♦ మోఘనమరుద్భ
క్తాఘసురభూజమిహి ♦ గోన సుయశశీ
రాఘవమహోన్నతత ♦ రాఘవనశుక్రా.

182

—♦ గద్యము ♦—

ఇది శ్రీరామచంద్రకరుణాకటాక్షవీక్షణనలబ్ధసకలసంపూర్ణ సరసశృంగార
రసధారాధారమాధురీఘరీణాలంకారితాండ్రగీర్వాణ కవితావిలాస విచిత్ర
విలసితాపస్తంబసూత్రభారద్వాజ స గోత్రపవిత్ర చశ్మపిశ్మ
సుధార్ణవరాకానిశాకరయశోధురంధరధరామరప్రవర్య రామ
యనామార్యపౌత్రకామకవిసుపుత్ర సకలవిద్యజ్ఞనవిధేయ
సరసయనామధేయప్రణీతంబైనయామినీపూర్ణ తిలకా
విలాసంబనుశృంగారమహాప్రబంధంబునందు
ద్వితీయాశ్వాసము.

యా మి నీ పూర్ణ తిల కా విలాసము

తృ తీ యా శ్వా స ము

కం. శ్రీ జగదానందసుధాం

భోజాలకపూర్ణ చంద్ర ♦ పుణ్యావనధా
త్రీజాంతరంగగృహసం
పూజిత రామాభిధాన ♦ భువననిధానా.

వ. దేవా యవధరింపు మనంతరంబు.

2

సీ. కాసారతరవీచి♦కాసారభరమల్లి
కాసారపరిపుల్ల♦కేసరంబు
వాసంతికామధు♦గ్రాసాంతమధులిడ్వి
లాసాంతమధుముఖ్య♦వాసరంబు
హాసానులాపవి♦న్యాసాభిరూపప్రి
యాసౌఖ్యసంపద్వి♦భాసురంబు
స్వాసాదపరభృద్వి♦కాసాస్పదోజ్జ్వల
త్పాసాదనవలతా♦క్రేసరంబు

తే. గీ. వాసితప్రసవపరాగ♦ధూసరంబు
వాసవప్రియసవనకృ♦దూశురంబు
భాసమానాసమానాజ్జ♦నీసరంబు
డాసె వాసిగ మధుమాస ♦ వాసరంబు,

కం. సకలద్విజఫలదం బై
మకరాంకసహాయభూతః మహిమాన్విత మై
ప్రకటావనీజసమ్మో
హక మై భూమండలంబు ♦ నామనియోస్సేన్. 4

తే. గీ. జడతఁదాల్చి ప్రభంజనుం ♦ డడరి భువన
జాతులమథింప దాక్షిణ్యసరణిడిచి
వ్యయముగడచి కుజాతిక్షయప్రధాన
మేషగతుం డయ్యె మిత్రుండమిత్రుం డగుచు. 5

చ. ప్రమదమరుత్రిశోరపరిఃపర్యఫహ్నచ్చిరవత్ప్రసత్త్రయై
క్షమఁగొని వేడినం ద్రుపదఃకన్నియ కన్నియు మాధవుం డిడెన్
ప్రమదమరుత్రిశోరపరిఃపర్యఫహ్నచ్చిరవత్ప్రసత్త్రయై
క్షమఁగొని వేడినం ద్రుపదఃకన్నియ కన్నియు మాధవుం డిడెన్. 6

మ. నవభావంబులఁ జూపు బాలలతకూఁసల్ మేలుపున్నాగముల్
ధవులై పుష్పకదంబ లీలలెలమిన్ ♦ దారొందు నవ్వేళలన్
నవభావంబులఁ జూపు బాలలతకూఁసల్ మేలుపున్నాగముల్
ధవులై పుష్పకదంబ లీలలెలమిన్ ♦ దారొందులల్ వింతలే. 7

కం. ఘనమరుదావళిఁ దరచిన
వనరాశీనిబాడమె సరసఁవై ఖరి నవమో
హనుఁ డై మాధవుండొదర
మునఁ గనఁగాహారము హరిఁముఖిఖగతతికిన్. 8

తే. గీ. సకలఫలమూల కారణాస్పదముతోడ
ఘనతరులఁ బెంపు వదలని ♦ కత్తితోడ
లలితశృంగారయావనఁలక్ష్మితోడ
నలరె మాధవుఁ డఖిలాగ ♦ మాంతములను. 9

సీ. అభినవోదయవసంఘతార్థకస్ఫుటనాభి
దళనకారణల విశ్రంబు లనఁగ

పథికచి త్తక్షతోః ధృవశోణితార్ద్ర పు
 స్పాంబకబడిశజాః లంబు లనఁగ
 శిశిర ర్తుమృగతనుః ఛేదమధ్యాగమ
 సమయ శార్దూల సఖిము లనఁగ
 మదనగంధర్వసః ద్వదనకృద్విధివిధా
 యక తస్మభాద్యలః క్ష్యంబు లనఁగ

తే. గీ. సమయవిటనాథరచిత భాః స్వరతరోప
 ననవధూ నూత్న సఖరేఖ ధ లనఁగ నరుణ
 కిరణ తరుణపలాశవిః స్ఫురణ నవప
 లాశవేశల కోశజాః లకము లలరె.

10

కం. మారునకుఁ జై త్రసాధన
 కారుఁడు దననేర్పు మెఱయఁగా నెల్లడఁజె
 న్నారఁగ నారాచంబుల
 నారి డె నన వసులఁ గొన్న నలు నిండాఁరెన్.

11

తే. గీ. అఖిలభూజనులకు సుమః నోభినంప
 దలు ఘటింపుచు బహువర్ణ ధాయి యైన
 మాధవుని చైత్రకుం డన ధ సాధు వయ్యె
 వివిధజాతుల కిది యెంతో ధ వింతగాను.

12

సీ. పున్నాగములు సన్నః పున్నాగముల పోల్కఁ
 జెన్నార హరిసేర ధ మిన్నకున్నె
 మందారములు కీరః పందారులకు నిష్ట
 బృందారకావాప్తి ధ జెందకున్నె
 రూపాతిశయకోరః కాపాదహేమక
 లూపంబు లవివన్నెఁ ధ జూపకున్నె
 కుందంబు లభినవాః స్పందంబులుగఁ దేటి
 బృందంబులకు తావిఁ ధ జిందకున్నె

తే. గీ. పచ్చగన్నెరు లొక్కొత్త ♦ మెచ్చకున్నె
పాటలావళి ననశిరుల్ ♦ చాటకున్నె
పొగడనంపద లొకవిత ♦ నిగుడుకున్నె
వివిధవనుల వసంతర్తు ♦ వేళలందు.

13

కం. తీవిదల్పిరంగం జల్లని
తావులు వెదజల్లు విరుల ♦ తావులకు నభుల్
గావలిదిరుగంగ మారుని

మావుల కిరవగుచు గుజ్జుమావులు దనరెన్.

14

తే. గీ. మహిమదభుకొత్త క్రొత్తశాల్మలలునిట్ట
లెల్ల నెల్లడలందు ని ♦ లెవ్వల బూచె
విరహిణుల గెల్పివచ్చు పూవింటిజోడు
రంగుచెంగావి పటకుటీరంబు లనంగ.

15

తే. గీ. తళతళలమీఱు చిగురుటాకుల దళంబు
గలిగి దట్టపుబూతచే ♦ నలరు లేత
పసఁ బొసంగెడు మధురసఫలరసాల
సాలములు మీఱె మదనాశ్రుశాల లనంగ.

16

కం. బంగారుతరువు లలరు మె
ఱుంగారంగ నలరెఁ జెరువరులపై కేగన్
సింగారించిన మారుని
బంగారపుఁదేరు లనంగ ♦ బహుచిత్రములన్.

1

ఉ. కాముకనైరి హేమమయకాహళనాదవిశోజలీల స
య్యామిని గాననయ్యె మృదులాయతబాలరసాలసాల శా
ఖామలపల్లవాగ్రలవఖాదనదర్ప వనప్రియాళికా
కోమలకంఠనాద మవికుంతిత పాంథహృదంతరాళ మై.

10

ఉ. కానలఁ జేరి సత్ఫలవిఘాత మొనర్చుచు పాంథభీతి ద
ధ్వనమొనర్చుచు మధునిధానముఁగాంచి కుజాతినంగతుల్
పూని మలీమసాకృతులఁ ♦ బొంగుట మాధవుఁ డెంచి కాలవి
జ్ఞానము కల్గినంతనె విజాతికే పంచమరీతిఁ గూర్చుండే.

19

చ. నెలపుగఁ బల్కుదేనియలు ♦ నింపుచుఁ జల్లనితావిపూలదం
 డల బహుచిత్రపత్తరచఁసల్ పచరింపుచు మోహనై కలీ
 లల నవకన్యకావనవిలాసినిఁగూడి వసంతనాయకుం
 డలరె దదీయవై భవము ♦ లద్భుత మయ్యె జగత్త్రయంబునన్. 20

సీ. పాణీరభూభృద్వినాటిమరుద్వధూ
 వీటిసుగంధంబులాటి లాటి

లాటివరాటిమఁరాటికుచాలిన్
 పాటిరవాసనల్మీటి మీటి
 మీటికృతోద్వేరుద్వాటిదళత్పుష్ప
 కోటిపరాగముల్జూటి జూటి
 జూటిభవత్కురుట్కోటిసమాష్టి
 ధాటివిహారంబుచాటిచాటి

తే. గీ. చాటివలినీటికాసారవాటి తేలి
 తేలికలులీల మరుకేళి ♦ దేలు బాల
 బాలికలు హళి దెలుప వాఁహ్యళి కదలి
 కదలి చనుదెంచు దక్షిణగంధవహుడు. 21

— ♦ లయగ్రాహి ♦ —

సారెకును మేలికరవీరములదూలి సహ
 కారములవ్రాలి మధుసారములు గల పు
 వ్వారములుగోలి తమిదేరుగడబాలివిడ
 బారి గమిదేలి గొనబారి వనితాపుల్
 జూరగొను గాలితెర ♦ వేరి గడుసోలి వల
 పూరు జవరాలికల ♦ బేరజపుపాటల్
 గూరిచి విరాళిమది ♦ గూరిచిరిజాలివిర

జారగను జాలిమురిమీలు బరిదేలుల్.

తే. గీ. చిత్రచిత్రంబుగను చైత్రచైత్రలక్ష్మి
 లక్ష్మివెలయించె నిటు సర్వలక్ష్మణముల

మఱియు మఱియును మాధవ ♦ మాధవై క
వై ఖరిఁదలంపనొకవన్నె ♦ వరలకున్నె.

23

సీ. మధుతర చ్చాయా ప్తి ♦ మీఱియుండుటె కాని
మృదుతరచ్చాయా ప్తి ♦ మీఱి దయ్యె
భువనబంధుప్రీతిఁ ♦ బూనియుండుటె కాని
భువనబంధుప్రీతిఁ ♦ బూన దయ్యె
మిథునసంగతిఁ గల్గి ♦ మించియుండుటె కాని
మిథునసంగతిఁ గల్గి ♦ మించ దయ్యె
సుమనోవికాసంబుఁ ♦ జూపనోపుటె కాని
సుమనోవికాసంబుఁ ♦ జూప దయ్యె

తే. గీ. నెయ్యడలనంచు జనులెంచు ♦ టిరవుగాంచు
సొమ్మసిల మించుటుడుకులు ♦ గ్రుమ్మరించు
బడలికలునించు భోగల ♦ పనలడంచు
నెండలలరించు వేసవి ♦ దండఁగాంచు.

24

తే. గీ. కోకములపండు బలితంపు ♦ గుబురుతండు
ఘూకముల కగ్గిగుండు భోగలకుదండు
తెరువరులగండు దగఁజేరు ♦ దీముదిండు
మహిని వేసవి రవపిండు ♦ మలయుచుండు.

25

మ. పవమానోత్థితభూపరాగపటల ♦ ప్రకాంతమార్గావరో
ధవిధిఁ రథ్యములాగిన స్థని తదంతపక్రియాధుర్యుడై
రవిసీరంబులుసత్కళావళులఁ జేర్పఁగాదె కాసారవా
ర్షి నహం బారయ నంత కంతదరిగె ♦ నిక్కుంబుగా నయ్యెడఁ.

27

కం. సరసులగతి మెఱయుచు ను

స్థిరసన్మార్గద్విజౌఘతృష్ణాస్పదవై
ఖరుల నిరర్థకజనన మ

మరి దుష్ప్రభువులుగ నెండఁమాపులు ప్రబలెన్.

28

తే. గీ. శాల్మలీఫలగర్భసంజనితతూల
జాలమవిరళవాతూలఁపాళి నెగసి

కవిసె మిను రవిరథతురంగముల నెమర
చొంగ నురుగు లనంగఁ గాఁనంగ నగుచు.

291

కం. పొందుగ మువ్వేల్పులు దన
యందునవసియించు తెఱిగి ♦ యాగములరవి
న్వందులకుఁ బిలువ బయనపు
సంపడిసాగమి ననంగ ♦ జాగిలెదివముల్.

292

మ. చటులావ ర్తమరుత్కృతోత్కటరజశ్చక్రకాంతజీర్ణ చ్చద
చ్ఛట లాకాశపదంబునం బాలించె పార్జన్యాధిదై వాప్తికిం
బటుఘోరాతపత ప్తవిశ్వము జగత్ప్రాణోచితప్రేషిత
స్ఫటలేఖావళు లట్ల సర్వదిశలన్ ♦ జూపట్టె నప్పట్టునన్.

293

మ. అవసీచక్రమునందు మించె వరపుఁజ్ఞస్థాలికల్ పాంథహృ
ద్వ్యవహారోచితశాలికల్ ఘనయశోద్యద్వల్లికామూలికల్
భువనాబ్జాగతకేళికల్ సదచిరాఁభోదాగమశ్రీసము
ద్భవబీజావనమాలికల్ సుజనసంస్థాపప్రపాపాలికల్.

294

సీ. కడువేడిమికి సుధాకరుని నె న్నదుముచు

నొడుగు మబ్బు లన గ్రొవ్వెదలు బొదల
గుబ్బులసాబగు కంగులమచ్చు జూచుట

కగు ని ట్ల నెడి కలశాళి బూని
తగదీర నీరువోయగ ధార లోఁగొంచు

దనిసి మెచ్చులుగ మాఁగర్థంబులూచి
రేచినతమి మాధురీరసానందంబు

నుడువుచుఁ బల్కించు ♦ పడుచుదనపు
తే. గీ. తెరువదులతోడఁ దగు బల్కు ♦ తేనెలొల్కు
సరసములుగుల్కు నెఱివోడ ♦ జవ్వనంపు
మగువలుందురు వలరాజు ♦ మలయనీమ
తెఱుగులగు నీరువోయు పంపిరులనెందు.

295

తే. గీ. మఱియు ముగ్ధాధ్వగులు నీరుమజ్జ గడిగి
వారి నెమ్మొము పస కానబారి చూడ

వారియొనంగుచు నగు చేటఁమాహొసంగి
 త్రావ నగుదురు సైగల ♦ తరుణులందు. 34
 కం. పగటి యుండుకార కుండెడి
 జగతిని చేయెండలాని ♦ చమురుచునుండున్
 దగరేజకోరములకా
 రగఁ బోసిన వేడిపాల ♦ రంగు సెలంగన్. 35

సీ. చలువపన్నీటి చెంగలువకేళాకూళి
 కల నోలలాడి లేవలవుఁ గొలువ
 పదనుగొఱ్ఱఁగిసీట ♦ మెదిసి ను న్నొత్త గ
 వ్వరపుగంధము మెయి ♦ పూతఁ బూసి
 చిటుమల్లెమొగ్గల ♦ సరములుదురిమి సై
 పుగ భుక్తిసలిసి కఁపురపువిడైము
 లందుచు నారికేళాంబువులను దప్పి
 దీర్చుచు కదలేదఁదిగ్ధమాతు
 తే. గీ. లుంగఫలరసములఁ దెచ్చి ♦ సంగతముగ
 నురటివినరెడి కీల్పామ్మ ♦ లొరయు జందు
 రముల మేడల విరుల దల్పములఁ జేరి
 కలియుదురు ధన్య లెందు వెన్నెలలయందు. 36

తే. గీ. సరసజంబీరరసమిశ్రజలరసాల
 పుష్పఫలగంధదాన సంపూజనములు
 సుమహితాఖిల తాలవృంతముల పనులు
 వఱలె నూరూర చలునపంధిరుల సిరులు. 37

ఉ. శ్రీవిలసత్ప్రవాళము ♦ ప్రచిహితమాక్తికచారుపుష్పమ
 భ్రావిలగంధసారము నిశాంకము మంజులవంగచంద్రమ
 త్స్యావృతసన్మధూజ్వలరసాధికదీప్యము సర్వలోక ధ
 ర్మావహ మై వసంతకనుమాకర మింపు దలిర్చె భూస్థలిన్. 38
 వ. అట్టి వసంతకాలంబున. 39

తే. గీ. రాక రాకయు వచ్చె ముల్లోకలమ్మి
రాకరాకల తమము నిరాకరించు
రాకవిధునకు రాధతో ♦ రాకఁ గూర్చి
రాధ మాధవునకుఁ దక్కి ♦ రాకవలన.

40

తే. గీ. అట్టి వై శాఖ పూర్ణిమ ♦ యందు నుదయ
సమయమున వనపాలికల్ ♦ సరసపుష్ప
మధురసాలసితాభ్రాసంఘదలు మొదలు
గలుగు కాన్కలు చేసి పాంశముగననిది.

41

కం. ఓ యమ్మ భర్తృదారిక
నీ యుద్యానంబు మధుపానికరపికశుకే
గేయం బై రంజిత నా
హా యే మనవచ్చు మోహనైకప్రభలన్.

42

వ. దేవీ భవద్విహారభవనం బగు పుష్పవనంబునం దరులతానిక
రంబు లంకురితంబై చిగిర్చి పసరుమొగ్గల నెనఁగి జాలకంబులఁ గీ ల్కొని
ప్రసూనస్తంబకంబులఁ బుటంబులెగసి తేనెసోనలం బూని పూపిందియలఁ
గొందుపడిన వళలాటువుల సూటిగొని లేబరువునొరసి మెఱసి బొడ్డుతం
పంబుల నిండుకొని రసంబులఁ గురియుచుం దగినవేగున న్మొగ్గిడి లేమొగ్గ
లంబులగు గురువిందపందిరులు పొందు నెఱపె నేలాలతామంటపంబుల నొంటి
పడి దంటలై యంటిన పంటకప్రపుటనంబుల నుప్పతిలి మెప్పుచొప్పడు
గొప్పకప్పురపుదిప్ప లొప్పుమీఱె సారణుల మేఱమీఱె యేఱులై ప్రవ
హించు గొజ్జగులమంచునీట నించిన చెంగలువకేళాకూళికలు ధారాశంబు
లయ్యె నొయ్యనొయ్యన మలయు మలయవపమానమానతోన్నతమధుక
రాసీక కోకిల శాచికా శుక కేసీకల కలకలారావభావంబులు భావభవప్రభా
వంబు లుపన్యసింపు చుండె నెల్ల దిక్కులం బరాగవటలంబు ఘుమంఘుమా
తల బై హేతంబుఁ జూపె నేపుగలిగి యామనిసామికల్మికి నంతరంగంబు
న తెఱంగులు దొరంగలించె మఱియు నవ్వనంబు నందు.

43

సీ. లతకూసఁ దగు బాలఁలతకూస దలిరుప్రా
యంబు నిండాఁర మే ఁ లందెనమ్మ
మందారికప్రాధి ఁ మందారికలబారి
సుమనోనురాగంబుఁ ఁ జూపెనమ్మ
సురసాలపాళి భాఁసురసాలపాళిపై
జలిబిలివలపులఁ ఁ జలికెనమ్మ
తిలకరేఖనదాళి ఁ తిలకరేఖ నెసంగి
చూపరులకు వింతఁ ఁ జూపెనమ్మ

శే. గీ. మాధవిక నిండుకూటంబు ఁ మలసెనమ్మ
చిన్నికొమ్మల తేట రంజిల్లెనమ్మ
ఘనతరులపాళి సిరులందుఁ ఁ గల్లనమ్మ
హేమలత వింతవన్నెల ఁ నెసఁగెనమ్మ.

44

సీ. చిన్నిపొన్నకుఁ దారఁసిలియున్న లతకూస
ననువుగా జలఁగూడఁ ఁ బెనిచి పెనిచి
వలపు లీడేరు రాఁచిలుకదంపతుల మ
చ్చికమీఱ నొక్కటి ఁ చేసి చేసి
పసిమి కోయిల ముద్దు ఁ బాలింతరాండ్రుర
కొయ్య నొయ్యనఁ బురు ఁ డోమి యోమి
మొకరితేటలసిల్లఁలకు గ్రొవ్విరులతేనె
మించుటుగ్గు లొసంగి ఁ పెంచిపెంచి

తే. గీ. కమ్మ తెమ్మెర వియ్యంపుఁగరిమ నెలప
విందులొసఁగుచు వేడ్క గాఁవించి మించి
యొనర భవదీయశృంగారఁవనమునందుఁ
గ్రీడగావించు మాధవఁశ్రీకుమారి.

45

ఉ. కమ్మికగాదు నీదు మదిఁ ఁ గ్రమ్మెడువేడుక సందడింప మో
దమ్మున నెచ్చెలుల్ ప్రతిపదమ్మున సమ్మద మెమ్మి దెల్ప రా
వమ్మ భవద్విహారవిభావమ్మగు పుష్పవనమ్ము జూడ వే
గమ్మునఘ మ్మనన్ విరుల ఁ గమ్మనితావులు గుమ్మరిల్లెడున్.

46

సీ. అలరుతావులఁ గూడు ♦ నలరుతావులఁ జూడు
 కోరకమ్మల యాస ♦ కోర కమ్మ
 చాల మే లగు పొన్నఁచాలు మ్రోలగనున్న
 మావికొమ్మల పండ్లు ♦ మావి కొమ్మ
 బాలబిల్వము జూడ ♦ బాలబిల్వముప్రోడ
 రేఁగుమాకుల కెదు ♦ రేగ కమ్మ
 పచ్చపూతల మించు ♦ పచ్చపూ తలనించు
 తేలకొమ్మలఁ జూడ ♦ రేల కొమ్మ
 తే. గీ. లార కదళులపైఁ గోర్కె ♦ లారఁ గదలి
 నారికేళివనాళిఁ జెన్నాని కేళి
 కింపు దులకింపు నని తమ ♦ కింపుమెఱయ
 నాడి రతివలు మరుఁడు వెన్నాడి కొనఁగ.

59

సీ. రాకు రా కల తలిఁరాకులంటకె యవి
 మరుని చేబాకు లో ♦ మందయాస
 మొగ్గబారకె మల్లె ♦ మొగ్గబారు లవెల్ల
 మార నారాచముల్ ♦ మంజువాణి
 వారంపుటలరు పువ్వారమేరకె యది
 వలరాజుసొమ్ము పువ్వారుబోడి
 చేరకే శుకపికఁజారికేకిబలంబు
 లవి కాముపౌజ లో ♦ యతివమిన్న

తే. గీ. యనుచుఁ గడులేతప్రాయంబు ♦ వనితలందుఁ
 గలుగుముగ్ధత యొరులకుఁ ♦ గలచు తెలియఁ
 దలఁచి పలుకుచుఁ దమ రటు ♦ లలముకొనుచు
 సఖులు పుష్పాపచయకేళి ♦ సలిపి రందు.

61

చ. అలికులవేణి యొర్తు చిగుఁరాకులజొంఘపుఁ దీవగుంపు లో
 పల నిగుడంగబారి యొక ♦ పాశపుఁబూవులగుత్తి గోయుచోఁ
 జెలి యొక తేగి దాని వలిఁసిబ్బెపుగుబ్బుల దోరపండ్లు దాఁ
 గిలె నని కేలనంటఁగ సఖిమణులందఱు నవ్వి రయ్యెడన్.

61

చ. మఱియొకలేమ లేమగువ ♦ మన్ననఁ గ్రొన్ననదండదండపై
దురిమిన మేలిమేలిమిగఁ ♦ దోచినవేచన వే ఊకర్తునా
విరిసరమచ్చు మ చ్చనఁగ ♦ వేసలి నాననొకర్తు గప్పు పూ
సర మనిజేర జేరచనఁ ♦ జందురుకాపులు గప్పె నేర్పునన్.

62

ఉ. కోమలు లిద్ద ఊక్క ననఁగు త్తికి గు త్తపువాదు సల్పఁగా
భామ యొక ర్తువచ్చి సరిఁపాళముగా కథఁ జెప్పాదాన నే
సీమను జందమామ నివఁసించునొ జెప్పినవారి దీ సుమ
స్తోమ మటన్నఁ జెప్పె నొక ♦ తొయ్యలి తేగదె యంచు తత్కథన్. 63
సీ. వసకేతకిని జూడు ♦ మని వేడకొనిన వ

న్నగవేణి తాండింపఁ ♦ దలఁచనగునె
ఘనపుష్పరసము గై ♦ కొనుమన్న సైకత
కటి విరసంబుగాఁ ♦ గాంచఁ దగునె.
మాకంద మది వేడ్కఁ ♦ జేకొంద మనిన సా
రసయాన మా మాట ♦ గసరనగునె
పాలమొగ్గుట గానఁ ♦ బడెఁజూడు మనిన మీ
నాయతేక్షణ పగఁ ♦ జేయఁ దగునె

తే. గీ. యనుచుఁ దమమాటవినక యిచ్చానుగుణ్య
వ రనలఁ జేరు ముగుదజఁవ్వనుల వనుల
వెఱపులోదోచ నేర్పున ♦ విశదపఱచి
సరసములఁ దేలి వసకేళి ♦ సలిపి రందు.

64

స్తో. నమదచంద్రకిలాస్య ♦ జతఁ గొన్న దీ పొన్న
కటు జేరకమ్మ నీలాహివేణి
నీలాహివేణి మన్నించె నీ కాంచనం
బటు జేరకమ్మ పూర్ణాబ్జవదన
పూర్ణాబ్జవదన నేర్పుననంటె గోరంట
కటు జేరకమ్మ చక్రాహ్వయకుచ
చక్రాహ్వయకుచ ముచ్చటజెట్టు కలిగొట్టు
కటు జేరకమ్మ మీనాయతాపీ

తే. గీ. యనుచు జాణయొక్క వృత్తినుచుఁ బల్కె-

ప్రోడయొక్క రై కార్మకభ్రుకుటులార
చారుతరమీనకేతుని శారలార

వనజరుష్టుసలార రాఘవచ్చు ననియె.

65

వ. ఇట్లనేకప్రకారంబుల వనవిహారంబు గావింపుచు.

66

రగడ. రమణి గనుఁగొమ్ము తరుఁరాజముల రాజముల
రమణీయముల నీ ధరాజముల రాజముల
రసముఁ జక్కెడు సుమపరాగముల రాగముల
ససమకిసలయమే దురాగముల రాగముల
సరసగతి నలరు సురసాలముల సాలముల
సరిమీఱు నలరు సురసాలముల సాలముల
పరికింపు మటు కాముబాణముల బాణముల
పరిపక్వఫలరామబాణముల బాణముల
బాలతర మైన శ్రీపర్ణముల పర్ణముల
నవకమున నెనఁగు పున్నాగముల నాగముల
పువుబోడి చూడు సంభాగముల భాగముల
వనిత గనుఁగొను సింధువారముల వారముల
జననుతము లవియె ఘనసారముల సారముల
ఫలవిలసితముల రంభాగముల భాగముల
పోలుపు మిగిలెడి నిల్వపూగముల పూగముల
చాలమే లగు పారిజాతముల జాతముల
మ్రోలఁ గనుపట్టెడి కపోతముల పోతముల
వలనుమీఱిన నాగవల్లికల వల్లికల
మలయజామోద గిరిమల్లికల మల్లికల
మహిఁ దనరుదీవి నవమాలికల మాలికల
బహుళకలకంఠ పికబాలికల బాలికల
పిక్వాణి చూడు మదభృంగముల భృంగముల
ప్రకటతర మైన నారంగముల రంగముల

నలినాక్షి ఘనవంశః నాశముల నాశములఁ
దనరు వనిలోన శ్రీః తాశముల తాశముల
తరుణి గనుఁ గొను మెట్టఁ దమ్ములను దమ్ములను
నెరిపండు తియ్యదాఁ నిన్నులను నిమ్ములను
తలిరు సంపఁగిపూలఁ తావులను తావులను
మొలకగఁ ప్రపుటంటిఁ మోవులను మోవులను
తెలియనగు చిన్ని పూఁ దేనెలను దేనెలను
మలయగిరి మందపవఁ మానులను మానులను.

67

వ. అని యామినీశ్వరవదన లయ్యామని వనివిశేషంబు లయ్యా
మినీపూర్ణ తిలకాంగనాతిలకంబు దిలకింపుచోప్పునం జెప్పుచు.

68

సీ. మధుపాళి జతనుంట ఁ మాటగా దంచు నో
నెలఁత పూఁబొదరింట ఁ నిలువదయ్యె
తగ పుష్పవతుల సంఁటఁగరా దటంచు నో
విరిదీప కేళిగాఁ వింప దయ్యె
పల్లవభావ మేఁర్పడఁ జూపె నంచు నో
యలరులేమావి ముఁద్దాడ దయ్యె
పంచమోక్తికి మారు ఁ పల్కరా దంచు నో
మించుఁగోయిలఁ బల్కఁరింప దయ్యె

తే. గీ. ననుచు వనకేళిగొనని జఁవ్వనుల తలఁపుఁ
జెలిసి వేఱొకజాడలఁ ఁ దేలఁ బల్కి
వలపుమొలపింపఁ జేయుచు ఁ కలికిమిన్న
లెంచఁ గొన్న నరంతు గాఁవించి రంత.

69

కం. ఊహలిరవొంద త్రిజగ
నోహాననైఖరుల మదనఁమోహిను లత్యు
త్సాహానుమోద సుమనం
దోహద మని సలిపి రపుడు ఁ దోహదకేళి.

తే. గీ. రామ యొక్క తె పుష్పితాఁ రామమునను
కేళిపదహతి జేయ కంఁకేళి మిగుల

సౌమనస్యంబు నెఱపిన ♦ సౌమనస్య
మొంచె దాని కళోకాఖ్య ♦ మిచ్చి యపుడు.

కం. కన్య యొకతె ముఖసీధున
వన్యమునగు పొగడ నలరు ♦ వడిగూరిచెనా
నన్యోన్యజన్యజనక
త్వన్యాయము దాని కయ్యె ♦ దత్తమయమునన్.

కం. అత్తరి బిత్తరి కాఁగిట
హత్తిన గుత్తంపుతత్కు ♦ చాకృతు లగు పూ
గుత్తు లలరించె కురువక
మత్తెరగట్టు వంటి విటపులం దగుఁ గాదే.

కం. ఎలనాగ లుమిసితన్నిన
చులకన గద యనుచు ముద్దునుందరి వగచే
తిలకించు నంత ననచెను
తిలకము ఘనతరులలోన ♦ తిలకముగాదే.

కం. చూపుల సుమకాండవిలా
సాపాదనచతుర యగు నొయారికి హితనై
చేపడి సుమకాండవిలా
సాపాదనచతురకాదే ♦ సహకార మిలన్.

కం. ప్రకటముగ నొక్కబాలిక
మొకమెరికను చంపకమున ♦ మొగ్గలరించెన్
సకలప్రపంచధర్మం
బకలంకవితానవృత్తి ♦ నట్లగుఁ గాదే.

తే. గీ. రమణులందఱు కర్ణికాధ్రుమంబు
చెంత వసియించి సరసముల్ ♦ దొంతరిలంగఁ
బలికి నంతట నది విరుల్ ♦ గులకరించె
భావిభవసూచకప్రియ ♦ భావ మెనంగ.

తే. గీ. బాలకుసుమాశు గార్తించే ♦ బడలిగంధ
వహున కెందునఁ గనుఁగొన్న ♦ వావిలేద

టంచు నిట్టూర్పునింప పుష్పించె గంధ
వార మిది యన నవసింధువార మంత.

78

కం. మానవతి యొకతె మంజుల

గానామృతరసముచిల్కి ♦ కడుపేంభిణపు
న్మాని సులరించెను ఫలని

ధానము గరగించు సతికి ♦ తద్విధి ఘనమే.

79

ఉ. పుష్పలురాల నిద్దతోక ♦ పొన్న గనుగొని దీని గల్లు బ
ల్కొప్పిరులన్నియుం దరుగఁగోయుము బా లన నాకుమేరు వో
జవ్వని నాన మేరు వను ♦ సంజ్ఞ దనరై ద్రుమంబు బాల దా
నవ్వినఁ బువ్వు లీనె నది ♦ 'నవ్వులు పువ్వు'లటన్న సామెత.

80

సీ. తలిరు లేమావికొమ్మల గండుఁగోయిల
చివురాకుఁ గొంత వాచవులఁ గొనుట
తమిదీరఁ గమ్మనితాపు లంటుచు తేటి
కొదమ పూగుత్తుల ♦ నదిమిగోనుట
పొదరింటఁ జేరి సొంపులుగుల్క బకదారి
సతిగూడి హితకలన్వనములిడుట
పొన్న గున్నకు నంటి ♦ చిన్నారిలతకూన
బెనఁగొని యొకవిత ♦ పెంపుగనుట

తే. గీ. దలఁచి తననూత్నసంభోగకలనఁ గల్లు
లాంఛనస్థితు తెఱిగింప ♦ లలన యొకతె
సిగ్గుచే మొగ్గియున్న నెచ్చెలులు దాని
జెలిసి యవిజూపుచును కేళి ♦ సలీపి రందు.

81

తే. గీ. వరుస నీ రీతి శృంగార ♦ వనములోన
సఖులు పుష్పావచయకేళి ♦ సలుపునపుడు
సాక్షివలె నిల్చె దా కర్మసాక్షి యనెడి
యాఖ్య దగ రవి గగనమధ్యస్థుఁ డగుచు.

82

కం. ఆనమయంబున మిగు లా

యాన మయం బనుచు వనవిహారవిరామా

భ్యాసదరహాస లటు మిహి

కానలివిహారకేళికా సన్ముఖులై.

83

కం. కమ్మని పుష్పాడితావులు

గ్రమ్మెడి క్రొవ్విరులు తేనె ♦ కోమలఫలజా

లమ్ములు నవకదళీకిన

లమ్ముల బొట్లములు గట్టి ♦ లలనలు దమలోన్.

84

నీ. రా జగన్మోహిని ♦ రా మనోహరిణి

రా సుధారసవాణి ♦ రా శుభాంగి

రా మందగామిని ♦ రా సుందరీమణి

రా హేమమాలిక ♦ రా కురంగి

రా పూర్ణకౌముది ♦ రా కళామంజరి

రా పద్మకేసరి ♦ రా సుగంధి

రా కుందనపుబొమ్మ ♦ రా నీలకుంతల

రా గుణనిరతి రా ♦ రాజ్యలక్ష్మి

తే. గీ. రావె సరసాళి శశిరేఖ ♦ నీవురానె

యనుచు దమలోన సరసోక్తు ♦ లాడుకొనుచు

రాజకన్యకతోగూడి ♦ రమణలెల్ల

నభిలషించిరి సలిలవిహారమునకు.

85

నీ. అలరుపూదేనె పుష్కిలిపూనె నొకచాన

జిగిమోవి చిగురాకు ♦ జిట్లకుండ

సొగసుఁబూసురటి చాటుగఁబూనె నొకబోటి

మోముజాబిలి కెండ ♦ మోవకుండ

ద్రాక్షపందిట నీడ ♦ దారె నొక్కమిటారి

కాకచే మైదీవ ♦ గండకుండ

పన్నీటిజాలు వెంటబడి నేగె నొకచేడె

యడుగుదమ్ముల పన ♦ సడలకుండ

తే. గీ. నిటుల చటులాళికచలలనటల నిటల

తటుల చిటిపొటిచెమట లెత్తుటలవలన

ఘర్మజలగంధపంక సంకలితదేహ

లగుచు జలకేళి కై యంద ధరిగి రవుడు.

86

కం. దళదళివల్లవ లవమం

జలవంజలకుంజపుంజ ధ సుమనోల్లసదు

జ్వలగంధమిళిత కోమల

మలయానిల మొలయ విగతమార్గశ్రమలై.

87

వ. ఇట్లు చనిచని యగ్రభాగంబున.

88

✓ శ్రీ. ఘనసార ఘనసార ధ ఘనసారపూరంబు

సారసాధారసా ధ ధారణంబు

నాళీక నాళీక ధ నాళీకకోశంబు

రాజీవ రాజీవ ధ రాజితంబు

మాధుర్య మాధుర్య ధ మాధుర్యవిభవంబు

లోలకల్లోలకల్లోలకంబు

20 శుభ్రాంశు శుభ్రాంశు ధ శుభ్రాంశులలితంబు

విభ్రమద్రుమరాభ్ర విభ్రమంబు

తే. గీ. జంబు జుబీర సాల ర సాల సాల

తాల హింతాల కుంద మందారచంద

నాగ సంభోగవనతటా ధ భోగభాగ

భాగధేయంబు కల్యాణ ధ సాగరంబు.

89

వ. ఇట్టి కల్యాణసాగరం బను పద్మసరోవరంబు ననతిదూరంబునం

90

గని.

— ధ లయ గాగ్రహి —

వాటముగ బోటు లెడ బాటుగతి మీటిచని

రేటి పలికెమ్మెరలనేటి చెలులేగన్

గాటముగ బేడిసల ధ గూటువులుచెంగునను

దాటి గనుతేటలకు ధ నూటి వగనింపన్

మాటికిని బేరజపు ♦ పాట లొగిబాడుచును

దేటిగమి ముంగురుల♦తోటి జతగూడన్

బూటకపు మచ్చికల ♦ నాటి మదిమెచ్చులగు

మాటలను జక్క-వల♦బోటు లటు పిల్వక్. 91

వ. మఱియు నప్పద్మాకరంబు పద్మాకరంబుకరణి గృహీతహరిపాద
 వీలానంబుల నలరి సరసశృంగారవనవిహారాభిలాష సమాగమవిలాసినివతం
 సంబుల కంశుమత్కరనికరజనిత వితతాతప్రపాతయాతనోద్ధూత సామర్థ్యాల్లి
 చంద్రేభ్రాంకారకారితజాతరూపంపు మెఱుంగు లగు కిరీతనంపుటరిగెల
 నలరుదీవ జవరాలికంపె నన తరుణసరోరుహంతరమరందసాస్వాదనోన్మత్త
 చిత్తస్వభావసమ్యగ్లుతీకరణముద్రితాద్వైబ్ధరజోవిరాజమానోపరిమళింద బృం
 దంబు లందంబు మెరయ నందంద గ్రండుకొని యమందానందంబు బొందు
 పరుప పరిపరివిధ వివిధగరుద్రధప్రధనవర్ధనప్రబోధిహృన్మదోల్లసద్భ్రమ
 త్పుష్పలిట్చులన్నిశధరున్నరుద్వలద్ధళద్ధళత్పరాగవితానంబు స్నానాగతనిఖిల
 సఖిప్రకర సుఖిప్రదప్రశాంతస్వర్ణ వర్ణాంబరకాయమాన వితానోపమాన
 సన్మానంబు నెరుప నెరపరపు నొరపు మెరుపునుం గల నెలరారుపలక లుగ్గడి
 బిగ్గరిల మొగించి తీర్చిక్కిన దట్టంపు చుట్టుతిన్నియల పట్టునం గనుపట్టు గట్టు
 దట్టునం బెట్టలరుగగట్టి ప్రాయంపు జెట్టులం బుట్టిన దట్టంబుఁ గొమ్మగమి
 గొనల నెనయు ననలవన్నియ లన్నియెడల నెన్నదగుచెన్నునఁ గొలంకు కల్మి
 కన్నియ నలంకరించిన సమంచితాభంగమంగళ రంగవల్లికాచిత్రవిచిత్రంబు
 లెఱిగింప కింపురుషదంపతీప్రకర ప్రకల్పితానల్పకల్పదుర్మోద్యాన వనదే
 వతావతారవిరాజమానమానితానేక చామికరవాలుకాకాంతమణిమంట
 పాంతరాంతరప్రకటికృత తటసముత్కటస్ఫుటవల్లికామల్లికామతల్లికామాలి
 కాళోకవకళముకుళాది సకలసుకుమారకుసుమనోహరరసకిలవినిరసరస
 ఫలభరితపూజాకలాపంబు కలాపంబుగా నెనంగ సంగతాభంగమాంగళ్య
 ప్రదాయక కాయజారాధననీరాజనికాయోపమేయ చాంపేయకద్రుమ
 కుసుమసముదాయామోదమేదురదురాసదసదాగతి గతీంధనధనంజయ జయ
 దరదరోదరమదవదిందిదిరార్థక కలకలంబు కలికాలకలుషపటలంబు సకల

రత్నాకరమేఖిలావలయ వలయితవసుంధరాచక్ర సమాక్రాంతంబుగా వచ్చి
 పుణ్యంపు టచ్చగు నచ్చెరువు జొచ్చుటకు శక్యంబుగాక పికాపిక లై వికల
 భావంబున నితరప్రదేశంబుల కరుగు పొలుపుఁ దెలుప దెలుపలమినిండు
 విరిసి విరహిణీమృగపుండరీకంబును మనోజరాజపుండరీక చ్ఛాయామండ
 లంబునకు లికుచకుచకుచాకృతి తిరస్కృతవయః పరిపాకసంపదలగు కోకదం
 పతులందఁ జేరి చిరతరతపఃప్రభావానంద రసానుభావోదారపారవశ్యంబు
 గాంచుకరణి సమందానందవివశంబు లగు నవనరంబున సరోవరవిహారమాణ
 విహగకులకోలాహలంబుల కులిక మెలుకువలగిలకీల మను నెలుంగుల నలుగ
 డల నలుకుడు లరయునెడల విమలజలబింబితము లై న దమనీడలం దిలకించి
 నేడును వెన్నాడివచ్చు మచ్చకంటులకు మెచ్చులిచ్చు దంటలగు జనుదంట
 లని తలంచి చిడిముడిపాటునం దాటుచు దాటువడి తటాకాంతప్రాంతంబుల
 విశ్రమించుట జలాపగాహనాగతజనావలోకనార్థంబు తీర్థాంగనానియమిత
 జనంబుల దీర్ఘన నేపుజూప జూపరుల జూపుల కేపారుసోపానమార్గంబు లన
 నెనంగు రంగదుత్తుంగతరంగమాలికాడోలికలం దూఁగు రాయంచకొదమల
 నదము విలోలకత్వంబు జాంబూనదాంభోజసమాజవిభ్రాజమాన మానస
 సరోవరప్రయాణోన్ముఖవిముఖ వినిర్ణయాక్షిర సంతల్పంబు సంతల్పింప పరం
 పరాగత మారుతోద్ధూత నూత్నతరోత్ఫలహల్లకకుశేశయదశశ్రేణికావిరళ
 చలనంబు లంబుజాకర రమానధూతిలకంబు కంబుకంధరల దరుల సరయక
 రయంబున నయంబుమీఱు నరుగుదేర తరి యని బిలచు చేసన్న లని యెన్ను
 దగిన చెన్నున వన్నె మిగుల మిగులసుందరం బగుచు ధరంబునుంబోలె తీర్థ
 పావనం బై, వనంబునుంబోలె సుద్ధండపుండరీకాభీరామం బై, రామాయ
 ణంబునుంబోలె నలసీలకుముదసుగ్రీవరామలక్ష్మణప్రభావ నిరూపితాఖిల
 భువనభాగం బై భాగవతంబునుంబోలె బహులహరీకృతమార్గానుసరణ
 గోపబృందం బై, బృందారకాధివాసంబునుంబోలె సంతతానుకూల సంతాన
 రంభాపారిజాతకై రావతాదిసంభారం బై భారతంబునుంబోలె పాండుపయో
 చ్యుతవిలాస ధార్తరాష్ట్రశకునితరణిజాతచరిత్ర సంగ్రహం బై, గృహమండ
 లంబునుంబోలె గురీరమీసమిధునమకరాళినికరం బై, కరంబునుంబోలె కంక

ణోర్మికాలంకృతం బై, కృతాభిషేకాధినాయక రాజ్యనై భవంబునుంబోలె
పూజ్యమానకువలయం బై, వలయంబునుంబోలె సమానం బయ్య నన
మానంబై, భంగయుతంబయ్య నభంగయుతం బై ప్రకాశించుటకుఁ గించి
స్మధ్యలంకురితరోమాంచస్రకటితలై ప్రకటితో త్సుకల్ల తత్సలిలకేళివినోద
హృదయలై తీరంబుఁ జేరి యప్పడు. 92

నీ. హరదృక్కుదాగ్నిసంహరమన్మథోజ్జ్వల
నౌషధరసపూర్ణ ధ మమరు గిన్నె
గిన్నె కా దిది పంటకన్నియ కొకవింత
చలువచె ల్పలరు దున్వలువ మడుపు
మడుపుగా దిది జగన్మాంగళ్యకాదేవ
తామనోజ్ఞంపు లద్దంపుబిళ్ళ
బిళ్ళగా దిది జగత్ప్రీతాంతరాళా వ
తారిత విష్ణుపదంబురూపు

తే. గీ. పొలు పనుచుఁ జేరి యందఱుఁ ధ బాగడి రమల
కమలకల్పారక్తై రవప్రముదనమద
బంభరస్వనగంభీరజృంభమాణ
గుంభితం బై న తామరకొలనిఁ బూచి. 93

కం. దరిజేరి నిలచి నెఱికి

న్నైరకంధరలార యిందు ధ నీరాడి రతీ
శ్వరపూజనలుప సుమనో
హరవరలాభంబు గలుగు ధ సగు నేఁ డనుచున్. 94

తే. గీ. తడుపు చెంగావిచేలముల్ ధ దాల్చి విల్వ
వల్వ లొకకొన్ని భూషణావళులు కొలని
తీరముననుంచి నెలరాల ధ తీనెమెట్ల
దిగుచు జరు గని కొందఱుఁతగమొగించి. 95

చ. ఉవిదలు వారిఁ జేరి మెఱుఁ ధ గొప్పగ నున్ననవాడి లోకబాం
ధవునకు మ్రొక్కి మన్మథమదప్రమదావనరాజహంసికా

నివహవిలాసవై ఖరుల ♦ నేర్పుదలిర్పు లఘుప్రభావ వై
భవముల దుమ్మి- రందఱు గుభాలు గుభాలు గుభాలునం గడున్. 96

ఉ. బాలికలెల్ల నీవరుసఁ ♦ బద్ధసరోవరమందు నిల్చి భృం
గాభులచేచి క్రొంచకలహంసచకోరకచక్రవాకీ
లాలకకాకశాబకబలాకబకప్లవటిట్టిభార్భక
వ్యాభులఁ బిల్వ బాతులఁ ♦ బారకందోలుచు నీందు లాడుచున్. 97

చ. కలికియొక్కర్తు నీట నొరఁగాలను నిల్చి తపంబుఁ జేసి న
ట్లలయకయున్నఁ జూచి సరఁసాళియొక్కర్తు పిరుందనేగి పై
జలములుచల్లి తమ్మిగమిచాటునదాగిల దాని మోముగాఁ
దలఁచి జలంబుఁ జల్లె నొక ♦ తామరపై పయి నవ్వి రందఱున్. 98

తే. గీ. కొమ్మ యొక్కతె జిమ్మనఁగ్రోవిఁ బూని
నీరుజల్లుచు చెలులఁ దృణీకరించె
పొంచి యిరువురు మువ్వరుఁ ♦ బొడవి దాని
బులు పడంచిరి పలువురఁ ♦ జలము దగునె. 99

కం. బాలామణి యొక్కతె యొక
కెలను కల్లార మొక్కకేలను బద్ధ
శ్రీలను జేపట్టుచు సం
ధ్యాలక్ష్మికి సాటియగుచుఁ ♦ దద్దయమెఱుసెన్. 100

ఉ. పూనికనోర్తు చెంగలువ ♦ పుప్పొడిగుప్పిన నోర్తు దమ్మిపూ
దేనమెదించి జల్లె వగ ♦ దేరగ దేరగ డైన లేత న
వాసనసీమ వెల్వడి కటాక్షములన్ విరబారజూచుచున్
మానిను లాత్మనాయకుల ♦ మచ్చిక లచ్చుగఁ డెల్పు కై వడిన్. 101

మ. స్తనకుంభస్థవకేళికాచతురసుంధర్యాళిలీలారతిన్
మునుగంబారుచుఁ దేలియీదుచు మహామోదంబునం బైకి హు
మ్మని లంఘింపుచు నిల్చుచుం బాలిచె నొయ్యారంబుదీపింప మో
హనరేఖాగతనాగకన్యకల చిత్రాకార చందంబునన్. 102

చ. వెలదియొక్కరు లేనగవు వెన్నెల నీరములూరఁ జేయ జా
బిలిరతనంపు గొమ్మునను ♦ జెల్లుగ నీ రటు జల్లనోర్తు ప్రో
జ్వలరవికాంతశృంగమున ♦ జల్లెఁ దదంశునిబద్ధకాండమై
డులె నది రాజరత్నము లఁటలు ల్గన మిత్రమణి ప్రిస క్షీన్.

103

సీ. పలిజక్కల మక్కువలఁ గౌఁగిటనుజేర్చి

లాలించు గదె పద్మినీలలామ

కొమరుప్రాయపుఁ జకోరములపై నీ కటా

క్షమునింపఁ గదె ముద్దు ♦ చంద్రరేఖ

చిన్నిపూ దేనె మచ్చిక్కజేసి నెఱదేటి

గమి బెంపఁ గదవె చెంగల్వకొమ్మ

కలికి రాయంచ పిల్లలఁ బెంచి నడదీర్పు

గావింపఁగదవె శృంగారసరసి

తే. గీ. యనుచు సరసోక్తు లిటు లాడుకొనుచు సరసి

సరసి రసికావతంసలే ♦ మఱలమఱల

దా మఱలఁజేరి శశిరేఖ ♦ దారిగోరె

గలువగమిగూడెఁ గొలను ద్రొక్కాడెనవియు.

104

రగడ. తరతరముగ సుందరముల దరముల

గరగర లిడు పుష్కరముల కరముల

నరినరిబెనఁగుట ♦ చాలునె చాలునె

వెరవెఱుంగవు నీ ♦ వెలనే వలనే

గొరగొరలాడుచు ♦ గురులకు గురులకు

మఱి మఱి విరిదామరలకు మరలకు

మిళమిళ మను తుమ్మెదలకు మెదలకు

ఘఘ ఘఘ జను సాగదలకు గదలకు

వరవరవర్ణిని ♦ వాలకు వాలకు

గొరగొర లగు తమిగోలకు గోలకు

దరిదరిగెడు కుముదమ్ముల దమ్ముల

గురికురకకు విరిఁగుమ్మల గుమ్మల
కవకవ మని చెంఁగలువకు గలువకు
తవతవలుగ నింఁతలువకు తలువకు
మనిమనివిగ వగ ఁ నాడుచు నాడుచు
గొనగొన నొండొరు ఁ గూడుచు గూడుచు
గొలగొలలకు మది ఁ గుల్కుచుఁ గుల్కుచు
భళిభళి యని యిటు ఁ బల్కుచు బల్కుచు.

105

తే. గీ. పొలఁతు లప్పుడు చెంగల్వఁపూలు గోసి
వేట లాడిరి తమలోన ఁ వేయుగతుల
చెరకువిలుకాఁడు శరపరంఁపరల దవుల
నాట నేసిన భావంబు ఁ దేటపడఁగ.

106

సీ. కలకంఠికకు ముద్దు ఁ కల్పవల్లికజోక
లీలావతికిఁ జిత్రఁరేఖసాటి
సరసాళిక మనోఁహరమంజరి ప్రియంబు
కల్యాణి కీరత్నఁకళిక హితవు
పూర్ణ చంద్రిక జగఁన్నోహినితోనుద్ది
వరకళావతి మంజుఁవాణిసవతు
శృంగారసరసి కీఁచిత్రపద్మినిదగు
రంభ కీసమదసాఁరంగినమత

తే. గీ. సమరు నని రెండు గములుగా ఁ సమతనొడ్డు
పన్ని పన్నీటికొలనులోఁపల విలాస
వతులు బహువిధగతుల సఁమ్మతుల నతుల
కృతవసంతోత్సవమున నుఁఖించి రంత.

107

చ. వెలఁదియొకర్తు నీట నొక ఁ వింతగఁదేలుచు వెన్కయీత దా
నలయక నీఁదుచో మెఱుఁగు ఁ టందపుఁ జన్గవపైడిదమ్మి మొ
గ్గల సిరి జూప జక్కవలు ఁ గ్రమ్మి ముఖేందునిఁ జూచి వీఁగె దే
టులుగని గొప్పనంపెంగకు ఁ డొంకె మరాళి గదల్చె సిగ్గులన్.

108

నీ. కలహంసయాన గాఢిలఁ జేయ బినబాహు
 లతికకంధరవేణి ♦ జతఁ జరించె
 మదకీరవాణి హు ♦ మృని డాయ బింబోష్టి
 సాంకవగంధి చే ♦ జాట గనియె
 కలకంఠకంఠి మిక్కిలి నొంప పల్లవ
 పాణి రామాంగి దాఢవల వసించె
 సమదకోక స్తని ♦ గమకింప మీనలో
 చన చంద్రికాహాసు ♦ శరణజెందె

తే. గీ. నంద టీచందమున నీడులాడి కూడి
 వ్రాలి పైదేలి ప్రీతి మృణాలనాళ
 జాలముల జిమ్ములాడుచు ♦ గోల లిడుచు
 నోలలాడిరి కేళీవిలోల లగుచు.

109

తే. గీ. సరసి నిటులాడ నది పూతఁచందనంబు
 కప్పురంబును గస్తూరి ♦ కాటుకయును
 సన్నచెంగల్వపుప్పొడి ♦ చాయపసపు
 సంగతం బయి మున్నీటి ♦ చందమయ్యె.

110

ఉ. ఆ సమయంబునందు మదికచ్చెఱువచ్చెరు వయ్యె మోహనా
 వాసవిలాసతన్ గుముదఁవారిత వాఠితరంగకేళికన్
 గాసిలు పత్తభంగమునఁ ♦ గన్నడఁ గన్నడుకంకణోర్మికన్
 ద్రాసిలు జీవనంబున నితాంతరతాంత రతాంతకాంతయె.

111

తే. గీ. జలవిహారంబుఁ జాలించి ♦ జలజముఖులు
 విమలకమలాకరంబును ♦ వెడలి రపుడు
 జగము లన్నిట నొకసారె ♦ జయము గొనఁగఁ
 దొడరివచ్చిన మరుని పూఁదూపు లనఁగ.

112

చ. పులకతెసంగ చెంగలువఁపూవులపై నునుగాలివీవనల్
 దొలకరిమిగుచు లట్లు చనుదోయి కవుంగిటఁ జేర్చి వణ్ణుచుకో

వలిపములంటి మైయవయఃవంబులు గన్పడులీలతోఁ గటి
స్థలుల శిరోజధార లరుఁదారఁగ జేరిరి తీర మందఱుఁ.

113

సీ. తడియార్చె నొక్కపుఁ త్తడిబొమ్మ పెన్నెరుల్
గమించి కొప్పమరించె ఁ రమణియొకతె
తిలకంబమర్చె జొఁ త్తిలకంబుకంధర
తలసజ్జగూర్చె నుంఁదరియొకరు
రతనంపునరు లుదాఁరతనింపె నొకబోటి
చెంగావి సవరించె ఁ చెలువయొకతె
మణికాంచి యొకనధూఁమణిదార్చె రతనంపు
టందె లొక్కవెలండి ఁ పొందువటచె

తే. గీ. మఱియుఁ గల్గునలంకార ఁ తరము లెల్ల
పూర్ణతఘటింప యామినీఁపూర్ణతిలక
పటికనార్చిన యవరంజిఁప్రతిమ కలరు
మెఱుంగిడిన రీతి నొకవన్నె ఁ మెఱసె నపుడు.

114

విషమసీసం :- అంద టప్పు డొప్పుమీఱు ఁ నందముల్ జెలంగ మే
ల్కుందనంపు బొమ్మ లట్ల ఁ గుల్కరించి యొండొరుల్
పొందుఁ జెంది సొమ్ములన్ని ఁ పూని కావివల్పలిం
పొందఁ గట్టినట్టి ప్రాయఁమున్నుఁ కన్నెమిన్ను లా

తే. గీ. నందమొందిరి కల్వపూఁవిందు ముద్దు
టల్లునకుఁ గూర్మిగై నేసి ఁ యలరుటదను
సాహిణియొయారములఁ దీర్చి ఁ సంతరించి
కాన్కదెచ్చిన సాంబ్రాణిఁగము లనంగ.

115

తే. గీ. ఇటుల శృంగారవతుతాచు ఁ నేగి మోల
జాలువారిన పన్నీటి ఁ జాలువలన
బూచు మల్లికనెడలు కఁపురపుటనఁటి
తావు లలమిన గుఱ్ఱు లేఁమావి క్రింద.

116

ఉ. బాలికలాడ డెందమునఁ ♦ బాయనివేడుక నుండి చొక్కనూ
 పూలసరంబునం బదనుఁ ♦ బూనినపుప్పొడితిన్నె పై పయిన్
 మేలుహిమాంబువుల్ జిలికి ♦ మించిన గంధపుపూతఁ బూసి నల్
 మూలలఁ గప్పురంపు నునుఁముగ్గులు దీర్చి విచిత్రలీలన్. 117

తే. గీ. పండురసదాడిచెరకు గంఁబములునిలిపి

కమ్మగేదఁగి తేకు పైఁ ♦ గప్పఁ బరచి

చిన్ని కురువేరు దళిముఁ ♦ పన్ని విమల

కమలకల్పారములు తోరఁణములు గట్టి. 118

వ. మఱియు గంధసలిలాదికంబుల బహుళసుగంధబంధురంబుగాఁ
 గల్పించి సల్లలితమల్లికాముకుళజాలకాంతరాళ సంఘటిత సితశతచ్ఛదకోశ
 ఘంటికాకలాపజాలకంబు లలంకరణంబు గావించి ప్రాంచద్విరళధవళమృణాళ
 నాళాంతరాళ తంతుసంతానామలచామరస్తోమంబు లాపాదించి సమంచి
 తోరునాళకమలకల్పార కుముదకువలయేందీవరాజునీ పలాశాహివల్లరిదళ
 కదళికోల్లసత్పల్లవవిరచితాతపత్ర ధ్వజస్యందనాందోళికాదికంబులన్ బ్రక
 టించి నవోత్పన్న పాటీరకర్దమవితర్దికానికరంబులం దీర్చి వినూత్న కేసరకిసల
 విసరప్రణామదామకంబు లొనర్చి కోమలమృణాలవేత్రావలంబిత కర ద్వార
 పాలికాపాంచాలికాపాళికల నెలకొల్పి శుభ్రాదభ్రసితాభ్రప్రకల్పితానల్ప
 సేతూజ్యలిత కేళికారచిత కాసారసమాగతోత్ఫల్లమల్లికాపరాగ ధూళివాలు
 కాపులినమాలికాద్వికానిర్మూర్తికోద్ధృతా యాతకేతకీ గర్భదళద్రోణికా
 సంచారంబు తేర్పఱించి తత్సమీపకృత్రిమసరోవరాంతరాళ మృణాళనాళాగ్ర
 గ్రథితవిచిత్రకుసుమమల్లికాక్షపక్షవిజ్ఞేపణోక్షిప్త సలిలశీకర స్తబకప్రశస్తాంబు
 యంత్రంబులు నిల్పి వివిధశృంగారదేవతావీలాసభవనంబును మదనసుందరీ
 కళేబరావృతాతిదందహ్యమాన ధూర్జటీనిలలతలవిస్ఫుటచ్ఛటులతరతుఁటి
 తకుటిలేక్షణాగ్ని నిర్వాపణక్షేత్రంబును కైామవతీశ్వరశ్వశురహృదయకమలం
 బును శిశిరబీజావనప్రదేశంబు ననంజాలు నల్లుగా నుజ్వలభావంబు లచ్చు
 పరచు చలువచప్పరంబు మెచ్చుపరచి తన్మధ్యభాగంబున. 119

చ. కలలుదిగుర్ప పూర్ణతీలకామణి కస్తురిచే సహస్రకో

మలదళపద్మ మేర్పఱచి ♦ మధ్యమునకొ రతిమన్మథాశృతుల్

- దలఁచి లీఖించి నిల్పె తమఁ దారమనోహరయాపయావనో
జ్వలగురువల్లభున్ గదిసి ♦ చక్కఁగఁ దా నటు లుండులేర్పడన్. 120
- చ. మఱియు మనోజపార్శ్వము లమందసుగంధసమీరచంద్రికా
భరణవతంసనాయకుల ♦ భావము లేర్పడ వ్రాసి మ్రోల శం
బరశుకశారికాన్యభృతఁబంభర హంసచకోరకాది స
త్పరిజనకోటి నిల్పె బదఁ బాణధనుర్గుణతూణపూర్ణతన్. 121
- వే. ఇట్లు మన్మథసాధంబు గల్పించిన సఖిజనంబు లానందించి. 122
తే. గీ. ధ్యాన మావాహ నార్హస్యపా ♦ ద్యాభిషేక
మంశుకాచమనోపవీతార్హ చంద
నాక్షత లతాంత ధూపదీపామృత ప్ర
సాద తాంబూల నీరాజ ♦ నాదివిధుల. 123
- కం. పూజలు గావింపుచు నం
భోజదళేక్షణలు సకల ♦ పుష్పాంజలులై
రాజకుమారికతో వల
రాజు సమీపముననిల్చి ♦ రసభరితముగన్. 124
- మ. శతపర్వేక్షుశరాసనాయ మధులిఁజ్ఞానవల్లికామల్లికా
ద్యతులాస్త్రాఘభరాయ శౌకషికరఁధ్యానీకలోకాయ హృ
ద్గతకల్పాయ రతిప్రియాయ కరుణాధారాయ తుభ్యంసమ
స్తుతిదాస్యామి యటంచుఁ గాన్క లిడి రింతుల్ మంత్రపుష్పాంజలుల్.
వ. ఇట్లు ప్రదక్షిణనమస్కార పుష్పాంజలులొనంగి తత్ప్రసాదంబుఁ
గైకొను నవసరంబున మదనమోహిని మదనసన్నిధానంబునం జేరి పునః
పునఃప్రణామంబులం గావింపుచు మఱియు నిట్లనియె. 126
- కం. మదనా రతికాముక కా
మదనాభీకాస్త్రదళితఁమదనాయక హృ
త్సదనా మణిరదనా శశి
వదనా శృంగారభావఁవాంఛితకదనా. 127
- చ. మృదుకఠినప్రచారముల ♦ మీఱుగుణంబు బలంబు నం
పద నెనఁగుం గుణప్రకరఁభావమునద్బలమూలకారణం

బుదయమవశ్యకాభరణ ♦ ముజ్జ్వలధర్మము సర్వమోహనా
స్పదసరసంబు నీమహిమ ♦ సన్నుతిసేయఁ దరంబె మన్మథా. 128

నీ. త్రిజగద్విజయకళాశ్రితసముజ్జ్వలమహా
సాధనప్రకరయోధాధినాథ

ఫాలలోచన సదృగ్జ్వలమాలాభీల

శిఖిపాలుఁ గని నిల్పు ♦ చేవకాండ

ప్రాచీనతరపీనపాతీనజతరాంత

రమున వర్తిలునట్టి ♦ రాయబిరుద

తొడరిమువ్వేల్పుల ♦ గడగడలాడింప

ముక్కాకతీజిన ♦ యుక్కుతునియ

తే. గీ. పెక్కుచిక్కుల కూటంపు ♦ టక్కరలను

దక్కుట హుళక్కి యని మది ♦ నక్కరంపు

దిక్కుఁ జెక్కెడి జడదారి ♦ పిక్కుఁటెక్కు

తక్కురించెడి నెఱచక్కఁ ♦ దనపువాండ. 129

తే. గీ. రతిమనోహర శృంగారవతుల పతుల

మతులజతగూర్చి చౌశీతి ♦ గతుల నతుల

తతుల ప్రతిలేనినుతుల సంస్థులజేయు

హితవు నీ సొమ్ము సకల సమ్మతము సుమ్ము. 130

కం. అని వినయసంభ్రమంబులు

మనమునఁ బెనఁ గొనఁగ నుతుల ♦ మన్నించి సఖి

జనహృదయానందం బగు

మనవిగ వలరాజుతోడ ♦ మానిని వలికె. 131

చ. పరిచితభక్తి ని న్నెపుడు ♦ ప్రస్తుతిసేయుటకున్ ఫలంబుగా

సరసవతీవతంస విలసన్నదనాత్మజపూర్ణ బింబ సు

స్థిరసకలార్థసార్థవతి ♦ దీనికి నీ సరిసాటిమేటి సుం

దరగురురాజ మన్మథు నుదారతఁగూర్పు సరోరుహంబకా. 132

తే. గీ. అటుల దీని మనోహరం ♦ డైన వాని

ఘటనచేసిన నీకు మింకట్కుటముగాఁగ

Sri Krishna Devaraya Andhra Bhasha Nilayam,

Sultan Bazar, Hyderabad.

నుత్సవముసేయు సుమి ! యని ♦ యుచితరీతి

మదనమోహిని వల్కిన ♦ మాటకపుడు. 133

కం. నునుసిగ్గు మనమునను నొక

దినుసుగ నన వెనంగఁ బూర్ణ ♦ తిలకామణి మ

న్ననఁ జెల్మిబోటితో ని

ట్లనె సిరిమూరేపెంపు వగపు ♦ టలుకలు దెలియన్. 134

చ. కలిమిదలిర్ప నెచ్చెలులు ♦ గా నిటు నమ్మితి నమ్మలార మీ
చెలి మిఁక చాలుఁజాలు నను ♦ సిగ్గుల నారశివెట్ట మేళపుం
బులుపుల నిట్టు ముష్కరికపుం బలురవ్వల పాలుసేయ మీ
రలమి గయాభు లౌ తెఱుగ ♦ సక్కట నామది మోసమయ్యె నౌ. 135

ఉ. అమ్మక చెల్ల ! చల్లనగు ♦ నల్లికబెల్లికమాటలాడి చి

త్రమ్ములువన్ని న న్నిటుల ♦ దారిచి మీరిపు డందఱొక్కటై

గమ్మునఁ గేలినేయ నొడిగట్టి రమ్మ పనేమి మాటలన్

నమ్మఁగరాదు మి మ్మనుచు ♦ నర్మిలి వేఱొక తీరుమీఱినన్. 136

వ. ఇట్లు పితృవరాధీన గావున తద్వాక్యార్థంబు హితంబైనను దన
మనోభిప్రాయంబు నిరుత్తరవ్యాపారంబునఁ దోటిబోటులకుఁ దేటపడు వని
నెయ్యంపుటలుకగాఁ బలికిన సరసాళి యను సఖీమణి సఖీత్వంబునెఱుపుచు
నరేంద్రకన్య కాభిప్రాయంబుఁ దెలిసి యూరార్చువిధంబుగా నిట్లనియె. 137

చ. చెలు లిటునవ్వినంత మురిసే వదిచాలు బళా యిదేమె నీ

బులుపుల ముద్దరాలివగపుల్ దరితీపులు సేయువీరు నీ

వలెఁ బలుసిగ్గులం గులికి ♦ వన్నెలమిన్నదనంపు జాణలౌ

తెలమిని జూచినార మీపు ♦ డిట్టిటులుండునె తారసించనన్. 138

తే. గీ. బహువచోజృంభణంబుల ♦ ఫలమ దేమి

తరుణి సిరిరాకకంబు దావరము నటవె

వలదనుచుఁ బల్కి నెయ్యంపు ♦ టలుకమాన్చి

ప్రేమదైవార నొండొరు ♦ బిలుచుకొనుచు. 139

కం. మేలములాడుచు నందఱు

మేలుగ నటు కొంతవిశ్రమింపుద మనుచున్

బాలికలు నీరి రుపవన

పాలిక లమరించు చిత్రభవనంబునకున్.

140

వ. అయ్యవసరంబున.

తే. గీ. ఒనరబాలిక లుద్యానవనవిహార

కేళికల సోలి కూర్చున్న వేళ వారి

మేని శ్రమదీట మలయనమీరణుండు

దనిపె నతని జగత్పాణుం డనుట యరుదె. 142

వ. అప్పు డప్పుబోండు ల పూజప్పరంబున నొప్పుమిగుల సరస
వదార్థసంపన్నం బైన యన్నంబు భుజించి తాంబూలగంధమాల్యాది
మనోహరద్రవ్యానుమోదిత లగుచు ప్రొద్దుపుచ్చుటకు నక్షవిద్యావిశారద
తాటకతన నందఱు చిత్రకంబళాస్తరణాంతరంబున మండలాకారంబునం
గూర్చుండి తన్మధ్యంబున.

143

కం. నలుగడల వీధులేర్పడ

నీలిపి గృహవళులదిద్ది నిగమస్థితి నిం

పలమి చతుర్వర్ణాగ్ర మ

ణుల నెలకొల్పిరి విలాసినులు బలుపాళిన్.

144

తే. గీ. సరవి నీరీతిఁ గూర్చుండి చతురగతుల

సారె లట చక్కనొడ్డి హాస్యములు వల్కి

కరము లుంకించి వేయుచుఁ గంకణములు

ఘల్లుఘ ల్లని మ్రోయ కేకలుదలిర్ప.

145

నీ. కంకణంబులు కేల ఘల్లు ఘల్లునిమ్రోయ

వలసిన పందెముల్ వైచువారు

పన్నిదంబులపాలు పరచుప్రోడను జూచి

గచ్చులాడివటంచు మెచ్చువారు

తమినాట సారెభేదంబెఱుంగక యాడి

జగడించు సతిఁ జూచి నగెడువారు

నొకతీరుమీఱు వే టొకపాచికల గెల్చి

చెలులతో వందన సేయువారు

తే. గీ. నాక రొకరికంటె వేటొక ♦ నకలుమెఱయఁ
గ్రొత్తలగు జల్లుటాటలు ♦ గూర్చువారు
నగుచు నగుచుదురోదరా♦య త్తచి త్త
చి త్తజన్మాతికాండలై ♦ చెలఁగిరపుడు.

146

నీ. అరుగన్నడబోటి ♦ కందమై తగునన్న
పూవంటిమే లని ♦ నవ్వెనొకతె
దంటసారెలు నెఱ♦దంట గై కొను మన్న
పంటఁజూచెద నని ♦ పల్కెనొకతె
మంచియొంటిదిగదా ♦ మగువజూడుమ టన్న
కార్యమా నని తెల్పె ♦ గలికియొకతె
గడిమీఱియున్న దీ ♦ కన్నె సారెక టన్న
మగనిజూపెద నంచు ♦ మొగిచెనొకతె

తే. గీ. వరుస నీరితి కందువ ♦ లరసికొనుచు
15 బారదుగ చ్చి త్తినతచక్కు♦పగడ దచ్చి
పదియు తీవంచ మైదు తొ♦మ్మిది యటంచు
నాడి రంత దురోదర♦క్రీడ వలరి.

147

తే. గీ. పన్నిదంబుల నొడ్డిన ♦ పన్నిదముల
గెల్చి గెల్చితి మని మించి ♦ గేలికొనుచు
బాలికలు హళిసాగటాల ♦ పాళిగట్టి
16 నిండువేడుక లలర మ♦న్నించుకొనుచు.

148

కం. శృంగారవనవిహారా
సంగమతంగజచయం బ♦సంగ శుభాంగీ
సాంగత్య మొప్పు నెప్పటి
భంగిని జనుదెంచి రాత్మ ♦ భవనంబులకున్.

149

తే. గీ. వారుణీగంధ సంసేవ ♦ వలన లోక
లోచనారుణరుక్మటల్ ♦ దోచినట్లు

పా. 15 భామ దుగ భేత్తి సతచక్కు♦పడగదచ్చి

పా. 16. నింద తమలోనఁ దమ్ము మన్నించుకొనుచు

వారుణీగంధ సంనేవ ♦ వలన లోక

లోచనారుణరుక్మటల్ ♦ దోచె నపుడు.

150

కం. ఆంధ్రీముఖ్యసమస్త పు

రంధ్రీలాలాటికాభ♦రణకల్పక సై

రంధ్రీవతంసకృతనీ

రంధ్రీభూతప్రతాప ♦ రమ్యసమాఖ్యా.

151

శా. కాఠిన్యోగ్రసుబాహుబాహుబలభు♦కాండప్రకాండస్ఫుర

త్కౌతారాయుధమార్గమార్గణవిభ♦గ్నభగ్నదోర్వీర్యదు

ష్టాతీనోన్మకరక్షయక్షయదకో♦పాటోపధారేయ హృ

త్పీతస్థాదరకార్యకారణవిభే♦దాభేదవాదాత్మకా.

152

మాతీనీపుత్రము.

అజసుతసుతవర్యా ♦ హర్షితబ్రహ్మచర్యా

నజలజలదగాత్రా ♦ సర్వలోకై కమిత్రా

విజితభవకళంకా ♦ విశ్వవిశ్వంభరాంకా

సుజనహితశరణ్యా ♦ సూర్యవంశోగ్రగణ్యా.

153

—∴ గ ద్య ∴—

ఇది శ్రీరామచంద్ర గురు కరుణాకటాక్షవీక్షణ సంలబ్ధ సకల సంపూర్ణసరస

శృంగారరసధారాధార మాధురీ ధురీణాలంకారితాంధ్ర గీర్వాణ కవితా

విలాస విచిత్ర విలసితాపస్తంబసూత్ర భారద్వాజసగోత్ర పవిత్ర

చెల్లపిళ్లకలశ సుధార్ణవరాకానిశాకర యశోధురంధరధరామర

ప్రవర్య రామయనామార్యపౌత్రీకామయకవిసుపుత్ర సకల

విద్యజ్ఞనవిధేయ సరసయనామధేయప్రణీతంబై నయామినీ

పూర్ణతీలకా విలాసంబను శృంగార మహాపరిబం

ధంబునందు తృతీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

యామి నీ పూర్ణ తిలకా విలాసము

చతుర్థాశ్వాసము.

కం. శ్రీరామచంద్ర చంద్రసు

ధారాజిత కీర్తిసాంద్ర ♦ దశరథగోత్ర
క్షీరాబ్ధిపూర్ణ చంద్ర కృ
పారసనిస్తంద్ర పుణ్యభవమహీంద్రా.

వ. దేవా అవధరింపు మనంతరంబ.

2

కం. పంకజహితుండు జపాశో

ణాంకితుండై యలరె శశినిశాలి వివాహ
లంకరిత దిగ్విధూధృత

కుంకుమరసభరితపూర్ణ కుంభం బనంగన్.

3

తే గీ. ఉగ్రకరుండై న యినునితో ♦ నిగ్రహించి

జనులకెల్లను గడుచల్లం దనముఁ జూపు

రాజునకు నెదురేగెడి ♦ ప్రాణులనంగ

నిడుపులిడసాగె తొలుదెన ♦ నీడలపుడు.

4

ఉ. బారులుగట్టి గూళ్ల కయి ♦ పాతె మొగుల్ తెరువంటిపుల్లుబం

డారముజక్కువల్ మదిదండారపుటార్పిడె నెడమాపులే

మేరలనుండనోడె ముదిమేరల గాములతేనిజూచి వే

సారెను దమ్మిలేమ వడసారముగా వడసారమారంగన్.

5

నీ. క్రతుభుగ్విధద్విప్రోద్ధి౞త పరత్మాభృదా
 ధిక్యకారణ రజోతేజు లనఁగ
 చక్రవాకవియోగ ధ సంతాపకీలికీ
 లాకలాప ప్రవాళంబు లనఁగ
 హరిదంబురుహ దృక్సమాకర త్కాశీర్
 1రసవసంతవిలాస ధ రచన లనఁగ
 అభిగర్వనిదర్శనార్థ దిశార్వాద
 ర్శిత సూర్యదర్పణద్యుతు లనఁగ
 తే. గీ. నగణితాఖిలభూచక్ర ధ మాక్రమించె
 కాంచనాంభోజమణికింశుకప్రవాళ
 కోకనదబింబికాశోకకోరకప్ర
 భాతపములు జరద్భాస్కరాతపములు.

చ. అదననులోహకారుఁ డనఁమాంబకధారికి పుష్కరాగ్రసం
 పద లిడు చక్రఘోరశిఖిపాక మొనర్చి మయూఖదంశికా
 స్పదకలనంబునం గమిచిపట్టి పయోధిమహాంగ్రధారలో
 పదనిడగూర్చెనో యనఁగ ధ భానుఁడుగ్రుంకె క్రమక్రమంబునఁ.

తే. గీ. పద్మినీకాంత పతి నెడబాసి నపుడె
 ముఖికళలులేక వంతల ధ మునిఁగెనంతఁ
 బద్మినీకాంత పతి నెడబాసి నపుడె
 ముఖికళలులేక వంతల ధ మునుఁగకున్నె.

చ. పుటపరిపాకభావపరిపూర్ణ తరాంబుమహాంతరాళ ప
 ర్యటనవినిర్గతోన్మదభరాలస సంగతభృంగరేఖలు
 త్కటకలితాంధకార లతికాముఖవైఖరు లొప్ప సర్వది
 క్తటములఁ గానుపించె నసితద్యుతి భానుఁడుగ్రుంకు నంతటఁ.

డ. కమ్మనిపువ్వుఁడేనె తమిఁగ్రమ్మంగఁ గ్రోలి సుఖించునంత సాం
 ద్రమ్మంగఁ దమ్మిపుప్పొడిమరందపుఁ బెండడినొంది దేటిమొ

తమ్ములు దమ్ముమ్మొగ్గలతుఁదల్ చిగురంటఁగ బిగ్గబాట పైఁ
గ్రమ్ముటలొప్పె మారవిశిఁఖమ్ములబొట్టన ముల్కులో యనన్. 10
చ. కుముదభిదాతపప్రళయఁకోరకతాంబురుహాంతరాళ సం

క్రమణవిపత్స్వినదృప్తిమరఁకల్పన లొప్పె వియద్రమార్కర
త్నముషితదుష్ప్రదోషచరితం బది దెల్పననేహభ ర్త త
జ్జములగు నూత్న సంతమనఁసంతతి నిట్లరిబెట్టెనో యనన్. 11
సీ. హరిదబ్జరాజ్యసీమాంతపంక్తి నెనంగు

పవడంపు నునుదీఁగె బారనంగ
తరుతంతువాయసంధానితారుణతంతు

వర్ధనీముఖనిష్ప్రవాణి యనఁగ
ధరణీసురార్ధప్రదానబాణవిభిన్న
కుటిలార్కరిపుర క్తఁకుల్య యనఁగ
తరణిసాధనలబ్ధి చరమాద్రివిడ్వరో
న్నత దివ్యరత్నావళంబు బనంగ

తే. గీ. ప్రియవియోగసహజ్జనీప్రేషితాను
రాగ మిది యన ఘనసాంధ్యరాగ మెనఁగె
సపరదిగ్భాసమాసరేఖాభియోగ్య
భాగ్య సంపద్విలాస విభ్రమము మెఱయ. 12

ఉ. గాఢవియోగతాపదృతి గ్రాగి రథాంగవిహంగదంపతుల్
గూఢమనోసురాగరసఁగుంభన నబ్జసర స్తటాంతికా
రూఢవిభక్తి నొంది తఱి రోయుచు నుల్కుటెలుంగు లిచ్చుటల్
ప్రాధిమగాన నయ్యె నల పద్మినికిం బ్రియబాంధవంబుగన్. 13

శా. ఆవేశన్ నవదీపికానికరమత్యంతంబు గన్పట్టె శో
భావేశంబున భావజన్మనిగమాభ్యాసప్రసంగాది స
ద్యావప్రక్రియ లందు సర్వగుణసంపద్దోషసంశోధనా
ర్థవిధానితకర్మసాక్షి సుమహాప్రాంశంబు లట్లంతటన్. 14

సీ. అరుణప్రభాపాళికాష్టానకైరవ
శ్రీమహాభోగ పంజీవకరణి

సమయావలోకనాఁస క్తమానసనాయి
 కానాయకాఁ ప్రి సంధానకరణి
 ప్రత్యహస్సార్థ్యసంభవహేతుయుక్తి ని
 ర్వర్ణఖద్యోత సాఁవర్ణకరణి
 విప్రార్థ్యబాణ విభిన్నమందేహ శై
 ధిల్యకల్యాణ విశల్యకరణ
 తే. గీ. సకలభూతప్రపంచ విశ్రమవితరణి
 జార చోర చకోర సంఘారసరణి
 తరణిజాకార రేఖావిధానధరణి
 ధరణి జరణించె తమితిరంగురణి కరణి.

15

సీ. తనరాక చిరపుణ్యజన సుమనఃప్రమో
 దావహదక్షదోహదము గాఁగ
 తనరూపరేఖాది ధర్మనం బఖిలభూ
 జనులకు సారూప్యసరణి గాఁగ
 తనవర్తనము సముద్ధరణకౌశికరాజ్య
 సౌఖ్య సంపద్విలాసంబు గాఁగ
 తనమహోదయపృథ్వి వినుతసంధ్యావలీ
 బలీవిధానార్చన పదము గాఁగ

తే. గీ. వితరిణిగఁజూచి ప్రహ్లాదమతిభుజంగ
 లోకబహువిధసౌఖ్యముఁ జ్రౌఢినిడియ
 తనుప్రమోదించు నట్లనఁ దనరె హరికి
 నమరువటురూప మన గాఢతమము తమము.

16

సీ. అంధకారకళిందజాంతప్రదంబున
 వికసించు తెలిగల్ప విరు లనంగ
 జనులుసూచుట కబ్జజన్ముడంబరపాళి
 ప్రతినిల్వు దైవతాకృతు లనంగ
 సమయపయోబ్ధి భాస్కరమందరంబునఁ
 దరచిన నెగయు తుంపర లనంగ

చండిశతాండవోత్సవవేళ దిక్పతుల్
 జడిజల్లు ము తైంపు ♦ శాస లనగ
 తే. గీ. గోపగోవార్ధిపారదకుండమునను
 సమయహయమున నెక్కి నిశావధూటి
 రహినిశాఖండ మిడిన పై గ్రమ్మి మఱల
 వెలయు తద్విలములనగఁ దాఁరలు దనర్చె.

17

నీ. పరిపరివిధముల ♦ భ్రమనొందఁ జేయుచు
 నన్యస్థలంబుల ♦ కరుగనీక
 చను విచ్చి బేరంపు ♦ దినుసు లేర్పఱచుచు
 మదిబాయకుండగ ♦ మచ్చు లొనగి
 వలసి నిండారురతులఁ దూఁగఁ జేయుచు
 చొక్కెన వేళల ♦ సరకు గొనుచు
 (మిగుల నం తంత నమ్మిక జాయ లిచ్చుచు
 బహువిధసౌఖ్యలాభములు గొనుచు)

తే. గీ. తగుచు నాఁజెంబు లెఱుంగు వర్తకల పగిది
 విటులతో గూడి వివణికా ♦ వీధు లందు
 తమిని విహరింతు రాత్మవర్తనలకుఁటిల
 భాజనము లగు జారాంగనా జనములు.

18

చ. పనిగొని మారుపోలికలు ♦ బన్ని జతల్విడనాడి నెమ్మనం
 బున భయసంభ్రమంబులు గుఱుబుల్కొన జాటిల మెల్లనేగి నే
 ర్పునఁ జొరబాటి బల్పసిమిఁబుల్పెటి మానసిసొమ్ము లుమ్మడిన్
 గొనఁబడు నానచే గడనఁగుబైత సోఁకడుముచ్చు లయ్యెడన్.

19

తే. గీ. కలఁకలుముల జవరాలి ♦ కళలు గులుకు
 విధువిధుల పెండ్లివేళను ♦ వెలయ నడుమ
 సమయయాజ్ఞ కుఁ డిడు నట్టి ♦ జవని కై న
 తూర్పుదెన కొంత వెల్లనై ♦ తోచె నంత.

20

తే. గీ. సమయవనపాలకుఁడు పూర్వసాల మనెడి
 కుదటనిల్పిన కల్పకాంకురము లనగ

తళతళలమీటి కనఁబడెఁ ♦ జలివెలుంగు

నూత్నకీరణంబు లొకకొన్ని ♦ నూట నాట.

21

సీ. తిమిరాబ్జిమగ్ననిర్భ్రమధారుణీ సము

ద్ధరణలీలాఘృష్టిదంప్త్ర మనఁగ

గగనభార్గవమాస్తకలితకఠోర కు

తారధారాగ్ర శృంగార మనఁగ

విరహిణీమృగవధాచరణాగతస్మరా

దృతపురోద్గత పుండరీక మనఁగ

తిమిరదానవవధోతేనమాత్రసమయంపు

శౌరి చేకొని వచ్చు ♦ చక్రమనఁగ

తే. గీ. ప్రాక్చిఖరియప్తివైని సర్వప్రపంచ

రాడచిత సితదీప్తియంత్రం బనంగ

బింబరే ఖార్ధసంపూర్ణబింబ విశద

కాంతుఁ డుదయించె రోహిణీకాంతుఁ డపుడు.

22

ఉ. చల్లదనంపు టల్లికల ♦ ఝల్లి జగజ్జనకల్పవల్లి గో

వల్లభమాళిమల్లి సురవల్లభధిగ్రణీశుతల్లి రే

మొల్లపు టల్లిబిల్లి వగమొల్లపుజారుల నాగవల్లి జా

బిల్లి చకోరపువలపుఁ బెండ్లిగ వెన్నెలవెల్లి వెల్వడె.

23

కం. బిలబిలపతి మృదుకరముల

జలిబిలి గిలిగింత లిడిన ♦ జెలిమిదలిర్పక

కిలకిల నవ్వె ననంగను

గొలకుల తెలిగలువ వలపుగులుకఁగఁ బూచె.

24

కం. చలువలరాయుని లోపల

వెలసిన లాంఛనము మెఱసె ♦ వెన్నెల నీట

నొలచిన తెలిదామర్పైఁ

దొలఁగక మధువానుచుండు ♦ తుమ్మెదయనఁగె.

25

సీ. అరులపొం దరయుట ♦ నెరవుకా దని కాక

కొదమజక్కవకవల్ ♦ గూర్పలేవె

పంకజాతఘృతిః ♦ బడియున్న వని కాక
తమ్ముల సిరివన్నెఁ ♦ చాల్పలేవె
తెలియ రాజానుమఃతేధర్మ మని కాక
కలకాల మొకరీతి ♦ నిలువలేవె

వితతరంధ్రాన్వేషణత గూడ దని కాక
వివరముల్ బయలు గావించవలేవె

తే. గీ. భువి నివి యటంచు లోకులు ♦ పొగడ నెగడి
మిగులజిగిరి దగు నిగ ♦ న్నిగల తొగల
తెగల వగలెగయఁగా దిగి ♦ దగిలి జగము
లగణితంబుగ వెన్నెల ♦ లలముకొనియె.

26

చ. బలువిడిసీరుగాఁ గరగి ♦ పాతెడి జాబిలిరాలనీటికా
ల్వల నడుచక్కిఁ దిన్నెయల ♦ వ్రాలి ముదంబునపేరటాండురక
గొలిచి కొలుబుసామికిని ♦ గోర్కెనుపారముఁబెట్టు పండువె
న్నెల దమ పండుగామెతల ♦ నిల్చి సుఖించె జగోరదంవతుల్.

27

తే. గీ. అపుడు మదనాభిరామరా ♦ జాతృపుత్రి
నగరిచెంగటి పూదోట ♦ నడుమ నలరు
తలిరుపూజప్పరపు మేలు ♦ దవిలిపాల
వెల్లి వెలసెడి నవరత్న వేదిమీఁద.

28

చ. ఒనర మెఱుంగువెండితగఁటున్పిన లీలల నిగ్గుదేఱు సం
తనపు టరుంగు నెల్లెడ సుధాధవళద్యుతులొప్పు జంక్రెకల్
చనపునఁ జల్లనై వలపు ♦ జల్లఁగఁ గమ్మదనంపుఁ దెమ్మెరల్
వనిగొని మెల్లిమెల్లి విర ♦ బారఁగఁ గూరిమి మేఱమీఱఁగఁ.

29

సీ. గారాబుచెలుల వే ♦ ర్వేఱమచ్చిక బిల్చి
తగునట్లు మంచిగంధములు పూసి

ఘుమఘుమలాడు గంధములపుప్పొడి చల్లి

పన్నీటి రవసోన ♦ పైని జల్కి

దట్టంపుతావి పూదండలు సేకజుట్టి

సాభాగ్య భాగ్యలాంఛనము లొనగి

కపురంపువీడెముల్ ♦ గల్మిమీఱఁగ నిడి

మణిచిత్రభూషణాంబరము లిచ్చి

తే. గీ. పనసతొనలను గజనిమ్మపండ్లనంటి

పండ్లు ద్రాక్షోఫలంబులు ♦ పాలపండ్లు

చూతఫలములు నీమళ్ళిరూరఫలము

లోనఁగి వాసంతికాపూజ ♦ లెసఁగఁజేసి.

30

చ. మధురఫలంబులున్ మధువు ♦ మామిడిపండ్లు రసావళుల్ సుమ

నృధఫలముల్ సితేక్షురసమాధ్వీకముల్ పటలాచ్చదుగ్ధముల్

దధి ఘృత పాయసాన్నములు ♦ దైవమనోహరభక్ష్యముల్ మనో

రథపరితృప్తి నందఱు కరంబలరార భుజించి రచ్చటన్.

31

వ. ఇట్లు సంపూర్ణ చంద్రికోత్సవ కుతూహలాయమాన మానసు

లగుచుఁ దాంబూలికాఘాదన వినోదంబులం దవలి క్రీడింపుచుండ నందు

నందంపుఁదిన్నియలగు కోమరుప్రాయంపుఁ గన్నియ లా. రాజకుమారిని

జేరి ప్రియంపడి తమమనోభిప్రాయంబునకు సహాయంబుగా నిట్లనిరి.

32

తే. గీ. తోట నాడిన యలసట ♦ నీటదేలు

బడలికలు పండువెన్నెలల్ ♦ పఱచుమంచు

చలువలొగిజార మురిపెంపుఁ ♦ గలిమిమీఱ

మధువుఁ గొనుటకు నెనరిచ్చి ♦ మనువుమమ్మ.

33

తే. గీ. అనుచుఁ బ్రియపడి వేడిన ♦ కనికరంపు

గొనలుసాగఁగ మధుకేళి ♦ కనుమతించె

నందుఁ గొందఱు మానిను ♦ లాత్మభర్త

దారికనుగూడి వారిచిత్రములు గనుచు.

34

కం. ఉన్నంతట బల్బన్నెల

మున్నరికపుకన్నె లొక్కఁమొగిఁ జక్రాకా

రోన్నతిఁ గూర్చుండిరి త

త్సన్నిధి శశిరేఖ కలరు ♦ తారాళిక్రియన్.

35

వ. అయ్యవసరంబున

36

చ. అలరులతోటనాడు నపు డ డారసి యారసికావతంస లి
చ్చల నెడగూర్చి తెచ్చిన రసాలరసాలమధూకమన్నథా
మలకలవంగకల్పక ఘుమంఘుమితామలకోమలానవో
త్పలదళపూర్ణకుంభ మొకభామ సభాంతరసీమ నుంచినన్.

37

తే. గీ. తల్కువజ్రంపు గిన్నెలఁ డ దార్చిమధువు
గ్రోలి రపు డించుకించుక డ కొసరి కొసరి
తనిసి రొకకొంత కొంతనే డ పనువుమీఱ
వారు దమ నేర్పురాలిని డ పేరుకొనుచు.

38

తే. గీ. ఘటమునిండార మద్యంపుఁ డ గనటుదేర్చి
పొనఁగఁ జెంగల్పపూవులు డ పువ్వుగట్టి
తెచ్చి మముత్యపులుగఁజేయ డ వచ్చినట్టి
మోహినీదేవి వీవమ్మ డ ముద్దుగుమ్మ.

39

చ. అని కొనియాడుచుం గులుకుటామున మైవరపూని పూనికల్
గొన గొనసాగ సోగకనుఁగోనలఁ గోపుదలిర్పమోవిఠి
విని జెలిజాలు పొల్పెగయఁ డ బేరడిమీఱ మొగంబుమేలుగా
ననివలపుల్ నిటూర్పు లెడఁనవ్వులు వింతలునేయ నయ్యెడక.

40

నీ. గడితంపుఁ దల్కుచుఁక్కలలోన కలలోన
నెనసితి వివరింపు డ మనియె నొకతె

బలితంపు పండువెఁన్నెలఁ జూచి నెలజూచి

వికవిక నగవు గాఁవించె నొకతె

కలునంటు వలపు రఁవ్వలగొంచు వలగొంచు

నెడలె సోడ దటంచు డ నుడివె నొకతె

మరునితూపులు సడింపగనాటి పగనాటి

యన్నవాఁ డని చూసె డ సన్న నొకతె

తే. గీ. చంచలతఁ జెంది తొడలు వాఁయించుకొనుచు

గుడ్లుదిద్దెచ్చుచు నాడుచు డ గోలలిడుచు

త్రుళ్ళిపడుచును బలుమారు డ తూలినడుచు

మించి వెడవెడపాటు గాఁవించె నొకతె.

41

సీ. చందమామకు దీని ♦ సారంపుగందంపు
 మందుఁ జేసిన గందు ♦ మానకున్నె
 సకలంబుగల్గు వ♦సంతున కీది దానివ
 గల్గి సంతనె సంతు ♦ గల్లకున్నె
 మదనుఁడీ మధువాని ♦ మదనారి నెదిరిన
 నిటలాఁబకాగ్నికి ♦ నిలువకున్నె
 మలియానిలుండు వే♦మఱుదీని చవిగొన్న
 కొమరుప్రాయఁపురూపు ♦ సమరకున్నె

తే. గీ. మాటగోటికి యీలాటి ♦ మధువు వారి
 కేమిటికిఁ గల్గు మననోచు ♦ నోముకల్మి
 నిట్టి మదిరారసంబుబెం♦పెనఁగ దొరికె
 సహహ మనభాగ్య మని సోలి ♦ హఃఖిదేలి. 42

తే. గీ. దీనిమహిమంబు బలభద్ర ♦ దేవుఁడెఱుంగు
 గాని యితరు లెఱుంగుట ♦ కల్ల సుమ్ము
 తెల్ల మిది నమ్మకుండిన ♦ ద్రిదశులైన
 వార లాసింతురే సుధా♦ధారలకును. 43

చ. అరమరలేక యింద్రుఁడు సు♦రాధిపుఁడై క్రతుభోక్తగాని తా
 నెఱుంగఁడు దీనఁగల్గు రుచు ♦ లెప్పుడు చప్పిడి గొప్పజెప్పుచున్
 దిరిపెపుసాములై బలుప్రతిష్ఠల బాల్పడు వేసదారులై
 తిరిగెడి బాప లీమహిమ ♦ దెల్పెద రన్న నెఱుంగవచ్చునే. 44

వ. అని మఱియుం దమలోన.

సీ. తనగిన్నె లిది దాచి♦కొనె జూడు మని దాని
 బటువుగుబ్బలు కేలఁ ♦ బట్ట నొకఁగె
 మదము పెంపున మేను ♦ మఱచియుండినదాని
 మగపోడుములునేయ ♦ మొగిచ నొకఁతె
 తడబాటునడల్పైఁ ♦ బడనూగుచో దాని
 బిగువుగుబ్బల వల్చి ♦ దిగిచ నొకఁగె

బలిమి నబ్బ బ్బని ♦ పలవరించెడి దాని

చెవిజేరి సమ్మతి ♦ జెప్పె నొకతె

తే. గీ. వెలుగుపడుదాని నొకరీతి ♦ వెన్నజేరి

రిమ్మదిరుగఁగఁ గడుబొబ్బరించె నొకతె

దాని కులికిన చడిగాంచి ♦ తత్త ణమున

జరిచె చేకొద్ది నొకతె మజ్జారెయంచు.

45

తే. గీ. సొక్కి- సోలుచు వలపుటా ♦ మెక్కి నెక్కి

దిక్కులీక్షించి మరుఁడు దే ♦ రెక్కివచ్చె

నిక్క- నిది యక్కలార య ♦ మ్మక్క వాని

నెక్క-సము బల్కు-ఁ డని దాను ♦ వెక్కిరించె.

46

చ. వలువఁ నొలంగఁజేయఁ దగ ♦ వా తగవా తగవాలకింపు గ

నవ్విదొరబావ సైఁగ గన ♦ రా గనరా గనరానిప్రోడఁ జూ

రల గిలిగింత వేడుకల ♦ రాక లరాకల రాయరాసు మే

రలువిడనాడి యెంచ సగ ♦ రానగరా నగరాని నవ్వెడిక.

47

కం. అదరింపుచు జై వ్రలమది

జెదరింపుచు మదముగవిసి ♦ చెలు లలముకొనక

జెదరింపుచు నెదిరింపుచు

నిదురింపుచుఁ జిత్త్రలీల ♦ నెలకొనియున్నక.

48

న. ఇట్లనేకప్రకారంబులం గుసుమాసవరసాస్వాదనోన్మాద మనో

వికారంబులం బూరలు సఖినికరంబులం గనుంగొని కుమారికారత్నం బతి

హితభిషగ్వరులం బిలిపించి తద్వికారవిదూరంబులగు నౌషధోపచారంబుల

సేదబేరున్లుగాఁ గావించి సమంచితాలాపంబుల నందఱ నిజమందిరంబుల

కనిసి తనవిద్యానికేతనాంతరంబుఁ జేరంజని.

49

సీ. పచ్చనీడల జి గె ♦ ర్పడు నిగారపు తరి

విడి జీవదంతంపు ♦ వింతకోళ్ల

పట్టెల జలతారు ♦ పట్టెడ బిగువార

బవడంపు బోడెగం ♦ బముల తుదల

పై దోమతెర వన్నె ♦ పందిరి చందువా

ముత్యాలజాలరు ♦ ముద్దుగుల్కు-
ముఖమాలుపజపు సొంపులుగుల్కు విరులత
లాడ తగటులోడు ♦ చూడఁదగిన
తే. గీ. వన్నె పెక్కాలు దిగువ తివాసి మడుపు
లిడిన చిటితబుకు సురటి ♦ పడిగమంబు
లిడిన కూజాపుచెంబు తె ♦ ల్లాడలదివ్వె
లలరు నారాచకాన్సు మే ♦ లలరుపాన్సు. 50

వ. మఱియు చిత్రాంబరవితానంబుల మనోహరసౌరభోన్మేదుర
విలాసంబుల విలక్ష్యమాణాతి చిత్రబంధురబంధించిత పాంచాలికానిచయం
బుల విశాలపార్శ్వావలంబమానహరిద్రత్ననిర్మిత కీరశారీకాపంజరంబుల
సముచితోపచారయంత్రపుత్రికాసముదయంబుల ననేక మంగళశృంగార
లాంఛనంబుల నతిసుందరం బగు కేళికామందిరంబు కరణి ప్రబోధం బగు
విద్యాసౌధంబునందు సమరించిన యవనికాసమీపంబున నసల్పంబుగాఁ గల్పిం
చిన కుసుమతల్పంబుపై శయనించి సుఖాయ త్తచి త్తయై చిత్తజగ్రంధాంధంబు
మనోత్సాహంబుగా నూహింపుచుండె నయ్యవనరంబున 51

చ. తమమతిరీతి బిల్వణబుధప్రవరుండు సమస్తనిత్యకృ
త్యముల సమగ్రతల్ నడిపి ♦ దైవతపూజ లొనర్చి కామినీ
సముదితమన్మథుం డనఁగ ♦ సారతరోజ్జ్వలమూర్తియై యథా
క్రమమున మేడఁ జేరి సుముఖిసితి తల్పముపై నసించియున్. 52

ఉ. లీలదలిర్ప నట్లు బవళించి కవీంద్రుండు సౌధభిత్తికా
జాలకవీధులందుఁ గని ♦ సంతసమంది రయంబునం జగ
జ్జాలముమెచ్చ వర్ణనలు ♦ చక్కఁగఁజేయఁ దొడంగె మన్మథా
భీలకరాశతాప ఘనబీజనరోజ్జ్వలపూర్ణ చంద్రునిన్. 53

మ. అదె చంద్రుడుదయించె చూడు రమణీయాకాశవాసీసిత
చ్ఛదపద్మంబు రమాకుమారవిజయాస్త్రశ్రేణీకాకర్షణా
స్పదవజ్రోపలశాణచక్రమసదృశస్సంధ్యావధూమాస్త్రకం
దదళాడంబరకందుకంబు శరదుద్యద్బింబశోభాకృతిన్. 54

సీ. హరిహాయదిగ్భాగఁ ♦ మతిచిత్రతరరాగ
మరతాళికాహార్య♦మురుసముద్ర
మచిరనిద్రావేశ ♦ మంభోజినీకోశ
మవహృత్ప్రశంస మత్యుధతమస
మరివిహంగమలోక ♦ మభినవోదయశోక
మాకాశ మనవరతావకాశ
మవిరళకుముదాఘ ♦ మాఘోదకామోఘ
మమితజీవంజీవ ♦ మమృతభావ

తే. గీ. మతనుదర్ప మనల్పమై ♦ యతిశయిల్ల
చల్లదన మెల్లకరములఁ ♦ జల్లుకొనుచు
వచ్చె నదిచూడు శర్వరీ ♦ వల్లభుండు
చారుతరగాత్ర సమదచకోరనేత్ర.

55

ఆ. వె. ఉదయమయ్యెఁ జూడు ♦ ముత్పలదళనేత్ర
శంబరారి బాణశాణచక్ర
నికరమెన్న యామినికామినీకర్ణ
కుండలంబు చంద్రమండలంబు.

56

తే. గీ. శంబరఘ్నాగమపాణవంబు తిమిర
సమదవారణ మృగరాజ ♦ శాబకంబు
శంకరాంబరఘోణి దంష్ట్రాంకురంబు
బింబ మింపొందె నైందవం ♦ బంబరమున.

మ. ఇదె రమ్యోదయకందరాగ్రమునఁ ♦ బైనింపొందె నిందీవర
చ్చదనిచ్చేదనమిత్తుకార్ముకజడాంశచ్చేదనం బభ్రసం
విదితధాన్వంతనివారణంబు విరహవిహ్వలికామారణం
బుదయాశాసతి కర్ణ కుండలమనింద్యోస్మండలంబొబ్బమై.

58

చ. కలువలెనంగఁ దామరలు ♦ గందిముడుంగ దెనల్ నెలుంగ వె
న్నెలలుమెలంగ జక్కవలునెక్కినిసేగిమునుంగఁ జీకటుల్
బలిమినడంగ వేగొమరుఁ ♦ బ్రాయపువారల డెందమందమై
పాలుపలరంగ వారినిధి ♦ పొంగంగఁజేయుచు రాజు రాజిలెన్.

59

తే. గీ. మృగరథాంగై కకలనచే ♦ నడుమనంటు
కజ్జలం బని యొకభంగి ♦ గానపించు
నెలకు నెలకొన్న నీలీల ♦ దలచిచూడ
రోహిణీకుచమృగమదా ♦ రోపణంబు. 60

కం. ఆకాశశాణమున రా
శీకృతమగు చందనంబు ♦ సితకరబింబం
బాకీరారము తన్న
ధ్యాకలితమృగీమదౌఘు ♦ మగు చిహ్నంబున్. 61

తే. గీ. గగనమండల మిదిగాదు ♦ కలశవార్ధి
తార లివిగావు నూత్న డిండిరకణము
లితఁడు చంద్రుఁడుగాఁడు పుండ్రుఁడొక్కఁడై
డంక మిదిగాదు శయనించి ♦ స్వప్తి శౌరి. 62

చ. అని నృపకన్యకామణికి ♦ నవ్విబుధేంద్రుఁడు పూర్ణ చంద్రవ
ర్ణన లుపదేశభావము లభింక బహుభంగులనేర్పరించి యం
తను దని వింతదీక్షిని మనంబున సంతసమొప్పు వెండి వ
ర్ణన గొనె చంద్రతేజమును ♦ నాభికమన్మథతాపబీజమున్. 63

చ. హరిణమయూఖి నీయదర ♦ మందలికందు జగంబు నెవ్వరె
వ్వరు శశకృష్ణసారవట ♦ వై ఖరలచ్చపడంగ వర్ణనల్
దరమిరచింతు రేను మది ♦ దల్పెద దివ్యవిలాస భావికా
ధరమధుకల్పనార్థమయి ♦ ధాతనుధాస్తీకొనర్చు గర్తగన్. 64

. అంకముగాఁగ గొంద అమృతాంబుధిపంకముగాఁగఁ గొందతే
ణాంకముగాఁగఁ గొంద అచలాసితకాంతిగఁ గొంద తెన్నుచున్
శంకలు వల్కుచుందురు శశాంకభవజ్వరరాంతరాళిని
లాంకముఁ జూచి రాత్రికబళాంధతమం బని నేఁ దలంచెదన్. 65

మ. అని యిబ్బంగిని బిల్వణవృక్షుఁడు ♦ డుద్యత్పూర్ణ రాకాకళ
తుని వర్ణించుట లాలకించి యితఁడంధుం డంచు మాతండ్రి చె
ప్పిన నే న్ముగ నమ్ముకొంటి నిదిహాపింపన్ మహాశ్చర్య మి
ప్పని జిత్తంబున నూహసేయఁ దగు సంభాషింపఁగా నెంతయున్. 66

'వ. అని యామినీపూర్ణ తిలకారత్నంబు కళావతీరత్నంబు గావున భావజ్ఞులైన తనమనంబున నిది మదీయరూపలావణ్య శృంగారరచనాకల్పనావ లోకనోత్సవ యువజననీతిక్షణోద్ఘాటం బగు పటకవాటంబు వాటంబుగాఁ జూపింపఱచి పటచితప్రధానమేధావిశేషబోధాసామర్థ్యంబునం గాణత్యకృత్రి మంబుఁగల్పించినిల్పిన గురునిజాణతనంబునకుం దార్శాణంబుగాఁ గళంకాం కిశేందుమండలాభివర్ణన ప్రమాణంబు గన్పడె నితం డంధుండైన సస్మదీయ ప్రతభేంగం బగు సనంధుండైన గురుచరణారవింద దర్శనంబునం గొఱంత గల్గినేర దితనిందర్శితం నని నిశ్చయించి యతిప్రయత్నంబున.

67

ఉ. తల్పమునందు లేచి స్రముఁదంబుననిల్చి తదంతరాళికా

కల్పితసాంద్రచంద్రపటఁకాండముపై కరయుగ్మముంచి సం

కల్పభవనస్వరూపుడగు ఁ కంజభవాన్వయవాఙ్మయచంద్రుపై

నిల్పిన దృష్టిజూచె రజఃసీపతిఁజూచిన రోహిణీప్రభన్.

68

తే. గీ. యామినీపూర్ణ తిలక బిల్వక్షుణ్డు వేడ్క

దసరఁ దమలోన నన్యోన్యతరముగాఁగఁ

జూచి సప్సరః వలరాజు ఁ కాచి కాచి

వేచితలయాచి తమిశేచఁ ఁ జూచె నపుడు.

69

వ. వెండియు మఱగోస్తంధపుండ్రేతనధనుర్ధరుం డగు మదనుం డిదియె నమయం బని నింతాంతామోదితస్వాంతం డగుచు గాటంపుతేట పన్నిట నీటుగామజ్జసంబుగావించి గొజ్జగలనజ్జనీట గుజ్జపదనిడి మంచిగంధపు మెయిపూతలందంబుగాఁబూసి పచ్చకప్పురపుఁ బుష్పాడి గుప్పసనస్పతిలు వలపులొప్పఁగాఁ గప్పకొను చొప్పునంగుప్పి గోవకస్తూరిరేఖ నెన్నొసల మిసమిస లాడుపసిమిని మిసిమిదేట తీరుమిఱచిన మగరాలజగానిగారంపు కెంపు కెంపు రవరవలొదవిన సుతారంపుపనిమెఱుంగులంబొంగారు బంగారు సింగారపుబొగుల నగులు నిగన్నిగలమెండుకొను గండభాగంబులం దాండ వింస నింపు సొంపునంబెంపు జిగిమెంపునంగనవట్టు హొంబట్టుబొందునం బొందుపడంగట్టిన దిట్టంపుసోగ పెన్నెరులసిగ వగలుగులుక తిళుకులొలుకు కడానిబన్న సరంబు లురువైన నవమాలిమాలికలు కధరంబునంధరియించి యించు కేనియుం గొఱంతలేక రంజిలు మంజులచ్చటాపుంజంబులైన యప

రంజిగోలుసులజత కరంబులంబూని పూనిమెఱుంగిడిన వజ్రపుఁగుంగరంబు లం
గుఱులందాల్చి మేలి లికెడి వెడఁదరతనంపు జీలిహిమిడికంబు శిరంబునం
దొరంగలింపఁ గెంపునంపదలఁ బింపిల్లుగూయు జంద్రకావిచేలంబులు విలా
సంబులేర్పడం గట్టి సన్నంపుహొందగటుచెల్వగు నిల్పుటంగీ బెడంగుగాఁ
దొడఁగి జరిపూవులశాల్ నడికట్టు గట్టి మిటారంపుచికిలిగేదంగి క్రొన్నన
కొటాకుకటారీ డాపక్కమొలను జెక్కి చొక్కంపు దమ్మికెంపుల గూర్చిడిన
పిడి నేర్పడు బెడిదంపుతఱుకుఁ జెంగల్వలేకుబాకు కడినిడి గ్రొందలిరువాలు
వ్రాలులై కక్షికమాలికావలంబనంబు దీపింప గొప్పజొప్పికలు కెందమ్మి
పలక డాకేలఁబూని లేమావిజపుర్బల్లెంబుల నుల్లసితమ్లకాకోశశతఘ్ని కాగ్ని
యంత్రంబుల నిరంతరణత్పఱిమదషట్పరణగుణాభరణ వల్లికాప్రసవరసాల
దండ కోదండంబు నమందారవిందమాకందకుందేదీవరాది నిశితమార్గణగణ
పరిపూర్ణ తూణప్రముఖ నిఖిలప్రధనసాధనంబుల సుయోధనుం డన మీనకేత
నుం డిట్టి వేషధారణంబున దిగ్విజయంబు గైకొన సమకట్టి యనంతశుభలక్ష
ణాక్షీణజననై కరూప సమున్నతానుకూలగుణంబు లరసి తెచ్చిన సమదశుక
సామ్రాణికంబులం బూన్చిన సుగుంధబంధురగంధవాహస్యందనంబునం బొందు
పఱచిన విశాలమాలతీకుసుమపీతంబువయిం గూర్చుండి హాళిఁబైకొన
వాహళి వెడలివచ్చునెడ సరోజకర్ణ కోదారభేరిధణంధణనినాదంబుల చిరవిర
హిణీమనోచ్చేదంబుగా మ్రోయ శారికాపటహానిస్వనంబులు జెలంగ సవ
రసాలకేసలయోత్థాదనావలేషనాస్యభృత్కృతకాహళీప్రఘోషంబు యువజన
మనశ్శోషంబుగా మొరయ విదళదరవిందస్యందమకరంద బిందుసందోహ
విహారామందతుందిలేందిదిర వదిజనకై వారంబు లెనంగ బిరుదులై గుండ
భేల్లనం గొండకూక లేకంబుగావ్రేయుచు చకోర కీరశారికా పిక చంచరీక
యూర మానసౌక పారావతాది విహంగంబు లంబరంబునకు గ్రొవ్వుమిరి
రివ్వుననెగిసి సంకేతంబుగా సన్మోన్యముఖప్రముఖ బంధురభుజబంధ నింబంధ
నోల్లంతితప్రదీనక్రమంబుల భూభాగంబునకున్ వ్రాలి పొగ్గొను కోడ
వ్రాయంపు జట్టిలపోల్కె సామునెఱుపుచు మహోన్మాదస్వైరగమనంబుల
సేనాసముదయంబున కెచ్చరికంబురికొల్పుచు సేనాముఖంబున నడువ నకల
శకుంతలసంతాన సమేతుండై వసంతుండు సేనానాయకత్వంబు సేయ మెఱుంగు

నెడి యీటెల తెలంగునఁ దభ త్తళాయమాన మానితాస్తాకతరుణకిరణం
బుల ధరణిం బురుణింపుచు జండుండు నెల్లదిక్కులం దెల్లదనంబు నివ్వటిల్లఁ
బండువెన్నెల రేవెల్లు వెల్లుచందంబునం గాయ గండుమీరి దండుదరలివచ్చు
నెడనెడవిదాహం బైస నలరు పూదోట లేమావిమోక జప్పరంబుల నిల్పి
సేదదీర లేతపూందేస సానంబుసేయు కతన కన్లవకెంపుమిన్ను లగ్నికణంబు
లుగా గురియ గుసుమాసవపాన ఘూర్ణాయమాన లోచనండు గావున
నితాంత్రోష సమ్మిళితాంతరంగుండు విరహులపయిం దన బలంబులం బురి
కొల్పుచు రదనంబులు గీలుచు విశ్వరూపంబు దాల్చిన పగిది జగదెల్లఁ
దన్మయంబుఁ గావింపుచు సరదంబుడిగి యప్పుడు.

70

చ. జలజలవిచ్చు సన్ననిరఁజాజాల కుచ్చులదమ్మి పల్లము
త్పలములన క్కెరల్ చికిలిదండలు సంపంగి గిల్కుటందియల్
తలిరులమెత్త లేఁగిసిఁదంటవిరుల్ దగువాగెవచ్చరే
కుల విరిబంతి మోము సిఁగుక్కెడిచిల్గు హుమావిహారుడై.

71

కం. సగువాలుగొలిపి విరహుల

సగునాలగఁ జేయ నాడునడుపుచు నల్లం

తట మలిసించుచు మించుచు

దగుకున నొకచోటఁ బొంది ఁ తమి నిగుడంగన్.

72

చ. అలరుతుపాకిలోన దురుఁసారెడి పుప్పొడిమందు నింది ర
వ్వలబరి దేటిగుఱా భృంగఁ ఁ నన్నెసళాకున సంఘటించి రం
జలు మృగనాభిరంజనముఁ ఁ జేసి యశోకలతాంతవహ్ని దా
కొలిపి కుచాంతరంబు గురిఁగూర్చి గుభీమన నేసి యేసియున్.

73

చ. తగఁ జగురాకునింట సరుఁదారగ తామరతూటినూలు నా
రిగఁ బిగియించి పంక్తతులు ఁ రిమ్మలువారఁగఁ జిమ్మరేగి తీ
రుగ మగదేటిరెక్కల గఁదుల్గల సన్నపువన్నె వాడిదే
రగ మొగియించు ముద్గరశఁరాది యమోఘశీలీముఖంబులన్.

74

కం. తగుకున సమరిచి యలయిం

పుట్టకై పుంఖానుపుంఖముగ వారలఁ దా

నటు కాకీలు నిటు కాకటు

కటగటమనఁ బింజపింజ ♦ గాడఁగ నేసెన్.

75

చ. వడివడి మారుఁడేయు గడు ♦ వాడిమి క్రొన్న సగోలబంతు లొ
త్తుడురోదఁ జేయుతు మ్మెదల ♦ దొమ్మిచలంతులు నెమ్మిగంతులె
ప్పుడు నుడివోని రాచిలుక ♦ మూఁకల రంతులు గాడ్పులంతు లా
రడి మటుమాయవెంతలు వి ♦ రాశముగొల్ప బిరాస నిన్దఱున్.

76

ఆ. వె. మూర్ఖఁజెంది తెలిసి ♦ యోర్పిలోనదిటంబుఁ

జేర్చి తమకు మేర ♦ దీర్చి వలపు

గూర్చి మరుని మనసు ♦ మార్పు జాబిలి నెగ్గు

బేర్చు మధుపవనుల ♦ గూర్చి యనిరి.

77

సీ. ఘనసుమనోధర్మ ♦ కలనచేఁ బ్రకటించి

కలితవిసారల ♦ క్షణత మించి

మధుసూదనగుణా స్తి ♦ మానక వ ర్తించి

యసమాంబకఖ్యాతి ♦ సలిశయించి

శంబరాహితవృత్తి ♦ సహజంబుగనటించి

యతను సమాఖ్యచే ♦ సందగించి

పరమరహస్యమం ♦ దిరసంస్థితి వహించి

గంధవాహవిమాన ♦ గతులుగాంచి

తే. గీ. సట్టి పౌరుషశాలిపై ♦ సట్టి నీకుఁ

దగవియోగుల గుదిగూర్చు ♦ దలంచు శుంత

వెంత నీవంటి జగజ్జేక ♦ వీరుఁ డేడి

బహులతాంతపరిత్రాణ ♦ పంచబాణ.

78

ఉ. అంటిన గందుతూపు బయ ♦ లంటిన గొంకుహయంబు బిగ్గరన్

వెంటునఁ దుంటవిల్లు బెదు ♦ రంటినవిచ్చు బలంబుగల్గి పే

రంటినబంట వంచు సద ♦ రంటినదంటలు దచ్చికంటి ము

క్కంటియు దమ్మిగంటి తెర ♦ గంటి దొరల్ తెరగంటిరంగజా.

79

చ. విరహులనేచ నీకు బరు ♦ వే బరువేబరువేలవేలముల్

దరుమగ మేలుగూడవల ♦ దా వలదావల దారిపాంథులన్

దరిమిన పాపమూర మదనా మదనామదనాధనాధ దు
ర్భరభరణంబు గాంచు దనపై దనపై దనపైక పైనికా.

80

మ. పొలుసొందం దృఢశక్తి యుక్తి విలసద్భాగపముల్ నేత్రస
ష్ట్రులమూర్ధ్వగుణముల్ సుదృఢ్ఞ సితశస్త్ర శ్రేణికల్ పుష్పకో
మలగంధానిలచిత్రయాసవితతుల్ ♦ మందాక్షవర్మాద్యముల్
దొల్తులం గానుకలంది నన్నునుపు ప్రద్యుమ్నాఖ్య విఖ్యాతృకా.

81

ఉ. చక్కెర లు క్కెరలైదిచి ♦ చక్కగఁ జిక్కనివాలమిఁగడల్
మెక్కగఁజేసి చిక్కడఁచి ♦ మిక్కిలిమక్కువదక్కి పచ్చడాల్
గొక్కెడి రెక్క లుక్కడరఁ ♦ గ్రక్కన దిక్కులకెక్కియాడ బు
ల్పెక్కెడి పక్కిచిక్కిగవంపట్టెడ ♦ కానుక మెచ్చుమనృథా.

82

ఉ. కాముకన్దరి వీవు నిశికాముకుఁ డాతఁడు సోమహృద్బల
ప్రేమాండ వీవు పుర్ర తరఁసోమనమాఖ్యుఁ డతఁడు పద్మకం
ఠ్రేమసుతుండ వీవు విసుగీకృతపద్ముఁ డతఁడు నయ్యయో
హామిసంక్లుప్తనా దృఢతఁరాంగునితోడ ననంగ సఖ్యముల్.

83

ఆ. వె. మేనమామ యనుచు ♦ మేళంబు శశితోడ
గూడి నంత మీఁదఁ ♦ గీడువచ్చు
దేశములను “సర్వనాశాయ మాతుల”
యనెడి నుడువు వినవె ♦ మనసిజాత.

84

చ. తళతళవాలు వాలువిరిదండల దండలపొంచిపొంచి ర
వ్వల వలగట్టి గట్టిమదివై మదివై సుకుమారమారకో
మల మలయాలయప్రియతమారుత మారుతయానయాన నీ
గొలగొల లింక నింకననగోలల గోలలనేయ నాయమా.

85

కం. మదనా సమసుమశరముల
నెదనా టననేయ మాన ♦ వేమిర యిది గూ
డదనా శశివదనా నీ
కదనా సవహీరరదన ♦ హరకృతకదనా.

86

మ. కమనీయాదృతశాలిశౌర్యఖిలలోకానందసంధాత్రి శ్రీ
రమగుం బుష్ట్రుండవై సముజ్వలమహారాజ్యాభిషిక్తుండవై

ప్రముదోద్వృంశగుణంబుఁ బోవిడిచి దుఃస్వాదానవోన్మత్తదు
ర్గమచండాలగుణంబు గైకొనుట వేఁడ్కా నీకు సాంఘాంతకా. 87

నీ. జగమెల్లఁ దానయై ♦ జగడంబుఁ నూపుచుఁ
బాగుకొందు వేచేతుఁలుగలజోదు
ఒకచోట నిల్వక ♦ సకలంబుఁ జెరలాడి
పరులదృష్టికి పట్టుపడని రథము
వేలు నూరులు మొనల్ ♦ నెలయుచుండెడు చిల్క
గములు నిండ్లారు చొక్కంపుదొనలు
ఎపుడుసూచినఁ గను ♦ లెట్లు జేయుచుఁ బండ్లు
గొఱుకుచుండెడి నల్ల ♦ కఱుకుమూఁక
తే. గీ. లేకమయి చుట్టుకొని మారులేక తనిసి
రాయుండై యున్న బలుచేదు ♦ నేయుసాని
తోటి పోరాటనలిసిన ♦ నాటిసిగ్గు
పాటుచాలదె నీకు నీరాటలింగ. 88

చ. పగఁగొనిశంబరుండుదధిపాలుగఁజేసిననాఁడు రుద్రుఁడే
పుగఁ గనుమంటలం గరుగఁ ♦ బూనిననాఁ డిటువాడిమాలి నేఁ
డగపడి తొర మార పథికావళి పాపశలంబో లేక ని
న్నొగిఁ గనుతల్లి కడ్పుచలఁగో రతికున్నక తాటిబల్మియో. 89

కం. బలువీరహలపాలిటికే
విలుకాడవొ నీదు నిశితవిశిఖవితతుల
న్యూల గాడవొ “చెడిబ్రతికిన
కలిమి”గదా గెలుపుటాన ♦ కామవిలాసా. 90

నీ. వెడవెడ నీవిల్లు ♦ విరిగి మంటనడంగ
హెచ్చు నీశరములు ♦ విచ్చిపోను
వడి నీదు దళవాయి ♦ యడపుట్టి చరియింప
బడిబడి నీపొజు ♦ బయలుడెగ్గ
వడిదప్పి నీచేతి ♦ వాలు వాడిదొలంగ
మొనసి నీ యరదంబు ♦ మూలఁబట్టఁ

గొంకచు నీ తేజి ♦ సంకిలించి యుండ

నీ శైవ్యమెప్పుడు నట్టేటల గలియ

తే. గీ. మొగ్గబారకు నీపూన్ని ♦ బుగ్గిగాను
ముగ్గలను నేచు పాతకమున వియోగి
మానవామిత్ర నీరూపు ♦ మండిపోను
దుండగంబేల మారణిఖండిపోల.

91

తే. గీ. గాలములఁదీసి నీడాలఁ ♦ గాలజేసి
మేలుతూపుల మాలల ♦ పాలోనర్తు
పంతమునఁ బీల్చి పిప్పిగాఁగింతు విల్లు
ధూళిగట్టింతు సరదఁబు ♦ దొలఁగుమార.

92

కం. అని చతురుపాయములఁ గ్రొ
న్ననవిలుతుని దూలనాడి ♦ నాళీకకళా
వనకేళీ ఘృణిపాళీ
జనితాళీ మధునివిధుని ♦ చతురతఁబలుకన్.

93

కం. అలరులవిలుకానికి నీ
వలర సహాయంబనగుచు ♦ నయ్యయ్యో నీ వి
ట్లలమి తెరువరులనేచుట
వలరాయనికన్న మంచివాడవె చంద్రా.

94

ఉ. నాటినవేడ్కతోఁ బొడమునాటి నినుంగని నీకఁగొన్నగా
నూటికి నూలుపోగనుట ♦ నూల్కొనభక్తి సమర్పణంబుగా
మాటికి మ్రొక్కి వేడుకొనుమాట దలంప వలండునిమ్ము మో
మాటపుత్రోవ మర్వదరమా నెఱమానిసి కెందు నభిజా.

95

కం. సజ్జనితుండనుచు నల్లుని
బుజ్జగముల కబ్బుబోకు ♦ పూర్వమునందున్
ముజ్జగములెల్లఁ జెలిసిన
తజ్జనకుని కథలు వినవె ♦ తరుణశశాంకా.

9

నీ. సరసకళాయావఁసంపన్ను డనుటకు

పద్మినీప్రియలీలఁ ♦ బరంగియున్న

చల్లనివెల్లు రంఃజిల్లువాడనుటకు
 రాజరత్నముల గఃరంపకున్న
 కువలయానందంబుఁ గూర్చువాఁ డనుటకు
 చక్రానురోధంబు ధ సలుపకున్న
 సన్మార్గవ ర్తనోఃత్సవశాలి యనుటకు
 తారానుపంగంబుఁ ధ దలఁపకున్న

తే. గీ. నిక్కముగ నీకు పట్టిహుళక్కిమాట
 దక్కె గాకేమిఫలము పేరెక్కరాజ
 శబ్ద మెన్నఁగ ఘృతకోశసామ్య మయ్యె
 కుటిలవర్తన నుతిపాత్ర ధ కుముదమిత్ర.

97

ఉ. ఎల్లజగంబులందు భ్రమియించి కళానిధివంచు రాత్రిమేల్
 చల్లనివాడవంచు సహజాబ్జుడవంచు తమఃప్రశాంతరు
 గ్వల్లరివంచుఁ గల్లరులు ధ పన్నినమాటల మిన్నుముట్టితొ
 హల్లకరాజ కుంగెడు తఃసర్థము నీమది నెంచిచూడుమా.

98

తే. గీ. దుండగముమీఱు భవనజాతులనువగ్గ
 మూది ధరచక్రవిద్వేషమూని లింగ
 ధారినై కృష్ణపక్షవిధారివగు క
 ల్పాదనీస్వర్పదోషాస్తి ధ భేదమిడదె.

99

కం. జీవప్రియుడ వటందురు
 జీవద్వేషంబు నీకు ధ జీవంబగు రా
 జీవారిపధికజన రా
 జీవాభి నవప్రభీత ధ జీవమృగేంద్రా.

100

నీ. కువలయప్రియుడంచుఁ గొనియూడునందు లో
 కువగాక యుండిన ధ ట్లవుదువీవు
 హిమమానలసదాఖ్య ధ నెనఁగు నీమహిమ మా
 నకయున్నదగు నీకుఁ ధ బ్రకటముగను
 సౌమ్యాధికారి వాఃసనగల్లు నీకు న
 సౌమ్యత్వమూడుట ధ సహజమరయ

గురువిగ్రహస్ఫూర్తి ♦ గొను నీకు గురువియో
గంబుఁ జెక్కుట యచితంబుదలచ

తే. గీ. వలపుమొలపించు నొలపున ♦ బులుపుఁగొలిపి
నిలుపు చెలువునగలిపి వెఱ్ఱలపుటార్తి
జెలుపుగొన మల్పుమెలపని ♦ గెలుపుఁ బొలుపు
వెలుపరించని తేడ రేవెల్లనాడ.

101

ఉ. గోసికిమూలమై యిపుడు ♦ గన్నడితొర భవుండు బండిగాఁ
జేసిననాఁడు గాము గడిఁజేసిననాఁడల హేళిమాయగాఁ
జేసిననాఁడు దేశికుండు ♦ చేసిననాఁ డెడఁబాసి తిట్టు మై
డాసిననాఁడు నీవెచట ♦ దాఁగితివో శశి మచ్చమాయకే.

102

చ. కటకట చంద్ర నీకు విధిఁకట్టడిఁ జేసెఁగదా దినంబు గ్రుం
కుట యుదయంబునొందుట దగ్గులొని నిల్చినచోటఁ గూల్చినం
తట నెలధర్మహార యది ♦ దస్సనె బ్రహ్మకులఘ్నదోష మె
చ్చటఁగలవాడ నిత్యమును ♦ జావును పుట్టువు గల్గియుండుటల్,

103

నీ. హరియై సత్కథాహరియై తేజోవి
హరియై కుముదప్రహరి యుండ
ఛాయుడై బహుకృతాసాయుడై క్రూరప్ర
మేయుడై ఖలసైంహికేయుఁ డుండ
మానియై మంత్రనిధానియై శాపనం
ధానియై విబుధప్రధాని యుండ
క్రోధియై మదనవిరోధియై భవదుర్ని
రోధియై కృష్ణశిరోధి యుండ

తే. గీ. ప్రిబలబలదర్ప మేవడ ♦ రగడునేర
కకట వికటాతి విరతి కాముకులసకల
వికల మొసరించు లుపాటి ♦ నెరవుసాటి
వారు నవ్వరే? నీదారి ♦ వారిజారి.

104

నీ. కన్నతండ్రికిఁ బోటుగల్పించు గురునియి
ల్లాలి సంసారంబు ♦ గాఢుఁజేసి

తనయునిదెన విరోధంబు లెంతయుఁ బన్ని
 తోటియల్లుని తలఁ ♦ ద్రొక్కినిలిచి
 చెల్లెలి యింటిమే ♦ తేవులారఁగఁద్రోచి
 వలనొప్ప మఱుదిపై ♦ వాడుగట్టి
 వది నెక్కుఱనిబాగు ♦ వంటకదృష్టించి
 మిత్రునిగడిగాము ♦ మ్రొంగజేసి

తే. గీ. తొర తనవారలనుట నీయందులేదు

గదర మావంటి పధికుల ♦ మది చికాకుఁ

జేయు టిదియెంత వింత నీ ♦ సేతలందు

గురుకళంకాభినుతిపాత్ర ♦ కుముదమిత్ర.

105

చ. నిలుకడమాలె దొర విను ♦ సీబ్రీతుకెల్లను బైలుగాను నీ

నిలు వటు సీరుగాను నిను ♦ నెక్కిని మిక్కిలి గాముమ్రొంగ నీ

బలి మిఠఁ గ్రుంగిపోను నిను ♦ బట్టి యొడల్ పదియాలులెక్క వ్ర

క్కలు విడఁజేయ నీవని పగల్ గడుసన్నగిలన్ నిశాధిపా.

106

కం. అని చందమామ గుండగ

నని జందనశైలవనఘనామోదంబుల్

గొన జిందు మందపవనుని

గొనజిందగ నిండఁజేయఁ ♦ గొనిరి కండకన్.

107

కం. పంచశర విధులగలసి వ్ర

పంచంబున కెల్ల బ్రాణపద మగుచు మమున్

వంచించి కొంచెపఱచుట

మంచిది యోమదవిహార ♦ మలయసమీరా.

108

తే. గీ. కమ్మకస్తూరి కేదంగి ♦ కలువచలువ

పుష్పాడులు నొప్పుటనఱుల ♦ నుప్పతిల్లు

కప్పురపుమెప్పు వలపులఁ ♦ గాన్కఁగూర్తుఁ

గురుణజేకోర మలయమందెరివిహార.

109

కం. జీవస్వరూపుడవు రా

జీవారిని గలిపిమెలఁగఁ ♦ జెల్లునె సమయా

భావుడవు సమయకారణ

భావుని భావజనిగూడఁ ♦ బడదురె పవనా.

110

సీ. సారమింకెడి గంధసారంబెఱుగు నీ

స్వర్ణతాపం బాట ♦ శైత్య మూట

సపరాగసుమగుచ్ఛసంతతు లెఱుగు నీ

మసలుట రయమూట ♦ మందమూట

తగుమహాభూతార్థతత్త్వజ్ఞుడెఱుగు నీ

వపగంధివూట గంధాస్తి వూట

సన్మార్గచరణున సముదయ మెఱుగు నీ

జాడసౌఖ్యదమూట ♦ శ్రమదమూట

సే. గీ. పాగింటియక నిను జగత్ప్రభుఁడండ్రు

గాకలోకులు నీతత్త్వ ♦ కథనమెఱిగి

స్థితివారు ప్రభంజనం ♦ డనరె జగతి

నట్టిలనందార చంచలగుణసమీర.

111

ఉ. అహితమైన వహ్నికి సహాయమనై సకలంబు నొక్కమా

టూహులగుండువయ్య సలుఁడల్పతనొందిన మింకెదార నీ

సాహస మేమిచ్చెప్పగు ♦ చందనశైలవిహార గంధవా

హాహిత మిత్రవంచనుఁ డహా విరహార్తుల నాదరించునే.

112

మ. ఖలమీనధ్వజనంగులి భునసభంగప్రక్రియాధుర్యచ

ర్యల శుక్రప్రియమిత్రభావముల వక్రకూరగంధానిల

ప్రళయోద్యాసిన హిమ హార పథకప్రాణవ్యధప్రాప్తికిన్

మలయప్రక్రమమందకృత్యములు ధర్మబాంసె దాక్షిణ్యమే?

113

మ. కడిమిన్ లోకముల్లెల్ల నొక్కపొరిమింకిన్ సీవె కాణాచివై

గడిపేరంగలవాడ సంచు మనిలోగిర్వింప కోరొచ్చి ని

గడిగావించ సహస్రవక్త్ర మహిమం ♦ గన్వట్టియన్నాడు పై

యదరసరాకు మసంతముర్తి నిను నాహరించు గంధానిలా.

114

కం. తొడరి పరిసంచం బెల్లను

గడగడలాడింతు ననుచు ♦ గర్వింపకు మె

- క్కుడుగల్గిన వడిగల్గిన
సుడిగల్గినవాడ వగుటఁ ♦ జూడమె పవనా. 115
- తే. గీ. అడచిపడె దేల జగమెల్లఁ ♦ దుడిచిపెట్ట
కోరిపుట్టించె నినుఁ దలఁగొట్టమారి
బ్రహ్మ ననవలె గాక నీ ♦ బ్రతుకు ధూళి
పాలుగా నింత చలపడె ♦ దేర పవన. 116
- తే. గీ. చాలుచాలుర నీసౌరు ♦ సన్నమాను
నాలి భూతంబనై తుది ♦ గాఢజేయు
గాలిపీడవనంగ నిన్లాడె గంధ
వాహ నిను నెంతదూటిన ♦ వంతుగలదె. 117
- వ. అని సేనానాయకసహితంబుగా మదసబలంబుల నుద్దేశించి. 118
- తే. గీ. మాట మంచితనంబెల్లఁ ♦ దూటుపటిచి
మేటి తలవంపుపాటునఁ ♦ గోటులేక
చూడెదేమేమొ మారుని ♦ ఘోటి నీదు
నోటిగోటాప నెన్నఁడు ♦ గూటఁబడునొ. 119
- కం. కోకిలమా యిక మాణో
నేకగ్రీవముగఁగూడి ♦ యిపు డింతటిలో
నేకగళగ్రాహితసం
బేకొన పలుగాకు లింట ♦ బెంచికొ నిన్నుకొ. 120
- ♦ సంగంధి వృత్తము ♦ —
కోకమామమేచఁ దల్చు ♦ కోకమానవేమి పు
రాకు శారికా సరే చిఁరాకుఁజూపరాకు మా
టికమానవేమి శాపఁటికమా చకోరికా
నీకమా విరాళిసెంద ♦ నీక మానలేకమా. 121
- తే. గీ. కమ్మపూదేనె దుటగాముఁగవిసి డిల్ల
పడఁగ సైపనిపాట రంఁతిడియె దింత
వెగటుగావింప నీకెంత ♦ యెగసిపాటె
తేటి నీ ద్రిమ్మరితనంబు ♦ దేటపడియె. 122

చ. అధికనిషేధయుజ్మధుసమాహ్వయ పక్షిబలంబు గూర్చి యి
 మ్మధుబలజీవనాంతకకుమారశిరోమణి యైస కూర్మిరమ
 స్మధుసకు బంధకృత్యముల ♦ మన్నన జుట్టమనై తివౌ బభౌ
 యధికవిరోధులైన హితులౌదురు కార్యపరానుకూలతన్. 123

ఉ. సంతతిమాలి పాంథజనసంతతిపై నలుసంత ప్రేమతో
 సంతసమండఁ జేయ నదె ♦ సంతతజాతివిరోధమొంది నై
 సంతకజాతికేళి కిడి ♦ సంతపనంబొనరింప నీవు మా
 సంతజరింపరాకుమి వసంత దెసంతమసాంతకారిణి. 124

వ. అని యనేకప్రకారంబులం దమ మనోవికారంబులకొలంది
 కందర్పసుందరేందుమందానిల మధుమధునరాధిబలంబులం జలంబునందిట్టి
 గుట్టుపడఁ రెట్టింపుచు. 125

సీ. ఘనకల్పనారంభ ♦ ఘనతనేనించెద
 పరమహంసలన్లుఁ ♦ బ్రస్తుతించి
 గమగమపలచు సాంకవగంధసారాది
 కమునఁ బూజింతు శుశుద్ధిజేంద్రు
 లకు విమలార్జునాంశుకతృప్తి జేసెన
 సరసభక్తిని గురుచక్రములకు
 కనకాభిషేకంబుఁ ♦ గావింతు నెప్పుడు
 సరస్వాలకు మది ♦ సంప్రమమున

శే. గీ. లనదనంతవిలాసకల్పనమరుత్కు-
 మారసుకుమారులకును వేమాఱుగూర్చు
 మద్వియోగార్థినంవర్త ♦ మహాదుస్ప్ర
 వము తరించుటకెందు భావంబునందు. 126

వ. అని పెక్కుభంగుల నుపాలంభగర్భంబుగాఁ బలికి విధివశంబున
 మెలుకువపడి యొకకొలఁదినిలుకడల నెలకొనియుండి రంత బులుకలులుక
 కలికించిలంబు మొలకజలుకలకలికిమిన్నఁ దిలకించిన వన్నెకాని చిన్నె
 తెన్నుచు నిట్లనియె. 127

నీ. అలడుటామనిచెల్మి ♦ గలవాని గలవాని
 గలవానినుతువన్నె ♦ గలుగువాడు
 తగులీల మదనసుంధరమైన దరమైన
 ధరమైన నగించు కంధరమువాడు
 పటుతరద్యుతి లగింపంగ డంబువగడంబు
 ఐగడంబుగలమోవి ♦ నెగడువాడు
 మదిబుట్టు వెదిరిమొగ్గదలింపు గదలింపు
 గదలింపుగై దండు ♦ లొదవువాడు

తే. గీ. తళుకుంజెక్కులవాడు మేల్లులుకువాడు
 మొలకనవ్వుల సిరివన్నె ♦ జిలుకువాడు
 దనివిదీరెడి నిండుజవ్వనమువాడు
 మహిమగలవాడె యీవిప్రసన్నభండు. 128

‡ అ. వె. వీని చక్కదనము ♦ విదలించుపూమొగ్గ
 జోడుకాని వాని ♦ జోడుకాని
 వీనిముద్దపలుకు ♦ వినిపోక్కునగునల్కి
 తేనెజాలు పూలతేనెజాలు. 129

ఉ. ముమ్మరమైనయీడు తమిముల్లంగ వీనిమోలుగుమ్రొవ్విపై
 గ్రమ్మడిపానకంబు చనిగై కొనలేని మిటారి ముద్దరా
 ల్లోమ్మలు మానుబొమ్మలన ♦ గూడదె నే నిక వీనితోడ నా
 సమ్మతించి గూడియున్న తొలిజన్మఫలం బిదిగాదె చూడంగన్. 130

‡ తే. గీ. వీని యుమ్మడిముద్దల ♦ బూని గట్టి
 గుబ్బిపోటుల గనిదీజ ♦ గ్రుచ్చి గొంగ
 లించి దొంతరరతులచే ♦ మించుచాని
 కిహపరంబులనుఖ మెల్ల ♦ నిపుడెకలుగు. 131

‡ వ. అదియనుంకాక

‡ మ. దయరంజిల్ల మెలంగి ధర్మహృదయాన్తప్రాణబేహదుల 132
 న్నియు భక్తిం గురునాథహృత్ప్రియముగా ♦ నేమించి తానెంతయున్

దయితాయ త్తముగాఁగ నుండవలె విద్యత్నేర్చువా రంచు ని
ర్ణయశాస్త్రాదులు వల్క-వింటి మిఁక నెఱ్ఱుం డేనుగావించునో. 133

కం. గురువరఁ వరదక్షిణ హృ
త్పరిరంభణలీలకుచఃఫలసుమకోసం
భరణమొసఁగి నేనించెద

గురుతరమగు నాదు భాగ్యగుణ మెట్లుండెన్. 134

చ. అలరసమ స్తలక్షణము ♦ లాత్మనెఱింగి తదర్శనలక్ష్యముల్
జెలియనివిద్య నిష్ఫలము ♦ తెల్లముగాఁజె రహస్యభావముల్
గలమదనాగమాంతపరిఃకల్పమహామహిమాతీసౌఖ్యముల్
జెలిసెద వీనిఁగొల్చి తగఁజే జగదేక గురుత్వసత్త్వమున్. 135

వ. అనియూహింపుచు మోహాశయంబున— 136

సీ. విరిసాన్పుపై వ్రాలి ♦ పొరలు లేచు వడంకు
నలుగడ లఱ్ఱెల్లి ♦ కలియఁజూచు

పిలువకవల్కు మేనులికి పానుపుడిగు

తలయూచుఁ గనుమూయుఁ ♦ గళవలించు

తనలోనఁ దానవ్వు ♦ కేనుక దైవముద్బు

నలయిఁగొని యున్న ♦ రనుచుమూల్గుఁ

బలువరించు వివేక ♦ మెలమిడించు కరంబు

లప్పించుచు బయఁలలముకొనుచు

తే. గీ. మోహమునమించు పులకించు ♦ మోమువంచుఁ

జెలివివది నెంచు వగమించు ♦ తెగువఁగాంచు

నెమరగమకంచు నూరకే ♦ బెదరుఁగొంచు

మదసవేదన కోర్వ సమా యటంచు. 137 ✓

వ. అని వెండియు. 138

ఉ. ముచ్చటదీర్చు నెచ్చెలులు ♦ ముచ్చట కిచ్చటలేరు పచ్చవి
తెచ్చులకాఁడు మచ్చలిడి ♦ మిన్నక నన్ని పువ్వింటి జేసిమే
లచ్చపుఁగుంటి జంకిమొసఁలుటఁగ నొంటగు తుంటవింట బ
ల్గుచ్చుల పూవుటమ్ము తదఁగుచ్చె సహా విధి నేమిసేయుదున్. 139

చ. గమగమలాడు కప్పురము ♦ గ్రమ్మినపుప్పొడి దొమ్మిగుమ్మిలో
దుమికెడ లేక నొక్కపారి ♦ తోరపువెన్నెల చిచ్చుచొచ్చెదన్
దమి నటుగాక కుత్తుకను ♦ దట్టపుకొవ్విరిదండఁ జుట్టి పై
గమిచెడ మావికెంజిగురు ♦ కైదువ తొమ్మునగ్రమ్మి చిమ్మెదన్. 140

చ. వల పదినిల్పలేను తమిఁవాసియు దైవమెఱుంగు నిల్లు నేఁ
దలఁచిన తాళలేను మదిఁ ♦ దల్పకయుండిన నిల్వఁజాల నీ
చెలువుని వేడుకొన్న దయఁసేయునొ సేయక పాయఁద్రోచునో
చులకదనంబుగాఁ దలఁపుఁజూచునొ నామది తల్లడిల్లెడున్. 141

మ అని చింతింపుచు నద్ధరారమణ కన్యారత్న మాతృభిలా
షనిరూఢత్వము దేటగాఁదెలియ నిచ్చుకొబల్కి భావంబు నా
తనిసంధానముఁ గోరుచుండఁ నటనంఠం బిల్లుణుండంతయున్
వనితానందరసైకభావ మను నాఁవం దాఁటె దుఃఖాబ్ధియున్. 142

కం. తనముదికోరికఁ దీర్చగ
ననువగు నీ యబలహృదయ ♦ మని సంశోషం
బున భావికార్యఫలసూ
చనవై ఖరిఁ దెల్పినట్లు ♦ సమ్మతినుండెన్. 143

కం. కాశ్మీరసితాభ్రమిళ
ద్రశ్మిభకాజఃప్రసాదఁతరకీర్తిలస
ద్రశ్మిప్రబంధజ్ఞాం
తాశ్మిధరాగైరిక జయరఁమాభరణ గుణా. 144

శా. తామ్రశృంగుకరాళవక్త్ర కుహరఁధ్వాంజ్ఞోర్మికక్రోధ దృ
గ్ధామ్రాక్షప్రముఖక్షపాచరదళఁద్వోద్ధండపాండిత్య స
త్సామ్రాట్సంభృత శుక్తిమహాక్షికితఁచ్ఛత్రాయ మానోద్యతః
క్రమాత్మీయ గుణాలవాలవలయా ♦ కల్యాణదీప్తాలయా. 145

—: పసంతతికం :—

సౌజన్యలోకశరణా శరణాగతేంద్రా
భూజామనోహర శుభోదయభోగసాంద్రా

తేజః కళావసుమతీ సుమతీవితంద్రా

రాజాధిరాణ్యఘవ ♦ రాఘవరామచంద్రా.

146

—: గద్య :—

శ్రీరామచంద్రగురుకరుణాకటాక్షవీక్షణసంలబ్ధ సకలసంపూర్ణ సరస
శృంగారసధారాధరమాధురీఘగీతాలంకారితాంధ్రగీర్వాణకవితా
విలాసవిచిత్రవిలసి తావస్తంబనూత్ర భారద్వాజపవిత్ర చెళ్ళపిళ్ళ
కులసుధార్ణవ రాకానిశాకరయశోధురంధర ధరామరప్రవర్య
రామయనామూర్యపౌత్ర కామకవిసుపుత్ర సకలవిద్వజ్జన
విధేయ సరసయనామధేయప్రణీతం బైన యామినీ
పూర్ణ తిలకావిలాసం బను శృంగారమహా
ప్రబంధంబునందు చతుర్థాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

యామి నీ పూర్ణతిలకావిలాసము

పంచమాశ్వాసము.

కం. శ్రీమద్భక్తజనప్రియ

కామితమందార పరమకారుణ్యరసి
ద్దామ గుణదామ పానన
ధామానిధికులార్చిసోమ ధనైరథరామా.

వ. దేవా యవధరింపు మనంతరంబ.

2

తే. గీ. అటుల దిటమూని పొగుకాండఁ ♦ సటముమీఁద
మొనసిచూచిన భామ నెఁమొముఁ దలఁచి
పూర్వజై లాంతరాళసంపూర్ణచంద్ర
గణనగా నెంచె బిల్వణకవివరుండు.

3

నీ. వరచంద్రబింబమో ♦ వరస్ఫుల్లపద్మమో
నిద్దంపుటద్దమో ♦ ముస్సుమొగమొ
సరసీరుహంబులో ♦ చారుమీసంబులో
వెడవిల్లుమాపులో ♦ వీక్షణములో
సమదచక్రంబులో ♦ సుమగుళిచక్రంబులో
కనకకుంభంబులో ♦ స్తనభరములో
ఘనతటిదేఖియో ♦ గాటంపుచుక్కయో
బంగారుతీగయో ♦ భ్రమరకచయో

'తే. గీ. యశార గుణినిల్పతర మానె ♦ యరసిచూడ
వరుస సుర సిద్ధ సాధ్య కంపురుష యక్ష
గరుడ విద్యాధిరోగ ♦ సర పురంద
రారి గంధర్వ కిన్నర ♦ చారణులకు.

4

చ. ఇది వదనంబుగాదు మృగఃసీనకళానిధిమండలంబు చ
క్కుదనపు గుబ్బుచన్ను లివి ♦ గా వమృతోజ్జ్వలహేమకుంభముల్
మృమేకచపాలిగా దిది హరిప్రియపు త్రిభునాస్త్రశాలయా
యిది కనుదోయికాదు మది నెంచగ శృంఖల తంతవారికి.

5

చ. ఘనతిమిరంపుగుంపు శశిఖండముకార్ముకమేచకాబ్జ కో
కనదవలాశశంఖలతికా తపనీయ ఘటాభ్రసైకతా
వని కదళీసుకాహాళిక ♦ వారిజయుగ్మముగూర్ప సర్వ మీ
ఘనకన్యై విలాసముల ♦ గన్పటచెక్ భవదగ్ధ మన్మథుక్.

6

తే. గీ. దండితనమున మదనాహితండు
సంతతము మధ్యవేది మధ్యాంతరాత్మ
వీరిపై నిల్చి నాభికాబలము ననుగ
మించు రోమాళి ఘణినియాడించు నౌర.

7

చ. ఉరుముఖసంపదల్ గలిగియుండిన జంద్రుఁ డటుండుఁ గాక దృ
గ్భరముల గోష్ఠిగల్గినను ♦ గల్పలొకానొక మూలనుండ నీ
సరసవచోవిజృంభణ లెసంగిన కిన్నెరపాటు దూరమై
వజ్రలిననేమి నెన్నడుము ♦ వార్తవిన గయిమోడ్చు మింటికి.

8

సీ. కలకంఠనాదంబు ♦ కలకంఠనాదంబు

జల్లవంబుల భేదఃపల్లవములు

వరపయోధరములు ♦ వరపయోధరములు

తారకంబులు దివ్యతారకములు

సుమనోవికాసంబు ♦ సుమనోవికాసంబు

భ్రమరకంబులు మదఃభ్రమరకములు

నవసువర్ణస్ఫూర్తి ♦ నవసువర్ణస్ఫూర్తి

మధ్యసీమ వివాద ♦ మధ్యసీమ

తే. గీ. సమ్ముఖం బబ్బమండల ♦ సమ్ముఖంబు
మృదుకరంబులు బిసలతా ♦ మృదుకరములు
దంతదుచు లబ్జరాగ హృదంతరుచులు
హారమణి ముద్దువలరాజు ♦ హారమణిర.

9

సీ. అలరువాతెరబోలు ♦ టరిదియె నెమ్మొము
పరిపూర్ణ రాజబింబమును బోలు
సలనెమ్మొగము బోలు ♦ టరిదియె వేనలి
తమివన్నె జిల్కుట ♦ ద్దమును బోలు
సలవేనలియు బోలు ♦ టరిదియె మైతావి
రహిమించు నునుగప్పురాల బోలు
సలతావియును బోలు ♦ టరిదియె చనుదోయి
రమణసువర్ణచక్రముల బోలు

తే. గీ. అలరుచనుదోయి బోలుటె ♦ యరిదివీను
లెలమి దులకింప శ్రీఫలంబులను బోలు
నబలవీనులబోలుటె ♦ యరిదిపిఱుడు
లమర నిమ్మహి నవవిలాసముల బోలు.

10

సీ. భామినీమణి మధ్యనీమ సుఖంబొను
ధామంబు కళ్యాణతను జెలంగు
ననబోడి నునుగొప్పు ♦ ఘనతయై కనుపట్టు
హిమధామముఖి కంఠ ♦ మెన్నె దరమె
తరళాక్షి జఘన విస్తారంబు సహ్యంబు
సుందరి పెందొడల్ ♦ శుభకరములు
తరుణియానంబు శతానంతవినయంబు
సరసాళి నఖములు ♦ సత్ప్రియములు

తే. గీ. పడతి పాలిండ్లు జీవనోపాధి సంప
దలు గణింపంగ భాగ్యనిధాన యైన
దీని కనుసన్న మెలగిన ♦ వానిభోగ
భాగ్యములకన్న గలదె సాభాగ్య మెన్న.

11

సీ. శరదంబు వేణికి ♦ శాంతభావమునొందె

దరహాసమడరి వెంటనెమటలై

మఱికంతమెదిరింప ♦ నెఱిగినమం బయ్యె

పిఱుదాదినుంటపై ♦ దరలఁ దిగిపై

నుచుబల్కు కలఁగించి ♦ మొనమాన్చె నంతట

జంఘలు ముఖభంగ ♦ సరణిసొంచె

పెందొడసిరి తక్కు ♦ వందక సవరించె

గరములు వెనుక ముం ♦ డెఱుంగఁజేసె

శే. గీ. తను రుచిస్ఫూర్తి సానుబంధత యొనర్చె

గతివిసరిమించె నంతరంగములుగల్గ

నవరసప్రాప్తి యొనఁగూర్చి నాఁడు నాటి

కలరు చన్ద్రు లీకొమ్మ ♦ కలరుసుమ్మ.

12

చ. శైలిసగుడాలు వెన్నెలలదిద్దు గడల్ నడతెంచ నంచో

శ్మలు నెలవెట్టి పల్కుబడి ♦ కిన్నెర కిన్నెరమేళగింపు మై

వలపులు కప్పురంపునెఱవాదులు తల్కులు పై డిసంప్రతుల్

గలుకుమిటారి నున్నెఱుంగు ♦ కూకటి చీకటి వంగడం బగున్.

13

చ. కలికి మెఱుంగుతావి సిరిగంధము గందుము ముద్దుమోవి తే

టలఁజిగి కెంపుపెంపు పగడంబుల డంబు లడంచు పల్కొనల్

మొలకమెఱుంగు మల్లెవిరిమొగ్గల మొగ్గలరించు గబ్బిగు

బ్బులపసమించు పూపెలుతుబంతులనం దులకింపనో భళి.

14

మ. తరుణీయానముగాంచి భీతినిడు వేదండంబు దండంబువి

స్ఫురదంఘ్రిప్రభజూచి చెందె గదళీసూనంబు సూనంబు బం

భరవేణీమణికంఠమాధురికిడు ♦ బైకంబు పైకంబు ను

సిరతక బ్రేమయొసంగు మోమునకు రాజీవంబు జీవంబుగన్.

15

చ. మదభసలాళివంటి కచమా మృదురంభలవంటి యూరులా

మదనదరంబువంటి గళమా ముకురంబులవంటి చెక్కులా

కదలని మించువంటి తళుకా విరిబంతులవంటి చన్నులా

మదనతిజవ్వునం బమృతమాధురి జేయదె యెంతవారికిన్.

16

చ. పలుకులతేటలా వలపుభావములా రసగుంభనంబులా
మెలకువజూపులా రతులమేళములా యెలముద్దనవ్వులా
మొలకమొలుంగులా చెలులముచ్చటలా మఱిగల్గునేదీయే
నెలసినజాణ యీచెలువ ♦ నేలిన ముజ్జగమేల యేలగఁగ.

17

కం. కనకనగంబులు కుచములు

గనకనగంబగుచు మోము ♦ గనకంబగు నీ

ఘనకంబుకంటి చూపుల

మొన కందినవాడు మరుని ♦ మొనకందడుగా.

18

చ. ఘనకరినాయత స్తనవిఘట్టనకోర్వక నల్లెనో హృదిం
దనవిరహాగ్నిలో బడెనో ♦ తారతరద్యుతివార్ధిముగ్ధెనో
చనిచనియావనోపవనసాహసదృశ్చరమారచోరనా

ఘని వశమాయనో మనసు ♦ తొయ్యలిపైజని రాకయుండెడిన్.

19

వ అని యనేకభంగులనయ్యంగనాభువనమోహనాంగశృంగారరేఖా
విలాసంబు లభివర్ణించుచున్న బిల్వణానల్పమోహాభీప్రాయసూచిత ప్రచుర
తరచతురవచనరచనాసుధారసధారాప్రబోధితాంతరంగియై వెండియు పండిత
ప్రముఖముఖచంద్రమండలావలోకనంబు గావించి యయ్యజ్జనుజాత లజ్జా
భరంబుగుజ్జకాన నొజ్జవజ్జజేరి లఘుచిత్తంబునం బూతుగోరినం జిత్తగించునో
లేక యొత్తిగించునో ప్రస్తుతంబీయ్యుత్తముని చిత్తంబుతెఱుంగెత్తెఱుంగున
నెఱుంగనగు నని మనంబునందలంచి యచ్చంచలాక్షీవతంసంబు మఱియును.

20

చ. తెర యొకయోరడిసి తరితీపుల చూపుల వానిమోము ని

బ్బరముగఁ జూచి సిగ్గిలుచు ♦ బొన్నునవ్రాలి మరుండుపూదొనల్

తెఱపిగముల్కులేర్చి వడిదింపక నింపుచునుండె జీవనం

బరసిభరింపు మీపు చతురానన నన్గృహజూచి నేడనన్.

21

వ. ఇట్లు నర్మగర్భంబుగాఁ బలికిన మెఱుఁకువకుం దిలకంబుగా
పూర తిలకంబుతోడం గవీంద్రుం డిట్లనియె.

22

మ. కనదిందీవరనేత్ర నీనికతదృగ్భాణప్రసాతాంత

ప్రణాదివృషధమగుచు నెంచెద భవద్వక్షోజకాశ్మీరచం

ఁ బధరజఃస్యశ్రీసుధాసార పా
బిడన్ ద్వితయశూన్యంబై న తే దస్యముఖ. 23

సరాధర మధురసుధా
సరాలాపములఁ బ్రేమ ధ మన్నింపఁగదే
సరాజిత నవకుందను
సరాజిత దంతకాంతి ధ మహిమఁజెలంగె. 24

రణీకృతాదరస్మిత
రణీ వరణీయచి త్ర ధ భవవనధరణీ
రణీ సుఖకరణీ వర
రణీ యధరామృతంబు ధ దయసేయఁ గదే. 25

మాటల మరుఁ డొగిజిగి
మాటలరించి పొంచె ధ బిగికొఁగిట దే
గఁజేరిచి వగఁగూరిచి
గఁదీరిచి మనుపవేల ధ తగునటె బాలా. 26

నవే నెనరునవేగను
నవే ననవిలుతుబారి ధ గొన బెనగొనవే
నవే నినువేడెద నెద
సవేడ్కను మనుపవేల ధ నవ్వేందుముఖ. 27

తయు దయఁజూడక నను
తలవంతలను జివుకఁ ధ జేయుట దగునే
నంతీ విరిబంతీ మరు
నంతీ మురిపెములదొంతి ధ తరుణి సుదంతీ. 28

లికిర కేకి కోకిల
లు లవె లలమె మోసములకు ధ నులికితి నహహ
లికి మురిగులికి మరు
లికి వలపేటి పుట్టిములకాయెఁ గదే. 29

ొమ్మా నెమ్మది కోరిక
ొమ్మా యిమ్మాటలందు ధ లిమ్మాటలు గై

- కొమ్మా యిడెరమ్మా మది
ముమ్మాటికి నమ్మకొమ్మ ♦ ముష్టలగుమ్మా. 30
- కం. లేమా మననెన రికవది
లేమా లేమావిదూపులే మారునివో
లే మాటలేల నీసరి
లేమా నీమాటలిందు ♦ లేమావికదే. 31
- ఆ. వె. కొమ్మ నన్ను నేలుకొమ్మ చెక్కిలిముద్దు
గుమ్మనీవె ముద్దుగుమ్మ నీవె
జాలమేల తాళజాల మేలగు మారు
వాలుగంటి కోర్వ ♦ వాలుగంటి. 32
- లే. గీ. ఒద్దికలుజార తమిదీర ♦ బుద్దిదేర
ముద్దులింపార మారుని ♦ సుద్దులూర
ముద్దియలుబన్ను నీయద ♦ నద్దనన్ను
పొద్దుజరువకు మిడ జాల ♦ ముద్దరాల. 33
- చ. కలకలనవ్వుచున్ దళుకుగన్పడ చక్కెరకావిమోవిపై
పలుమొననొక్కుచున్ జిజిలిబంగరునెమ్మెయి గౌగలింపుచున్
కులుకుబిసాళి గబ్బిచనుగుబ్బలపై ననుగోటిపోటు ల
గ్గలముగనిల్పి సారెతికాంతునికేళి సుఖించు తెన్నులన్. 34
- ఉ. సారెకు ముద్దుమోవి మనసారగ వేరగ బంటనూదితే
సారములూరు చక్కెరల ♦ సాటికమాటికి గౌగిలించితే
చేరికమీటు కేళికల ♦ చిన్నెలవన్నెల దారించితే
కోరికదీట నిన్రతుల ♦ గూడక నేడిక మాననేర్తునే. 35
- సీ. వలకాకదీట కొంగిలినింపకున్న ర
వ్వలకాక దీటదో ♦ కలువకంటి
తెరగుబాటునదీసి ♦ చొరకున్నమారుడే
తెరవుపాటించునో ♦ తెరవమిన్న
కులుకుగుబ్బలఱొమ్మ ♦ గుదియింపకున్న నో
కులుకుగుబ్బలరునో ♦ తలిరుణ్ణిడి

తథ్కుఁజెక్కులముద్దు ♦ తమిదీఁకుఁన్నఁ గొ

తథ్కుఁ జెక్కులమునో ♦ జలజగంధి

తే గీ. మేల నన్నేలవేల యీ వేళజాల

జాలిపాలైతి నిఁకఁ జలమేల తాళ

జాల లీలావిశాల కఁపొలఘాల

భాలలితమృగమదపు జంబాలబాల.

36

చ. అన విని సంతసించి వనజాయతలోచన బిల్వణుండు దా

నను వరియించుటంత సుడినఁబిది నాజననంబు జవ్వనం

బనుపమమైన చక్కఁదనమారయ సార్థకమయ్యె నంచుఁ జ

య్యనఁ దనశయ్యడిగి దరహాసముమోమున నివ్వటిల్లఁగన్.

37

చ. తెరమఱలించి సిగ్గుననుదేరెడి మోహపుటోరచూపులన్

మురిపెముమీఱ గుబ్బపుటముబ్బినచన్దవమీటి పైఁటపై

పోర సవరింపుచున్ బ్రియుని ♦ పూవులసానుపుచెంత నంత బి

త్తరి పగడంపుసొంపలరు ♦ స్తంభపుఁ జాటున నిల్చి యుండినన్.

38

తే. గీ. తలఁచి మదిలోన వెలలేని ♦ వలపుకలిమి

వలన నెపు డెప్పుడనుచు బల్ ♦ బులుపుగలుగు

కతనఁ గవిరాజు ప్రాణముల్ ♦ గలియఁజేరె

నను కనికరము మెఱయ నిట్లనియె దమిని.

39

ఉ. స్తంభపుఁజాటు మన్మథుని ♦ ధాటికినాటునె మద్విలాసదో

స్తంభసమాశ్రితస్థితి నుదారత నిల్చినఁగాక దుస్తరీ

స్తంభసమాఖ్య నెన్నఁదగు ♦ సాత్త్వికభావము మోహనైక సు

రంభనిగుంభనంబునఁ గఠిరంబొసరించె మరుండు మానినీ.

40

కం. పగడంపు నీదుమోవికి

బగడం బొసరింప దాని ♦ పజ్జనొదిగె దా

జగడంబుగల దటంచును

జగడం బొసరించువారి ♦ జతనుండు రఠే.

41

ఉ. వాగురులయ్యెనే మరుని ♦ వార్తలు మోహ మిదేమొ చూడఁగా

సాగరమయ్యెనే వలపుఁజాడ లివేమొతలంప రేఁబగల్

- జాగరమయ్యేనే మధురఃసంబులు వాచవిచూడఁ జేదుబా
టోగిరమయ్యేనే యిఁక నెఁటోకదె నీవిటు జాగుచేసినన్. 42
- చ. మరుఁడరుదార నిర్వర సఃమఁబుగ నేయఁగఁ నూచదేల సుం
దరి మనపాలిదై వ మిదె ధ తారసిలించె నిఁకంతకన్న లే
దరయఁగ మేలిదే సమయఃమా సని కేలుచాచి మెల్లనే
మురీపెపు మాటలాడుచును ధ ముద్దులగుమ్మ కరాజ్జమంటుచున్. 43
- చ. చిటివిరిబంతి గుబ్బసిరిఁచేరిక కానుకలంది దాని కే
ల్చిటికెనఁబట్టి పాన్పుపయిఁ ధ జేర్చిన సిగ్గిలి నెమ్మొగంబు వం
చుట లొకవింతఁజేసె బలుఃసోయగ మేమనవచ్చు తొల్ల నొ
క్కటఁ గవిచి తప్తత్తి కవిఃకాంతునిమాయయొ కాంతమాయయొ. 44
- తే. గీ. అదనిది యటంచు మదవతి ధ నెదనుబాదలి
కదియఁ గుదియించి కౌఁగిట ధ నదముఁబొదవె
మదనుఁ డిరువురమది గుఱి ధ వదలకుండ
నాటనేసిన భావంబు ధ తేటపడఁగ. 45
- మ. సుఖనాళంబుల మున్నెనోతనువు తాఁశోధించు దంభంబునన్
సఖకర్ణాంతరగాహమొందెనొ వచఃసంసిద్ధి కై బంధురో
న్ముఖ సంశ్లేషవిచ్చనోయుతగతిన్ ధ మోదించెనో చిత్రమీ
యఖలానందరసాబ్ధి నై క్యముఁగనెన్ ధ హ మాటలిం కేళికెన్. 46
- చ. కరమరసోఁకఁ బోఁకముడి ధ గ్రక్కునవీడఁ దనంతచేకొనన్
గుఱిమదినిల్పినంత బిగిఃగుబ్బలకంచెల దంటమీటె డ
గ్గఱిలుచు ముద్దుమోముసిరి ధ గాంచిన తొల్లటి సిగ్గుదొంతరల్
పరఁగె మిటారికన్దొనల ధ భావహితక్రియ లేర్పరింపుచున్. 47
- చ. కలరవభూషణప్రకరఃకల్పనలన్ ముదితాంగకంబులన్
బులకవిలాససంపదల ధ బోధకృతాగజత త్వలీలలన్
గలితభుజాంతరాళపరిఃగాఢనిమగ్నకుచోపగూహనా
ద్యలఘువినోదకేళికల ధ నన్నిటఁ దృప్తిజేసె వన్నెగన్. 48
- వ. అని సంతసిలుచున్న భూదేవకాంతునితోడఁ గాంతారత్నంబు
తనవై దగ్ధప్రభావంబు కొంతచాటువడన్ ముగ్ధభావంబుగా నిట్లనియె. 49

సీ. కలయ ముద్దులమోవి ♦ గదుమకు మోసామి
గదిమినఁ బలుకెంపు ♦ లోదవనీకు

కులుకుగుబ్బల కేలఁనులుమకు మోసామి
నులిమిన కొనగోరు ♦ లలమనీకు

బిగియకొఁగిటిలోనఁ ♦ బెనపకు మోసామి
పెనచిన మైపూత ♦ చినుకనీకు

గాటంపుఁ దమిక్కేళి ♦ గలియకు మోసామి
కలియ మైయలయిక ♦ గలుగనీకు

తే. గీ. తొలుతప్రాయంబుఁ గడులేతఁచెలులచేత
వలపు రారాపురవ్వల ♦ వలపుదాపు
సాహసముఁ బూన తలిదండ్రు ♦ చాటుదానఁ
గాన నాసామి నీవెఱుంగని దిక్కేమి.

50

కం. గోలతనమలరు కన్నెను
గాఢతనంబెఱుంగ నింతెఁకాని మఱియు నీ
పాలై నదాన మిక్కిలి
మేలిమిగను దిద్దుకొమ్మ ♦ మేలిదినుమ్మా.

51

వ. అని మురిపెంబుదొలుకఁ బలికినకలికి పలుకులకలరి కులుకుచు
విప్రకులతిలకుం డిట్లనియె.

52

తే. గీ. వన్నెలాఁడిరొ నీమది ♦ వచ్చునట్లు
వెలయరతులందు నినుగారఁబింతుఁ గళలఁ
దీర్చుగొని నన్ను గెలిచిన ♦ నేర్పులెంచి
తాల్మి విడఁజూతునే నవ్వుతాలకై న.

53

తే. గీ. కన్నియపుగాన యబల వై ఖరులవెలసి
నల్లు పలికెద విది మన ♦ యాత్మలందుఁ
గలుగుతమకంబు లెన్నఁగాఁ ♦ డెలిపినట్లు
మెలఁగుదుమె యంచు నగుచు నర్మిలిదలిర్ప.

54

సీ. తమిహెచ్చి కళలకూటములంటి తళకు చె
క్కులు ముద్దుగొని మోవికొల్పోలి

యుచుటగుబ్బ లురమ్ము ♦ నదిమి పైఁగమకించి
 బిగియారఁగౌఁగిటఁ బెనచిపెనచి
 కయిదండగొని పూతఁకలమెయి మఱపించి
 యులుకఁ జక్కిలిగింత ♦ కొలిపికొలిపి
 కిలకిలనగుచుఁ దఁక్కులుదార్చి వగల వ
 న్నెలుచిల్కఁ జందౌవల్ ♦ పలికిపలికి
 తే. గీ. మొలకనునుసిగ్గు కన్గొన ♦ లలిమిబలిమి
 కలిమినెలమిగఁ బులకల ♦ మొలకనింప
 గలిమిగులికింపఁ జెమటలఁ ♦ దొలకరింపఁ
 దొలుతకూటమి కవిరాజుఁ ♦ గలిసిమించె.

56

ఉ. సారపుఁజూపుమచ్చు లొగిఁజల్లి భ్రమించురత్నంద్రరాజ్యసం
 భారరమావిలాస మగు ♦ భద్రపయోధరపాళిపాణిపం
 కేరుహసీమఁ బాల్పటచెఁ ♦ గేరుచు మారుఁడు చూచుచుండఁ దాఁ
 జోరుఁడుగాన నీ జగతి ♦ చోరుల సాహసవృత్తియొప్పుగన్.

56

చ. బలురతికేళిఁ దేలి జనఁపాలకబాలిక చూడనొప్పె న
 ల్లలితపీర్ణ గోగణవిఁలాసినియై కవిరాజుపోలికన్
 జలదముపోలికన్ కుసుమఁసాయకుపోలిక నింపుపోలికన్
 జలజహితారి మేరుగిరి ♦ శంకరమూర్తుల పోల్కి నెంతయున్.

57

ఉ. సాలకసంశ్లేధశ్రమరఁసార్ద్రవిచ్ఛేష్టసముద్యదంగజో
 ద్వేలకళాకులొరువసఁతిప్రభనిర్గతవస్త్రుకించిన
 స్మీలితనేత్ర నిత్రుఁపవిఁనిర్గతనిస్వస యోమఁద్రోచ రా
 డ్బాల రతాంతవేళ శతఁనైఖరిఁ గామవశేచ్ఛ భక్తికుసన్.

58

కం. ఇటు లొకనిముసము గడుపుచుఁ
 గుటిలాలకతోడఁ గుసుమఁకోదండఘన
 స్ఫుటిత ప్రభావమెన్నుచుఁ
 జటహేమముచ్చటల వలపు ♦ చిరిమలెల్లన్.

59

ఉ. మానిని నీవిలాస మహిఁమంబులు నూచెడివేళ పృస్థుర
 త్సూనరసాధరంబుఁ బవిఁ ♦ జూచెడివేళ భృంశునిహాసం

ధాన మొనర్చునేత సురసాధఫణింద్రబలీంద్రపూర్వసం
తాన విలాసభావము లుదారతఁ గోరెద నామనమునన్. 60

చ. రమణి రథాంశుకంబు మధురంబగు కెంపు సుజాతరూపకుం
భములు కుచంబు లుజ్జ్వలితభాహువు లగ్రలతల్ నిజంబు లొ
ల్లమిగలదేనిఁ బల్కొననఁజాకుననాటియరఃకపోపల
భ్రమతలిఁబిది గాత్రసమఁవగ్నవిలగ్న మొనర్చిచూడుమా. 61

వ. అనిపల్కి వెండియు. 62

తే. గీ. బాలికామణి నీదు పుంభావకేళి
సౌఖ్యలాభంబుగోరెద సరసగతుల
గుంభితానందసంభోగజృంభమాణ
లాంఛనము లేర్పరింతు మద్వాంఛదీఱ. 63

కం. అని తరిసిరావటంబున గ్రొ
న్నసమ్మిని శాస్త్రులక్షణములెఱిఁగి ఊతం
బున గురువరువలననె తెలి
సినలత్యము లొ నటన్న చెలి యిట్లనియెన్. 64

తే. గీ. ధరణిజనులకఁ ప్రాణరంధ్రములరెంటు
సురలు మారుత మలనిశాకర దినేత
నాడికలపేరుగలిగి చెన్నారు నందు
విభజనాంశలక్రియలు గావింపవలయు. 65

కం. నాసాదక్షిణజాణో
చ్చావ్వసము సూర్యాఖ్యనాడి సమరస్నాన
గ్రాసభయార్తి పరాజృఘి
హాసవ్యవహార రతుల కర్వం బెపుడున్. 66

తే. గీ. అన్యనాసాపుటంబున జన్యమైన
మారుతము చంద్రనాడి సౌఖ్యంబు గమన
పరిణయముల నలంకారభావములను
గీత సుత్రేత్ర దాన విక్రియములను. 67

తే. గీ. అది నిజముగాన నిపుడు చంఢ్రాఖ్యనాడి
 వజ్రలుచున్నది రతికి భవ్యంబుగాదు
 మీరుడెల్లిన ధర్మంబు ధీమారెఱుంగ
 రనుచుఁ బల్కినఁ గవిరాజు ధీవనితకనియె.

68

సీ. అతివ నీకెమ్మోవి ధీయరుణబింబబలంబు
 సఖియ నీనెమ్మోము ధీచంద్రబలము
 చామ నీమెయిగోము ధీసర్వమంగళబలం
 బబల నీచూపు సౌధమాఖ్యబలము
 కొమ్మ నీచనుదోయి ధీగురుబలంబలరు బం
 గరుబొమ్మ నీపల్కు ధీకార్యబలము
 కలికి నీమురిపెంపు ధీగతులు మందబలంబు
 ముదిత నీవేణి తథామోబలంబు

తే. గీ. అతనుకేతుబలంబు చేలాంచలంబు
 రమణి నీనఖపాళి తాదాబలంబు
 లలన నీవబ్బుటే మంచి ధీలగ్నబలము
 గాకయున్నదె శుభము లోకములయందు.

69

తే. గీ. పాలు నీరును గలిసిన ధీభంగి మనము
 తమకములుమీఱ జతగూడి ధీతరుణి యిపుడు
 వలపు వంచనలేల నీ ధీవాడఁగాన
 వలపుతనమున గెల్వ నెవ్వరితరంబు.

70

వ. అని మఱియును.

71

సీ. మగపోడుములుగల్గు ధీమానినీరత్నంబు
 కెళపునుండిన మదఃకీరవాణి
 వ్రతమధ్యమందున్న ధీవనితాశిరోమణి
 పగలుతాఁజూడని ధీపద్మగంధి
 తనకన్న నీడుమీఱిన ముద్దువగలాడి
 జవ్వనంబెడలిన ధీరవ్వలాడి

పూపప్రాయఃపుఁ జిన్ని ధూపంబుఁ గన్నియ

కులధర్మమెడలిన ధోమలాంగి.

తే. గీ. వేడిచే మాటుపడియున్న ధిద్రుమోష్ఠి

దుఃఖసంతాపమొదలిన ధోయజ్ఞాస్య

మదిని బగగల్గు వగలాఁడి ధమదనకేళి

గొని వినేపథ్యయగు దానిఁ ధగూడరాదు.

72

మ. అని మోహాతిశయంబునం బియుఁడు యుక్తాయుక్తకాలప్రశో

ధన లింకేలని నూత్నవేషధర్మలై ధతాంబూలికాఘాదనా

భినవప్రస్తుతమాల్యలేపన హితాభిప్రాయభావానుభా

వసలీలాదుల బాహ్యకేళికల వాంఛల్మీఱఁగా నెంతయుఁ.

73

కం. బాలకపోలకుచాంతర

పాళికలను బొటనవ్రేలి ధవా నఖరేఖల్

మేలొదవ నిలిపిచూపెను

లాలితముగ ఘరితమునకు ధలక్ష్మము లనుచుఁ.

74

కం. చనుగవపైఁ బదిగోరులు

దినుసేర్పడ నిల్పి తరుణి ధతెలిసితివే యీ

ఘనశశకప్లుతములకఁ

దనరెడి లక్ష్మములు వలపు ధతమినిగుడంగఁ.

75

తే. గీ. బటవుగుబ్బలక్రిందట ధబొటనవ్రేలి

నఖములను నిల్పి మిగిలిన ధనఖములన్ని

చంటిమొనదాక పైరేఖ ధలంటనిగించి

గమించెను మయూరపతక లక్ష్మంబు లనుచు.

76

కం. గళమదనాలయ మృదులూ

రుల గోరుల వరుసనిలిపి ధరుచిరాంగి సము

జ్వలి తార్థచంద్రరేఖల

నెళవులు భావింపుమనియె ధనేర్పదలిర్పఁ.

77

కం. చంద్రార్థరేఖ లిరుగడ

సాంద్రముగొని కొనలువరుస ధసంగడిదేఱఁ

- చంద్రాస్య కలరనిడెఁ గవి
చంద్రుం డివి మండలప్రచారము లనుచున్. 78
- అ. వె. నాల్గు మూఁడు రెండు ధ్వజము లంగన
ఘననితంబ జఘన ధ్వజముల
ములఁలిఖించి లక్ష్యములు చూడుమనె బద్ధ
వత్సనీత్ర కుముదప్రసాదములకు. 79
- వ. అని దంతక్షతంబు లెఱింగింపం దలంచి. 80
- చ. పలుమొనలంటినక నునుపారఁగవారెఱ వారెరఁ గ్రోలి మూఢకం
బలవడె నంచు కెంబెదవిఁనంటఁగఁ బల్కొనఁజేర్పరించి సొం
పలరఁగ సత్ప్రవాళమణి ధ్వజంబు రదాంశుకమూలమందు గుం
పిల నొకగంటి పంటనిడి ధ్వజంబు వచించెనెంతయున్. 81
- కం. మానుగనధరము బల్కొన
లానుచుఁ దగఁబీల్చిచూడు ధ్వజమునను యు
చ్ఛాక మిదియని పలికెను
మానక బిల్బులుండు నృపకుమారికతోడన్. 82
- అ. వె. అలికకక్షగళము ధ్వజంబు బల్కొనలన్ని
నిలిపి బిందుమాలి ధ్వజంబు
జనుల దంతఘాత ధ్వజంబునెంచె ఖండభ్ర
కంబులంచుఁ దెలిపె ధ్వజంబువరుండు. 83
- కం. చనుదోయిమీఁదఁ బల్కొన
తెనయఁగ గాటంపుతేట ధ్వజంబు బోధించెన్
ఘనమైనకాలచర్మిత
మునకున్ లక్ష్యంబు మదనమోహిని యనుచున్. 84
- వ. తదనంతరంబ చుంబనప్రకారంబు లెఱింగింపం దలంచి. 85
- నీ. తనమోవి ముదిత సింగునఁ జుంబనమునేయ
దానిపై పెదవి దా ధ్వజంబు
సుదతినెమ్మోమున ధ్వజంబునెఱింగితిలక కె
మ్మోవిపాకమాని ధ్వజంబునుచు

కరములఁ గనుదోయిఁగప్పఁగ దనమోవి

దాని నాలుకకొన ♦ నాననిడుచు

వెనుకనిల్చి కరంబులను బుగ్గలంటి నె

మొగమెత్తి తమిదీఱ ♦ ముద్దుగొనుచు

తే. గీ. ముదిత నడ్డమునిల్చి కెమ్మోవిగొనుచు

భ్రాంతి తిర్యగముల రెంటు ♦ బహురసాప్తి

చుంబనమునంటి స్ఫురితామితంబులు ఘటి

తంబు భ్రాంతిఁ దిర్యక్ష్మీడితంబు లనియె.

86

తే. గీ. ముదిత కెమ్మోవి యంగుష్ఠములనుదిగిచి

పట్టి నాలుకఁబఱపి చుంబనము జేసి

విఘటితాఖ్యకు లక్ష్యంబు ♦ విద్రుమాప్తి

తెలియుమని పల్కెఁ గవిరాజు ♦ తేటపడఁగ.

87

కం. పలుమొసలంటక నాలుక

నలముచుఁ గెమ్మోవి యధరఁనామక మనియెన్

లలినిటల నుత్తిరోస్తము

నలముచుఁ జెలి యుత్తరాఖ్య ♦ మగు ననిపలికెన్.

88

కం. తన రదనచ్చదన యుగం

బును వనితాధరయుగంబు ♦ పుటముగనిడి చుం

బనమొసరింపుచు నగవుట

మని లక్ష్యముఁజూపె బిల్లుఁ జూహ్వయుఁ జెలమిన్.

89

తే. గీ. అంగులఁ జూచించువేళ జిహ్వచలంబు

మలఁప ననునదనంబని ♦ తెలియఁబల్కి

కనటనిద్రొనెనుచ్చి తా ♦ నపుడువచ్చి

నూలఁజూబించె నిది ప్రమాదాఖ్య యనుచు.

90

తే. గీ. దర్పణంబులఁ దవనీడ ♦ లేర్పరించి

తనని చూచించె ఛాయీకం ♦ విది యటంచు

దాని పోలికనున్న చిత్తభ్రమంబు

నొసరఁ జూచించి క్రాంతికం ♦ బనుచుఁ బలికె.

91

కం. కనుగవ వాతెఱు కుత్తుక
చనుగవ చెక్కులును ముక్కు ♦ చక్కనిశాలం
బనువుగఁ జుంబించుచు నివి
వనితా మోహాన్వితముల ♦ నై ఖరులనియెన్. 92

వ. మఱియు నాలింగనభేదంబు లెఱింగింపం దలంచి. 93

తే. గీ. ఎదురుగనునిల్చి నునుతోడల్ ♦ గదియ నీమ
జానువులఁ జుట్టిపట్టి వృక్షమునఁబ్రాచు
తీగపొలికఁ గెమ్మావి ♦ తేనెద్రాగి
వెలది భావింపు మిది లతా ♦ వేషితంబు. 94

చ. ఉవిదరో నాదుపాదమున ♦ నొక్కపదంబిడి యూరులందు రెం
డవపదముంచి మూపునఁ దడంబడనీక భుజంబులాని చ
న్లవగదియించి గొంగిలిడి ♦ కమ్మనివాతెఱుఁ గ్రోలిచూడు మిం
వవుగద బాలనీమదికి ♦ నారయ వృక్షనిరూఢభావముల్. 95

కం. విరిపాన్యునఁ దరుణిని దాఁ
గరచరణాద్యవయవములు ♦ గొంగిటనిడి బి
గ్గఱ ముడుచుచు విడుచుచుఁ గవి
వరుఁ డనెఁ దిలతండులాఖ్య ♦ నై ఖరిఁజెలియన్. 96

కం. పానుపుమీఁదను దరుణియు
దానును నొకమేననంగఁ ♦ దగి కొంగిల్లలన్
బూనుకొని క్షీరనీరం
జౌ నిది మదినూహసేయు ♦ మబలా యనియెన్. 97

కం. తనతోడలనడుమ జవ్వని
నునుతోడ లటుబిగియఁ బట్టి ♦ నొక్కచు నాలిం
గనమొనరించెను వేడుక
ననచఁగ నూహపగూహానం బని తెలియన్. 98

కం. తురమొరల్లిడఁగఁ జన్మొన
నురమునగదియించి మోహా ♦ మొప్పఁగ గుహ్యం

తరమున జఘనంబిడ సుం

దరి యిది జఘనోఽగూహానం బని పలికెన్. 99

తే. గీ. మొగముమొగమును గెమ్మోవి ♦ మోవినుదురు
నుదురు తొడలనుదొడలును ♦ బదముపదము
లక్షులక్షులు వతుంబు ♦ వక్షమదిమి

లక్ష్యమునఁ జూపెఁ బ్రియుఁడు లాఁలాటికంబు. 100

వ. మఱియు బంధవిశేషసంబంధంబు లెఱింగింప నుద్దేశించి. 101

కం. ఆనతము నాభినతమున

నానత తిర్యక్స్థితాహ్వాయోత్తానితముల్

గానై దువిధములని స

న్మానముతోఁ దెల్పె సురతమర్మములెల్లన్. 102

† తే. గీ. పదమొకటి మూఁపుపైఁగొని ♦ పదము చరణ
ములనడుమఁజూచి మొహంబుఁ ♦ జిలుకుచున్న
వనిత నిది వేణుదారకం ♦ బనుచుఁ గూడె
బిల్వఁబండు వినిర్జితమల్పఁబండు. 103

కం. తరుణీమణిజానువు తన

శిరమననిడి యొకటికిండు ♦ జేర్చినయంతన్

మరుకేళినల్ప దానిం

జిలుగువలరార నూలఁచితబంధ మగున్. 104

కం. ఇరువురి పాదశలంబులు

సారయుచుఁ దోరణముల్బు ♦ లొగిఁగనుపింపన్

మరుకేళిఁజేతఁ గవివరుఁ

డరయఁ బ్రభావతియనంగ ♦ నగు నిదియనుచున్. 105

చ. కరములు జానుసుధ్యములుగాఁ గొని పైఁ దనకంతమూనినన్
దరుణికరాజ్జమధ్యమునఁ ♦ దానుశయంబులుసూచి తత్ప్రయో
ధరకలశాగ్రనంగ్రహణా ♦ తత్పరుఁడై కనగూడె రాట్కూలా
భరణతనూజ దీని భణిపాశముగాఁ గనుమంచు నెంతయున్. 106

తే. గీ. తనదు సుశ్రోణీకోపరిఁ ♦ దన్మదూరు

యుగళ సంస్పర్శమొనరఁ దా ♦ వగలుగులుక

సురతమొనరింప నాగరఁకరణ మనుచుఁ

డెలిపె నయ్యామినీపూర్ణ ♦ తిలకతోడ.

107.

కం. ఏకపదానతయును లన

దేకపదాయతయునై స ♦ నింతికి నెమ్మరై

యాకోలఁది తానొనర్చుచుఁ

బైకొని యిది యుగ్మపదము ♦ పద్ధతియనియెన్.

108

కం. పద వదన బాహువులు త

త్పద వదన భుజంబులఁటఁ ♦ బరిరంభణముల్

గదియించి కూర్మకరణం

బిదియని రతిసల్పె భూసుఁరేంద్రుఁడు ప్రీతిన్.

109

కం. ఒకపద మూర్ధ్వముఁజేయుచు

నొకపదము ధరిత్రినిలిపి ♦ యుత్సాహమునుం

బ్రకటింపుచు సతిగదియుచు

వికచాంబుజనేత్ర సింహావిక్రమ మనియెన్.

110

కం. అపసవ్యజంఘనతము త

దుపరిని సవ్యంబుగూర్చి ♦ యున్న సతిని బా

నుపమునఁ గ్రీడింపుచు మో

హపు విందిది యర్థపంకజాసన మనియెన్.

111

చ. కుడియెడమైన జానువులు ♦ గూర్చుచునిర్వరఁ దీర్చి కోరికల్

దొడఁబడ హెచ్చరించి తమిదొట్రీల భావజుకేళిసౌఖ్యమే

ర్పడఁ గొనిపల్కె బాలవిను ♦ వద్దినివౌట హితోక్త నీవు గో

రెడి పటుపంకజాసన మే ♦ టింగితివే రతిలక్ష్మమొనయున్.

112

వ. అని మఱియు ఘల్లరీముఖ సంఘట్టనా బాడబు కోద్దుఘ్ను
కర్కటిక సంయమన పరివర్తన సముద్ధర విదగ్ధక డ్విలల భీమక మృగ భగా
విక విదిరంబునగు సనత్కుమారమతానుసరణ కరణసతంబు విశేషపలుచి
దేవ కాల వేగప్రమాణంబు లెఱింగించి తాడనా స్ఫూలనా కర్ణజాది నిర్మ

యంబులేర్పఱిచి సుత్కృత తోత్కృత సీత్కృత హుంకృత పూత్కృత తాది
నిన్వనభేదంబు లైలుకపఱచి కళామోక్షహేతుక్రియావిశేషంబులం జెల్పి
యలంకారభావభావానుభావలక్షణంబులకు లక్ష్యంబులునూపి శిశిరచంద
నానులేపనలొసర్చి సుగంధపటవాననామూర్త్యంబు లుల్లంబులుపల్లవింపఁ
జల్లుచు నులివలపునీటిరవసోనఁ జలుకఁ బన్నీటికప్పలుం గుప్పుడు ననేకవిధః
గ్రథితసుమనస్తోమ దామకంబుల నలంకరింపుచు నమందానందబంధుకం
ధాది నిలంబులొలయ లతాంతతాలవృంతంబుల నూత్న స్వేదజలకణజాలంబు
లురులవిసరుచు నిజాంకసీతి నధివసింపజేయుచు వీడెంపునుడుపు లొడుపులం
దడబడఁ బల్కొనలనొడియుచు ముకురఫలకావలోకనంబులఁ గులికింపుచు
సరసంబులు చిలుకుచు నలినభవతిలకుండు కలికిచిలుకవజీరుని గెలుపుకలిమిః
కిం దిలకంబవగుట భవత్పూర్ణతిలకాభిధామంబు మామకనిదానంబయ్యె నని
యనునయింపుచుం జాలికామణిం గేళికావిలాసంబులకుం బ్రోడతనంబుఁ
దేరుగడందీర్చి నీదు పుంభావసంబంధగుంభనవరిరంభణాదులం దీరుపడంగోరు
చున్న మదీయహృదయారవిందంబునకు విందునెఱపి పేరందుమనిన విని
మనఃప్రౌఢగావునఁ దత్ప్రసంగాంగీకరణతరంగితాంతరంగయై యుష్పాం
గుచు.

113

సీ. అతనుసంగరకళాభ్యాసదేశికకచా

ఘాతమో యన జడ ♦ కటిసటింప

చనుజక్కువలరెక్కలనఁ జిల్లుకంచల

సుదలంటి గుబ్బు లింఁచుకచలింప

మరుకేళిగెలుపుజాటి రదనమొలనూలి

చిటుగంటలొరయుచు ♦ మొరపునింప

వలఁజేసికిడిన నిఁవ్వాళిదీపపుఁ దళ్ళు

లనఁజూపు కనుబెళ్ళు ♦ లనునయింప

తే. గీ. వలపువెలవెలఁబాఱఁ జెక్కులు చెమర్చు

నడుముగదలఁగ సరులు వెఁన్నాడ ముంగు

రులునటింపఁగ గళరవంబులుసెలంగఁ

బెనఁగి సిగ్గుననెదవ్రాలి ♦ బిసరుహఃషి.

114

కం. హరిహరిపదములు బెదరెను

ధరణియుగంపించె గిరులుఁ తల్లడమండెన్

బారిపొడి తారలుడులైన

తరుణీమణి యువరిసురతఁ తాండవవేళన్.

115

ఉ. కాంతునిబాణముల్ గురిసె ఁ కంధరమభ్రము కంపమొందె న

తాంతివిలాసమా కీకనికాయముదాల్చెను జంద్రబింబమా

ద్యంతము జక్కవఁదిరిగె ఁ నబ్జము పాపురమ్మల్ల వల్లె నా

ద్యంతము జూడగా విధివిధానము చిత్రముదోచె నయ్యెడన్.

116

వ. ఇట్లు యామినీపూర తిలకా బిల్వములు రెండవ రతిమన్మథులనంగ
ననంగరాజ్యసామ్రాజ్యపదవి నేలుచు సుఖసుప్తులై యుండి రంత.

117

సీ. చలువతెమ్మెరరాకఁ గలకించుమంత్రంబు

లోలుదొల్లచెవుల ఁ దొరతనంబు

చందురుపుల్లు కంఁచంబులోపల త్కాయి

నిండారుచీడటి ఁ గుండెదిగులు

తథుకు జక్కలవన్నె ఁ నిలువరింపులబూచి

మొనయుఘూకముల కఁన్మాయు గంత

బాజగురాసి దోపుడుగుంపు వెరిపింత

వలిజక్కవలపొందు ఁ వలపుమందు

తే. గీ. రిక్కరాయనిసిరి మేలుఁ ఁ జక్కవాలు

పేరుటామని నెఱదేటి ఁ పేరటంబు

ముద్దువలరాజు సుద్దుల ఁ కెద్దడింపు

దారసింపయ్యె వేకువ ఁ ధరణియందు.

118

చ. కలువలునుక్క వెన్నెలవికాసముచిక్కఁగ మడ్లదామరల్

కలిమినిలిక్క జక్కవలుఁ గంతులుద్రొక్కఁ జకోరపాళీకి

బాలపాలపొక్కఁ బాంథులకుఁ ఁ బోడిమిదక్కఁగ నిక్క నంతలో

బిలబిల వేగుజుక్క తెలిపిక్కటిలక దివి నెక్కు నెక్కుగఁ.

119

చ. ఉదయగిరింద్రకందరదృఙ్గోగ్రశతస్మిన్ పరిక్షకప్రభా

తదరవిహీనశాలి రచితాస్తమహీధరమాళి భాగసం

విదితవిచిత్రగౌరరుచివిభ్రమచందనబిందులాంఘనం

బిదియనఁ జంద్రబింబమపు డింపెనలారఁ బరాగసంగతిఁ. 120

ఉ. నాయెడవేటుసేయ కిఁక డనాయెడ డగ్గఱజేరి నన్ను ర
మ్మా యను నట్ల బిల్లు లరయంగని చక్కటిలాగలాగపై
రోయుచుఁ గాచె నొ మనవిరోధుల కిమ్ముగువేళఁ గొక్కొరో
కోయని న్ను పెల్లటచె డగూటను గుక్కుటకోటి వేకువన్. 121

ఉ. స్నేహరసాతిరేకమునఁ డెల్పుదలిర్ప మనోజకేళికా
గేహనివాససౌఖ్యముల డగేరుచు సంత నిశాంతకాంత స
మ్మోహినులొటచే విశదభూమికలై వగ లందివచ్చుచో
నాహిదీపికల్ వణఁకె డనల్లగు స్నేహదశాంతవేళలన్. 122

సీ. తురితఃపునిమర తఁ త్రఱపాటులొదవ ది

గ్గునలేచి వలువల డనెత్తునపుడు

నెనయించి మదిర్పుల్లు డమనఁ బ్రాణనాయకి

నినుఁబాసి దీనతఁ డజనఁగవలసె

నెట్టులోర్తు రాత్రియెప్పటికిఁగల్గునొ వగ

లేలకల్గెనొ మనఁపాలికనుచు

రావె ముద్దీవె కైకోవె నీనెనరింపుఁ

గనుమంచు మఱి మఱి డకౌగలించి

తే. గీ. ముదిత సెలవియ్యవే యని డమోహమునను

విడువఁజాలక తడఁబడ డనడుగులిడుచుఁ

దిరిగిచూచుచుఁ దమతమ డతెరువులంటి

సాగినడచిరి జారు లా డసమయమునను. 123

చ. సమయభగీరథం డుదయశైలమహేశ్వరు వేడి గాఢసం
తమసచరాబ్జరుక్మగరదారకభూతివితాన పూతకృ
ద్విమలరవిప్రభాభవదవిస్ఫుటభవ్యతరంగగంగ ను
త్తమజగదబ్ధి నింపఁగొని డతార్చెననఁ డెలుపెక్కెఁ దూర్పునఁ. 124

మ. ఘనభూభృద్ధుహగర్భగేహవిపులాక్రాంతస్థితిఁ ధావ్వంతవ
ర్తనలత్యంతము గానుపించె నపు డుద్యల్లొకబంధూదయం

బున నిర్వాప్తివహించి ధౌత్ర్యపయశఃపుంజంబు దుర్మాక్ష
వర్తన భూభృన్మహగర్భగేహవిపులాక్రంతస్థితంబౌ గతిః.

125

నీ. మలయాగ నిలయాగ ♦ వలయాగతములార్ద్ర
సుమధూళి మహిపాళి ♦ సుమహితములు

మందార కుందార ♦ విందారములు సుజ్వ

లాసార కాసార ♦ వాసితములు

ఘనసార వనసార ♦ ఘనసారయుతములు

గజరాజ గజరాజ ♦ కామితములు

సురసాల వరసాల ♦ సరసాల శితములు

మధుపాళి మధుకేళి ♦ మానితములు

తే. గీ. మహితనిద్రాంతమార్గరోమందశేన

శీతలము లబ్జసాయక ♦ చిత్రకేళి

బాలికాకుచఘర్మసంస్థాలితములు

శీరగతివచ్చె బ్రాభాత ♦ మారుతములు.

126

కం. కుముదంబుల కుముదంబుల

కుముదంబులనలరె ననగఁ ♦ గోమలవిలస

తక్కుమలంబుల కమలంబుల

కమలంబులవిలసనములు ♦ గానగనయ్యె.

127

నీ. కమలసంభవ కోరకముల నొక్కులుదీతె

వలిజక్కవల మది ♦ వగలుగూరె

జూరవోరాళి హెచ్చరికె లుగ్గడిజూరె

చలువవెన్నెల రేయి ♦ పలసమారె

వలతేని విరహుల ♦ గలిబిలిచల్లారె

కమలంపుంగొలకుల ♦ కల్మిపేరె

రేయిడప్పుల ♦ వాయి తుప్పులుమీతె

కలువలసిరులు మొక్కలము జేరె

తే. గీ. తారకలుతారె హిమవారి ♦ తరుగుబాతె

చలువలుడుకారె నెలరాల ♦ జాలువారె

నిసి మిసిమిగారె మరునికై ♦ నుసులుదీతె

తెలివివహిదీతె నంతట ♦ జెల్లవాతె.

128

మ. కమలామోదిక లోకబాంధవ ♦ జగత్కళ్యాణసంధాన చ

క్రమహానంద హరప్రభూ! భువనసాక్షాత్కారిన్ ఘోరసం

తమనక్రూర నిశాటఘ్నాటవిదళత్కండప్రభామూర్తిన్

మము రక్షింపుమటంచు నద్విజుల ధర్మాలాపముల్ వర్ధిలెన్.

129

సీ. మిత్రాధికార దిక్ష్పత్రికాలిఖిత శో

భనశాసనాక్షర ♦ పంక్తులనఁగ

ప్రాగభిజీవనాద్వైప్రభానిధిఫలాం

తరవినిర్గత విభాంకురములనఁగ

రవినదాభ్యుదయకాఠరణ పూర్వదిగ్విధూ

లీలాస్య సౌభాగ్యరేఖలనఁగ

మాతరక్షుభితోగ్రమండేహదేహముల్

దూసిపాతెడి వాడి ♦ తూపులనఁగ

తే. గీ. విరహమూర్ఛిత పద్మినీ ♦ విధురశమిత

సమయవైద్యసమానీత ♦ సత్ప్రకాశ

విరళసంజీవనీ లతావితతులనఁగ

సరుణకిరణము లాకాశసరణిమరె

130

చ. గుణిగల్పరూప రులంటి దిగికోసకునేగు తమోమృగంబులన్

దరియగువేటకాఁ డొదిగి ♦ డగ్గటి పొంపునఁగాచి కోరకాం

బురుహదృఢాగ్నియంత్రముల ♦ పుష్పొడిరంబుకమర్యమాంశువ

హ్ని రహిఘటిన గుఱ్ఱగురు ♦ నేర్పున దుమ్ముల తేల్లువెల్వడన్. 131

తే. గీ. పద్మినీ లోకబాంధవ ♦ పరిణయంపు

నేదమంత్రాచి యన భృంగనాదమలరె

కమలకాసార భూముల ♦ గాటముగను

విగ్నేభోధారుణోదయ ♦ చేళలందు.

132

సీ. అపరదిక్ష్పంప్రలంఘ్యభిదోదయశతభిన్న

శోస్తతాయనవహిన్ ♦ గోళమనఁగ

ఐద్దినీతాపలోపార్థావసరమై ద్య
 ఘటితసింధూరంపు ధుటికయనఁగ
 సమయలోకేశ్వర ధన్వన్తరీపురావభ
 కరిశోగ్ర సువర్ణ కలశమనఁగ
 కల్యకల్యాణ చక్రాయుధక్షితమ
 స్వర్భాను కంధర వలయమనఁగ

తే. గీ. దైవతాధీశ ద్విజ్జపాధారుణీజ
 తరుణలోహితకోరక స్తబకమనఁగ
 నుదయశిఖరాగ్రమున భువనోపకార
 భారవహభాను భానుబింబంబువొడమె.

133

చ. జగములు మేలుకొంట పనినలెప్పటి గంట చకోరముల్ భుగూల్
 భుగూ లెదనంటి మంట బుధపుంగవు లర్చనసేయు దంట వి
 తగ నగు తమ్మికోమ్మ మది ధంట రథాంగవిహంగదంపతుల్
 తగఁగొను మేలుపంట మురువంటఁగ మింటవెలింగె రంగునన్.

134

వ. ఇట్లు సకలజనానందంబైన ప్రభాతంబునందు

135

కం. ఆ రాజతనయ నగర

ద్వారస్థితమాగధప్రవరమంగళగీ

తారావతూర్యముల నిం

పారఁగ మేల్కొంచె బ్రాణబంధునితోడన్.

136

సీ. తనివితీరిని కన్ను ధరితీపుజేయ మై

విరిపూస లేచి పెన్నెరులుముడిచి

విడఁబాటు వల్వ బల్వడిగట్టి గట్టిగ

గుత్తంపుమొలనూలు కదురుపఱచి

కంచెల ముడిగొల్పి గడిపైఁటసవరించి

సరులు చిక్కలుదీర్చి నరుసఁగూర్చి

కొలకఁలమీఱ చెక్కులనిండుకొను కట్ట

లపుగేఖి దుడిచి దర్పణముఁజూచి

తే. గీ. భూషణములన్ని సవరించి ♦ పొందుమీఱ

గజ్జెలందెలు పదముల ♦ ఘల్లురనుచు

మొలయనడచిన యామినీఁపూర్ణ తిలక

హాయలు కవిరాజుమదికిఁ దద్దయు లగించె. 137

వ. మఱియు నిరువురు సమయోచితకృత్యంబులు దీర్చుకొని
మొప్పఁగిచందంబునఁ బొందుపడియుండి రంత మదనమోహిని కళావతి సర
సాళి మొదలగు సభజనంబులు తత్సన్నిధానసుఖాసీనలై యుండి తద్గుణ
విశేషభావజ్ఞులై సంజ్ఞల ముఖవిలాసంబులలర నర్మగర్భంబుగా నిట్లనిరి. 138

సీ. తమిలేనియెడ నిద్రితములయ్యెఁ గమలంబు

లబ్ధాస్య యిదియుఁ జోద్యంబుగాదె

నును కెంపుపలకఁజ్జెఁ ♦ గనుపించెనొక్కులు

విరిబోడి యిది యెంతోఁ వింతగాదె

చందురుఁడాలిపై ♦ నంది జక్కువదోయి

దమికించె నిది విచిత్రంబుగాదె

మొలకసంపెఁగ తేటి ♦ మలసిన్లుగఁ దోచె

నిది మహాశ్చర్యసంపదయుఁగాదె

తే. గీ. పాటలాధరి మన మింతఁనాటనుండి

చూడమెన్నఁడు నీలాటి ♦ జాడలనుచు

మాటిమాటికి భావముల్ ♦ దేటవడఁగ

సరసనల్లాపములగోష్ఠి ♦ సలివెరపుడు. 139

వ. అంత—

140

తే. గీ. తెలిసియున్నట్టి చెలుల నవ్వోలయఁజూచి

జాణిసమున వలపుఁ జూచాయఁదెలిపె

వారు విని సంతసంబునిండార రాజ

తనయతోఁ బ్రీతి నిదర్శనముగ. 141

కం. భాసురకనకద్యుతిగతి

పూసలతో దారమట్లు ♦ పుష్పంబునకున్

వాసన నిలిపినచందము

గా సమకూర్చెను విధాత ♦ ఘటనలు మీకన్. 142

తే. గీ. పాలతి గానున్నవని గాక♦పోవు పెట్టు

యెన్నిమాయలుపన్నిన ♦ నేమిఫలము

మృగమదముదాచు దావులు ♦ మిగులకున్నె

విధిక్రమము దప్పిపోవునె ♦ పిద్రుమోష్టి. 143

కం. అనిపలుకుచుఁ దమరందఱు

వినయంబున నితరులకును ♦ వినఁజేయక మ

న్ననలునెలకొనిరి పూర్వం

బునకన్న రహస్యవృత్తి ♦ పొందుపడంగన్. 144

వ. ఇట్లు కొన్నిదివసంబులు గడచిన నొక్కనాటి ప్రభాతసమయం
బున బిల్వఁబుడు సకలసౌఖ్యశృంగారరసబ్రహ్మనందమూర్తియై నిఖిల
సౌభాగ్యయోగ్యసమాగమంబు పూర్వజన్మాంతరఫలపరిపాక సామర్థ్యంబు
నంగదా యని యవనికారహితభవనాంతరంబునఁ గన్యకావతంసంబుతోడ
మణిమయోచితపీఠికానిష్ఠఁడై కస్తూరికాతిలకమకరికావత్త్రి నిర్మాణంబు
లను గాశ్మీరగంధవిలేపనంబులను ముకురఫలకావలోకనంబులను బ్రసూన
మాలికాద్యలంకృతవిశేషంబులను మందస్మితవల్లోకనాదిభావంబులను జగ
న్మోహనవిలాసంబులనున్న యవసరంబున. 145

తే. గీ. భారతీపుష్కరప్రభా♦వత్ప్రవేళ

గురుఁడు మిథునప్రసంగ నిర్భరత గనఁడె

యని మనోరంజన ప్రసూ♦తానుమతిని

మించి పరిశీలనేచ్చ నే♦తెంచె నృపుఁడు. 146

చ. జరజరవచ్చి భూపకుల♦సత్తముఁ డత్తటి నేకతంబునం

దిరముగఁజూచి డిల్లపడి ♦ దీనతఁజెంది విచారమొంది న

త్తటిలుచుఁబల్కెఁ దానొకటి♦దల్పఁగ దైవము వేలుదల్పుఁగా

సరసులు దైవకల్పన క♦సాధ్యములే దనికాదె పల్కుటల్. 147

వ. అని కొంతతడవు చింతించుచున్న తండ్రికి గుమారికామణి
ప్రణమిల్లిన నొల్లమిని జనవల్లభుం డిట్లనియె. 148

'సీ. సకలసంభ్రామ మహాత్మనములు గల్పించి
 సగరులన్నియు చిత్రముగనొసర్చి
 పట్టన్న దేశరాజ్యములఁ బేర్పడియున్న
 రాజకుమార వర్గములఁబిలిచి
 సంబంధబాంధవ్య ధ సరణివిచారించి
 వరయోగమున స్వయంవరమునందుఁ
 ద్వచ్చి త్రహర్తకు ధ నిచ్చి సౌఖ్యము నొంద
 వలె నని మదిలోనఁ ధ దలఁచు నన్ను

తే. గీ. విడిచి మద్వంశమున కెంతఁగొడవఁ దెచ్చి
 యిడితివే చెప్పరాని యాఁగడముఁజేసి
 తలఁచుబెళఁకునులేక పంఁజెడగఁ జెఱుకు
 గడకు వెన్నుట్టి నట్టులేర్పడితి వీవు.

149

తే. గీ. దుర్గుణాన్వితనైతివే ధ దోషకారి
 సన్గుణాన్వితవని నిన్నుఁ ధ జాలనాదు
 హృదయమునఁ దల్చుకొనియుంటిఁజదువవేయ
 నున్న బుద్ధియుఁబోయె నటన్నగతిని.

150

తే. గీ. రాచకొమరులవిడిచి మఁర్యాదఁదప్పి
 తలఁచి విద్వాంసు నేమని ధ వలచితీవు
 ధరణి విద్వత్తుచ దరిద్రఁతా యనంగ
 వినవె నీమది యెట్లు లీఁపనికొప్పె.

151

కం. పోలఁగ నీయపకీర్తికే
 నేలాగునఁ దాళియుందు ధ నిదిగాకయు నా
 బాలవు గోలవు నిను విడఁ
 జాలక నీమీఁదిమమత ధ సమకొనదంతన్.

152

వ. అనిన విని తగ్గడికిఁ దనూభవ యిట్లనియె.

153

ఉ. నాయెడనేరమేమి ? నరఁనాయక ! నీమదిలోనఁ గృత్రిమో
 పాయము పన్నినంతటనె ధ పాయునెదై వకృతంబు మేఘమ

భ్రాంతమైననేళ ననుభవించి ప్రపుల్లకోమల

చ్ఛాయలఁ బద్ధిసీరమణి ♦ సల్పదె మిత్రునిఁగూర్చి మోహముల్. 154

మ. కరికుంభస్థలమాంసభక్షణ సముత్పన్నోరీరవప్రాంగణా

వరుణారుణ్యతరాతివల్లవితనవ్యత్సల్లకీవల్లికన్

గరమానివదె మత్తసామజము వేడ్డన్ గంటకాత్రాంతమై

మెఱయన్ భృంగము కేతకీకుసుమసమ్మేళనముఁ గావింపదే? 155

శా. స్వామీ నేరములేదు నావలన నీసర్వంబు నీకృత్రిమ

స్తోమంబే నిను భ్రాంతిముంప సమయస్ఫూర్తిన్ మదీయానన

క్షేమాలోకనబద్ధకాండ పటరాజ్ఞగూర్చి తోఁగాదె మ

త్పేమానందకరాశ యగ్రహణకారిప్రాప్తిగా మున్నుగఁ. 156

తే. గీ. అకట నవమన్మథాకారుఁ ♦ డైన యితని

స్థైర్య జాత్యంధుఁ డని పల్క ♦ నిచ్చుదోఁచె

మాయవన్నితివయ్య యుపాయమునను

గపటమే లేనిమతి దుఃఖకారణంబు. 157

చ. అని వచియించుచున్న తనయాగ్రణిపై నెనరుంచి బాల నీ

యనుచితకృత్య మింక విడనాడిన వీని విదేశవర్తిగాఁ

గను విడిపించి భూపకులకాంతుని నొక్కనిఁడెచ్చి వాని ని

న్ననువుగఁ బెండ్లిజేసెద గుణాన్వితవా వివరం బెఱుంగుమా. 158

వ. అని కరుణారసవళంబునం జనకుండుడెల్లిన ధైర్యస్మితావలం

బినియై కుమారికావతంసంబు సంశయంబువిడిచి దేవా మదీయహృన్నేత్ర

జిహ్వఘ్రీణశ్రుతిస్పర్శనాదికంబు లేతద్వితరత్తంబులయ్యె నింక నింద్రియ

వ్యాపారరహితవృత్తిమోపమానంబైన యీ దేహంబున కెవ్వండ్రిచ్చయించుఁ

గావునఁ బరమార్థజ్ఞానసంపన్నుండనై జగద్విరుద్ధంబునకు బద్ధుండవుగాక

బిల్వణకవీంద్రస్వాంతానువర్తిని నగునట్లు ననుం గృపనేయుమనిన విని కోపో

ద్దీపితుండై సన్నిధానుండగు భుక్కుండునింజూచి జనవల్లభుం డిట్లునియె. 159

కం. కీరుడ వని నినునమ్మితి

జోరుడ వని తెలిసి విప్రసూరిజనుండనై

జారుడనై చోరుడనై

క్రూరుడనై యున్ననిన్నుఁ ♦ గొనిశీక్షింతున్. 160

వ. అని జాజ్వల్యమానకోపానలాటోపంబు దీపింప నాస్థానభవనాం
కరాళంబుఁ జేరి జారవోరక్రూరవిహారపూరుపాధములంబట్టి దండింప రాజ
సర్పంబు. బిల్వణుండు బ్రాహ్మణుండైన నంతఃపురకన్యకానియమభగ్ను
ప్రచారదూష్యుండు గావున వధ్యుండు వానిఁదోడ్కొని శీఘ్రంబుగారమ్మని
రాళకరవాలభటాలుండైన కోటిపాలునిబిల్పి మఱియు నిల్లనియె. 161

వ. తడయకయేగి నేఁగినుకఁ ♦ దాల్చినచందముఁ బూని వానిలో
నడలఁగఁజేసి చేసి నెఱుఁగఁదగినట్టి భుజప్రకాండముల్
బెడమరఁగట్టి కట్టి మఱి ♦ బిల్వణభూమినురాధమాధమున్
బిడికిటవాలు వాలుగనిఁవ్రేగ శిరంబు నరంబువ్రాల్చుమీ. 161

తే. గీ. జాగుసేయక వేగ మీఁలాగుసేయు

పురవరముఁద్రిప్పి కడఁబ్రేతభూమియందుఁ

జేయు మిప్పనికొఱతగాఁజేయుమాని

పొమ్ము ముమ్మాటి సెలవిది ♦ సుమ్ము నీకు. 163

చ. అనపుడఁ గోటిపాలుఁ డనె ♦ నట్లగు దేవరమ్రోలధర్మమే
మని వివరించువాడఁ బ్రతిఘాతిశయంబునశిక్షనేయ శాం
తనియతిరక్షణేయ ♦ ప్రభుధర్మము లోకహితంబు వాడె రా
జని బుధకోటిదెల్పె ననఘాత్మక యంచు నమస్కరింపుచున్. 164

వ దేవా యోగ్యాయోగ్యవిచారంబులు భవదధీనంబులై యుండు
దుర్ఘటంబైన హింసాకర్మంబునందు జాగరూకంబుగా భూతభవిష్యద్వర్త
మానంబులను ద్రికాలంబులను నిండాస్తుతిపూర్వకంబులగు ద్వంద్వంబులను
సామభేదదానదండంబులను చతురుసాయంబులను సమర్థించి నియమించిన
మదీయవచనంబునకుఁ బ్రత్యుత్తరంబిచ్చుటకు నేకారణం బని తలంచితేని
యవధరింపుము సకలసామ్రాజ్యప్రమత్తచిత్తులగు రాజోత్తములకుం బరిజ
నంబు లొకానొకదుర్గమప్రయోజనంబులఁ బ్రబోధించుట యవశ్యకర్త
వ్యంబై యుండుఁ గావున విన్నవించితి నింతియకాని భవద్వాక్యప్రసాదాను
మోదితుండ ననిన నొక్కతనుముఖుండై యతండు వధ్యస్థలంబునకుఁ

జేరునప్పటి ప్రచారంబులును దన్మఖోద్గతవాక్యవిశేషంబులును 'దదుచిత
భావంబులును సర్వంబు మాకెఱింగింప నంగీకరింపుమని సావకాశంబొసంగి
నన్ బ్రసాదంబని తనబలంబులతోడంగూడి బిల్వణసమీపంబునకుంజనిన
వారలంత నచ్చట

165

తే. గీ. తలవరులఁజూచి యేమియుఁ ♦ దలఁపరైరి
నిమిషమాత్రంబు మానంపు ♦ నియతినుండి
బ్రాహ్మణు డిట్లు వలె నో ♦ పద్మగంధి
నీమవాడను దుఃఖాబ్ధి ♦ నీదువాడ.

166

కం. ఓ కార్తవ్యరవిగ్రహ

యో కల్హారప్రియాస్య ♦ యో కలకంఠీ

యీ కాలమునకు మనజత

కాక్షికోకిలవిధంబు ♦ గనుపించెగదే.

167

ఉ. నీమదినమ్మియున్నఁ నను ♦ నీవయెఱుంగుట లింతెచాలు నో
భామిని పూర్వజన్మఫలభాగ్యము లేవిధినున్న భోగ్యమే
వేమఱుడెల్పనేల చనువిచ్చి ననుండయఁజూడకున్న మి
ధ్యామయసర్వదిగ్విలయ ♦ మంధతమఃపరిపూర్ణ మహా జుమీ.

168

కం. రమణీలలామ 'రాజా

నుమతే ధర్మం' బటన్న ♦ నుడువునఁగల భా

వము జరిగింపక వశమే

మమతలువిడనాడి నెనరు ♦ మఱవకు మదిలో.

169

వ. అని ధరామరవరుండు కరంబు కరంబునంబెనచి గుఱివఱచి
వెరపుమఱచి చిటుతరతనంపుటుప్పరిగ వెడలె నయ్యెడ నప్పడమితేనికన్నియ
విన్నదనంబునం గొన్ని వన్నియ లెన్నుకొని మిన్ను మన్ను నెఱుంగక యొరం
గినం గురంగటమెలంగు మెఱుంగుబోడు లచ్చేడియ నాదుకొని పాదు
కొల్పిన వేదనల నేదియోతార్చినం గార్చిచ్చుచందంబునం బై పేర్చుకోకాన
లంబు దరియింపంజాలక బాలికాజనచూళికారత్నంబు మఱియును.

170

తే గీ. నిబ్బరపుటూర్పు టుబ్బులా ♦ గుబ్బుకొనఁగ
తోరముగ వేడికన్నీరు ♦ దొరఁగిపాట

సుల్లమవియఁగ గుండెలు ♦ ఝల్లుమనఁగఁ
దల్లడిల్లుచు మదిలోనఁ ♦ బెల్లుదలఁచు.

171

చ. కనలుచు మేనుదీవ కనుగఁదఁగఁ జెక్కిటఁ నేయిజేర్చి వే
దనలనలంగి క్రొమ్ముడి యదాయదలై విడఁబాట హారముల్
బెనఁగొనినెలఁగా బాటనప్రేలను నేల నొకంతరాయుచున్
మనమునఁ జింతచేసె చనుమానముగల్గిన నాటి సర్వముకా.

172

నీ. ప్రియముతో మాతండ్రి ♦ పిల్పించి మాయలు

గల్పించి చదువున ♦ నిల్పినేల

నిల్పిననేమి ! యా ♦ నిశివేళఁ గవిరాజు

చంద్రోదయము కీర్తిసలువనేల ?

సలిపిననేమి ! యా ♦ సమయంబునందు నే

చోరకప్పిదుని ♦ జూడనేల ?

చూచిననేమిఁ పాజ్ఞాఁడు పద్మగర్భండు

కోరి మమ్మిరువురఁ ♦ గూర్చనేల ?

తే. గీ. యేలమిసమకూర్చి యిప్పుడేల ♦ యెడముఁజేసె

నేమిసేయుదు డైవంబు ♦ నేమనందు

విధికృతం బిట్లు కాఁబోలు ♦ ప్రథితకర్మ

ఫలవిపాకంబు దప్పింప ♦ బ్రహ్మవశమే.

173

నీ. దాసశీలురనెల్ల ♦ దీనులఁజేయు లు

బాత్తులకర్థ లాభములుగూర్చు

దీర్ఘ రోగులఁజేయుఁ ♦ దివిరినంపన్నుల

నారోగ్యమొనఁగు ట్లుధాతురులకు

సూక్ష్మజీవులఁజేయు ♦ సుగుణవిద్యాధ్యుల

సధికజీవులఁజేయు ♦ నల్పమతుల

సుజనప్రభుల కాత్మజులఁగూర్చుమాని పే

దల కిల బహుళసంతానమొనఁగు

తే. గీ. కలముకొఱఁతల కధికారఁబలములిచ్చి

కులమువారికిఁ దిరిపెంపుఁ ♦ గూఁతొనంగు

నోర్చి జతసమకూర్పఁడు ♦ కూర్చెనేని

బ్రహ్మ దానిఁజ్ఞునీయును ♦ పాపకారి.

174

సీ. తాతవేదరి యన్వఃసూతరి తల్లిచం

చలురాలు పరమయాచకుఁడు తండ్రి

కొడుకుసన్యాసి జాఁరుఁడుసోదరుఁడు మా

తులుఁడుగురుద్రోహి ♦ తోడఁజుట్టు

పాదఃభోతు శిఖండిభావ మేనల్లుఁడు

బాహుకోపి యప్పలఁబ్రతుకు కులము

పనికులాలకవృత్తి ♦ భావంబు దరిలేని

దిల్లాలు రాగ పుట్టిల్లు నాభి

తే. గీ. తాను తలగొట్టమారియై ♦ తగుదు సనుచు

జగములన్నియుఁ దనదు పాఁలగుసటంచుఁ

దలఁచుటయె కాని తనమాట ♦ తానెఱుంగఁ

జాలఁ జేలాటి పెద్ద జేజేలపెద్ద.

175

వ. అని విధిని నిషేధింపుచు.

176

ఉ. వేమఱు తల్లితండ్రి యవివేకత కేమనుదానఁ గాగ్యసు

త్రామగురుండు మంత్రి వివరఁబులకేమని తల్పుదాన నా

నోముఫలంబు దానిఁబుల ♦ నొందిన నేగతిఁదాఢుదాన నే

నేమిటనోర్చుదానఁ పరమేశ్వర సకా గృహఁజూడు శ్రీహరీ.

177

తే. గీ. అక్కటా పరమేశ్వరుఁ ♦ డంతవాని

కనుభవింపక తీతనే ♦ మొనసిబ్రహ్మ

ఘాతపాతకజాత దుఃఖంబుగానఁ

గూడ దనరైరి పెద్దలే ♦ జూడనైన.

178

చ. మఱి కలవృన్ధు లిల్లు సయఁమూర్గము గాదనరైరి భార్యదే

వరుఁడలిసేతిదప్ప సభఁవారలు ధర్మమొనగరైరి మ

త్పరిజనపాలి మేలగునుపాయము జెల్పకయుండ నింకశ్రీ

హరికృప దప్పివచ్చు నెడ ♦ నాన్తులు శత్రులుకారె చూడఁగక. 179

మ. కులముల్ వోయినఁజోవనీ బుధులుచిఁక్కుఁతెట్టినన్ బెట్టనీ
 నెలవుల్ దప్పిన దప్పనీ చెలిమికఁన్నెల్ నవ్విసన్ నవ్వనీ
 ప్రళయంబందిన నందనీ యిక విచారపక్రియాశూన్యని
 శ్చలహృద్బిల్బఁగసౌఖ్యదప్రతకఠాఁసంసిద్ధికై యుండెదన్. 180

వ. అని సర్వప్రపంచంబు మఱచి పంచేంద్రియవ్యాపారంబులు
 గడచి గురుమనోహరధ్యానపాఠీయై యుండె నతఁ. 181

తే. గీ. ఇమ్మువెడలిన నుడికొమ్ము యెమ్మెకాని
 కొలముసామిని జూచి నీ యొకకుమమ్ముఁ
 బనిచె నెకిమిఁడు తనవీట యెనయఁద్రిప్పి
 కినుక నుసురులు గొనుమని తలఁపుఁజేసి. 182

వ. అని రాజాజ్ఞ విన్నవించి కోటిపాలుండు తన బలఁబుతోడ బిల్వ
 ణం బరివేష్టించి రాజభవనద్వారంబు వెడలి ఘంటావధంబునం జను నవన
 రంబున. 183

సీ. చూచెదరేమి యీ యోద్య “మత్స్యచ్ఛ్రియః
 పతనహేతు” వటంచుఁ బల్కువారు
 ధర “నవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతంకర్మ”
 మను శుభాశుభము లి యెట్లనెడువారు
 నయమున్న నేమి? “విఘ్నాశకాలే విప
 రీతబుద్ధి” యని చఁరించువారు
 జగతిలో నతిపూర్వ యగు “వినయం ధూర్త
 లక్షణ” మనుచుఁ దలంచువారు

తే. గీ. కటకటా బిల్వణుని కిట్టి కష్టవృత్తి
 వచ్చె ననువార లగుచు సర్వప్రపంచ
 మపుడుఁ క్రుంగినపగిది నాహారవంబు
 లఱచి రప్పుడు తత్పురఁవరజనములు. 184

వ. ఇట్లందఱు గురుజనమహాపద్రపంబున కాపరాని పరితాపంబు
 నొందుచు సర్వకృత్యంబులుమఱచి తత్పరాయ త్తచిత్తులై సాముదాయక
 భావంబున రాజద్వారంబుఁ బరివేష్టించి. 185

మ. అకటా యీమదనాభిరామస్వపుఁ డిట్లన్యాయవృత్తిన్ ధన్
 ర్వికళత్రాత్మజమిత్రబాంధవయుతశీఁ నిత్యమగ చాత్మనెం
 చి కవీంద్రోత్తముడైన బిల్వణుని హింసింపన్ విచారించె ని
 త్యకళంకాశ్రయిండుచుఁ బల్కిరి పురం ♦ బాబాలగోపాలమున్. 186

తే. గీ. అకట సర్వసహాభ ర్తయైన తనకు
 బ్రాహ్మణదేవతేశంబు ♦ పౌభవైక
 లీల నణగింపఁజాలు సములముగను
 జచ్చురవతుల రాశిని ♦ జెలఁగినట్లు. 187

సీ. జన్మాతిశయదుఃఖి ♦ జలచంద్రయోగంబు
 వంశసస్యత్రైవ గ్రహంబు
 దారిద్ర్యలతికావిఁతాన దోహదకేళి
 ఘనకష్టజీవన ♦ కారణంబు
 దురితోపదేశ సద్గురుమంత్రసారంబు
 మిథ్యాపవాద సమృద్ధికారి
 దైన్యగుణాభీష్టదైవ సాక్షాత్కార
 మజ్జానదీప తైలాభివృద్ధి

తే. గీ. కోప భయ తాప హైస్యఘంటాపథంబు
 పరమకారుణ్యకీర్తి శాంభవిపదంబు
 పౌణహరణంబు బ్రాహ్మణ ♦ పరిభవంబు
 నంగ విప్రాపకార మెన్నంగ నేల. 188

తే. గీ. నగర దశరథ పాండు త్రిశంకు సహుష
 సృగవిజయపౌత్ర కర్ణాది ♦ నిపుణమతాల
 కథలు చంద్రదేంద్రమూర్తుల ♦ కథలు విసంక
 తెలిసి విప్రావకృతి క్షేణి ♦ తెగువజేసె. 190

వ. అని మఱియు గుంభసంభవాది మహాప్రభావంబులు పక్కా-
 ణింపుచు “బ్రాహ్మణానై సర్వాదేవతా” యనియును “బ్రాహ్మణోమమ
 దేవతా” యనియును, “పునశ్చబ్రాహ్మణాన్భర” యనియును “వర్ణ
 నాం బ్రాహ్మణో గురు” వనియు నిత్యాది బ్రాహ్మణప్రభావోచిత శ్లోతి

స్త్రోత్రపురాణేతిహాస ప్రయోగవాక్యోపన్యాసంబులు గావింపుచు వెండియు
బ్రాహ్మణుండు చాతుర్వర్ణ్యకన్యకాపరిణయంబున కద్దుఁడుగాని గర్హితుండు
గాఁడు. భూలోకంబునకు దేవతాస్వరూపు లగుటంజేసి భూమిదేవత
లావశ్యకపూజనీయులుగదా యని భూభృద్వరుండు సర్వజ్ఞుండైన భుక్కుం
డునకు సక్కన్నియనిచ్చి యుభయకులంబుల రక్షించుకొనుటను సకల
లోకోద్ధారకత్వంబు దనకు సిద్ధించునట్లు గాదేని బ్రహ్మకులంబు బిల్వణుని
ఁజూటిదిగాఁ దలంపవలయునని యేకాగ్రచిత్తంబుగా నుత్తరంబిచ్చుచున్న
విద్వత్కోటికి బాటియగునట్లుగా మనోరంజనం డిట్లనియె. 190

చ. వినుఁడి మహాత్ములార మిము ♦ వేడెద నాదగువిన్నపంబు గై
కొని సుముఖసిద్ధిన్ విభుని ♦ కూర్గితకుం ద్వరితంబు మాఁనుడి
పనిబహుమర్గఁటంబునుఁ ♦ బాల్పడి యేనిది నిగ్రహించెదన్
విసయవివేకధర్మపదఁమి దగఁగూర్చెద రాజకుంజరుఁ. 191

తే. గీ. అధిపతికిఁ బ్రాణసచివుండ ♦ నగుటహితవుఁ

డెలిపి మలిపింతుఁ గాదేనిఁ ♦ దెగువఁజేసి

ఖండనోక్తులువల్కి భూకాంతుఁడొక్కఁ

డై భయమునొంద సర్వమేఁజీభయింతు. 192

చ. సాలయకమీరు నాపలుకు ♦ సూటి త్రిశుద్ధిగనమ్మి మిగ్రహం
బుల కతివేగనేగి పరిపూర్ణమనోరథసిద్ధికై విని
శ్చలమతి దాన హోమ జపశాంతి తపఃప్రముఖాదిసత్క్రియల్
వెలయఁగజేయుఁ డీశ్వరుండు ♦ వేరరుణించుఁ బ్రసన్నుడై మిమున్. 193

శా. దుర్వారోగ్రీమహాగ్రహగ్రధితుండై ♦ దుష్టాసురేంద్రుండు ని
ర్గర్వారంభకడింభకప్రభవరీతౌదీక్షదక్షప్రతా
భర్వాత్పస్థితి నున్న వేళ హరిసాతౌత్కారుడయ్యెం గదా
'సర్వవిష్ణుమయం జగత్త' నెడి వాచారూఢి సత్యంబుగన్. 194

మ. అటు లేకాగ్రమతిన్ సదాహరిపదఁభాన్యాత్ములై యుండుండి
ప్పటి కార్యంబిది యంచుఁడెల్పి పనుసంభ్రావకాశ్చలై
స్ఫుటశోభాయత వక్త్రసంపదలగీముల్ నేరి రిల్లూహప
న్నుటలెన్న స్మృతకోటికెల్లను బ్రథానుల్ సుప్రథానుల్ గదా. 195

వ. ఇట్లు మంత్రీశ్వరప్రబోధిత తత్పురస్థితశిశుబాలవృద్ధస్త్రీ పురు
షాదిజనంబుల దాక్షిణ్యాలాప కలకలంబులాకర్ణించి ఖడ్గంబులు ధగధగయ
మానంబులై వెలుంగ భయకంపనస్వేదగుణంబు లుదయింప ఝళింపుచు
హంకరించిన జంకుఁగొనక బిల్వణుండు మందస్మితవదనారవిందు డైనఁ
జూచి యాశ్చర్యంబునొంది కోటిపాలుం డిట్లనియె. 196

సీ. జగతి శిరచ్ఛేద ♦ సమయమందునఁ గర్ణ
కుండలంబుల కాండ ♦ గొనెనటన్న

సామెతనిజముగా ♦ సమయించువేళను
భయమింతలేక నిఁబ్బరముఁబూని

చిటునగవొప్పఁ జేసెడి కారణంబేమి
తెల్పు మిప్పనికి భీతిల్లుచున్న

వాడ నేననిన విద్వన్మోళివత్కా-నో
నాయకాగ్రీణి విను ♦ నాదువిధము

తే. గీ. మోహినీవిద్య యామినీ ♦ పూర్ణ తిలక
యై యవతరించి నాహృదఃపారవింద
మందు వసియించి చిరతరానందమొనఁగు
నట్టి నాదేవిగల్గ భయంబుగలదె. 197

వ. అని ధైర్యస్థైర్యగాంభీర్యధురంధరుం డగుచు స్వేచ్ఛాగమనా
గతుండు గావునఁ గోటిపాలసహితంబుగాఁ దనమందిరంబునకరిగి కులవధూ
రత్నంబు నిశ్చలచిత్తయకానట్లుగా నుచితమార్గంబు రహస్యంబుగా బోధిం
పుచు నిజశిష్యవర్గసంసేవ్యమానుండై యుండె నంత. 198

కం. ఖరకీరణాన్వయ శేఖర
ఖరవిదళతాండకాండకాండశిఖరశే
ఖర లగ్నసుకర హిమశీ
కర నికరీకృతమహామకరనిలయాంకా. 199

శా. వ్యాఘ్రక్రోడతరణుఖడ్గముఖసత్త్వాటవ్యటత్కృతవృభు
క్షీఘ్రాణప్రళయీకృతాశుగదశగ్రీవాఖ్య రక్షోధిరా

అక్ష్పిహ్నోన్మూలన నిశ్చయప్రమదహ్మన్ద్వీర్వాణభక్తాత్మరు
అంబుహ్నాదివృధినాథ తారకపదాన్సుగ్రీవసంపత్ప్రదా.

200

మానినీవృత్తము.

కుండలితాధృతః కుండిక హృద్భయః కుండలి రాన్మణిః కుండల కో
దండలిఖండనః దండవనాశ్రపః దండిత రావణః దండ ధరా
ఖండలచిత్రశిః ఖండిజసన్నతః ఖండితద్వందః ఖండ యశో
మండలశాశ్వతః మండిత భావిపః మండలధామ రః మాగ్రభుజా. 201

“ గద్యము ,“

ఇతి శ్రీరామచంద్రగురుకణాకటాక్షవీక్షణసంలబ్ధ సకల సంపూర్ణ సరస
శృంగారసభారాధారమాధురీధురీణాలంకారితాంధ్రగీర్వాణ కవితావిలాస
చిత్రవిలిసితాపస్తంబనూత్ర భారద్వాజసగోత్రపవిత్ర చల్లపిళ్లకల
సుధార్ణవరాకానిశాకరయశోధురంధర ధరామరప్రవరరామయ
నామార్యపౌత్ర కామకవిసుపుత్ర సకలవిద్వజ్జనవిధేయ సర
సయ నామధేయప్రణీతంబైన యామినీపూర్ణ తిలకావిలా
సంబను శృంగారమహాప్రబంధంబునందుఁ బంచమా
శ్వాసము సంపూర్ణము.

యా మి నీ పూర్ణ తిల కా వి లా స ము

షష్ఠా శ్వాస ము

శ్రీ వెలయు చల్ల సిల్ల కు

లావన శుభవినయ కామ యార్య హృదయరా
జీవ సుఖలీనమధుకర
భావప్రభు సోమరామ ధ పావననామా.

వ. దేనా యవధరింపు మనంతరంబ.

2

తే. గీ. అటు లొకముహూర్త మాత్ర మాత్మాంకన వ
సింఁచు కులనతి బోధించి ధ శిష్యవర్గ
మలమి తనుగొల్పఁ దలవరు ధ లరుగుదేర
నెడలె నిర్భీతుఁడై వీధి ధ వీధి కతఁడు.

3

కం. నెలువడి పరమప్రీతిని

జెలఁగుచుఁ బూర్వానుభూత ధ చిత్రక్షీణ

జ్వల కళలగు తచ్చేష్టలు

దలఁచుచు వర్ణింపదొడఁగెఁ ధ దగ ని ట్లనుచున్.

4

చ. సరసకపోలభాగవిలఁసన్మృదుచిత్రిత చిత్రవస్త్రప్రీ

వరకతిరస్తనాంతర విఁవ ర్తితహారగుణావతి స్మర

స్ఫురదురుచారుశోభ స్పృహఁపుత్రిక దాని నిరంతరంబు సు

స్థిరవరణీయ మోక్షఫలఁదేవతగా మదిలో స్మరించెదన్.

5

- వ. వికచసరోజనేత్ర రతివిహ్వలాలనగాత్రి హేమచం
పకసుమదామగారి తనుభావితరోమలతాభిరమ్య సా
స్తికసుఖలాంఘనోత్థితగతిన్ దగవై సగవై నదాని నే
టికిని దలంతు వేటొకసండిన్ దడబాటగు విద్యకై వశిన్. 6
- చ. అరయ సమీపనేదిక నోయారముగా భ్రమియించువేళ మ
త్పరిచిత మార్గదృష్టిముఖిదత్త కరాంబుజమై కలస్సనా
సురచిత మత్సమాహ్వయ విఠోదపదాభితరంగితాత్మ వై
ఖరుల నెనంగుదాని సుముఖితు లిప్పటికై నఁ దల్పెదన్. 7
- చ. లలి నొకరాత్రివేళ నొకలాగున శయ్యను బవ్వళించు లీ
లలు మదినెంచి తుమ్మినఁ జలంబున న స్గని బాలరోషమ
ర్మలమత్స్యను సుజీవ యను ధ మంగళవాక్యము మాని కర్ణ కుం
డలఘటనం బొసర్చుట దిలంబుగ నామది నుండె నేటికిన్. 8
- మ. దళదంభోరుహకన్తి కాంతరహరిద్రాభంబు గోరోచనా
తిలకో ద్భాసురఫలభాగ విభవోత్సేకంబు కించిన్మదా
విలదృష్టాలకళాభినాతమగు తద్ద్విబోధి మందస్మితో
జ్వల వక్త్రాబ్జముఁ బూడనేగు నిది మత్స్యావంతంబు దా నేటికిన్. 9
- చ. లలితవయోవిలాసకళల నివ్వపరీతరతాభియోగ సం
చలన సముద్భవశ్రేమ రసస్ఫుట సాంద్రకణాగ్రమాక్తి
జ్వలితము హేమకుండల సువర్ణ రసచిత్రితగండభాగ మ
చ్చిలుకలకొల్పి నెమ్మొగము ధి త్తమునందుఁ దలంతు నేటికిన్. 10
- చ. అభినవగూననాఢ్య హరిణాక్షి కళాపరిపూర్ణ చంద్ర స
న్నిభముఖ గౌరకాంతిరుణిమణి పీఠకుచాభిరమ్యయా
ప్రభవరకస్య కామణినిగ్రమ్మఱ జూచితినేని మన్మథే
షు భవశిఖివృథాంగ హిమస్థుతు లిప్పటికై నఁ జేసెదన్. 11
- చ. అనమవిలాసయోగ్య నవయావనలక్ష్మి ప్రభాతవిస్ఫుర
ద్విసరుహపత్రనేత్ర ఘనవీనపయోధర భారఖిన్నచం
ద్ర సమమనోహరాస్య యగు ధి దాని కవుంగిటఁ బూని నేటికి
భనలము పద్మమట్ల వదనం బటుక్రోలేద నిచ్చడికఁగన్. 12

- చ. కులుకుమితూరి గబ్బిచనుఁగుత్తులు మెచ్చుగవిచ్చు దమ్మిరే
కులు బలువిప్పు కన్నుగవ ఁ కొంచెపుటుగ్గుల నిగ్గుదేరు వే
నలి జిగిగల్గు దానిని మఁనంబున నస్తురుబోధ యట్లు ని
శ్చలమతి సంస్మరించెద నిజంబుగ నిప్పటికై న మాటికిన్. ✓13
- చ. నవవికచాగ్రకుందరదఁనంబు మదీయ మనోనుకూలనై
భవరమణీయ తిర్యగభివర్తితలోల విలోచనాంతిక
చ్ఛవినదనంబు తన్మృదుహాసద్వదనంబు ముదంబున న్నంది
దవిలి కృతోపకారము కృతజ్ఞుని యట్ల తలంతునేటికిన్. 14
- చ. సరసమృదుద్వితేఘకులశబ్దము పుల్లసరోజనేత్ర సం
భరితము కించిదుల్లసితమాంసల పాండురగండభాగ ము
ద్ధురపరిపూర్ణ శారదవిధూపమకాంతిమనోహరంబు బి
త్తరివదనంబుఁ జూచెద ముఁదంబున నా మదినాట నేటికిన్. 15
- చ. కరము పిలుదుపైగమిచి ఁ గ్రక్కున వక్రితకంధరాగ్రయై
యురుతరదక్షిణాంసలనఁదుల్బణకేశకలాపయై నిరం
తరబహులీలల న్నైనరుఁదార్కొనుచూపుల నన్నుఁజూచు నే
ర్పరియగు దాని జూచెదఁ దిఁరంబుగ నామదిలోన నేటికిన్. 16
- చ. నెన రెదనుంచి నన్నునుపు ఁ నేనపరాధినటంచుఁ బాదమూ
ల సతుండనై న నన్దనఁలానక కిన్నఁదలంచి గొబ్బునన్
జనునెడ పైఁటకొంగుకొన ఁ సాగిలిపట్టిన చేవిదర్శుచున్
బనిపిను ముద్దు వద్దనుచుఁ బల్కినదానిఁ దలంతు నేటికిన్. 17
- ఉ బాలమృణాలనాళ సమఁబాహువిశాల నితంబంబింబ లీ
లాలనయాన మద్వచనఁలాలసలోల మృగాయతాక్షి ప
క్రాలక నిమ్మనాభికుహఁరాంతరయై విహరించుదాని భూ
పాలకబాలికా దలంతు ఁ బల్మరు నామదిలోన నేటికిన్. 18
- చ. జలిబిలిపాటినేరములు ఁ చేసినవేళ మదీయభావముల్
డెలిసి చలంబుఁగొన్న యొకఁతీరున వేమటు పల్కరించినక
బలుకుటమాని నెమ్మది నెఁపంబిడి బాష్పనిరుద్ధకరయై
యల రెడియూర్పులం బెదవులాఁచ్చెడుదానిఁ దలంతు నేటికిన్. 19

- వ. కిలకిలసప్తచుక్ వగమొగింపుచు వల్వఁ దొలంగఁ జేయుచో
వలపులకింపువాని నెలనందపుఁబొక్కిలియుంగరాఁబుజో
జ్జ్వలరుచిఁగప్పి సాధ్యసరసాంచితమై రతివిహ్వలాంగియై
తలఁకుచు లోన నానగొనుదాని మదిదిలకింతు నేటికిఁ. 20
- చ. తొలఁగనిసీమతో సురభిదుర్భరగంధభరంబుతో జలా
చలభయకుంచితప్రియరూపరేక్షణశోభతో ముఖో
జ్జ్వలకమలాగతభ్రమరపంక్తిని గేళినరొరుహంబుచే
గెలఁకులఁ జేర్చుదానిఁ దిలకించెద నామదిలోన నేటికిఁ. 21
- చ. అదనుదలంచి నున్మొలుగుటద్దముఁ జూచెడివేళ వెన్ననే
నొదిగినజాడ నీడఁగని యుల్కి భయంబును సంభ్రమంబు మో
హదమదనోదయంబు వినయాంచితలజ్జయుఁ గల్గి సౌఖ్యసం
పద నను జూచుదాని మదిఁబ్రాయక మాటికిఁజాతు నేటికిఁ. 22
- చ. ఇరుదెసలందు సంతరబహిష్ఠస్థులందుఁ బిలుందునందు ముం
దరిదెసయందు నెల్లెడలఁ దానయి మేలిమితమ్మివంటి నుం
దరమును దిర్భగీక్షణపదం బగు ముద్దుమొగంబుతోడఁ గ్రు
మ్మలు మదనాభిరామస్మయమస్మధపుత్రిని జాతునేటికిఁ. 23
- చ. తరుణబహుకృతుల్ శ్రుతివతంసకటాక్షనిరీక్షణావళుల్
సరసవిలాసముల్ మదనసంజ్వరకారణముల్ మదాలసాం
గి రుచిరసౌఖ్యలక్షణవిక్రీష్టవిలోచనముల్ మదీయహృ
త్సరసిజమందు సంస్ఫురితసంగతుల న్దనిపించు నేటికిఁ. 24
- చ. తరుణతరోల్లస తరళతారకతాక్షమదభ్రగంధమా
గ్గరచిత చిత్రస్థితికారమణీయ కపోలపాలికా
సరసము సౌఖ్యమస్మధరసాహితశోభితమంబుజాక్షి నుం
దరవననారవిందము మసంబుననుంచి తలంతునేటికిఁ. 25
- చ. సరసమెలర్పఁ దక్కుచకఁచగ్రహణాభిరతుండైన నే
నొఱపుగమోవి పల్కొనలనొక్కుచు నక్కరచక్కఁజేయు న
ప్రితీ సరమోడ్పుచూపు బకదారినుతారపుఁ బల్కుబాటు మే
లిరవగుదాని ముద్దుమొగ యిప్పటికై నదలంతు మాటికిఁ. 26

- చ. లలితసుధారసాతిమధురంబులు బింబరదాంబరాగ్రసం
కలితశుచిస్మితంబులు ♦ పగిల్చుగుణప్రకటికృతంబు లు
జ్వలపరిపూర్ణ మన్నథ రఃసప్రియసౌఖ్యసమాకులంబు లా
లలన చటూ త్రరంబులు తలంచి సుఖోన్నతిఁగాంతు నేటికిన్. 27
- చ. ఘనరుచిరాజ్జ్వలత్రయత ♦ కర్ణసమున్నత కర్కశస్తనా
గ్రనిహిత తారహారమణికాంచనయంత్రిత విస్తృతాతిరం
జనజఘనాభిరమ్య విలసన్నణినూపురశింజితాంఘ్రియశా
జనవరకన్యకామణిని ♦ సమ్మృదమొప్పు దలంతు నేటికిన్. 28
- చ. కులుకమిటారి గబ్బిచనుగుబ్బల తొమ్మెగఁగుమ్మి క్రుమ్మి చే
తుల మెడఁగొఁగిలించి తమిదొట్టువడ న్నునుసిగ్గుదొంతరల్
బొలుపలరంగఁ గన్నులరఁమోడ్చి మొగంబు మొగంబుఁజేర్చి ము
ద్దులఁగొని తేనెలానెడి వధూటిని నామదిఁజూతు నేటికిన్. 29
- చ. ఘనవిచలత్కుచత్రుటిత ♦ కంచుకజాలముల్ భుజాగ్రగుం
భనలసదుబ్బణశ్రవణమండనముల్ పరివర్తనక్రియా
భిసతగళప్రచారములు ♦ బిత్తరివక్త్రవిలోకనంబు లే
మనఁదగు నాదుచిత్తమున ♦ మాటికి సంస్ఫురణింతు నేటికిన్. 30
- చ. అగు చిగురాకుపాన్పు పయి ♦ నావలిమోమయి పవ్వళింప నే
నొగి బతిమాలుచున్న మదిఁనోపక వేకువజాముసందు పె
న్వగ నొకతీరుగా నిదురఁవాటిలు నల్లెదురై కుదించి కే
ల్లగ పయినుంచి మంచిగలదానిఁ జరింతుఁ దలంతు నేటికిన్. 31
- చ. కనుఁగవకేంపుగాఁగ దృఢఁగాత్రవివర్తనలీలందు మో
హనసరసోద్ధతోల్బణకఁరాంగుళిజాలవిలాసభావ గుం
భనభుజకండలీయుగళ ♦ మండలితంబగు దానిమోము శో
భనపరివేషయుక్త శశిభాసురమంచుఁ దలంతు నేటికిన్. 32
- చ. ఘనజఘనావలోకన సుఖస్థితి నే నొకవైపుఁ జేరి న
య్యనవననాంచలంబుఁ గొనునంతట నెంతయు నేర్పుమీఱఁ జే
కొనుటకు దంటయయ్య మదిఁగొంకుచు సిగ్గులలంకరించు మో
మున నిదురించినిల్చు సుముఖిమణి నాత్మదలంతు నేటికిన్. 33

- చ. వలపుడలిర్ప నేగమున ♦ వాకిలిజేరగవచ్చు నన్నుఁ గ
న్నల దనివారఁజూచి సుమఁనోభరశయ్యను బవ్వళించి వి
తలనిడుంచు నట్లునరిసంగ ని మెల్లనె సంస్పృశించిన
న్నులుకలెనంగు లేనగవుఁ ♦ బూనినదానిఁ దలంతు నేటికిన్. 34
- చ. తొలుత విరాగభావ మెదఁదోఁచఁగ నిష్ఠరవాక్యకేళి రం
జిలఁ బలుమాటు నన్వేరవఁజేయుచు నంత మదీప్తిప్రదో
జ్జ్వలమత్తియై రతాభిహితఁసంచలనోద్భృతవిస్ఫురత్కటి
నిలయసహాయ నృత్యములఁనేర్పరి దానిదలంతు నేటికిన్. 35
- చ. విలులితవిశ్లే ధప్రసవఁవేణిదరోన్మిషితప్రఘూర్ణితా
ను లలితనేత్ర పద్మశయఁనోద్భిత్తయై బహురంగభంగచి
హ్నాలు దగఁదాల్చి పంటిమొనఁనంటుచు వాతెఱఁ గ్రోలినట్టి యా
చిలుకలకొల్చి నింపలరఁ ♦ జిత్తమునందుఁ దలంతు నేటికిన్. 36
- చ. వెలయఁగఁమేడకపై వలభిఁవేదికమీఁద వసించి మందహా
సలలితభావహృత్స్ఫులఁసంగతి కేళివిలాసవాక్యముల్
వలుకుచునుండి తానదరిఁపాటున న్గని సిగ్గు లేతన
హ్వలసెడిమోముదాని మదిఁనుంచి తలంచెదనెంచి నేటికిన్. 37
- చ. పటపుసవ్రాలి వేనిదురఁపాటునమెల్కని వేసటింపు మై
విరుపున నావలింపుచు నవీనముఖానిలగంధలుబ్ధము
గ్ధరుచిరసంభ్రమభ్రమ దదభ్రమదభ్రమరాళి విభ్రమ
స్ఫురణవిలాలనేత్ర యగు ♦ బోటిని నామదినుంతు నేటికిన్. 38
- చ. ప్రియసురతాంతతాంత ఘనఁవీనపయోధరభారఖన్న ని
ర్భయసుఖజాల నిర్భరివిరాజిత రాజకళాభిరవ్య భా
గ్యయుతకటాక్షపూర్ణత్రిలఁకాగ్రణియై తగు రాజకన్య మ
ప్రియమతి దానినెంతయు యధేచ్ఛగఁ జింతనొనర్తు నేటికిన్. 39
- ఉ. రాజనిభాన్య నిర్మలనిరాజిత సూక్ష్మతరావలగ్న వి
భ్రాజిత పద్మపత్తరుచిభాసురనేత్ర నిదాఘబిందుసం
పూజిత పాండుగండయుగభూషిత ధారుణిదివ్యకాంతయై
రాజిలుచున్న దేవిని నిరంతరవృత్తి దలంతు నేటికిన్. 40

- చ. గుణనిధి విస్ఫురత్కమలఁకోమలసుందరవక్త్ర చారు ద
ర్పణ విలసత్కపోల విచలత్కమలేక్షణ చారుశీల ల
క్షణతిలకాంకురై ణ మదఁగంధముఖాబ్జవిరాజమానకా
రణ నృపకన్యయైన నడిఁపాయముదానిఁ దలంతు నేటికిన్. 41
- చ. కలితశిరోజపుంజ భరఁకాంతనిరంతరకాంత చూర్ణకుం
తలలతికాంతవక్త్ర వసుఁధాధిపకన్య రత్నిప్రవీణ కాం
త్యలఘుపయోధరాలన నఁతాంగి విలాసవతీవతంసయై
యాలరెడిదాని నామది నిఁరంతరవృత్తిఁ దలంతు నేటికిన్. 42
- చ. కృతపరిపూర్ణ భావ రతిఁ కేళికుతూహల కేళికాగృహ
స్థితవతి సానురాగసరఁసీరుహనేత్ర శుభాంగి మోహద
ర్పితవతి మత్కరగ్రహణఁపీడిత రమ్యపదాబ్జమన్మథా
యత ఘనమోహనాస్త్రమయఁమై తగుదానిఁ దలంతు నేటికిన్. 43
- † చ. ఇటు ననుజూచినంతట బఁహిష్కృతభేదవిభిన్న వంగజో
ద్భుట శరజాగ్నిపీడిత హృదంబుజుచై తగు నట్టియెనినుం
దిటముగఁ జూచియుండెనొ మఁదీయమనం బదియేలనానినుం
బటుమతిదాని భూపకులఁపాలిక బాలికనెంతు నేటికిన్. 44
- † ఉ. బంధురపద్మినీజనని ఁ పద్మసుగంధి శరీరమన్మథో
ద్గ్రంథకళాప్రవీణ మణిఁకాంచనకుండల శోభికర్ణపు
ష్పంధయ నీలకుంతలరఁసప్రియ సూతనయకావనాధ్య హృ
ద్భుంధువు నైన పార్థివసుఁతామణి నాత్మఁదలంతు నేటికిన్. 45
- † చ. సరసవనాంతచంద్రిక దశాప్రతిపన్నవిలాసకాంతి వి
స్ఫురదరవిందచంద్ర పరిఁభూతముఖాంబుజ సూక్ష్మమధ్య దు
ర్భరమదహంసరూప యగు ఁ రాజకుమారిని దాని నామనోం
బురుహనివాసవాసిని నఁమోఘమతిం గనుఁగొందు నేటికిన్. 46
- † చ. మృదుతరదేహముప్తిపరిఁమేయసుమధ్య సుపూజ్యకాంతమో
హదనయనాభిరామ శ్రవణాంతవిశాలవిలోలనేత్ర సం
పదమదభీష్టవాగ్విసయఁభాగ్య నవోత్పలసంగృహీతయై
ముదమైదవించుచున్న సృవఁపుత్రిక నాత్మఁదలంతు నేటికిన్. 47

- † చ. సరసకళాభిరమ్యసఖి ♦ సార్థనిష్కణ్ణవిత్తర్దికాంతర
స్ఫురదభిరమ్యపుష్పపరిఃపూర్ణిత తల్పనిష్కణ్ణదేహా స
చ్చరిత సుగంధలేపసలఃసత్కుచకుంభ సుధాంశుబింబ సుం
దరవదనారవింద యగు ♦ దాని నృపాత్మజఁగాంతు నేటికిఁ. 48
- † చ. మది నొకతీరు గన్నతటి ♦ మన్నన నన్నెనయింప నెచ్చెలిం
గదిసి మదీయగేహసుముఃఖాధ్వగయై భయకంపితాత్మయై
పదవినిష్కణ్ణయై గతిశుభస్థితయై పరివర్తమానయై
ముదమొనరించుదాని దగ ♦ ముచ్చటదీఱఁ దలంతు నేటికిఁ. 49
- చ. మనవిగఁ జాటుసూక్తి బతిమానినఁ గోపపరాజ్ఞుభిత్వమూ
నినఁ గని కోపమార్పుటకు ♦ నేను గవుంగిటనిల్చు బుష్పసా
ధనునివశంబునం బులకితాకృతియై యసహించి నట్టు లొ
ప్పనివను లింకవల్లనుచుఁ ♦ బల్కెడి దానిఁ దలంతు నేటికిఁ. 50
- చ. తఱిగని మెల్లనేను కయిదమ్ములఁ గల్గవఁగప్ప నెచ్చెలు
ల్లిగొని “యేమిదోద్యమెఱిఁగింపుము వీరెవ రేమెఱుంగమో
తరుణి” యటంచుఁ బల్కిన సుధామధురోక్తుల మద్విలాసవై
ఖరి మదిఁగాంచి లేసగుమొగం బగుదానిఁ దలంతు నేటికిఁ. 51
- చ. సాలయక మోవినొక్కి తమిజొక్కి కవుంగిటఁబూని తఱ్ఱుఁజె
క్కల నునుగోరులాని రతిఁగూడడి నన్నొక కిన్నెన్నకే
యొలసెడిసిగ్గుచే సలయుఁనూర్పున దీపమునంచలింప వీ
నులఁ జెలిగల్గితో సగవుఁనూటినదానిఁ దలంతు నేటికిఁ. 52
- చ. అతులితకేళికాగతి నిరాకృతహంసికే గేశవాళని
ర్జితమదపన్నగాళన విచిత్రకలాప సువక్త్రశోభ స
ద్యుతిహంసికోత్పలక్రియ సఖానవమధ్యను బూర్ణైత్రద
ర్పిత కలకంఠకంఠిని బరిస్ఫురితాత్మక దలంతు నేటికిఁ. 53
- చ. మరులొనరింపజాలు నవఁమనృథమందిర వై జయంతియై
యరుతరలీలల నృదధిరోషనుధారసధారఁ గ్రోలుచున్
స్మరవికలాంగనంగతుల ♦ మత్పరిరంభణ మాచరించి కే
ళిరచితశయ్య నొయ్యఁబవళించెడి దానిఁదలంతు నేటికిఁ. 54

- చ. నవసుమనోవనంబునఁ దఱసంతటిబోటులఁగూడి మన్మథో
త్సవమునకు న్ననుంగదిసి ♦ సైఁగల నవ్వుల నాటపాటమె
ఘ్నవలను బార్శ్వసన్నిహితలోకభయంబున శంకఁబూని మ
క్కువఁజని మల్గిచూచి కనుఁగొల్పెడిదానిఁ దలంతు నేటికిన్. 55
- ‡ చ. భజితమదీయచిత్రతఱివర్తన నర్తనసూత్రధారి దీ
ర్ఘజఘనదేశసంగీతకాంచనరమ్యతరాంగయప్తిబా
హుజవరకన్యకామణి ప్రియోచితకేశ్యపగూహమధ్యయై
భుజములనాని కన్నుల రఘోమోడ్చినదానిఁ దలంతు నేటికిన్. 56
- ‡ చ. చనుగవమాటినకా దొలఁగఁ ♦ జారిన పయ్యెడఁ జక్కఁజేయుప
ట్లను గని నాదునేత్రజవిలాసము నేత్రవిలాసమాఁగదే
వనరుహనేత్రయందుఁ దనివారఁగఁబల్కిన మెఘ్నువన్మనం
బున నగి నన్నజూచు చెలిముంగలియై కనుపించు నేటికిన్. 57
- ‡ చ. ఉపరిసమద్భ్రతోన్నతపయోధరవేల్లితబాహువల్లి భూ
ర్యపఘనభంగదంభరచనాంతరదర్శితనాభిమధ్యవా
ళిపరిమితాభిశోభిత వత్రితయలక్షితోమరాజ్యయై
యుపకృతించు దాని మదిఁనుంచి సుఖించి తలంతు నేటికిన్. 58
- ‡ ఉ. బాల సువక్త్ర యావనవిభాసిత సుస్తనభార నమ్రని
ద్రాలసరామలోచన నవాజ్ఞనిభాలికసుందరాంగి నీ
లాలకజాలనిర్జిత మదాళిక మన్మథవైజయంతియై
మే లొనరించుదాని చెలి ♦ మిప్పటికైనఁ దలంతు మాటికిన్. 59
- ‡ చ. చిరిసగుమోముతో నుదుటఁ ♦ జుండెడియందపు టుంగరంపుముం
గురులమెఱుంగుతోఁ జెమటఁక్రొందఘటూనిన మోముఁదమ్మిఁ
నెరిమగపోడిమిన్ గెలుపు ♦ నెక్కొనువేళ గళన్వసంబు ప
ల్మఱుసిరుచొందఁ జేయు వగలాడిని దానిఁదలంతు నేటికిన్. 60
- ‡ చ. సలలితకర్ణమూలపరిసక్త సముజ్జ్వలతాళపత్రి మ
త్యలఘుమనోజకార్మకసమాశ్రిత మత్తమధువ్రతాంగనా
వళిరుచిజాల కర్పరితవక్రతకుంతలజాలకాంతమా
నెలఁత ముఖామిప్పటికి ♦ నెమ్మదినాటి తలంతు మాటికిన్. 61

‡ చ. సరసవిలిప్తచందన రసాద్విరితశోభములోలతారక
స్ఫురితము సత్కురంగమదఁమోహనచిత్రిత పత్రివల్లికాం
కురరమణీయ గంఢఫలఁకోజ్జ్వలితం బగు దాని నెమ్మొగం
బరమరలేక నాదు హృదయంబున నిల్చి తలఁతు నేటికిన్. 62

‡ ఉ. సూనధనుర్నిషాది సరసోక్తలదాని మృదుర శృంఖలా
లానమునం దిదృక్షిగళఁబిల్చియొనర్చి మదగ్రకల్పనా
ధీన మదేభరాజమును ధీరతకట్టై నికేమితెల్పు నా
హా సరనాథకన్యక దయాశ్రయ మిప్పటికై నఁ గోరెదన్. 63

‡ చ. త్రిదినవియోగపాండుముఖ ధీర్ధచతుర్ధరజోవియైక్త గౌ
రదశసశుభ్రవస్త్ర రతిలక్ష్మినిశారసమిశ్రగంధనం
పద గలదాని పుష్పనిభఁవాచ్యుతవల్లరి బోలు దాని స
మృదమునఁ గూడినట్టి జనమాన్యఁడై ధన్యుఁడు లేడికన్ భువిన్. 64

చ. అని యనివారిత ప్రియరహస్యనిలాసకథా సుధారసా
భ్యసిమిషమాన సోజ్జ్వలితుఁడై పురవీధులఁ గేళినల్చి తో
డనెచని కాంచెబిల్బులుఁ డటచ్చువకోటికరోటికందుకా
భినయనట శ్రీశూలచరఁభీమనిశాటికఁబ్రేత వాటికన్. 65

వ. ఇట్లు కాంచి తత్పరేతభూతలస్థాపితత్రిశూలైకశూలవాగురీ
యంత్రాదివధ్యసాధనసంభారసందర్శన నిర్భయుండు యుచితస్థలంబున
లోకబాంధవున కభిముఖంబుగా నిల్చి తనమనోరథార్థసందర్శంబుకొఱకు
విశ్వగర్భుండున పుండరీకాక్షునుద్దేశించి యిట్లని నుతించె. 66

మ. ప్రళయాపూర్ణజలార్ణవాంతర వివరాక్షిర్ణధావత్తిమిం
గిలయాత్రానుగతస్య తాలుయుగవిక్షేపాంబు నిర్హోషని
ర్గళితామ్నాయ సకృత్పునఃపతన కృద్భాంతిప్రదాతృస్వరూ
పలనత్స్పృభవమూర్తి మద్గురు పరబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 67

మ. సుచిరాలభ్య నిజోపగూహన కభౌత్సుక్యార్ణవ స్వర్ణదీ
ద్విచరుష్కైకరసార్ద్రకేళి విధిసాధీభూత మందాచలో
ర్వచరప్రస్థర ధూర్వాహభ్రగ సుధాంధసాధనౌషధ్యుదా
బ్రిచనా ఘట్టఘుర్టపృష్ఠకమఠబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 68

- మ. ఖరకృష్ణణ్య హిరణ్యదైత్యహరణోగ్రప్రక్రియా కల్పకో
 ధరణాంభోజ భవాండభాండ రచనార్థస్వీకృతస్వర్ణ మృ
 ద్వరపిండోపమ మేరుమండిత దిగంశ్రుత్తోణిచక్రాద్య ని
 ర్భర శంకూకృత దంష్ట్రకాంకుర కిటిబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 69
- మ. సదసత్సంశయ వాదభేదన పరీత్యారంభసంరంభ శు
 భదయస్తంభ నిగుంభితాత్మ సుఖచిత్ప్రహ్లాద గుర్వత్యయా
 స్పద దోసాసరవిచార లోకసదసచ్ఛబ్దార్థ నిర్దర్శిత
 త్వదృశీభూత యుగప్రభావ నృహరిబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 70
- మ. కృతదీప్తాధ్వర దేశకాలఫలముః క్షిజ్ఞాన సత్త్వాత్ర స
 త్కృతిదానప్రదదానవేంద్ర విభవ శ్రీమూర్ఖబుద్ధోద్భవా
 మిత తత్త్వణ్యయశోలతా సముదయోన్మేషన్వ వేషాత్సన
 వ్రత సంవర్ధిత విశ్వశాశ్వతవఃఃబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 71
- మ. జరతాభావ మహాత్తరూపమ వపుశ్శృఖా సహస్రాంకుర
 త్పరిశంకావహ బాహుబాహుజకులోత్తంస ప్రశంసాతిపి
 రరసావేశవైక వింశతికపర్యాయాప హృద్విశ్వరా
 ట్పరశుస్వీకృతమార్గభార్గవ పరబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 72
- మ. సవజిద్భుక్తవిశిష్టదౌప్య చిరసూక్ష్మశ్చేషసమ్మేళనో
 ద్భవ సంపద్విశదిజ్ఞుభోద్ధత శిఖోద్దామానలభ్రాంతికృ
 ద్భువనద్విడ్యశకంఠ కంఠదళనప్రోత్కంఠితాకుంఠ వై
 భవ నిర్మోఘ శరౌఘ రాఘవ పరబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 73
- మ. ప్రియకృత్పూర్వ భవాగతద్వితయ కీర్తిస్సూర్తి మూర్త్యంతరా
 శ్రయగాత్రద్యుతి నేత్రకల్పకల సద్రామావతారాస్తి త
 ద్భయరూపాప యశోపహ ప్రకృతిసీతాదర్శనోపాయ ని
 ర్ణయలీలాహలసాధనోజ్జ్వల బలబ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 74
- మ. త్రిజగద్భిత్తిపురాశ్రవాశ్రిత కులస్త్రీలోక లోకోత్త రా
 త్మజితప్రాగ్విృత భంగసంగరసమర్థస్వర్థ సర్వార్థమో
 హజగుహ్యోదయ ధర్మకర్మబల నిర్వృత్తుణ్యదై తన్యదా
 ర్థ్య జయాచ్చిష్టశిశుద్ధబుద్ధతను భృద్బ్రహ్మంబ వీవే హరీ. 75

౮. అసకృన్నేచ్ఛయుత పృపంచకృత పంఛాఘాఘతామిన్ద్రై
జసధారాగతి కంచుకస్ఫురదుదంఛత్పంచ కళ్యాణికా
శ్వసమారూఢ భవత్కరాసిరుచి విఙ్గానప్రదీపాంత ని
ర్వ్వసనాంతఃకరణప్రదీప కలికిః బ్రహ్మంబ వీవే హరీ.

76

కం. శ్రీమచ్ఛామిశ్వర సా

దామిన్యామహిత నీరఃదశ్యామవపుః

కోమల హేమలతామల

ధామ లసద్వసన నీకు ధండంబు హరీ.

77

కం. శరణాగత భరణాన్విత

కరుణామృత శీకర్ణాఙ్గి ధ కందళితాంతః

కరణాద్భుత కరుణాశ్రిత

తరుణా చరణానుచరణ ధ దయఃజూడు హరీ.

78

కం. దాసజనా వాసఘనా

భాసననా వసనపత్న ధ బలమాసనసం

త్రాస గుణాభ్యాసరణా

స్త్రాసగుణాభరణ నీనె ధ శరణంబుహరీ.

79

కం. అధ్యాసిత సుధ్యాసిత

రధ్యాశతమధ్యదేశ ధ రాజదయోధ్యా

విధ్యాగత సాధ్యాసత

విద్యాభృత హృదయనిన్న ధ నినుతీతుహరీ.

80

కం. వీటి ధనపేటి ఘన

చేటి జనమణితాంగ ధ సింధురభటగో

కోటి జయధాటి నియ

ఘోటిచయమొదపు నిన్ను ధ గొల్చినను హరీ.

81

కం. గాధితసయ బోధితసయ

సాధితసయనాభిరామ ధ శాశ్వతిజయసం

శోధిత రణగోధిత రణ

బాధిత రణదుదధి నిన్ను ధ బ్రహ్మతితుహరీ.

82

కం. భృత్యశతాపత్యయుతా
 మాత్యహితానుజ సహిత విమతరావణసాం
 గత్యప్రియ మృత్యుక్షయ
 వృత్యాశ్రయశాస్త్ర సన్నః ♦ గృహజూడుహరీ. 83

కం. ఘనతాడన జనతాఘన
 జనతాభినుతాత్మ భక్తజనతారక పా
 వనధామా వనధామా
 వనధామా రామనిన్ను ♦ వర్ణితుహరీ. 84

ఉ. శ్రీధరచక్రపాణి సరసిరుహపూర్ణ సువర్ణనేత్ర స
 త్యాధిప గోపికామదన ♦ తత్త్వమయాత్మక దానుదాస ము
 ద్రాధినికంధరాగ మగధాదృతమోక్షనిదానయోగ వి
 ద్యాధర రాజదన్య వనతత్పర సత్పరమార్థ వాంఛితా. 95

ఉ. దేహికులప్రపంచ వసతే భవతేహ మభిధృతేహనం
 దేహి కులేనోహ్యచరితే భిరతే నియతే హితాత్మ నై
 దేహి కలాకలాప సుధృతే సుకృతే సుమతే మదీప్సితం
 దేహి యటగురు రామవిభుని గొనియాడి మృడుం దలంచెదన్. 86

—♦ దండకము ♦—

శ్రీమన్నహదేవదేవా శివావామదేవా చిదానందభావా విభాస్వత్ప్రభావా
 భవాంభోధిసంతరకా తారకాదంబకాదంబ గోరాజగోరాజ కాంతాజ కాం
 తాజ సంతాన సంతాన ఘేనాబ్జ ఘేనాబ్జ మందారకుందార కుందారవిందార నీ
 హరమందాకీనహర బృందారకా హరహీరప్రభాంగా శుభాంగా సభంగాంగ
 జస్వాంగ గంగాధరా భృంగినంగీతనాట్యప్రసంగాదరా మంగళశ్రీధర శ్రీధరో
 చ్ఛృంగశృంగారసాధాంతరంగా తరంగాయమానోజ్జ్వలాభంగ రంగత్కు-
 రంగాగ్రపాణీ సమగ్రాభ్రవేణీమహాసత్త్వపాణీ హిమక్షోణీభృత్యస్య కాగణ్య
 లావణ్య తారుణ్య పుణ్యనివృతారణ్యధారుణ్యటదావరచేంద్రా త్రుణిదావర
 జేంద్రాభియాతీ భయాతీతమూ రీ దయాపూతవ రీ సయాఖ్యాతపూ రీ
 జయస్ఫూర్తిరీ త్రిమూర్త్యాకృతీ స్వీకృతై శ్వర్యకృద్విశ్వ సృష్టిస్థిధ్వంస
 నప్రకీయాళీ సదాలీధ కేళీ సదాలీనమాళీ ప్రియాబ్జాళిహేళీ మరుణోన్మ

సోమక్షమూఢామ ధామగ్నియజ్వాస్వరూపా దురాపప్రతాపా పహాపాప
లోపా విపతౌవలేపక్షపా కర్మసాక్షీ జగత్పూర్ణకుక్షీ మహాక్షీవ్రసంక్షీప్త
దీక్షావ్రతాధ్యక్ష దక్షాధ్వరక్షేత్రపాత్రప్రియోగాది దక్షర్విజప్రాణమోక్ష
వ్రతత్రాణ నిర్వాహకృత్సర్వసర్వసహభూరి భారాపనోద్ధాన్సంవర్ధమానా
ర్థనారీశ సాఖ్యాప్రతచ్ఛంకరశ్రీపతి స్థాణులింగాద్యనేకావతారా శతారప్రియా
పత్య దోస్తృత్వ తత్త్వాభిమర్శ ప్రభుత్వైకహృత్కృత్రిమకోడ సంతాడన
క్రీడితా యాతమాయాకిరాతాభిరూపప్రసన్నోపదేశా సకృచ్ఛాబరాభిఖ్య
ముఖ్యాగమప్రోక్త మంత్రత్వదీయాస్త్రలాభార్జునసావర్జన స్వర్జనోద్గీయమా
నాచ్ఛ కీర్తిప్రతాపోజ్జయశ్రీకళా కారణానుగ్రహ నిత్యసంపత్కళావిగ్రహ
విగ్రహోదగ్రరక్షస్త్రియూపట్టణో ధట్టనోత్కృష్టమూర్తీధనుస్తూణ బాణ
ధ్వజస్యందనక్షంతృరథ్యాని సేనాదిదృఢాశయా భూతదృక్కర్ణరాట్యర్ణ
తైలార్ణవానంత గోరాజభూవిశ్వసృజ్జేదమార్తాండ జైవాత్మకాదిత్యభూత
ప్రపంచైకయోధాగ్రీణీ దైవతగ్రామణీ రామణీ యారణీ వారుణీ దిక్ప్ర
భావంద్య సఃధ్యాసమారంభ శుంభచ్ఛుభాసంఖ్య శంఖాభిభాంకారి నిస్సాణ
జంఘూణ ఘంటాఘణంఘూణ భేరీఘణంధాణ వీణాదినిక్వాణ హృద్యానవద్య
స్ఫురద్దద్య పద్యానువాద్యక్రిమోద్యన్నటద్భ్రీహ్మ విద్యావిహారా మహా
రాజతాహార్య వర్యాగ్రసంస్థాన భావప్రకాశా మహేశా మదీయేష్ఠితం
దేహిమాంపాహితుభ్యం సమస్తే సమస్తే సమస్తే సమః.

87

మ. అని సర్వేశ్వరుని భజించి జగదాన్యంత్రయాపూర్ణ క

ల్పనవృత్తి సుఖదుఃఖసంపద విసంసద్యాగ్యభోగ్యాది జీ

వసకృత్యంబులు సర్వజీవులకు నేర్పాటొందుగా వ్రాయుటల్

పనిగావించి త్రికాలవేదియగు తద్భ్రహ్మాంబుఁ గీర్తింపుచున్.

88

‡ మ. హరినాభీనసీభవోద్భవ సమస్తామ్నాయకల్పస్వరూ

ప రహస్యాత్మకతత్త్వసత్యభువనఃప్రాధాన్య నానాచరా

చరభూతాఖిలవిశ్వకారణ కళాసంపూర్ణ కల్యాణ ని

ర్జరమర్త్యాసురవాంఛితార్థఫలదబ్రహ్మ సదానందకా.

89

‡ చ. విధి నిను మ్రొక్కి దోయిలిడి వేడెద సంతమునందు భూతముల్

ప్రధితదంశసంగతులఁ బాల్పడుఁగాతఁ దదీయమార్గమం

దు ధరణి తత్సరోవితతి ♦ కోయము తద్వ్యజనంబున స్మర
త్కథనము తద్దృహభ్రమున ♦ ఖస్థితి తన్మృకురాళి తేజమున్. 90

చ. ఇటు లొనఁగూర్చు పెంతయు మదిపిత్త పూర్ణఫలప్రసిద్ధి జే
యుటఁ దగు భక్తకామితఫలోదయమూర్తులు మీత్రిమూర్తు లొ
క్కటఁ గల కర్మసాక్షియె జగద్రితసాక్షి యటంచు మ్రొక్కుచున్
దిటమునఁ బల్కి బల్కినుకడేరెడి మేరడి నూరడింపఁగన్. 91

చ. శివుఁడు హలాహలంబు గళనీమను నిల్పఁడె నేటికిన్ ధులీ
ధవుఁడు వరాంగపాళి వసుభాతలమిప్పటి కెనఁ దాల్చుడే
భువనపతిప్రమోదమునఁ బోల్చుడె దుస్సహబాడబాగ్ని నె
ట్లవగుణయు క్షమెన సుకృతాత్మకు లొప్పిద మాచరింపరే. 92

† చ. జలజవతంసముల్ హసనసహృతిసేవితముల్ జలాలయం
బులు భువినెన్నియున్నఁ బరిపూర్ణఫలాత్మతఁ జాతకంబు ని
స్తులితనవజ్రపాతభయ ♦ సూచనరూపక పౌరుహూత్తియె
కులుకు నవాంబుధార కొనఁగోరఁగ నేరక యూరకుండునే. 93

ఉ. గాఢతరానురాగమునఁ ♦ గజ్జలమంజులనేత్ర సత్కృతి
ప్రౌఢిమకేళికే నొకశిరంబొనఁగూర్చుటకేమి నీతనై
మూఢమనస్కుడయ్యుఁ బ్రియపూర్వకమానని నిశ్చలాత్మ స
హాధమతిం దశాననుఁడు ♦ రక్షయమ స్తకసం క్షికోర్వఁగన్. 94

వ. అని మఱియును 95

సీ. భట్టినప్తమునొందె ♦ భారవిమృతఁబొందె
భిక్షుండు నళియించె ♦ భీమసేనఁ
డాయర్థిహీనదుఃస్పృయ్యుడై చనె నింక
భుక్కుండుఁ డను నేను ♦ భూవరుండ
వీవు చెప్పఁగనేల ♦ విలయకాలాంతకుఁ
డౌగ్రహంబున భవనాంతరమున
నంప్రవిష్టుండయ్యె ♦ సత్యోక్తమిది యుష్మ
దన్మత్పదార్థ మేకానుభవము

తే. గీ. నొందఁజేయఁడె విధి చింత ♦ నొందనేల?

[కాలకుద్ధుఁడు దిద్దెడి ♦ వ్రాలవరుస

ముందు నెనుకలఁ జనుచుండు ♦ మందరమిటు]

కామసమరూప మదనాభిరామభూష.

96

వ. అని తనమహానీయప్రభావంబు నిఖిలకసుబంతరాట్నభాంతరాశం
బులం బ్రశంసిగుటయుం గార్వంబుగా నిరూపించి భూపాలసమారోపశాపా
నురూపసంధానసంధాపచన బంధురుండైన వసుంధరామరేందుని ధైర్య
గాఁభీర్య చాతుర్యాది గుణంబుల కచ్చెరుపాటునొందు కోటిపాలుండు
భయాటోపశీలుండగుచు సూతీసనంపుమాటలఁ బ్రశాంతునిజేయుచుఁ దన
సుభటవర్గంబున సన్మార్గంబుగా జాగరూకతనుండ నియమించి సమంచితాశ
యుండై రయంబునంజని ప్రాంజలియై తదీయపూర్వోద్దితప్రకారంబున బిల్వణ
స్రచారంబు సానుపూర్వకంబుగాఁ బూర్వోత్తరశ్లోకప్రపంచంబు తన్మయ
త్వంబునొందించుటయుఁ దదీయప్రభావసూచక ప్రతిజ్ఞాసంజ్ఞాది వాక్యార్థ
త్తోవ్వవన్యాసంబు నిర్ణయించుటయు నాకర్ణించి సమభ్యర్థావసానపూర్ణుని
చెన్నున మిన్ను మన్ను నెఱుంగ నేరక యూరకున్న యమ్మన్నెఱేని విన్న
దనంపుఁ బన్నుగడ సన్నలెన్నుచు సన్నిట మిన్నఁదనంపు వన్నెలం బేరుగొన్న
విన్నాణియగు మనోరంజనుండు కార్యానురంజనంబుగా రాజకుంజరునకుఁ
బ్రబోధింపుచు నిట్లనియె.

97

నీ. రాజేంద్ర విపద్ధిధైర్యంబనుమాట ని

రర్థకంబుగఁజేయు ♦ టర్హమగునె

కాక యీదుర్గుటకార్య మాత్మనుజేయ

నిశ్చయించితివేని ♦ నిజము బ్రహ్మ

హత్య కన్యాద్రోహ ♦ మాత్మాభిఘాతుక

మఖిలదుష్కర్తరి ప్రియాపకృతియు

బాంధవాసత్కృతి ♦ బహుజనదూష్య మా

త్మకులక్షయము ధర్మవికృతిపదము

తే. గీ. నెరయసిద్ధించు నిదికార్యసరణికాదు

భవదభిప్రీతిఁగోరిన ♦ ప్రజలమగుట

బల్మిచేనై న నుచితమేర్పఱపనగును

గాన నామాట మదినాటఁ ♦ గాంచునేట.

98

వ. అది యెట్లనిన.

99

మ. అకలంకాశయఁ డార్యపూజతుండు బ్రహ్మానందపూర్ణుండు బ్రహ్మకులోత్తంసుండు సత్ప్రభావనిధి శాపానుగ్రహపూర్ణహృత్పకలాలంకృతమూర్తి నిర్బలమనఁస్సంకల్పసౌఖ్యదయాత్మకుఁ డుద్యత్కవితాప్రపంచనయనిఁగ్రాణక్రియాకర్తయున్.

100

కం సర్వం సహేశకశ్యప

నిర్వాహక భావమెడలెనేభార్గవుపై

సర్వస్వాతంత్ర్యము లీ

య్యరీచేపతల మహిమ ♦ లోటమిగలనే.

101

ఉ. రాముశరప్రయోగము సురప్రభువజ్రము చక్రిచక్రమున్

ధామనిధిప్రియాత్మజుని ♦ దండము కామరిపుత్రిశూలమున్

భూమి నొకప్పురి త్తయయి ♦ పోయిన బోవునుగాక యీకవి

స్వాముల వాక్ప్రయోగమును ♦ బ్రహ్మగుప్తనఁ దరంబె త్రిప్పంగన్.

102

పాఠాంతరము:

ఉ. రాము శరప్రయోగము సురప్రభు వజ్రము చక్రి చక్రమున్

ధామనిధిప్రియాత్మజుని ♦ దండము శూలధగ త్రిశూలమున్

తామరసాస్ర తేజమును ♦ భర్మజు కోపము మాని శాపమున్

సామనసప్రయత్నమును ♦ సత్కవిహక్యము రి త్తవోవునే.

కం. కావున నీవునమస్తమ

గావు నయానుచితగతులు ♦ గావు వృధోస్తుత్

గావు దురుక్తులు నిందలు

గావు భయప్రాపితములు ♦ గావు సరేంద్రా

103

ఉ. తాలిమిఁబూని నామనవి ♦ తప్పకకై కొను మింతనంత నీ

జాలియడంగఁజాలు నొకజాలున మేలొసగూర్చు బల్మి నీ

పాలికే దోడితెచ్చెద నృపాలక సత్కవిరాజమూఢిక్

బాలికనిచ్చి రాజ్యసుఖపద్ధతినొందు జగత్ప్రసిద్ధిగన్.

104

మ. స్తుతిపాత్రం బగు నీకు విప్రకలబంధుత్వంబు దోష్యంబులే
దతిభక్తింగనె రోమపాదుసుత ఋశ్య శృంగసంగత్యమున్
బతిగాఁగోరె ఋతుధ్వజాత్మజ జగత్ప్రఖ్యాతిగా గౌతమున్
మతిసర్పింపఁచె కాశిరాజసుత ధర్మావాసకున్ గౌశికున్. 105

వ. అని యనేకప్రకారంబుల ధరాకాంతునకు నేకాంతంబున సాధు
వాక్యంబులం బ్రబోధించినం దెలిసి మంత్రితమర్యునింగలిసి బాలికాంతఃపురం
బుం బ్రవేశించి కులవధూరత్నంబును నతిప్రయత్నంబునఁ బిలిపించి పూర్వా
పూర్వంబగు సర్వంబునెఱింగించిన వెఱంగువడియున్న జననీజనకుల సన్నిధా
నంబునఁగన్యకామణి బిల్వణార్చితప్రాణయై యిట్లని పలవింపందొడంగె. 106

ఉ. హా జగదేకమోహనకభాకర హా రమణీరత్నియో
హా జునలోకమాన్యగుణా హా చతురాననవంశభూషణా
హా జయశీల హా రసిక హా చతురోక్తివిలాస హా మహా
రాజనిధాన హా సుకవిరాజసుధాకర హా మనోహరా. 107

చ. సరసమెలర్ప నన్నతనుశాస్త్ర విలక్షణలక్ష్యశ్లేదముల్
పరమరహస్యము లైయిఁబల్కిన నగ్గురునాథు నింతకుఁ.
జొడిసినదాన నెయ్యడలఁజూచిన నాసరిదోసకారి లే
దరయఁగఁ దేనెనున్పిస సిఁతాయుధపాఁ మదీయకేలియుఁ. 108

తే. గీ. అక్కటా లోకులాఙ్గడి యారడులకుఁ
బాలునడియుట నేనెంత హాపజాతి
దాసనై తినొ కాని హా దైవమిట్లు
లాయెఁ గాఁబోలు నికనేమి నేయదాన. 109

ఉ. మేలనుమొందలేని ఘనమేలను నాకిక సాటివారి నో
మేలను కల్పిచక్కదనమేలను జొక్కపుజవ్వనంపు సొ
మేలను తేనీకింతచలమేలను బిల్వణుఁడేమరించు బా
మేలను నిట్టి జన్మఫలమేలను బాపపుడై వ మేలనున్. 110

చ. విడిచిచిట్టు లీవెఱుంగనే సగవే తగవే మసంచుదూ
రుదుఁ దలితండ్రు లింతవిసరో కనరో నెనరోటుఁజేసి యుం

- జెడరొ మజేమితల్పొకఁదే తగదే జగదేకరూపనం
పద గురునాథప్రేమగల ♦ పైదలిపై వలపైన నీమదిన్. 111
- చ. పలుమఱుఁ గుండనేల తొలుఁబాముల నెవ్వరిపట్ల నిట్టి మే
ల్లలఁచితిమోకదే యిపుడుఁతప్పనె తత్ఫలమింతసంతటన్
నిలునిలు సామినిక్కమిదె ♦ నే నినుఁగూడఁగ వచ్చుసంతకున్
దొలఁగిన నీకు నాదుమది ♦ తోడునుమీ మదిసొండుదల్పిసన్. 112
- ఉ. ఈరుచిరంపుఁజి తరువు ♦ లీమణివీణియ లీకొలంకుపెం
పారెడుతోట లీచిలుకఁపంజరముల్ చెలులారమీరు నా
మాఱుఁగజూచి నన్ను మదిఁమర్వక వేర్కొనుఁడమ్మలార క
న్నీరులు నించకుండనుచు ♦ నెమ్మికరంబుఁ గరంబులంటుచున్. 113
- శా. వేణీవేస్తేతకఁతయై తరళభావీభూతడై తన్వయై
ప్రాణాలంబిత బిల్వణస్మరణయై ♦ ప్రియంపుటెల్లెల్లి యీ
వీణాలాపిని యేడ్చె నిర్జరవధూఁవిన్యస్తహస్తాబ్జ క
ల్యాణీరాగ విపంచికాశ్రుతి నొయాఁరంజా సుతారంబుసన్. 114
- చ. అటువలె సాహసింఁచ చెలుఁలందఱుహాసయని ప్రోదివెట్టి నొ
చ్చుటగని తల్లి తల్లడిలుఁచున్ వడివచ్చి కుమారికన్ గన్తం
గిటఁ దగఁజేర్చి కూర్చి మెడఁగీల్కొనువేణి మరల్పి పైఁటద
ప్పుట సవరించి ముంగురులుఁమోడిచి బాష్పములంటనొత్తుదున్. 115
- ఉ. కన్నియవింతయానదరుఁగన్నియమించుటమేరటమ్మ నీ
వన్నెయు వాసియుం దలఁపఁవన్నియు దూరుట తీరటమ్మ మే
ల్మిన్నవు గావటమ్మ బల్కిమి న్నవుఁబొలుపనుల్ దలంచుటల్
విన్నను మిన్నుపైఁబడిన ♦ విన్ననువయ్యెఁ గదమ్మ నెమ్మదిన్. 116
- ఉ. ఏనుసుకొందురమ్మ జనుఁలింతటిమాటల మందులేని మా
రాముల మానవమ్మ నెనఁరానినముచ్చట నాకుఁడెల్పమిన్
నేమచుటమ్మ నీవెడఁగుఁసేతల కేమనుకొందురమ్మ నా
నోములపంటవమ్మ విడఁనోర్తునె ముచ్చలగుమ్మ నిన్నిఁకన్. 117
- ఉ. నీవిరహంబుఁజూచి పనిఁసేరక మేతలుమానియున్న పా
రావత కీర శారికల ♦ రమ్మని పిల్వఁగదమ్మ తోటపూఁ

- దీవెలఁ బ్రోదిదిద్దు కడఁజేర్పగఁదమ్మ పసిండివంటి మై
తీవి నడల్పుఁబూనిన నడిం దిగఁగుండెదరమ్మ సీచెలుల్. 118
- అని యనివారితంబు నెఱఁరారడి వేరడిసేయఁగొఁగిటం
గొని చని రాజన్మన్దలఁ గూరిచి కూరిమిమేటిమీఁ నూ
తనతనయాపరాధములు దల్పక దాని మనోసురాగ రం
జనమొనగూర్చ నీనెఱుంగఁజాలన చాలనెల్ల దలంచెదే. 119
- కటకట రాజపూర్ణితిలకామణి కామిత మీహాసర్ప క్షి
మటమటఁ జూపమేలె సుఖమాఁ కుమారిక నింతఁజేసి నీ
నిట్లునటఁ నిక నేమసుభ వింపెదినో మదినొచి చూడుమా
దటవిటలేల నెదుఁ దలిపంద్రులుగాఁ నె సుతానుర క్షిక్తిన్. 120
- విను మనుజేంద్ర నాదయఁనిన్నప మాతృదలంచి మంచి కా
దనక తనూభవ విభవదాభిమఁహోత్సవమొప్ప బిల్వణా
వని నురరాజసూరికి వివాహమొసర్పము దేవబంధుర
క్తిని నరదేవదేవ పితృదేవ మహామహిదేవ హృద్యమా. 121
- నరసవశేఁబ్బుఁ జార్యజనఁగన్మృతఁ డెన్నిట మేలువాఁడు న
ద్దురువరుఁ డినింగొలిచి గూర్చి కళాభ్యసనంబొసర్పచో
నరమరలుంపమాని తనయూ వినయూనుగొనక మాన్యనై
ఖరిఁ గనుమూచు మున్ను తెరగట్టి కవింద్రునకొప్పగింపవే. 122
- ఇప్పుడిది నేరమంచు సుతఁనింతగ వంతలముగఁజేసి దూ
రపుఁబని యట్ల నీమది గఁరంగ మిక్తేమనుకొందు నన్ను స
న్నపుఁజనుపొందఁ జూచిన త్తణంబున నొండువిసంగనేర్తునే
నృపవర యాలుబిడ్డల గఁజింపని సంపదలేల చెప్పమా. 123
- వ. అని యోసరించు రాణివాసంపుఁ బలుకులకుం బొసటయై
పహృజ్జనుండై స మనోరంజనం డరిభంజనున కిట్లనియె. 124
- వలపగు చూపునేఱగలవానిగఁ గోరును గన్నె, విత్తన
ల్లలితునిఁగోరు దల్లి, శ్మశ్రితలక్ష్మరసజ్జనిఁగోరుఁడొడ్డి, స
త్కులజానిఁగోరు బంధుత్తి, గూరిమిశోభనకార్యనేఱ లో
కులు నరసాన్నభక్తి మదిఁగోరుదు రీధరలోన నెల్లడక. 125

- డెదరో మజేమితల్పిరోకఁదే తగదే జగదేశరూపసం
పద గురునాథప్రేమగల ♦ పైదలిపై పలపై న నీమదిన్. 111
- చ. పలుమఱుఁ గుండనేల తొలుఁబాముల నెవ్వరిపట్ల నిట్టి మే
ల్లలఁచితమోకదే యిపుడుఁతప్పునె తత్ఫలమింతసంతటన్
నిలునిలు సామినిక్కమిదె ♦ నే నినుఁగూడఁగ వచ్చుసంతకున్
దొలఁగిన నీకు నాదుమది ♦ తోడునుమీ మదిన్ఁడుదల్పినన్. 112
- ఉ. ఈరుచిరంపుఁజి తరువు ♦ లీమణిపీణియ లీకొలంకుపెం
సారెడుతోట లీచిలుకఁపంజరముల్ చెలులారమీరు నా
మాఱుఁగజూచి నన్ను మదిఁమర్వక పేర్కొనుఁడమ్మలార క
న్నీరులు నించకుండనుచు ♦ నెమ్మికరంబుఁ గరంబులంటుచున్. 113
- శా. వేణీవేస్త్రీతకంఠయై తరళభాఁవీభూతనై తన్మయై
ప్రాణాలంబిత బిల్బణస్మరణయై ♦ ప్రియంపుఁబెల్లెల్లి యీ
వీణాలాపిని యేడ్చె నిర్జరవధూఁవిన్యస్తహస్తాబ్జ క
ల్యాణీరాగ విపంచికాశ్రుతి నోయాఁరంజా సుతారంబునన్. 114
- చ. అటువలె సాహసింఁడ చెలుఁలందఱుహాసని ప్రోడివెట్టి నో
చ్చుటగని తల్లి తల్లడిలుఁచున్ వడివచ్చి కుమారికన్ గవుం
గిటఁ దగఁజేర్చి కూర్చి మెడఁగోల్కొనువేణి మరల్పి పైటద
ప్పుట సవరించి ముంగురులుఁమోడిచి బాష్పములంటనొత్తుచున్. 115
- ఉ. కన్నియవంతయానదరుఁగన్నియమించుటమేరటమ్మ నీ
వన్నెయు వాసియుం దలఁపఁవన్నియు దూరట తీరటమ్మ మే
ల్మిన్నవు గావటమ్మ బలిఁమి న్నవుఁబొలుపనుల్ దలంచుటల్
విన్నను మిన్నుపైఁబడిన ♦ విన్ననువయ్యె గదమ్మ నెమ్మదిన్. 116
- ఉ. ఏనుసుకొందురమ్మ జనుఁలింతటిమాటల మందులేని మా
రాముల మానవమ్మ నెనఁరానిసముచ్చట నాకుఁబెట్టిమిన్
నేమనుటమ్మ నీవెడఁగుఁసేతల కేమనుకొందురమ్మ నా
నోములపంటవమ్మ విడఁనోర్తునె ముద్దులగుమ్మ నిన్నిఁకన్. 117
- ఉ. నీవిరహంబుఁజూచి పనిఁనేరక మేతలుమానియున్న పా
రావత కీర శారికల ♦ రమ్మని పిల్వఁగదమ్మ తోటపూఁ

దీవెలఁ బ్రోదిదిద్దు కడఁతేర్పగఁదమ్మ పసిండివంటి మై
తీవి నడల్పఁబూనిన నఁడిం దిగఁగుంచెదరమ్మ సీచెలుల్.

118

చ. అని యనివారితంబు నెఁకరారడి వేరడిసేయఁగొఁగిటం
గొని చని రాజునున్దొడలఁ గూరిచి కూరిమిమేఱమీఱి నూ
తనతనయాపరాధములు దల్పక దాని మనోనురాగ రం
జనమొనగూర్చి నీనెఱుంగఁజూల నె చాలనెతల్ దలంచెదే.

119

చ. కటకట రాజపూర్ణతిలకామణి కామిత మీవాసర్ప కీ
మటమటఁ జూపమేలె సుకృమారి కుమారిక నింతఁజేసి నీ
విటునటు నిగక నేమనుభవింపెదనో మది నెంచి చూడుమా
దటవిటలేల నెందు దలిదండ్రులుగారె సుతానురక్తికిన్.

చ. విను మనుజేంద్ర నాదయినఁనిన్నవ మాతృదలంచి
దనక తనూభవన్ విభవదాభిమహోత్సవమొప్ప
వని సురరాజపూళికి వివాహమొనర్చుము దే-
క్తిని నరదేవదేవ పితృదేవ మహామహిదేవ

చ. సరసవరేణ్యుఁ డార్యజనఁగమ్మతుఁ డెన్నిట
ద్గురువరుఁ డీతనింగొలిచి కూర్మి కళాభ్య
సరమరలుంపమాని తనయా వినయానుగ్ను
ఖరిఁ గనుమంచు మున్ను తెరఁగట్టి కవీంద్రుఁ

చ. ఇపుడిది నేరమంచు సుతఁనింతగ వంతలము
రపుఁబని యట్ల నీమది గరంగ మిక్తేమనుకొ
న్నపుఁజనువొందఁ జూచిన క్షణంబున నొండ
నృపవర యూలుబిడ్డల గణింపని సంపదలేల

వ. అని యోసరించు రాణివాసంహ

సుహృద్దనుండై న మనోరంజనం డరిభంజన

చ. వలవగు రూపుచేఖగలవానిగఁ గోర
ల్లలితునిగోరుఁ దల్లి, శుక్తిలక్ష్యర
త్కులజునిగోరు బంధుత్తి, కూరిఁ
కులు సరసాన్నభుక్తి మదిఁగోరుదు

ఉ. అన్నియు నెన్న బిల్వఁబునియందు సమగ్రతనుండు నీదుభా
గ్యోన్నతిదానపాత్రమగు ♦ నొండువిచారములేల బ్రాహ్మణుం
డన్నిటయోగ్యుఁ డీపరిణయం బొసగూర్చుటకంటె భాగ్యమే
మున్నది శాస్త్రబంధుహితముఖ్యజగజ్జన సమృతంబగుకా. 126

వ. అని యనుకూలవాక్యనై పుణ్యంబుగఁ బుణ్యంబు బ్రాహ్మణ
గణ్యంబగునట్లుగాఁ దనమాడ్డుణ్యపరిపూర్ణ త్వంబున నామసార్థకత్వంబునొంది
పుచు నిందిపులేని పొందింపుపల్కుల మెక్కువఁడెల్పిననిల్పు పనీగొల్పు
నుభువునకు నెళవుపడి రాచమిన్న జన్నిగట్టుసామికై మోహంపుటొడ్డు
కడ్డుగా దొడ్డముజ్జిడునంబడ్డ తనబిడ్డ నూరార్చుచు నేర్పుననిట్లనియె. 127

ఉ. ఔ సరి బాల మేలుతన ♦ మంతలు వింతలుచేసె దేమె శా
బాసు బళా యిదేమె నగుబాటుగఁ బాటిలుఁ జాలుఁజాలు నీ
వాసి యెఱుంగఁజేసిన నెవంబిదిగాక నిజంబుగల్గునే
భూసురహింసఁ జేయుటలుఁపోలునె యే యుగమేలువాఁకికా. 128

చ. అదియునుగాక నిన్నువిడనాడుదునే మది నాదునోమునం
పదలనిధాన మీవనుచుఁ ♦ బ్రాణపదంబుగఁ బెంచి విద్యలో
ప్పిదమగు నేర్పునం జదువఁబెట్టి తుదిన్నది నీమనోరథం
బది సఫలంబుగాఁ బరిణయంబు నయం బొసగూర్చుకుందునే? 129

ఉ. తప్పలెమావి మేలుతలిదండులిచాటులవార లిచ్చలే
చొప్పనగల్గు నల్లెఱుకఁజూపఁగ జెప్పఁగరాని నిందబా
టొప్పిదమేల సేయనటులుంపుము నీమదివచ్చునట్ల మే
లిప్పడొనర్తు సంతసిలు ♦ మింత త్రిశుద్ధిగనమ్ము బాలికా. 130

వ. అని తనతనయ సతివినయ నయవియంబుల ననుసరించి
మంచితనంబునం దిగులుమాన్వి దిటంబుగూర్చి దిగిచి గారవించి దీవనలిచ్చి
మచ్చికందల్లికందిచ్చి యంతిపురంబునకుంబంచి మంత్రిశేఖరయుతుండై
హజారుబుఁబ్రవేశించి యచ్చటిజనంబులకు సకలంబుఁడెల్పిన వారలనల్ప
మోదకల్పకులై బిల్వణకల్యాణానుకూల్యంబు తనపాలివేల్పులట్ల నిల్పుచు
దన్ను మన్నించుటలెన్ని యన్న రేందుండు కవీంద్రునిదోహోవి రమ్మనిన
సకలస్వతంత్రుండై న మంత్రివరుండు హితపురోహితామాత్యజనంబులతోడఁ

జని భూతగణపరివృత్తుండై న సర్వజ్ఞనిబోలి సుభటగణయుతుండై యున్న
భుక్కు-ండుని గాంచి మొక్కిక్కుచుం దనకుమొక్కిక్కుచున్న కోటిపాల
భటాదికంబున కుచ్చాటనం బనుగ్రహింపుచుం గ్రూరగ్రహవరోధనిర్ముక్త
కళానిధిప్రతినిధియగు కళానిధిసన్నిధానంబున మేధారంజనుండగుచు మనో
రంజనుండు ప్రాంజలియై యిట్లునియె. 131

శా. భూదేవోత్తమ సీమహత్త్వము జగత్సూర్యత్వముంబొందె ని
ర్వాదంబయ్యె భవత్కథారచన దుర్వారోగ్రోహప్రసా
దాదిప్రాభవశ్చ కీర్త్యరత సీయందుద్భవితైస్ సుఖ
శ్రీజై వ్రతమూర్తి వీవె సకలోర్విస్సర్వకాలంబులఁ. 132

† చ. నిరుపమధైర్యధుర్య గుణ ధ నిశ్చలమానస నిర్మలప్రభా
వ రతివశీకృతాఖిలసుహర్షసుహాస్నత భాసురాభిని
ర్భరపరమోత్సవాశయ శుభవ్రత బిల్వణసత్కవీంద్రశే
ఖర మదనాభిరామ సృపకాంతుఁ డచింతిత విస్మితాత్ముండై. 133

కం. భవదద్భుతనిశ్చల వై
భవమానసవృత్తిఁ డెలసి ధ పరమముదప్రా
భవమున భవునకుఁ దనుసం
భవనోసఁగిన శీలశైలః పతి యితఁడనఁగఁ. 134

కం. ధరలోన వినుతిగొనుటకు
వరమగ్ధింపుచును మిమ్ము ధ వై భవలీలఁ
వరచిహ్నంబులఁ దదృశ
వరమణిసన్నిధికి గొంచు ధ వడిరమ్మనుచుఁ. 135

కం. మమ్మునుబంచిన వచ్చితి
మమ్మానిసిజేసి మనవి ధ మన్నించిమడిఁ
సమ్మదముమీఱ మీరు శు
భమ్మనకుం దరలిచనుట ధ పనిగొనవలయుఁ. 136

వ. అని వినయవాక్యసంపన్నతం బ్రసన్నునింగావించి మణిపల్వంకికాధి
రూఢునిజేసి సకలజనంబులుగొల్పి మహోత్సవంబుగా బిల్వణుందోడ్కొని
పురవీధి జనుచున్న మనోరంజనుంగని తగుజనంబులు సుజనగోష్ఠినిట్లునిరి. 137

కం. మానవనాయక రాజ్యర

మా నవవిభవై కపూజ్యమాన శ్రీసం

ధాన విధాన నిధానక

ధానిపుణులుగారె సుప్రధానులు జగతిన్.

138

చ. పృథితగుణాఢ్యుడైన ద్విజరాజకీరీటికి భూమిభృద్వరుం

ఉధికగుణాఢ్యుడైన తనయామణి నిచ్చునటంచు సత్కృతిం

బ్రథితగుణాఢ్యుడైన ద్విజరాజకీరీటికి భూమిభృద్వరుం

ఉధికగుణాఢ్యుడైన తనయామణినిచ్చుట యుక్తమేకదా.

139

కం. గురునకుఁ గన్యాలాభము

పరమోచ్చపదంబు సర్వభావములందున్

మహాకన్యకుఁ దద్రాజ్య

స్ఫురణకుఁ దగినట్టి వరుఁడు ధనుఁడరయంగన్.

140

చ. అని బహుభంగులన్ బురవరాంతరశాంతరసాంతరంగన

జనములు సూచుచున్ బలుకుసామెత లామెతగాఁగఁ జొరవం

దనములుగొంచు రాజభవనము ఘనముగఁజేరి వాహసం

బనుపుగడ్డి మృత్రియుతుఁడై హితుడై సభఁజేరునటన్.

141

కం. రాజేంద్రుఁడు చుచితగతిఁ గవి

రాజేంద్రునిగారవించి ధర్మాసనవి

భ్రాజతునిఁ జేసి బహువిధ

పూజల సంతృప్తిఁ గొలువఁ బుధవరుఁడనియెన్.

142

శ్లో. ఆకల్పం విజయీభవ క్షితితలే త్వం సార్వభౌమోభవ

త్వంవిశ్వక్షితినాథవంద్య చరణ ద్వం ద్వారవిందోభవ

త్వంవై రిక్షితిపాలసైన్య సశినీ మత్తద్విపేంద్రో భవ

త్వంలక్ష్మీనిలయోభవ పృథిదిసం సంకల్పసిద్ధోభవ.

143

వ. అని బిల్వఁబం డాశీర్వచనంబొసంగి నుప్పొంగి ధరాధిపపుంగవుం.

ఉవ్విప్రపుంగవున కభిముఖంబుగాఁ బ్రాంజలియై కవించా! తపశ్చలితనిబు

ధేంద్రా! జయవచసరచనామణేంద్రా! నిస్తంద్రమనోవిభవసాంద్రా!

బ్రహ్మకులచంద్రా! భవత్ప్రభావంబుఁ జెలియ సంకల్పించి కల్పించిన మదీయ

కృత్రిమోపాయంబు నిస్తరింపు జతురాన్యుండవై న నీకుంగాక యన్యులకు
 శక్యంబగునే ! మత్పుత్రికకుం గురుండవగుట సీవాసి వాణీవిలాసికెనవచ్చు
 గావునఁ బరిణయోత్సవంబున సమర్పింపదలించియున్నవాడ నిందుల
 కందఱ కనిందితమతానుసరణంబుగా భవన్మనోంగీకరణం బనుగ్రహింప
 వలయు నిదియే మదీయాంతఃకరణంబునకు సర్వాశీఘోపరివర్తనప్రసాదకరణం”
 బని విభుండభ్యర్థించిన సభ్యులనందాభ్యుదయలభ్యులై బిల్వణానుమతంబు
 గా సమ్మతంబుఁడెల్పు ననల్పామోదితుండై నృపకుంజరుండు మనోరంజ
 నునిఁ దత్కార్యనిర్వాహకునిగా నియమించి మాహూర్తికశాస్త్రితమనో
 రథపూర్తంబగు నొక్క సుముహూర్తంబు సిశ్చయించి తాంబూలగంధ
 మాల్యాంబరాదుల బిల్వణపూర్వకంబుగ నుచితప్రకారంబుల నందఱ
 నిజమందిరంబులకు పీఛ్కల్పిన బిల్వణుండు తనగృహంబు ప్రవేశించి
 నిజవహారత్నంబున కేతత్ప్రయత్నంబు సకలంబుఁడెల్పిన సాధ్వీవతంసంబు
 గావున భవదీయానుపూల్యంబు మదీయ సాఫల్యంబని మానసైక్యంబు
 నొంది రంత భూకాంతుండంతఃపురంబునకే కృతనిశ్చయంబెఱింగించిన
 బాలికాతిలకంబు దొలకరిబలుకరింపునకుం గులుకు నెమ్మికోమ్మచందంబున
 నందంబుఁ జూపుచున్న సన్నఁ దనవల్లభికి నుల్లాసంబు వెల్లిగొల్పుచున్న
 రామిన్న నగరుశృంగారించుటకుఁ దగినవారి నియోగింపుచుఁ దనబంధునికరం
 బులకు విద్యద్భృందంబులకును శుభలేఖార్థంబులు బంపించె నయ్యవస
 రంబున.

144

సీ. మణిమందిరములు నిర్మలభాసురచ్ఛాయ

లోనరఁ దక్కి మెఱుంగు ♦ లోరపుఁడేసి

నెలరాలజగతి వెఁన్నెలనిగ్గు లిడఁదీర్చి

పవడంపు బోడెగంబములునిల్చి

జెలిముక్తియపు జాలఁరులుగూర్చి పచ్చరా

గమిణీరణముల మే ♦ ల్కట్లమర్చి

సిరులహంఁదగటు జఁప్పర మొప్పుగను నిల్చి

తఱుకునున్గొత్త చిత్తరువు నేర్చి

తే. గీ. గమ్మనెడి తావిపన్నీరు ♦ గలియఁజల్లి
కొల్పుకూటంబులకు వింతఁచెల్పు చల్వ
పందిరుల నందముగనిల్పు ♦ బరిణయంపు
దగవు వగగుల్క యా రాచనగరు వెలసె. 145

ఉ. పౌరులనందడింపు పాలు♦పారెడిరచ్చల రాజవీధుల
నీటిఱుపెండిఘంటికల ♦ మించినమంగళతూర్యవాద్యముల్
భోరుకలంగ మేలు సరి♦పోల్పఁగ నెక్కడ నీడులేని సిం
గారముగల్గి యాపురము ♦ కాపురమయ్యె విలాసలక్ష్మీకిన్. 146

చ. వలనగు కానుకల్గొనుచు ♦ వచ్చిరి తచ్చుభదర్శనార్థులై
మలద కరూశ సాశ్వ శక ♦ మాశవ కేరళ చోళ గౌళ కో
సల కరహాట లాట కురుజుంగల సింధు యుగంధ రాంధ్ర కుం
తల వసుధాతలేంద్రులు బుధాప్తపురోహిత మంత్రీయుఁడై. 147

చ. స్వకులబలాస్తత స్సపరివారముగాఁ జనుదెంచి నట్టివా
రికి విడుదుల్నయింప సవరించి మహీసురకోటికెల్ల మ
చ్చికఘటియింది మద్రసవిశేషమనోజ్ఞచతుర్విధాన్న దా
నకలనఁ దృప్తిజేసిరి జనప్రియనిశ్చలకార్యతత్పరుల్. 148

వ. మఱియు, మంగళాచారవిధిపూర్వకంబుగా సకలసన్నాహసంప
న్నులై యున్న యనంతరంబ సంధ్యాకాలంబగుటయు రవిపశ్చిమాచలంబు
జేరిన. 149

మ. ధరణీశప్రతిఘాతృతిన్ దపనుఁ డంతం గ్రుంకె గన్యానురా
గరసప్రక్రియ సంజమించెఁ దదయుక్తాక్షేపకాజ్ఞానభా
వరతిన్ జీతటిగప్పెమంత్రిశుభవాగ్నిర్హస్తభన్ దారలం
కురిలొక బిల్వణుఁ డట్ల రాజెనఁగె లోకుల్ మెచ్చి కీర్తింపఁగన్. 150

చ. వితరణియైనచో బుధకవీంద్ర గురుద్విజరాజమండలం
బతిశయశోభచే నలరె ♦ సంత ననంతవిలాససంపదల్
కుతుకమెనర్చె పూర్ణ రసగుంభితుండై భువనాధినాథుఁ డ
దృఢతగతితోడ మిన్నొరసె ♦ బొంగుచు వాహినులంబికోల్పఁగన్. 151

వ. అయ్యవనరంబున నుభయపక్షంబులవార లతికుతూహల భరి
తులై గంధమాల్యాంబరాభరణ తాంబూలాది మంగళద్రవ్య సంసేవ్యులై
తమతమ వాహనంబులతోడ నుభయపార్శ్వంబుల నలంకృతులగుచు నేగు
దేర బిల్వణుం డమూల్యకల్యాణగుణమణిగణ కిరీట కేయూరహార కుండల
కటకకంకణాక్షుద్రముదికాది విభూషణ భూషితుండై రెండవపుండరీ
కాక్షుండునుం బోలె మదోద్బంధ వేదండాధిరూఢుండగుచుం గరదీపికా సహ
స్రంబులు నెలుంగగ జతురంగస్యందన సుభటకేతన చృత్రచామరప్రముఖ
లాంఛనంబు లెచ్చరింపఁ బటహాకాశాభిరేమృదంగాది పంచమహా వాద్యం
బుల నవద్యహృద్యంబునెఱపఁ బద్యగద్యంబుల వందిమాగధులు గీర్తింప
మందగమనంబున రాజమార్గంబు నిర్గమింప నెడనెడ మాంగళ్యదేవతాగణ్య
శృంగారానుగుణ్య లావణ్య పణ్యాంగనాగీతస్వత్యాభినయభావజీవంబులగు
ప్రియవిలోకనాను భావంబులఁ బుటాబెగయు నాయికా మందహాసంబుల
నోసరించు చంద్రజ్యోతుల నిజచంద్రజ్యోతులని మేఠలానుట కేతెంచు
నెదుట నడటులిడు సవక్రచక్రాకారంబులగు సన్నియంత్రంబులం గని నడుమ
చడంగు విధుతుడుని సంతతులన మిన్నుదన్ని కన్నన సన్నగిల్లు తారకా
బాణంబులు దారసించు సనునెరవున బెరుసుఁజేయు జనులనొరసికొన బిరు
సులు రవణించిన నెరసులమెఱసి పరుసఁ గొనరెగయు శీతఘటికాన్ని
యంత్రంబుల కీర్తిప్రతాపాను వర్తనంబులు దెలుప సవరిమితానందప్రదంబై
యుత్సవంబు సర్వోచ్చసదంబయ్యె నయ్యవనరంబున.

152

కం. గుఱుతుగల పూర్ణతిలకకు

గురువరుండై సట్టి పెండ్లికొమరునిఁ జూడక

గురుసాధము లెక్కరి బి

త్తరు లత్తఱి దత్తరంపుఁ ♦ దమి గములగుచున్.

153

చ. చెలువుగనోర్తు మేలుగయిసేత తఱి న్నెఱుమాని జిల్లుకం

చెల ముడికొల్పమాని కవిశేఖరుఁ జూడఁగవచ్చె దన్మనో

లలితవిలోకనాంబుజములన్ గొనబై కొనరెక్కలార్చుచున్

బలుదమకించు జక్కవలఁపొసగు పద్మినిగా గణింపఁగన్.

154

చ. తిలకము దిద్దుకొంచు సుదఃతీమణియోర్తు శలాకఁబూని క్రొన్
దళకు మెఱుంగుటద్దమునఁ ♦ దత్తప్రతిబింబముదోచ నిల్చె మా
యలవలరాజు చక్కదనఁమాగసి డాయఁగలేక కొంత రూ
పెలమిగ్రహించి యస్తిపటఁమిచ్చిన వచ్చిన మోహినీక్రియక 155

చ. అలచెలియిచ్చు చేమడుపులందుచు వీడెఁపుటాకుతీపు పొం
పులఁ గవిరాజుఁజూచె నొకఁమున్దులగుమ్మ మరుండు బిల్వఁబు
గెలిచితిసంచుఁ బంపిన సఃఖిక్మతకోభసలేఖలందుచుక
డెలియఁ బరిపుచ్చున్న రతిఁదేవీయన న్నయనోత్సవంబుగక 156

చ. అలిపరివర్తితాంతర సహస్రదళాంబుజకోశ మొక్కకో
మలి గదలింపుచుం ద్విజకఁమారుని జూడఁగవచ్చె వేయినో
ములు దగనోచియైన సరిఁపోలరు వీరల దంపతిత్వపూ
జలనని ఘంటఁగట్టి విడఁజూటఁగవచ్చు విలాసలక్ష్మిగక. 157

నీ. మోహంపుటరులుపై ♦ ముంపుటొప్పుగగొప్ప
మాని పందిటనెరుఁల్పానె నొకతే

విరిదండగుప్పుచు ♦ మఱచి నవ్వులనిండె

సనికోరసరిమెడ ♦ నునిచెనొకతే

చోటులేమికి “వితఃమాటరమ్మని” చేరి

పిలిచి తానచ్చట ♦ నిలిచెనొకతే

కనురెప్పలిడక తప్పనిచూడ్కి వలగొంచు

మరునీకీల్పమ్మ వై ఖరులనొకతే

తే. గీ. తమినిజూడగవచ్చె చిత్తమునమెచ్చి

పుణ్యసతులందుఁ గొందఱు ♦ పొనఁగ మంత్ర

పుష్పలాజాక్షతలు చల్లి ♦ పొగడి గార

వించి నివ్యాళులిచ్చి దీవించిరెలమి. 158

వ. ఇట్లు సకలజనానందగమనంబగు మందగమనంబున రాజమార్గంబు
నిర్లమించి నిర్లళశోభనారంభసంరంభ సంభృతశాతకుంభకుంభసంభార
రంభాస్తంభశుంభద్వారంబగు సింహద్వారంబు గడచి గజేంద్రావతరణంబు
గావించి మణిపాదుకావహనం బొనరించి సప్తక్షృంతరంబులు నిర్వర్తించి

Sri Krishna Devaneya Acharya Charya

Sultar Bazar, Hyderabad.

విలాసినిదస్త్రీనీరాజసపూర్వకంబుగా చంద్రశాలాకదంబచుంబిత రాజధామం
బగు రాజధామంబుఁ బ్రనేశించి పురోహితప్రేరణంబునఁ గవివదుండు మంగళ
స్నానసన్నద్ధుండయ్యె సయ్యవసరంబున. 159

చ. సరులుపెసంగ లేఁజెమట ♦ జాలుగొనంగఁ గురుల్విడంగఁ గ్రొ
వ్విరులురలంగఁ బైఁటచెరఁగింపుగ నోరసిలంగ గుబ్బుచ
నైర్దుగులెఱుంగఁ గౌనుజవఁమించుటెసంగ సగిల్మొంగగా
గురుకుచయోర్తు బిల్వణునఁకుం డలయంటె సనేకభంగులన్. 160

తే. గీ. ఎలమిఁదలయంటి సలుగిడి ♦ జలకమార్చి
చలువవలువనొసంగి భూఁషణములువిచి
కజ్జలముదీర్చి వలితావిఁకల్పమలఁది
నుదుట శోభనతీలకంబు ♦ కుదురుపఱచి. 161

కం. నునుమెఱుంగుటద్ద మెదుటను
గనఁజేయంగ మెచ్చి మచ్చిఁకనుదీవెనబ్రా
హ్మణి పంచమహావాద్య
ధ్వనులంతట భోరుకలంగఁ ♦ దత్తమయముసన్. 162

వ. వచ్చి శోభనాలంకారసంపాదికయగు వివాహవేదికంజేరి పరిచిత
వేదపాఠంబుతో రత్నవీరంబున నధిష్ఠించిన యనంతరంబు. 163

నీ. రసజాతయైజ్యోత్స్న ♦ నెనఁగు కైరవియన
మంగళస్నానయై ♦ మడుఁగుగట్టి
సుమగుచ్ఛముల పరాఁగముగప్పు చొప్పున
తగటుగంచెల గుత్తిఁముగ లగించి
కమనీయకుసుమిత ♦ కల్పవల్లికపోల్కె
కనదలంకార సంఁగతిదసర్పి
సౌభాగ్యఫలవిలాసముగ శృంగారతి
లకలలాటమున భాషికముమెఱయ

తే. గీ. ఘనచకోరవిశృంఖలాఁర్చళకలాప
లీలనయనాంచలాంజన ♦ రేఖలమర

జడమడము ద్రొక్కబడు నను ♦ నడిని మందే
రమున జనుడెంచె సఖులతో ♦ రాజకన్య.

164

నీ. పలుమాఱు నునుదంతపంక్తకాంతులు దళుక్కు
చెక్కుల కొకవిత ♦ లెక్కనేయ
వలపువీడెపు కావి ♦ వదనానతంబున
దరులకప్రపు వ ♦ సంతంబుఁజిల్లు
కలికి క్రేగంటిచూపుల పాపుగొని సిగ్గు
తొలుదొల్ల సిరిజాడ ♦ తొంగిచూడ
తమకించినిలుచు బి ♦ తరముచూపరుల మి
టారంపుటువ్విథు ♦ లూరఁజేయ

తే. గీ. మంత్రములుదప్పి తంత్రము ♦ లృఱచివృద్ధ
విప్రులాలించి వినుచుండ ♦ వివిధగతుల
కంచుగంటలుమోగిన ♦ గరిమ కొండ
ఱంగనలుగూడి పాడిరి ♦ మంగళములు.

165

తే. గీ. పొసఁగనప్పుడు మధుపర్క ♦ పూర్వకముగ
సత్కరింపుచు సర్థరాజ్యంబుతోడఁ
దదనుకూలత సాలంకృతముగఁ గన్య
నల్లునకు ధారవోసె భూ ♦ వల్లభుండు.

166

వ. తదనంతరంబున.

167

౪. కళలింపొందగఁ గట్టె బిల్లుఁబడు రాట్కన్యాగళక్షోణి మం
గళసూత్రంబు తదుజ్జ్వల స్తనరథాంగద్వంద్వమానందకం
దళతన్ రాజకరాష్ట్రదు స్తరమయు ♦ క్తంబంచు సన్నిత్రల
క్ష్యలసదృశసమెఱుంగఁ జేయఁదగు భాస్వత్ప్రతికామైతిగఁ.

168

చ. సురుచిరలీల తేనగవుఁజూపుల మోమరవంచి పైఁటజా
టరముఁమీఱు చన్దవ మిటారపుఁ బూటమి బోటమిన్ వధూ
వరులు కరంబులెత్తి తలఁగ్రాలు శిరంబులనించుటొప్పె న
ట్లురువడి సౌఖ్యవార్ధినిట ♦ నోలలమించుటగా గణింపఁగఁ.

169

త. మఱియుఁ బౌణిగ్రహణంబును సగ్నిప్రతిష్ఠాపనంబును నాజ్యాది హోమంబులును సగ్నిప్రదక్షిణంబును నాత్మారోపణంబును మొదలగు శుభ కృత్యంబుల పై వాహికదీక్షాపంచవాసరంబులు గడచిన సంతృప్తాంతరంగుండై మదనాభిరామభూకాంతం డవ్వధూవరులకు ననేకదివ్యాంబరాభరణాదికంబు లరణంబుగా నొసంగి యసాధారణంబుగా నల్లునకు మఱియును.

170

తే. గీ. మణిశీటంబు కలువరాఁమానికంబు
గండపెండేరమును గత్తుఁకుండలములు
పచ్చరాగద్దె దంతపుఁరచ్చబల్ల
మొసలివాగూర్చుపిడి మేలుఁలెనగువాలు.

171

వ. మఱియు హవ్యీరసింహతలాటాదిబిరుదులును మాతంగతురంగ శతాంగసుభటాది చతురంగబలంబులును ధనురాదిసాధనంబులును దాస దాసీజనంబులును ధనభాగ్యధేనుమంత్రియుతంబుగా సర్ధరాజ్యంబును సమర్పించి వసంతోత్సవంబు నిర్వహించి బంధుమిత్రామాతృకవిగాయకాది జనంబులకు సభీష్టార్థంబులొసంగి శుభదర్శనాగతదశాగ్లాది దేశాధిపతుల విద్యవృత్తిముఖుల సజ్జినయనంపదలం బూటించి సమంచితోపహారంబులఁ బరివారంబులతోసనిపి వినూత్నచిత్రరత్నభిత్తికాముకురమణిదీపికా కుసుమ సుగంధబంధురమనోహరతల్పకల్పకాది శోభనవస్తువిస్తరాతిసుందరంబగు కేళికా సౌధమందిరంబున గృహప్రవేశంబుఁ జేయించి మదనోత్సవసూచనంబుగాఁ గల్యాణదీక్షాదోరకమోచనంబుగావించి వృద్ధజనానుమతంబున తౌక్యాను సరణంబుగా వధూవరులనై క్యంబునొందించిన సౌఖ్యార్థ వంబునందేలుచు సురతావసానమగళతరంగంబగు చతురప్రసంగవశంబున విలాసవతికిఁ దన్మనోహరం డిట్టాలనియె.

172

సీ. “ సతులు మాఱుగాధుర్యఁచతురల్లదే ” “ యశార !
యామాటబల్కు మేలగునటోయి ”
“ జవరాండ్రు కుటిలప్రచారుల్లదే ” “ యశార !
సడిమిటిమాట మాఱునవుగదోయి ”

“ బింజోష్టు లవసరఃప్రియమతుల్లదె ” “ యశాః !
యసమానచతురుడఁ ♦ వగుదువోయి ”

“ జవ్వనుల్ శోకభాజనులు గదే ” “ యశాః !
కలగించిపల్కుట ♦ గలదటోయి ”

తే. గీ. “ గరిత లాత్మనిజోద్యముల్ ♦ గదవె ” “ యశాః !
సీహితంబుగఁ బల్కుట ♦ నెరవటోయి ”
“ వెలది నీవానిపల్కుట ♦ వింతగలదె ”
“ మేలువాదగఁబఱచి నఁన్నేలుసామి ” 173

చ. అని చతురోక్తలొండొరుల ♦ నాడుచుఁ బాడుచుఁ బ్రేమలొక్కటై
పెనఁగొన దంపతుల్విధిని ♦ బేర్కొని కోర్కెఁఫలింప సంపదల్
దనరుచునుండి రిల్లొకవిధంబున నిండెడఁబాటుగొన్న తొ
లైనరొనగూడుటెన్న ధరఁజీస్థలి నింతటిభాగ్యమున్నదే. 174

వ. మఱియును. 175

సీ. సుమధూళిరమితాళి ♦ సుమపాళి హిమధూళి
తరుహేళి మితకేళి ♦ ధరములందు
తరపూటమిగ జాటు ♦ మరుపోటరులపాట
సిరిపూట విరిదోట ♦ మరువులందు
నునుదమ్ములను గ్రమ్ముకొన గమ్మురనుదెమ్మె
రలు గుమ్మరిలు దమ్మికొలకలందు
సరిలేనిసిరివోని ♦ నెరిమానికములాని
మెలుపూనిన కడాని ♦ మేడలందు

తే. గీ. జోడువీడక మరుకేళి ♦ గూడియాడి
పాడి తనపొందు నెననొందు ♦ పనులయందు
మఱిపి రాజకుమార్తికా ♦ మదనరాజ్య
భరితుండై యుండె బిల్వణా ♦ పండితుండు. 171

మ. అనుకూలవ్రతధర్మసీతీయుత భార్యాయుగ్మింపొంద శో
భనసంతాన ధనాధినాథహిత సంపత్ప్రితానందవ

ర్థస్ కేళీపరిపూర్ణ తృప్తిమతియై ♦ తదృభమిభృత్పట్టణం
బుననుండెన్ ద్విజరాజమాళి యది యొప్పున్దాదె తన్మార్తికీన్. 177

సీ. అని యిల్లు పూర్వోత్తరాంకితచోరపం
చాశత్సమాహ్వయోజ్వల రసప్ర
ధాన కావ్యకథావిధాన కల్పనచమ
త్కార గౌరవసూక్తి ♦ గలుగనాదు
నేర్చుకొలది యామిసీపూర్ణతీలకావి
లాసం బనంగ నాంధ్ర ♦ రచనఁగూర్చి
భవదంకితమొనర్చి ♦ భక్తితాత్పర్యన
మర్పణజేసితి ♦ మనవిచిత్త

తే. గీ. గింపు దీని సమస్తదిగ్దేశరాజ
సభలయందు వసించి యాచంద్రతార
కముగ వర్ధిల్లజేయ రక్షకుండ వీవె
భూమిజానందసాంద్ర శ్రీరామచంద్ర. 178

కం. ధర్మార్థకామమోక్ష ద
ధర్మాంచితధర్మధర్మధర్మాంతకళా
ధర్మాయత దోస్సారసు
ధర్మార్జితధామ రామ ♦ తారకనామా. 179

చ. జయజయ దేవదేవ దృఢసంగరసంగరసై కలోక దు
ర్జయభయరూప కర్పరపురక్షణసక్షణ నాకలోకహృ
త్ప్రియ నయతత్త్విన తత్త్వగుణధీర సుధీరతమోక్షదక్ష పు
ణ్యయుతయశస్సనాథ రఘునాథ సుధావసుధాకథాభిధా. 180

—♦ వసంతతిలకాపృతమ —

ధారాధరాదిరిపువృత్రవితాన భాస్వ
ధారా ధరాయుధమహోత్సవతల్పహస్తా
ధారాధరాసురభయోదయ దానదక్షౌ
ధారాధరాభినుత సుందరధామ రామా.

181

మ. హనుమల్లక్షణతత్త్వనిష్ఠభరతాఽర్కాపత్యకై కేసినం
 దన తారాసుతజాంబవద్ధనులు ప్రాఽప్తప్రాక్ష్మరై న్వర్తపా
 వని దిజ్ఞార్థతముఖ్యకోణముల గొల్పన్ నీతహమాంకమం
 దెనయ న్మధ్యనెసంగు రాముని సుఖాఽప్తిన్ గొల్చెదన్ శ్యామునిన్. 182

—: గద్యము :—

ఇది శ్రీరామచంద్ర గురుకరుణా కటాక్ష వీక్షణ సంలబ్ధ సకలసంగపూర్ణ
 సరస శృంగారరసధారాధర మాధురీధురీణాలంకారితాంధ్రగీర్వాణ
 కవితావిలాస విచిత్రవిలసితాపస్తంభసూత్ర భారద్వాజ సగోత్ర
 పవిత్ర చెల్లపిల్లకుల సుధార్ణావరాకానిశాకర యశోధురంధర ధరా
 మరప్రవర్య రామయ నామార్యపౌత్ర కామకవిసుపుత్ర సకల
 విద్వజ్జనవిధేయ నరసయ నామధేయప్రణీతంబైన యామినీ
 పూర్ణతిలకావిలాసంబను శృంగారరస మహాప్రబంధంబు
 నందు సర్వంబును షష్ఠాశ్వాసము
 సంపూర్ణము.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ అంధ్ర బాహునిలయము,

(ప్ర)బంధ.శ్లో.

స - 3

వెల్గువరింపవలసిన శృంగార ప్రబంధములు.

1. గోపాల లీలాసుధాలహరి —

— ప్రయాగ కామేశ్వరకవి.

2. అహల్యాసంక్రందన విలాసము —

— వేమనారాధ్యుల సంగమేశ్వరారాధ్యులు.

3. కుబ్జా కృష్ణవిలాసము —

— అక్కనప్రెగడ హరిదాసు.

4. గాధేయోపాఖ్యానము —

— అనంతార్యడు.

5. నాగ్నజిత్తీ పరిణయము —

— పల్లూరి నరసింహకవి.

6. లక్ష్మీ సృష్టిసింహవిలాసము —

— పైడిపాటి వెంకటనరసింహకవి.

7. మదనమోహినీ విలాసము —

— తత్కేశ్వరపాటి లింగకవి.

8. రంభాసరకూబర విలాసము —

— వేంకటస్వామి.

9. రాధామాధవ సమాగమము —

— యడవల్లి వెంకటపతి.

10. పల్లవీపల్లవోల్లాసము —

— మాడభూషి నరసింహకవి.

11. శశిగోఖాపరిణయము —

— వెంకటరంగకవి.

రాబోవు గ్రంథము
గోపాల లీలా సుధాలహరి

ప్రయాగ కామేశ్వర కవికృతము

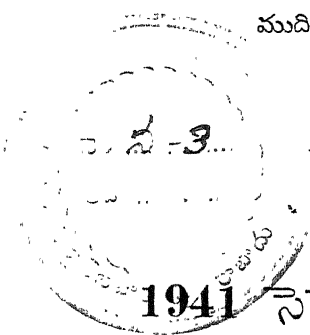
ప్రచురించిన తేదీ: 1941

ఇది మూడవసారి పునర్ముద్రణ.

ఉదాహరణ పద్యములు హరిశ్చంద్రాచార్యులది.

బ్రహ్మచారిగాన నిర్మల ముఖము

ముదిరించిన తేదీ: 1941

1941 నెవ్వులూరు మాసమున

బ్రహ్మచారిగాన.